

PREFAȚĂ

MERITOCRAȚIA, O REVOLUȚIE PAȘNICĂ A DEMOCRAȚIEI

de Radu Moraru

După 21 de ani de presă postdecembristă încă mai am naivitatea să cred că oamenii liberi, fie ei și ziarști, pot schimba lumea pe cale pașnică. I-am avertizat deseori pe politicienii de astăzi, cam aceiași care au devalizat România și care au prăbușit nivelul de trai al propriilor cetățeni, că Ceaușescu a avut nevoie de un singur elicopter ca să fugă, iar noi am plătit cu prea mult sânge schimbarea de regim.

La halul în care a ajuns țara mea, cu zecile de mii de politicieni trădători, nu vor fi suficiente elicoptere să-i încapă, dar presimt că vom plăti extrem de scump, cu mult mai mult sânge, o nouă schimbare de regim ticăloșit.

Guvernatorul Lumii, șeful Federal Reserve al Statelor Unite, susține că americanii trăiesc deja în meritocrație, de foarte mulți ani, și admite că încă nu e perfectă, dar rămâne cea mai bună variantă. Islanda a dat faliment în urmă cu niște ani, a trecut la Meritocrație și iată că astăzi este cea mai relaxată țară din lume, spune ultimul studiu din 2013.

Mărturisesc că dacă nu ar fi fost Laurențiu Primo și NAȘUL TV, în România s-ar fi vorbit despre Meritocrație mult prea târziu sau ar fi ajuns să se vorbească doar în măsura în care ar fi fost confiscată de către niște tovarăși.

Dar mintea românului, cea de pe urmă, a făcut ca iată, în ceasul al doisprezecelea, să vorbim deschis despre o nouă orânduire socială, poate ultima speranță pentru copiii noștri.

Am urmărit în ultimii ani perversitatea politicianilor români de a ne transforma în sclavii lor, spre MAREA LOR ÎMBOGĂȚIRE, folosind cu maximă „măiestrie“ paravanele democratice. Rezultatele sunt dezastruoase pentru români! Pentru ei NU - priviți declarațiile lor de avere sau averile pe care le fac copiii și nepoții lor.

Vina e a noastră, nu a lor. Ei doar s-au perfecționat în a ne păcăli de fiecare dată, în a ne face să luptăm pentru ei cu propriii noștri frați, părinți sau prieteni. Românii au devenit dușmanii românilor, ne-am împărțit în tabere, ÎN TIMP CE EI AU PROSPERAT ÎN MODUL CEL MAI NESIMȚIT!

Îmi pare rău, dar cred, cu experiența mea de ziarist liber din ultimii 21 de ani, că trebuie să ne desprindem de El și să gândim pentru NOI ȘI COPIII NOȘTRI. Nu vedeți că ei s-au gândit mereu la copiii lor?!

Cred că ULTIMA REVOLUȚIE PAȘNICĂ pe care o poate da România este instaurarea de urgență a Meritocrației. E imposibil să reformăm democrația originală instaurată de Iliescu și apoi, de parcă nu era de ajuns, mult prea mult pervertită de către clasa politică actuală.

E prima și ultima șansă istorică a României să fie pragmatică. Îți mulțumesc Laurențiu Primo că ai avut „nebulia“ să îi tragi pe români de mânecă, inclusiv pe mine! Dacă eu știu bine ce a pățimit NAȘUL TV fiindcă a avut curajul să găzduiască MERITOCRAȚIA, fiind singura televiziune națională din Europa, poate chiar din lume, cu o asemenea emisiune, îmi închipui și chiar știu prin ce ai trecut! E nedrept câte atacuri ai suportat, dar mă bucur că ai rămas în picioare! Sunt convins că nimeni nu e profet în țara lui, dar TU vei avea un loc și un rol în Meritocrațiile Lumii. Lupta și munca ta nu sunt în zadar!

În încheiere, vă strig, poate sunt auzit, să puneți mâna pe carte, pe cărți! Citiți, comentați, contribuiți, arătați că sunteți mai buni! Tăiați și cenzurați acolo unde greșim! Dar gândiți mereu la ziua de mâine, când noi toți nu vom mai fi.

Laurențiu Primo și NAȘUL TV atât au putut, nici mai mult, nici mai puțin!

Să fiți iubiți!

CUVÂNT ÎNAINTE

DRUMUL ANEVOIOS SPRE MERITOCRAȚIE

de Grigore Cartianu

Sunt un vechi cititor de Laurențiu Primo. Nu știu dacă el m-a găsit sau eu l-am descoperit, cert este că ne-am găsit. Entuziasmul, hotărârea și pasiunea tânărului brașovean m-au cucerit. Omul vrea să schimbe lumea, iar asta nu e la îndemâna oricui. Mai ales când lumea nu prea dorește să fie schimbată.

Mai întâi i-am citit „Meritocrația”, apoi „Constituția meritocrată”. Am găsit idei fascinante, dar am avut și obiecții, unele majore. Senzația era că Primo știe unde vrea să ajungă, dar nu prea știe să-și aleagă calea și mijloacele de a ajunge la destinație. Un fel de vânător care-și sperie vânatul.

Acum ne propune „Meritocratismul”. Bună treabă! Perseverența sa în a deschide ochii românilor asupra unui sistem ultracorupt, care trebuie schimbat cu *altceva*, merită aplauzele unei națiuni amorțite. Mai ales când *altceva* se numește meritocrație.

Dar... Și vă avertizez, la fel ca pe distinsul autor al acestei cărți, că nu e ultimul „dar” din textul de față. Îi stau alături lui Laurențiu Primo, soldat credincios în slujba unei cauze nobile, atunci când militează pentru meritocrație. Dar mă despart energic de el când vorbește despre „moartea democrației”.

Citez: „*Lumea autointitulată democratică, în care trăim și din care mare parte dintre voi v-ați făcut icoană, nu are prea multe în comun cu ceea ce înseamnă, din punct de vedere teoretic, democrația.*”

Foarte multe principii democratice ale actualului sistem sunt simple cuvinte goale, fără acoperire în fapte. Oameni buni, ei, «stăpânii», v-au băgat în cap că vi se servește democrație, dar în realitate sunteți manipulați – această «democrație» este în realitate o plutocrație, o cleptocrație, o mare mârșăvie!»

Sunt de acord cu Laurențiu Primo: în loc să evolueze spre meritocrație, democrația a alunecat spre cleptocrație – domnia hoților. România este, fără îndoială, unul dintre raiurile hoților-conducători. Tabloul nu arată însă la fel în toată lumea, iar democrațiile consolidate sunt afectate mult mai puțin de virusul administrației corupte. Asta explică, în bună măsură, și imensa diferență de nivel de trai dintre România și majoritatea democrațiilor occidentale.

Autorul acestei cărți merge mai departe, înfigând țărșul în inima vampirului numit democrație: *„Dreptul de a alege este doar o șmecherie. În realitate, nu există acest drept. Când ai de ales între cinci candidați, toți cinci fiind propuși de către un președinte de partid, asta nu înseamnă că «ai dreptul» de a alege! Dacă eu vă dau să alegeți între fratele meu, cumnatul, socrul, secretara și securistul care mă șantajează, iar dumneavoastră mergeți la vot convins fiind că alegeți pe cine vreți, nu sunteți decât un naiv de care se folosește șmecherul de politician ca să ajungă la ciolan! Atunci când vă întoarceți acasă de la vot, dacă v-ați uita în oglindă, ați rămâne surpins să vedeți doar un măgar mare și prost. Prin votul dumneavoastră, nu ați făcut decât să îmbogățiți un nou gangster sau mafiot. Sigur că da, în prostia domniei voastre, credeți că ați votat pe unul care n-o să fure și care o să fie un mafiot mai mic... Sigur că da, așa vă amăgiți de zeci de ani fără să învățați nimic.”*

Laurențiu Primo face apel la virtuțile omeniei atunci când, citându-l pe Confucius, visează la *„un stat guvernat de lege și o societate care poate să-și asigure o minimă dreptate și o împărțire onestă a resurselor”*. Exasperarea sa vine din portretul pe care-l face sistemului politic actual: *„Politicienii, acești rechini ai lumii moderne, lucrează, în marea lor majoritate, în folos propriu și în folosul grupurilor mafioate denumite partide, în cadrul cărora sunt organizați pe criterii de familie, prietenie și interese economico-financiare comune”*.

Convingerile domnului Primo sunt înfiorător de ferme: democrația occidentală e un cataclism. *„În cazul politicianilor din societatea*

capitalisto-democratică occidentală, corupția nici nu trebuie dovedită – ea este principiu de funcționare al statului democrat occidental! Trebuie să înlăturăm sistemul democrat și să instaurăm Meritocrația în cel mai scurt timp posibil!”

DI. Primo ne arată și calea de urmat: *„Leșirea din actuala criză nu se poate face decât printr-o triplă revoluție: socială, economică și spirituală“*. Brrr... altă revoluție, altă vărsare de sânge? Nici măcar n-am apucat să-i pedepsim pe ucigașii din decembrie 1989 și o luăm de la capăt? Dar mai la vale ne liniștim: *„Trecerea de la democrație la meritocrație nu se poate face decât prin revoluție pașnică. O revoluție violentă nu va putea instaura Meritocrația, pentru că violența și Meritocrația sunt antagonice. Nu poți promova toleranța, nonviolența prin violență!”* Concret, cum se va face asta? *„Prin vot democratic“*. Aha, deci tot la nesuferita asta de democrație ne întorcem...

I-aș sugera domnului Primo, pe care-l știu înarmat cu cea mai profundă bună-credință, să nu asorteze promisa revoluție nonviolentă cu epitete violente. Nu e cușer să-i faci *„cozi de topor“* pe cei care nu-ți împărtășesc convingerile ori, și mai grav, îndrăznesc să te critice. Nu de alta, dar meritocrația, așa cum o înțeleg eu, nu suprimă libertățile cetățenești, ci le întărește și le diversifică. De altfel, chiar promotorul meritocrației ne amintește virtuțile admirate cândva de Confucius: *„înțelepciunea, curajul, iubirea și loialitatea“*. *„Însă virtutea cea mai importantă este considerată bunăvoința, omenia; sau, dacă doriți, umanismul creat pe bazele principiului iubirii umane“*, punctează Primo.

Deși realizat pe toate planurile, Laurențiu Primo este sincer exasperat de starea națiunii române și a planetei. Pledoaria sa este convingătoare: *„Cum să lași un copil de 6 ani să moară de leucemie pentru că societatea nu găsește 50.000 de euro pentru salvarea lui, în timp ce sunt cheltuite sume enorme pe fel de fel de bazaconii și furțișaguri? Ce societate e asta care tolerează popi pedofili care ne batjocoresc copiii în numele lui Dumnezeu? Ce societate e asta în care homosexualii au dreptul de a se căsători și de a înfia copii?”*

Șirul întrebărilor retorice atinge și partidele politice, în care Primo vede răul absolut: *„Ce sunt partidele? Organizații care vor binele poporului sau găști de oameni mânâți de aceleași interese de grup, puși pe căpătuială fără muncă?”* Din demonstrația autorului nu lipsesc afirmațiile tranșante: *„Peste 90% (eu zic că merge*

spre 99%) dintre cei ce aleg să intre în politică o fac pentru a se căpătui, nu pentru a se jertfi pe altarul dragostei de țară!“

Chiar dacă multe urechi subțiri se vor simți agresate, îi dau dreptate lui Laurențiu Primo când spune: „*Drepturi pentru infractori? Da. Muncă în mine, căi ferate, șosele, 10 ore pe zi pentru o farfurie de mâncare și un pat. Pentru cei ce nu vor să muncească – un colț de pâine, o sticlă de apă și o rogojină*“. Mă simt reprezentat și de o altă formulare frustră: „*Să fie pedepsită cu închisoarea pe viață corupția judecătorilor*“. Corupția în justiție înseamnă nenorocirea unor oameni, de aceea trebuie descurajată prin măsuri extreme.

M-aș bucura ca Laurențiu Primo să înțeleagă prin meritocrație o perfecționare a democrației, nu înmormântarea ei. Până una-alta, câteva milenii de civilizație nu ne-au oferit un sistem mai bun decât cel democratic. Experimente aberante ne-a dat cu duiumul.

Pentru a izbândi în greua încercare pe care și-a asumat-o, Laurențiu Primo nu trebuie să se autoizoleze, ci să strângă în jurul său cât mai multe valori. Dar pentru asta ar face bine să renunțe la subiectivism, resentimente și la riscul de a cădea în teoria conspirației. Dacă va reuși acest salt *meritocratic*, generozitatea și pasiunea îl vor propulsa departe. Atât de departe, încât orice schimbare – în bine! – poate deveni realizabilă.

INTRODUCERE

Meritocrația nu este un termen inventat de mine...

Meritocrația este un termen vechi de 2500 de ani pe care-l datorăm unuia dintre cei mai înțelepți oameni pe care i-a dat omenirea vreodată – Confucius.

Confucius este primul om care a pus bazele unei concepții filozofice, sistemice.

Gândirea sa este mai mult o doctrină etico-politică decât un sistem filozofic propriu-zis. Confucius consideră că natura ar fi pătrunsă de o esență divină, „celestă” pe care oamenii sunt obligați să o respecte.

Ipoteza de la care a plecat Confucius a fost modalitatea de guvernare care să asigure stabilitatea și ordinea într-un stat guvernat de lege și o societate care poate să-și asigure o minimă dreptate și o împărțire onestă a resurselor. Buna înțelegere între oameni și ordinea în societate se obțin numai printr-un înalt nivel de educație și conștiință a individului. Atingerea acestui ideal al cunoașterii și autocunoașterii se face prin cunoașterea trecutului istoric, prin respectarea tradițiilor și a obiceiurilor populare.

Virtuțile admirate de Confucius erau înțelepciunea, curajul, iubirea și loialitatea, dar virtuțile cele mai importante în viziunea lui Confucius sunt bunăvoința, omenia, umanismul.

Din învățătura lui Confucius s-au dezvoltat mai multe școli filozofice, politice și religioase. În timpul celor două dinastii Han (206 î.Hr. – 220 d.Hr.), confucianismul a devenit ideologia oficială a monarhiei chineze răspândindu-se din Antichitate până în Evul Mediu în toată Asia.

Am fost impresionat vizitând China și cunoscând familii simple de chinezi, cât de prezent este Confucius în viața de zi cu zi a

chinezului de rând. Îl citisem pe Confucius în urmă cu 10-15 ani și mă impresionase... mă pusese pe gânduri... dar China modernă m-a determinat să studiez posibilitatea aplicării confucianismului în societatea occidentală de azi. Pe măsură ce studiam mai mult, eram și mai impresionat de cât de actuală este filozofia lui, cât de benefică ar putea fi adaptarea ei la societatea de azi.

Societatea de azi nu este fundamental diferită de cea din urmă cu 2 500 de ani. Omul este același, chiar dacă tehnologia a evoluat în mod incredibil. Omul este azi precum omul din urmă cu 2 500 de ani – rău, violent, egoist, laș, dar în același timp, bun, rațional, generos.

Confucius a înțeles primul că SISTEMUL poate scoate din om una sau cealaltă dintre laturi... Problema e ca acest sistem să fie unul care să poată canaliza aceste calități astfel încât să poți obține o societate evoluată, umanistă. M-am întrebat: dacă a putut să o facă un om, Confucius, în urmă cu 2 500 de ani, fără laptop, fără internet, fără facebook, de ce nu aș putea să o fac și eu acum, în secolul XXI, adaptând principiile fundamentale ale confucianismului?

Astfel am început să scriu MERITOCRAȚIA, iar acum, MERITOCRATISMUL – fiind „sfătuit“ de Confucius și vegheat de Kant care spunea: „Acționează numai astfel încât principiul care stă la baza acțiunii tale să poată fi impus ca lege universală.“ Sper că de acolo, de unde sunt ei acum, să se uite cu mândrie la ceea ce face ucenicul lor.

Societatea de azi se află la o răscruce. Un drum duce spre ură, răutate, violență, haos și sfârșitul civilizației, iar celălalt duce spre confucianism, umanism, ordine și bunăstare. Credeam că războiul va fi ușor de câștigat de către forțele binelui, dar iată, au trecut patru ani de la „MERITOCRAȚIA“ și chiar dacă lucrurile s-au mișcat, forțele răului se dovedesc a fi foarte puternice, laptopul, internetul, tehnologia, dovedindu-se a fi neputincioase în lupta cu firea umană. Societatea de azi este o societate bolnavă în profunzime. O boală gravă atât din punct de vedere spiritual cât și economico-social. Trei crize profunde își dau mâna pentru a construi o furtună perfectă din care nu se mai poate ieși decât printr-un șoc, o REVOLUȚIE GLOBALĂ de mare amploare care să curețe putregaiul și să pună bazele unei noi lumi construite pe cu totul alte baze decât cele actuale.

Această carte, MERITOCRATISMUL, vine în mod firesc să completeze prima mea carte, MERITOCRAȚIA, scrisă în urmă cu 4 ani. Această a doua carte are rolul de a oferi soluții pentru ieșirea din profunda criză în care se găsește societatea, atât din punct de vedere social cât și economic. Dacă în urmă cu 4 ani ofeream cu MERITOCRAȚIA o soluție la criza socială, MERITOCRATISMUL vine și oferă o soluție la criza economică din care este tot mai evident pentru majoritatea specialiștilor că nu se mai poate ieși fără o schimbare de paradigmă.

VREAU SĂ VĂ SPUN CLAR ȘI FĂRĂ NICIO EZITARE CĂ IEȘIREA DIN ACTUALA CRIZĂ NU SE POATE FACE DECÂT PRINTR-O TRIPLĂ REVOLUȚIE: SOCIALĂ, ECONOMICĂ ȘI SPIRITUALĂ (în această ordine)!

Și vreau să mai știți că... NU MAI E TIMP!

LUMEA DE AZI

2013... ultimele zvâcniri ale democrației originale de tip occidental... Acestui mutant monstruos i-a sunat ceasul. În urmă cu 4 ani, când apărea MERITOCRAȚIA, mulți se îndoiau de nevoia de schimbare a sistemului. Azi, cei ce îmi dau dreptate sunt mulți, impresionant de mulți... Pe zi ce trece tot mai mulți, iar schimbarea nu-mi mai pare decât o chestiune de timp.

Oamenii au înțeles, în sfârșit, că acest sistem nu este altceva decât un super instrument de asuprire a omului de către om, cel mai pervers inventat vreodată de specia noastră. Este diabolic felul în care o mână de oameni, pe numele lor politicieni, reușesc de sute de ani să prostească miliarde de oameni făcându-i să creadă că prin acest sistem ticalos li se oferă raiul pe pământ. Democrație – cuvânt tabu, sinonim cu raiul pe pământ, binefăcătorul speciei.

„Democrația“ asta originală pe care o trăim noi „live“ e de fapt alta... Această democrație pe care ne e dat să o trăim zi de zi, nu are nicio legătură cu democrația din teorie. După prima mea carte „Meritocrația – Sfârșitul Democrației“, o sumedenie de atoateștitori se arătau îngrijorați și speriați de „Sfârșitul Democrației“. Îi înțeleg. Așa au fost îndoctrinați – că iadul vopsit în culori pastelate este raiul pe pământ.

Pentru o ființă extraterestră venită pe Pământ ar fi șocant să vadă cum o ciudățenie de specie ca a noastră, trăiește în mod sado-masochist adulând și preamărind sistemul mizerabil care o conduce, sistem care-i sugă sângele, îi răpește libertatea și fericirea. Medicii psihiatri numesc această boală în care victima își iubește agresorul, Sindromul Stockholm. O întregă specie paralizată de un virus ciudat, Sindromul Stockholm, asta ar gândi un extrapământean...

Politicienii, acești rechini ai lumii moderne, lucrează în marea lor majoritate în folos propriu și în folosul grupurilor mafiote denumite partide în cadrul cărora sunt organizați pe criterii de familie, prietenie și interese economico-financiare comune. Dar ei, politicienii, slugile, nu culeg decât firimiturile de la marea masă la care alții sunt invitații de onoare. Adevărații beneficiari ai sistemului, ai nemerniciei partidelor și politicienilor, sunt o mână de oameni, câțiva regi ai finanței mondiale, adevărații sforari, păpușarii pe care îi voi numi în continuare „stăpâni”. Ei n-au nume cunoscute, nu sunt persoane publice. Sunt oameni discreți care conduc din umbră. Scopul lor final este să pună mâna pe toate resursele planetei, să se împrădierească cu planeta Pământ. În ziua de azi, majoritatea marilor companii sunt controlate în mod indirect de câteva sute, până în 1.000 de oameni. După părerea mea, peste 40% din avuția mondială (exceptând țările BRICS) este azi în mâinile acestor câteva sute de oameni. De ce vor să pună mâna pe întreaga planetă? A fost un mister și pentru mine până de curând...

La începutul acestui an (2013) am fost invitat de un grup din sfera acestor oameni să vorbesc despre ideile mele „revoluționare”. Aș putea spune că le-am povestit această carte cu câteva luni bune înainte de a o tipări. Planul global pe care îl pun ei în practică de mulți ani este o consecință a faptului că și-au dat seama cu mult timp înainte de putreziciunea sistemului și s-au hotărât să ia în mâinile lor soarta planetei, să preia conducerea planetei, privatizând-o și încercând în acest fel să pună altceva în locul sistemului putrefact, să schimbe în această manieră sistemul! Ei, o mână de oameni „deștepți” au vrut ca în acest fel să preia responsabilitatea administrării, a managementului planetei, pentru a instaura o nouă ordine mondială. Poate că nu sunt rău intenționați... Greu de spus... Depinde din ce unghi privești lucrurile. Ei, „stăpânii”, își doresc puterea și și-o doresc dintr-un singur motiv – pentru că le place!

Totul a început ca o distracție – o mână de genii în matematică racolați de la mari universități americane, aflați în slujba câtorva dintre cei mai potenți oligarhi ai planetei, au proiectat un mecanism de acaparare a întregului sistem financiar mondial. Și astfel am ajuns să trăim azi vremuri foarte interesante.

PLANETA SE PRIVATIZEAZĂ ÎN TOTALITATE, ȚĂRILE INTRĂ ÎN PROPRIETATEA UNUI GRUP DE OAMENI FOARTE PUTERNICI, IAR

NOI, CEI 7 MILIARDE DE OAMENI, VOM DEVENI SCLAVII MODERNI AI UNUI SISTEM DIABOLIC.

DIABOLIC DE „DEMOCRATIC“!

Cei ce dețin azi mare parte a finanței mondiale se folosesc în mod strălucit de acest sistem așa zis democratic pentru a-și atinge scopul. Sigur că da, atunci când ei, câteva sute de oameni, vor fi stăpânii lumii, vor putea mult mai ușor să ia decizii. Vor putea mult mai ușor să facă o lume „mai bună“ după principiile lor. Poate credeți că vor să aibă puterea de a eradica sărăcia, să oprească secătuirea resurselor, să oprească fenomenul corupției mafiei politice, să controleze creșterea demografică, să oprească poluarea, să construiască o lume mai bună. Poate... Poate că au un scop nobil, poate că au bune intenții, poate că aceasta e calea prin care cred ei că se mai poate salva lumea. Poate. Dar eu mă îndoiesc că ei sunt cu adevărat niște mari umaniști.

Prin această carte eu propun o altă cale. Nici a treia, nici a patra și nici a cincea. O cale... una cu adevărat „democratică“, echitabilă, logică, naturală și de bun simț. O lume în care copiii noștri să nu se nască și să nu trăiască în sclavie.

Lumea autointitulată democratică, în care trăim și din care mare parte dintre voi v-ați facut icoană, nu are prea multe în comun cu ceea ce înseamnă din punct de vedere teoretic, democrația. Foarte multe principii democratice ale actualului sistem sunt simple cuvinte goale, fără acoperire în fapte. Oameni buni, ei, „stăpânii“, v-au băgat în cap că vi se servește democrație, dar în realitate sunteți manipulați. Această „democrație“ este în realitate o plutocrație, o cleptocrație, o mare mârșăvie! Acest sistem este lupul în blană de oaie, dar nu e o oaie!

O să dau câteva exemple pentru a mă justifica și pentru a vă deschide ochii: dreptul de a alege este doar o șmecherie. În realitate, nu există acest drept. Când ai de ales între 5 candidați, care toți cinci sunt propuși de către un președinte de partid, asta nu înseamnă că ai „dreptul“ de a alege! Dacă eu vă dau să alegeți între fratele meu, cumnatul, socrul, secretara și securistul care mă șantajează, iar dumneavoastra mergeți la vot convins fiind că alegeți pe cine vreți, nu sunteți decât un naiv de care se folosește șmecherul de politician ca să ajungă la ciolan! Prin votul dumneavoastră nu ați făcut decât să îmbogățiți un nou gangster sau mafiot. Sigur

că da, în naivitatea domniei voastre, credeți că ați votat pe unul care n-o să fure și care o să fie un mafiot mai mic... Sigur că da, așa vă amăgiți de zeci de ani fără să învățați nimic. Știți de ce? Pentru că SUNTEȚI UN PRĂPĂDIT DE NAIV! Eu nu vreau să vă jignesc, ci vreau doar să vă deschid ochii și să vă pun oglinda în față în speranța că vă veți trezi.

Treziți-vă! Sunteți mințiți, amăgiți, păcăliți și câțiva șmecheri profită de naivitatea voastră! Ba mai mult – v-au băgat în cap că acest sistem e raiul pe pământ, ăsta e norocul vostru de a trăi într-un asemenea minunat sistem „democratic“. Doamne ferește să spui ceva împotriva democrației – blasfemie! În realitate, ceea ce ne e dat să trăim NU E DEMOCRAȚIE sau dacă totuși la porcăria asta vreți să-i spuneți democrație, atunci e o mare nenorocire, în niciun caz o binecuvântare!

Societatea modernă, lumea de azi se sprijină pe 3 piloni importanți care susțin întreg eșafodajul:

- a. **Pilonul spiritual** – constă în educație, cultură și biserică.
- b. **Pilonul social** – constă în această pseudodemocrație de tip occidental.
- c. **Pilonul economic** – constă în capitalismul liberal, sălbatic.

a. Pilonul spiritual

Le spuneam într-o seară prietenilor mei adunați la o șezatoare pe teme religioase că raiul și iadul n-au nicio legătură cu împărăția cerului. Au rămas pentru o secundă blocați așteptând justificarea. Da oameni buni, ați citit bine – Raiul și Iadul n-au nicio legătură cu împărăția cerului. Raiul și Iadul sunt aici pe Pământ. Pentru unii, pentru foarte puțini, trecerea prin această viață înseamnă Raiul, iar pentru alții, pentru cei mai mulți, trecerea prin această viață reprezintă Purgatoriul. Ce face diferența? Veți fi tentați să spuneți: banii. FALS! Adevăratele cauze sunt următoarele: bunătatea, generozitatea, iubirea, cinstea, toleranța, ura, răutatea, invidia, egoismul, lăcomia, nedreptatea. Toate acestea la un loc construiesc SUFLETUL.

O să vă spun o poveste pe care am trăit-o eu în urmă cu mulți ani. Aveam 35 de ani, o situație materială foarte bună, proprietar al unei firme prospere și o viață relativ liniștită. Eram sănătos, aveam o

familie, un copil de 5-6 ani, sănătos, deștept și frumos. Și totuși... nu eram fericit. Ba chiar mă simțeam nefericit. Ciudat, nu? Ca de obicei, la ora 12 îmi luam băiețelul de la grădiniță și mă duceam cu el în parc să se joace. Foarte des se întâmpla să întâlnesc în parc un țigănuș cu un defect care îl făcea să șchioapete puternic, măturând aleile parcului. Părea o muncă de Sisif lupta sa cu frunzele moarte. Urmărindu-l, aveam senzația că fiecare pas pe care îl făcea îmi transmitea o durere adâncă până în suflet. Mă gândeam mereu ce ghinion trebuie să ai să te naști cu un astfel de defect, cum se întâmplă să fii condamnat pe viață, din prima zi, la o luptă atât de nedreaptă, de inegală. Fără să ai nicio vină... Și totuși, mă frapa mereu un anume lucru la el urmărindu-l – mereu era zâmbitor (și zâmbetul parcă îi era strâmb) și vesel. Cânta și mătura... Îl urmăream uimit și timpul părea să se blocheze pentru mine. Împingeam leagănul din automatism și rămâneam cu minutele blocate pe el, urmărindu-l, iubindu-l. Lubeam sufletul lui, strălucirea ochilor lui... Atunci când nu îl întâlneam, sufeream de dor. Mi-era dor de sufletul lui senin.

Într-o bună zi nu m-am mai putut abține, mi-am luat inima în dinți și l-am abordat:

– Auzi, te tot urmăresc de mult timp cum măтури pe aici prin parc. Am o mare nedumerire – te rog, vrei să îmi răspunzi la o întrebare?

– Da, conașule, și eu v-am tot văzut pe aici prin parc, care e problema?

– Spune-mi te rog, care e secretul tău, că mereu, de câte ori te văd pe aici, ești vesel și... pari fericit?

Țigănușul a zâmbit stingherit, înclinând ușor din cap parcă a milă față de mine. Îmi simțea tristețea și frustrarea pentru că eu nu am ceea ce are el. Apoi scoțând pieptul mândru în față, se întoarse spre o alee și îmi arătă în depărtare:

– Uite, o vezi pe fata aia care împinge la tomberonul acela?

La vreo 100 de metri se vedea o umbră ce-ar fi putut fi o femeie împingând la un coș de gunoi dotat cu 2 roți uriașe. Roțile păreau mai mari ca ea... Zice:

– No, ea e iubita mea.

ATĂT. În aceste cinci cuvinte spusese totul. El considera că spusese totul... Și eu nu înțelegeam care e legătura.

– Bine, și? Toți au iubite și totuși n-am mai văzut om fericit ca tine. Povestește-mi!

Și, sprijinit în mătură, a început să-mi povestească epopeea vieții lui. Eu dădeam mecanic din mână împingând leagănul, iar el povestea... povestea... ca nimeni altul. Povestea poveștilor... Într-o bună zi poate o să vi-o povestesc și eu vouă. Nici n-am simțit când a fugit timpul și după vreo oră a apărut țigăncușa lângă noi. Nici ea nu avea mai mult de 30 kg și 1,40 metri. A venit și l-a luat în brațe sărutându-l de parcă nu l-ar fi văzut de 20 ani. Atâta iubire într-o îmbrățișare nu mai văzusem până atunci și nici de atunci până acum nu am mai văzut. L-a luat de braț și au plecat ca niște umbre, dar după vreo cinci pași el s-a întors pe jumate, schimonosindu-și întregul corp, parcă ezitant și m-a întreat cu voce scăzută:

– Acum ai înțeles?

Da... înțelesesem... Înțelesesem că fericirea nu are nimic de-a face cu banii, cu casele, cu mașinile, cu obiectele și, o să vă mirați... poate nici cu sănătatea!

Din parc am plecat direct la librărie și am cerut toate cărțile care tratau subiectul „fericirea“. M-am oprit la una din ele: „Arta de a fi fericit“ a lui Schopenhauer. Nimic n-a mai fost la fel începând din acea zi. Atunci am știut ce am de făcut, am știut că trebuie să îmi împlinesc destinul, să rup lanțurile cu care singur mă înlănțuisem. În acea zi am aflat că fericirea o găsești în iubire, în generozitate, în toleranță, în voința de a face bine, în moralitate, în curaj, în dăruire și devotament. Mi-aș dori să vă dăruiesc și vouă, tuturor, aceste secrete. Așa s-a născut „Meritocrația“, așa s-a născut „Constituția Meritocrată“ și acum... „Meritocratismul“. Numai și numai din dorința de a face bine.

Sistemul actual a făcut ca anumite caracteristici ale firii umane să reprezinte adevărate puncte slabe, vulnerabilități. Acesta e probabil motivul pentru care sunt tot mai rar întâlnite azi generozitatea, toleranța, compasiunea, voința de a face bine, cinstea, corectitudinea, umilința, modestia, bunul simț. Un om generos și cinstit e sortit pieirii în ziua de azi, iar descendenții lui... chiar și în cazul fericit în care au avut norocul să se nască, au un viitor foarte incert. De ce? Pentru că au o moștenire genetică ce îi face din naștere niște inadaptabili, niște losers. Așa că aceste gene se vor transmite cu greu, tot mai rar și în final, aproape deloc.

Sute de generații au făcut ca sита ADN-ului să cearnă calitățile învingătoare și iată, azi avem generații de oameni născuți învingători

ale căror principale trăsături de caracter sunt ura, răutatea, lăcomia, egoismul. Iar dragostea, generozitatea, toleranța se găsesc în cantități foarte mici în ADN-ul acestor oameni. Ei devin de la un secol la altul mai mulți, devin predominanți.

Cauza profundă a actualei crize complexe prin care trece lumea occidentală este una de tip spiritual având originea în lăcomia, răutatea, viclenia și egoismul oamenilor. Toate acestea vin dintr-o moștenire genetică de răpitori și a unei educații bazate pe valori materialiste. „Stăpâni” nu sunt altceva decât niște indivizi cu calități genetice extraordinare de învingători, rezultat al selecției naturale. Generație după generație genele s-au transmis și s-au perfecționat făcând ca în ziua de azi copiii familiilor vechi de mari proprietari să reprezinte adevărate bănci genetice de superprădători dotați cu calități native excepționale în ceea ce privește lăcomia, răutatea, egoismul, viclenia, șmecheria, lipsa de scrupule și... chiar și inteligența. Astfel avem de-a face cu adevărate genii ale răului. La asta se mai adaugă și educația care este făcută în același sens – de a crește un adevărat prădător fără suflet, un prădător care să se închine unui singur zeu – BANUL!

Ce se poate face pentru a construi o societate mai bună? Ce se poate face pentru a schimba cursul actualei evoluții? Există o singură cale spre o lume mai bună: TRIPLA REVOLUȚIE, adică revoluția socială, revoluția economică și revoluția spirituală. Prin acestea vom putea ca în mai puțin de o generație să inversăm balanța binelui și a răului din societate. Putem face ca pentru majoritatea oamenilor, acest pământ să fie Raiul.

Pilonul spiritual este perceput ca un tot unitar. Totuși, el are trei componente principale:

- a1. Sistemul Educațional;
- a2. Cultura;
- a3. Religia.

a1. Sistemul educațional

Un dezastru – una dintre rădăcinile răului în societatea occidentală. Cu siguranță oamenii nu ar mai fi așa de răi, nu ar mai fi așa de șmecheri, vicleni și hoți dacă ar avea parte de o educație corespunzătoare, o educație bazată pe valori umaniste. Atât acasă cât și la școală.

La ora actuală școala occidentală creează monștri de egoism și răutate, în mare parte nonvalori cu diplomă. În ziua de azi nu mai contează cât de inteligent ești sau ce nivel de cunoștințe ai – dacă tata are bani, poate să-ți cumpere orice diplomă. În ziua de azi chiar și câinele meu ar fi putut să ajungă medic chirurg – a murit săracul... n-a prins vremurile astea frumoase pentru câini.... Nu-i bai – mă costă câteva mii de euro și Ralph al meu se transformă în medic chirurg postmortem... încă 2-3.000 de euro și îi cumpăr și doctoratul... Profesorii n-au vocație, n-au pasiune, nu-i interesează decât să-și câștige pâinea cât mai ușor, fără să le pese de ceea ce iese din mâinile lor. Școala în ziua de astăzi nu este decât un loc în care îți trimiți copilul ca să scapi de el 6 ore pe zi. Și dacă învață și dacă nu, e totuna. Nu există o strategie de formare a valorilor, nu există competiție, nu există selecție și diferențiere între copii pe bază de valoare, nu există un sistem de valori. În schimb, există fel de fel de materii inutile care le sunt băgate cu de-a sila pe gât, dar nu există nicio preocupare pentru șlefuirea caracterelor, pentru crearea unui sistem de valori, nu există nicio preocupare pentru MORALITATE.

Acasă, majoritatea părinților nu au timp să se ocupe de copii, iar atunci când au, confundă educația cu dresura. Atunci când vrei să faci educație, trebuie să-i explici copilului ce e bine și ce e rău, trebuie să-l ajuți să învețe a discerne binele de rău, trebuie să-l faci să înțeleagă diferența dintre bine și rău, astfel încât atunci când trebuie să aleagă binele, să aleagă nu din frică, ci din conștiință. Majoritatea părinților fac dresură: aia nu e voie, aia nu e voie și cum nu ascultă, pac o palmă. Vrei la joacă? Trebuie să-ți faci tema. Nu ești cuminte? Nu te uiți la televizor. Esti rău? Două palme. Educația înseamnă să-i EXPLICI mereu și mereu copilului ce e bine și ce e rău, de ce e bine și de ce nu e bine, folosindu-te de logică și bunăvoință. Copiii ajung de cele mai multe ori la 20 de ani fără niciun bagaj de principii, fără un sistem de valori. Întrebați un tânăr de 20 de ani ce sistem de valori are – o să se uite la dumneavoastră ca la mașini străine! Copiii trebuie educați de la primele cuvinte să gândească înainte de a spune sau de a face ceva, trebuie să fie educați de la 3 ani să pună binele la baza oricărei acțiuni, trebuie educați să nu fie violenți, să nu producă suferință celor din jur, trebuie educați să aibă încredere în ceea ce fac și gândesc atunci când fac ceva cu dorința de a face bine, trebuie educați că nimic nu se poate obține prin forță

și violență, trebuie să aibă în reflex a gândi, înainte de a spune sau de a face ceva. Aceste principii trebuie cultivate în mintea copilului de la primii pași în viață astfel încât să devină deprinderi, reflexe mentale.

Îmi amintesc prima întâlnire cu învățătoarea fiului meu, în clasa I... Am întrebat-o cum e fiul meu, cum i se pare, la care ea mi-a spus: „fiul dumneavoastră mi-a dat o lecție de viață... nu credeam vreodată că aş avea ceva de învățat de la un copil de 6 ani“. Am fost un pic intrigat – am rugat-o să-mi spună despre ce e vorba: „de câte ori îl întreb câte ceva pe fiul dumneavoastră, durează 2-3 secunde până începe să răspundă... așa o dată, de două ori... până la urmă, intrigată, l-am întrebat de ce durează mereu un timp până răspunde și nu dă răspunsul imediat la care răspunsul lui a fost următorul: pe mine, tata m-a învățat să mă gândesc mereu înainte de a spune ceva. Pe dumneavoastră, tatăl dumneavoastră nu v-a învățat la fel?“

În clasa fiului meu era un copil deosebit de rău și violent. Am întrebat-o pe învățătoare ce se întâmplă, de ce îi permite acelui copil un astfel de comportament, de ce nu ia măsuri? Mi-a spus că a vorbit cu părinții (tatăl, un potentat om de afaceri) și că i s-a spus că așa vor să-și crească copilul, să fie rău, să domine, să-i supună pe ceilalți, să ajungă un conducător care să poată duce mai departe tradiția familiei, iar ea nu poate să se opună familiei... și astfel, ajunși la 20 de ani, se vor gândi ce și pe cine ar putea fura ca să ajungă bogați, cum să-i trimită un glonț în cap concurentului, să se înscrie în partid ca să ia șpagi grase, iar inteligența lui va fi sclipitoare în șmecherii și inginerii financiare care să-l ajute „să ducă mai departe tradiția familiei“.

De ce să ne mai mirăm că e lumea plină de borfași, nedreptate, intoleranță, ură și răutate? În acest spirit sunt crescuți copiii noștri! Aici este originea răului în societatea în care trăim. Prin educație, așa cum se face ea astăzi, se realizează îndobitocirea oamenilor. Oamenii sunt aduși la stadiul de legume inerte, incapabile de a opune rezistență unui sistem opresiv și agresiv.

De ce e astfel construit sistemul educațional? Pentru că e în interesul „stăpânilor“. Cu cât omul este mai prost, mai needucat, mai incult, cu atât este mai ușor de manipulat, controlat, asuprit, subjugat. Cu cât există mai puțină valoare în societate, cu cât sunt mai

puțini intelectuali adevărați, cu cât sistemul de valori e mai bulversat și mai haotic, cu atât sunt mai ușor de manipulat masele populare cărora nu are cine să le deschidă ochii.

Sistemul de învățământ produce azi intelectuali pe bandă rulantă și în mod haotic. Armate de economiști, avocați și manageri, intelectuali care nu știu să scrie și nu cunosc noțiuni elementare de matematică. Intelectuali fără cultură generală, lipsiți de valoare, lipsiți de caracter și de bun simț, au denaturat și batjocorit, aducând în derizoriu noțiunea de intelectual. Astfel a fost distrusă elita, intelectualitatea.

Intelectualitatea înseamnă azi o hoardă de deținători de diplome lipsite de valoare și câteva diamante împrăștiate pe ici pe colo, dar greu identificabile în oceanul de mediocritate intelectuală. E mult mai ușor să domini un popor lipsit de elită intelectuală. Cu siguranță „stăpânii” l-au studiat pe Mao Zedong, dar nu l-au citit pe Confucius.

a2. Cultura

Cultura a ajuns o bătaie de joc. Adesea doar o marfă, un instrument comercial, o investiție de lux, o extravagantă sau o simplă fudulie pentru o mână de snobi.

Cultura a fost discreditată prin curente jėjoase dirijate de către aceiași superbogățani care prin instrumente financiare au direcționat arta spre vulgar, violență, sex și absurd. Arta nu mai e un simbol al frumosului ci o expresie a șocantului și a insolitului.

Din teatru nu mai înțelegi nimic – te uiți ca prostul o oră la un spectacol și nu înțelegi decât niște urlete, interjecții, scene de sex, violență, falsitate, obscen și mizerie. Cică e abstract... Eu, în nerozia mea, credeam că ar trebui să fie frumos...

Filmele merg exact pe același tipar ca și teatrul. Atât filmele cât și teatrul au ajuns simboluri ale răului și urâtului, au devenit respingătoare, TOCMAI PENTRU A COMPROMITE IDEEA DE CULTURĂ ȘI INTELECTUALITATE! Scopul este acela de a îndepărta masele de fenomenul cultural și astfel, de a le abrutiza.

La teatru i se poate destupa mintea omului, poate să vadă o satiră la adresa societății, poate să vadă un lucru înțelept, se poate deștepta... nu e bine... Să nu mai meargă oamenii la un teatru, ci să

se uite numai la televizor, la știri, știri transmise în așa fel încât să manipuleze mințile prostimii, să facă din mase niște uriașe instrumente de propagandă și manevră. Să vadă prostimea din 10 în 10 minute reclame la fel de fel de obiecte care trebuie să se vândă, să aducă bani... bani pentru ei, pentru viitorii stăpâni ai lumii.

Muzica a devenit zgomot și grotesc, țigănie și foarte rar melodie. Îmi amintesc cu groază un episod petrecut în urmă cu câțiva ani când concursul de muzică Eurovision a fost câștigat de niște rockeri norvegieni care făceau o gălăgie imensă și erau îmbrăcați în diavoli. Au făcut zgomot mare în concurs, au urlat și s-au zvârcolit ca niște posedăți, iar apoi, după ce au luat premiul și trebuiau să mai facă odată gălăgie, nici măcar ei nu mai erau capabili să reproducă ceea ce făcuseră cu câteva minute mai înainte. Cum e posibil să participe, dar mai mult chiar de atât, cum e posibil să fie încoronate astfel de nonvalori?

Sistem de valori european... Veți spune că nu s-or fi apucat oligarhii să compună și muzică. Nu, nu e vina lor directă că muzica de azi e mai mult zgomot decât mesaj. Este de notorietate faptul că marea majoritate a artiștilor sunt narcomani. Azi e mult mai ușor să rupi lanțurile ce te leagă de vulgar și de banalul cotidian luând droguri. Înainte genialitatea creației se ascundea în suflete și în minți bolnave, total diferite de cele ordinare și tocmai acest „diferit“ le dădea nota de genialitate. Azi, orice neavenit poate simula genialitatea luând droguri și reușind astfel să rupă barierele comunului. Da, de rupt e ușor să rupi lanțurile ce îți leagă libertatea în acest fel, dar ce rămâne atunci când fundamentul e deșert, e pustiu? Ce poți crea pe fondul eliberării când nu ai niciun fundament? Dezlanțuirii de zgomote, urlete, ciudățeni, da, dar aceste ciudățenii n-au nimic în comun din păcate cu binele, cu frumosul, cu arta, cu muzica, cu armonia.

Pentru a fi genial în artă e nevoie de două condiții: să poți rupe lanțurile ce te leagă de banal și de realitatea înconjurătoare, să poți evada din ordinarul vieții de zi cu zi și apoi, să ai ce pune în loc – ceva deosebit de frumos! Problema e că pentru a pune acel ceva deosebit de frumos, e nevoie de geniu, iar cu asta te naști! Oameni buni, artiștii, geniile, nu pot fi creați – El SE NASC! După ce se nasc, pot fi cultivați, pot fi îndrumați și în cele din urmă, din când în când, ajung la maturitate și înfloresc, dar să fie clar: dintr-o rădăcină de

buruiană nu poți face o orhidee oricâtă apă și îngrășămintele i-ai pune! Artele plastice au devenit marea scenă a comediei și prostiei. Nefericiții care aruncă găleți de vopsea pe pânze și apoi se plimbă cu bicicleta pe ele sunt considerați mari pictori. Zbanghii care dau de trei ori cu toporul într-o scândură sunt sculptori geniali. Totul ar putea părea la prima vedere a fi, chipurile, „curent modernist”. În realitate, aceasta este direcția dată de gangsterii cu gulere albe, cei care hotărăsc direcția în care să meargă întreaga societate. Pseudoprofesorii mizerabili, cumpărați cu câțiva arginți ne îndrumă copiii pe drumuri greșite, lipsite de spirit umanist, ne pun copiii pe drumuri pline de bălării, mizerie, promiscuitate, violență, sex, sălbăticie și pericole.

Aproape că nu mai există așa-zis artist care să nu creeze sub influența drogurilor. Drogurile au ajuns ceva trendy. Nu ești cool dacă nu tragi un joint, o marijuana. Am avut surpriza să asist personal la o discuție între o mamă și fiul ei de 21 ani. Mama era nervoasă că fiul ei nu vrea să facă nimic, că trăiește ca o ciupercă, la care, la un moment dat fiul, sătul de atâta cicăleală, îi spune maică-si: „ar fi bine să încerci și tu un joint – te liniștește, te face să fii mai fericită și poate așa o să ajungi să fii și tu mulțumită de mine”. Drogurile au devenit ceva cotidian în societate și chiar mai mult – în multe țări occidentale sunt legalizate, permise prin lege. De ce? Pentru că le servește intereselor celor ce fac legile, desigur!

Rembrandt nu avea nevoie de droguri pentru a picta. Rafael nu avea nevoie de alcool ca să poată crea. Michelangelo și DaVinci, cu siguranță nu aveau la dispoziție un joint pentru a lăsa opere nemuritoare.

Dar ceea ce mi se pare mie cel mai interesant între toate cele, e factorul economic. Mă șochează sumele exorbitante la care se vând așa-zisele opere pictate cu roțile bicicletei sau stropelile cu vopsea lavabilă. De ce se plătesc sume exorbitante pe tot felul de rahaturi? Pentru că nu mai există sistem de valori sau dacă există, el e total dat peste cap. Și mai e o cauză – escrocheria. Există azi și în domeniul artei similarul hedge funds-urilor din finanțe. Se dau tunuri prin crearea de valori artificiale, speculative. Se vor găsi fraieri care să ia țepă... Vă dau un exemplu povestit în avion de un amic de circumstanță, specialist în „speculații artistice”, când mă întorceam dintr-o vizită de la Seul. Există mari case de impresariat care joacă în artă

rolul fondurilor de investiții speculative din finanțe. După analize amănunțite făcute de profesioniști, se alege un artist, un „creator“, unul de duzină care n-ar însemna niciodată nimic în oceanul de artiști plastici dacă nu ar intra pe mâna „specialiștilor“. Artistul de duzină este reconstruit prin tehnici de marketing și management, este îndrumat ce și cum să picteze. În ziua de azi un pictor nu poate ajunge în vârf dacă nu are în spate mafia speculanților în artă. Acest pictoraș semnează un contract prin care e făcut mare, totuși, el va lua puțini bani și va fi un fel de sclav, dar ajunge un nume, e băgat în seamă și trăiește mai bine decât dacă nu ar fi acceptat compromisul. Apoi, „specialiștii“ fac din el, în 5-10 ani, un mare pictor, dar atenție, 90% din vânzări le aparțin lor, „creatorilor“. Cum îl fac mare? Vă dau un singur exemplu: Îl duc la megaexpoziții, iar la aceste expoziții, doar o mână de afaceriști (impresari), o mafie bine pusă la punct, are acces. Acolo vin oameni foarte bogați, mulți dintre ei snobi și diletanți. Ăștia sunt aburiți să cumpere, bine sfătuiți de specialiști care sunt mână în mână cu firmele de impresariat și uneori se mai joacă și la cacealma. Adică, un prieten de-al firmei de impresariat, cumpără o lucrare a unui neica nimeni cu 100.000 euro. Deja face senzație. Imediat se găsesc pești să muște. Bogățani care auzind că specialistul „X“ a cumpărat un tablou al unui nou pictoraș, se aruncă să dea tunul și se apucă să cumpere și ei în speranța că prețul lucrărilor lui neica nimeni va crește. Și uite așa încep să-i construiască imagine, reputație, valoare unuia de care nimeni nu ar fi auzit niciodată. După 10 ani rămâi mut să vezi că tablourile lui neica nimeni se vând cu un milion de euro. Da, dar în spatele acestor valori nu e nimic! Este doar marketing și management speculativ! Dacă m-aș apuca să deconspir aici nume de mari artiști făcuți din pix (inclusiv scriitorii români), după această tehnică, ați rămâne muți de uimire, dar nu am de gând să ajung vedetă din astfel de scandaluri.

Și totuși... esența e alta. Unde am vrut să ajung? Acest lucru se întâmplă pentru că niște nenorociți care câștigă bani cu nemiluita nu știu cum să-i mai cheltuiască, în ce să-i mai investească. Și astfel creează „artă“, creează valori... din plictiseală.

Literatura

Literatura este domeniul cel mai puțin atins de sistem. Este o inflație extraordinară de cărți, dar nu cred că e ceva rău în asta. Cu cât este mai mare baza de selecție cu atât mai multe sunt valorile ce pot rezulta de aici.

Faptul că o carte ca MERITOCRAȚIA a spart barierele cenzurii, faptul că o carte ca aceasta pe care o citiți a reușit să apară pe piață, este cel mai bun exemplu pentru faptul că mafia politico-economică nu a reușit să controleze acest domeniu. În fapt, probabil că nici nu îi interesează dat fiind că aproape nimeni nu mai citește...

Din păcate oamenii nu mai citesc. Astăzi oamenii preferă televizorul, iar literatura a rămas apanajul unui cerc foarte restrâns de intelectuali. Mi-e frică să nu ajungem curând în situația ca cititul să fie o *rara avis*. Este o experiență pe care din păcate o trăiesc personal. Oamenii mă urmăresc pe viu în emisiunile săptămânale pe care le am la Nașul TV, mă urmăresc în număr de aproximativ 100.000 de persoane pe emisiune (nivelul audienței în primavara lui 2013) și totuși, din informațiile și evaluările mele, cei ce au citit MERITOCRAȚIA nu depășesc cifra de 10.000. Dacă le povestesc cartea la televizor, le place, dar de citit... foarte puțini se încumetă să o facă. Vorbeam și cu alți autori recent și îmi spuneau că e sărbătoare atunci când reușești să vinzi 2-3.000 de cărți, iar la 10.000 de cărți vândute... se consideră best-seller.

Sigur că e discutabilă calitatea multor opere literare moderne. Același curent întâlnit în artele plastice, și anume „șocantul“, excentricul, ineditul, sunt la modă și în literatură chiar dacă nu într-o la fel de mare măsură ca în artele plastice.

Există așa-zii oameni de cultură, scriitorii români care își denigrează țara și poporul și nu știu dacă o fac din naivitate sau o fac conștienți fiind că e singurul mod de a intra în grațiile „stăpânilor“, a celor ce vor să vadă rasă de pe fața pământului România și poporul român! Cum de nu recunoaște Europa valori românești decât în acei nemernici care înjură și denigrează mai dihai poporul și neamul românesc? Cum de tot ce e mai antiromânesc devine mai pro-european și cu cât înjuri mai tare România cu atât ești mai apreciat și valoros în fața elitelor Europene?

Tot aici, la literatură, aș dori să vorbesc despre istorie, naționalism și patriotism. O simt pe propria-mi piele... teama de a scrie și de a gândi aceste cuvinte... A ajuns ceva nelalocul lui să vorbești despre naționalism și patriotism. A devenit jenant să pronunți cuvântul popor. E o rușine să pomenesci despre străbuni, despre daci care au fost terfeliți, umiliți, batjocoriți și în cele din urmă eliminați din cărțile de istorie pe motiv că... chipurile s-ar fi evaporat după 168 de ani de la colonizarea Daciei de către romani. De 23 de ani forțe obscure încearcă să ucidă spiritul naționalist, patriotic al acestui popor.

Ce interes ar putea avea niște istorici români să denigreze trecutul acestui popor?

Ce interes ar putea avea un istoric român să desființeze istoria și rădăcinile acestui popor?

Ce interes ar putea avea un istoric român să denatureze adevărul și să falsifice dovezile istorice astfel încât noi să nu mai fim urmașii unui mare popor ci niște oi rătăcite, niște pripășiți de aiurea, un popor al nimănu, venit de nicăieri, întrupați într-o țară falsă, artificial creată?

M-am tot gandit, de ce atâta antiromânism? Ce se urmărește? Ce interes au istoricii români să arunce la gunoi istoria acestui popor? Mă gândesc că și dacă ar fi justificat sau adevărat, dar... nu te apuci să-ți denigrezi singur istoria...

Nu aș putea decât să speculez, dar mi-e teamă să nu nedreptățesc pe cineva în lipsa probelor și a adevărilor științifice. Un lucru e sigur – ceea ce se întâmplă acum în plan cultural și spiritual nu servește intereselor României și nici poporului român.

Familia

Voi încheia acest capitol vorbindu-vă despre familie... despre liniștea sufletească...

Am lăsat familia la sfârșit pentru că este componenta esențială a pilonului spiritual. Confucius, în urmă cu 2.500 de ani, a pus familia la baza societății considerând-o unul dintre cele patru elemente fundamentale ale filozofiei confucianiste.

Oare ce ar fi spus Confucius să vadă familia din ziua de azi? Tatăl plecat în Spania la cules de căpșuni, mama prin Italia spălând

bătrâni la fund, iar copilașii lor, stând pe la rude sau bunici și plângând, suferind de dorul părinților...

Sigur că nu poți avea o familie fericită când nu ai ce să-i dai să mănânce copilului. Sigur că îți iei lumea în cap și pleci să fii sclav printre străini când nu ai hăinuțe și pantofiori cu care să-ți îmbraci copilașul! Sigur că îți vine să îți iei zilele când copilașul tău moare din cauza subnutriției și a lipsurilor! Sigur că îți vine să dai cu cuțitul în piatră când vezi că tu n-ai bani nici pentru un colț de pâine, iar șmecherii și bandiții care sug sângele popoarelor te sfidează cu luxul exorbitant în care trăiesc. Sigur că nu putem fi toți la fel, sigur că e normal ca unii să aibă mai mult și alții mai puțin, dar stăpânilor, **ATENȚIUNE: NU LE LUAȚI DREPTUL LA VIAȚĂ CELOR MULȚI, NU ÎNTINDEȚI COARDA MAI MULT DECÂT POT EI SĂ DUCĂ PENTRU CĂ SE VA RUPE ȘI ZIUA PLĂȚII VA VENI MAI CURÂND DECÂT VĂ AȘTEPTAȚI!**

Oare ar fi putut fi admisibil în vremea regelui Han ca un copil de 10 ani să se sinucidă de dorul părinților plecați prin lume ca să poată întreține familia? Oare ce ar fi gândit Confucius despre o societate în care dezrădăcinarea, abandonul copiilor, homosexualitatea, pedofilia, traficul de carne vie sunt banalități cotidiene?

Din punct de vedere spiritual lumea a involuat în mod tragic. Cum să lași un copil de 6 ani să moară de leucemie pentru că societatea nu găsește 50.000 euro pentru tratarea lui, dar în schimb se cheltuie sume enorme pe fel de fel de bazaconii și furțișaguri. Ce societate e asta care tolerează popi pedofili care ne batjocoresc copiii în numele lui Dumnezeu? Ce societate e asta în care homosexualii au dreptul de a se căsători și de a înfia copii? Să spunem că e dusă la extrem libertatea și poate că e dreptul lor, a homosexualilor, să se căsătorească dacă asta vor și nu deranjează pe nimeni, dar cum să le dai dreptul de a înfia copii? La dreptul aceluia copil nu se gândește nimeni? La sufletul aceluia copil, nu se gândește chiar nimeni? De ce? Doar pentru că niște ticăloși iubitori de putere, de „macht“, vor să se distreze cu noi așa cum te-ai juca cu o maimuță la grădina zoologică?

Familia de azi e superficială, e o convenție temporară, fără forță, de multe ori fără acoperire în sentimente sau când totuși acestea există, ele sunt superficiale și de conjunctură. Azi familiile se destramă mult mai ușor și mai des decât în urmă cu 50 de ani. A devenit o raritate un cuplu ajuns la nunta de argint. De ce? Toate cuceririle științifice și tehnologice din ultimii 50 de ani au dus către

o viteză de viață mult mai mare decât în trecut. Practic, unei familii din ziua de azi i se întâmplă mult, mult mai multe decât i se întâmpla unei familii din urmă cu 50 ani. Mașina, avionul, internetul, telefonul, au făcut ca distanțele să se scurteze, oamenii să interacționeze mult mai des, mai mult și totodată mai superficial. Înainte, mai de voie, mai de nevoie, îți ocupai timpul liber împreună cu membrii familiei prin fel de fel de activități comune. Azi e fiecare cu televizorul lui, cu pasiunile lui care de cele mai multe ori sunt departe de casă – avionul, mașina, metroul, permit... Dacă înainte erai nevoit să petreci 75% din timpul liber acasă cu familia, azi nici 20% din timpul liber nu se mai petrece acasă, împreună cu familia. Familia a devenit un simplu dormitor comun și cam atât...

Câte familii ar fi trăit fericite până la adânci bătrâneți dacă nu ar fi fost internetul? Azi te-ai certat cu soția, o ceartă minoră și intri pe internet unde întâlnești o cucoană care și ea a avut o ceartă banală cu soțul. Din una în alta, mai mult de distracție, îți dai întâlnire cu ea și din te miri ce, se naște o relație extraconjugală, o aventură care sfârșește prin distrugerea a două familii care probabil ar fi rezistat veacurilor dacă nu ar fi fost internetul...

Familiiile se amestecă, ajungi să ai copii cu femei diferite, copii ce cresc între două case, copii afectați emoțional, psihologic, iar pentru ei copilăria devine o dramă. Nimeni nu se mai gândește la copii, la drama prin care trec aceștia în urma unui divorț. Aceasta este o problemă majoră a zilelor noastre pe care, din păcate, societatea o trece prea ușor cu vederea, o tratează foarte superficial, ca pe o problemă neimportantă.

Ce societate ciudată... asistăm impasibili la drama copiilor ai căror părinți divorțează, fără ca societatea să ia vreo măsură. Ni se rupe sufletul de homosexuali că nu se pot căsători între ei, dar nu dăm doi bani pe sufletele sutelor de milioane de copii traumatizați psihic din cauza scandalurilor în familii și a divorțului părinților. Odată cu ruptura familială are loc o traumă psihică, iar de cele mai multe ori aceasta afectează copilul în mod iremediabil imprimându-i comportamente antisociale, negarea școlii și a educației, alcoolism, droguri sau anturaje dubioase. Distrugem o generație întreagă de copii fără să existe o cât de mică dezbatere în societate pe această temă. Noi, adulții, suntem de un egoism incredibil – pur și simplu părem a nu realiza, a nu băga de seamă ce se întâmplă cu copiii după

divorț. Vă vorbește un om care a trecut prin asta, un om care a fost martorul suferinței a doi copilași care nu aveau nicio vină, dar care sufereau cumplit din cauza inconștienței unor părinți orbiți de egoism și a unei societăți ignorante și nepăsătoare.

O societate evoluată trebuie să pună mult mai mare preț pe familie, pe tradiție și pe grija pentru copii.

Tradiție și naționalism

Poporul român era un popor tradiționalist cu puternice legături familiale. Comuniștii au reușit să dezbinе familii prin teroarea indusă în societate de către Securitate. Ajunseseră să se teamă frații unii de alții, să se toarne neamurile între ele, să se evite unii pe alții de frica delațiunilor. Apoi, după Revoluție, amintirile și resentimentele au rămas, iar la acestea s-au adăugat elemente noi de ură și dezbinare: politica și banii. Au ajuns să se urască neamurile între ele din cauza afinităților politice, să se urască și să se pizmuiască din cauza averilor, a banilor și a proprietăților.

Comuniștii ne-au luat tradiția și odată cu ea ne-au luat dreptul la trecut. Ne-au furat istoria și odată cu ea dreptul la conștiința națională, la unitate, ne-au luat dreptul la rădăcini...

Ăștialalți, democrații, nu au făcut altceva decât să desăvârșească opera de demolare totală a spiritului românesc promovând nulități al căror unic scop este defăimarea poporului român și a istoriei acestei țări.

Nu va veni oare și ea, ziua dreptății, când noi, cei mulți și tăcuți ne vom ridica și vom spune DESTUL?

Cât timp vom mai putea suporta atâta durere și umilință în sufletele noastre?

a3. Religia

DESPRE RELIGIE VOI VORBI PE LARG ÎN „REVOLUȚIA SPIRI-TUALĂ“.

ACEASTĂ A TREIA CARTE O VOI PUNE ÎN CIRCULAȚIE DOAR DUPĂ SCHIMBAREA SISTEMULUI SOCIAL ȘI ECONOMIC DIN ROMÂNIA.

AZI, MAI MULT CA NICIODATĂ, E VREMEA UNEI MARI REVOLUȚII SPIRITUALE, PE CARE O VOM ÎNFĂPTUI, V-O PROMIT!
TOATE LA TIMPUL LOR...

b. Pilonul social

Democrația occidentală nu este altceva decât simbolul corupției și nemerniciei. Democrația de tip occidental este prin sine însăși rădăcina corupției din societate. Democrația de tip occidental nu este altceva decât corupție ridicată la rang de lege supremă în stat, corupție perfecționată, corupție generalizată, corupție ridicată la rang de politică de stat.

Ca să ajungi la putere trebuie să corupi poporul în toate felurile posibile. Promiți că dacă ești ales oferi salarii, pensii mai mari – corupție pe față.

În campania electorală oferi pixuri, calendare, zahăr, făină, găleți, lopeți, fulare etc. pentru ca prostimea să te aleagă – corupție pe față.

Dar și mai grav, ca să ajungi să fii ales, investești zeci, sute de milioane de euro sau dolari în campania electorală. Ce alt simbol mai evident al potențialului corupției decât campania electorală? Păi, cine-i prost să investească sute de milioane de euro numai așa, ca să facă bine poporului ce l-a votat? Poate că politicienii sunt cei mai mari sfinți ai istoriei și nu ne dăm noi seama? Ei, săracii, își cheltuiesc averile ca să ajungă să conducă țara, să vă poată da vouă, poporului, salarii și pensii mari? Da, poate sunt niște oameni minunați, niște suflete extraordinare... ar trebui canonizați... toți...

Nu e evident că după ce cheltuiesc averi imense ca să fie aleși, ei își recuperează investiția înzecit? Păi, cum ar putea să o recupereze? Din salarii? Ha, ha, ha! Ne mai mirăm de corupția clasei politice... păi cum să nu fie corupți? Nu trebuie să-și recupereze investiția? Nu e un business, nu trebuie să facă și ei un profit? Nu sunt și ei oameni de afaceri? Aud mereu ce sume imense se cheltuiesc în campaniile electorale, dar singurul lucru pe care nu l-am auzit niciodată a fost modul în care și-au recuperat politicienii banii și impozitele plătite pe veniturile realizate... Sau poate nu le

recuperează, săracii... Interesant, să zicem ca nu le recuperează, dar după 4 ani au iarăși sume și mai mari de investit în campania electorală de mituire a poporului.

Frumoasă democrație...

Iată rezultatele după 23 de ani de democrație în România, iată de ce anume vă acuz eu pe voi, dragi patrioți politicieni:

– Ați înșelat poporul spunând că vreți să îi oferiți o viață mai bună. În fapt ați vrut o viață mai bună doar pentru voi și pentru acoliții voștri.

– Ați furat miliarde de dolari din bugetul statului deturnând banii de la buget spre conturile firmelor voastre și ale acoliților voștri.

– Ați căpușat vreme de 23 de ani toate firmele de stat, distrugând întreaga economie de stat.

– Ați încălcat drepturile omului făcând legi strâmbe ce v-au protejat pe voi, pe interlopi și gangsterii ce vă înconjoară și tot prin aceleași legi strâmbe ați înrobit poporul.

– Ați privat poporul de dreptul la o viață decentă, ați dus o adevărată politică de genocid împotriva acestui popor prin distrugerea intenționată a sistemului sanitar, prin privarea la asistență medicală, prin facilitarea migrației medicilor de valoare, prin lipsa de medicamente, prin desființarea spitalelor.

– Ați furat dreptul la o bătrânețe decentă a pensionarilor ce au muncit o viață și și-au plătit asigurările în mod corect.

– Ați distrus toată industria românească aducând țara pe marginea prăpastiei, fără șansa de a se mai ridica.

– Ați distrus industria chimică, industria constructoare de mașini, industria navală, industria electrotehnică, industria de utilaj minier, industria extractivă, industria alimentară, ați distrus TOT.

– Ați distrus toată agricultura, România ajungând dintr-un mare exportator, un mare importator.

– Ați distrus tot sistemul de irigații și toate serele renumite ale României.

– Ați distrus toate livezile și fondul genetic de excepție al pomiculturii românești.

– Ați transformat România dintr-un mare exportator într-o societate de consum, într-un importator care nu mai produce mai nimic în țară și importă până și cereale, legume și fructe.

– Ați distrus toată industria turistică a țării aducând în ruină toate hotelurile și stațiunile turistice înfloritoare în 1990, cu scopul de a vă autoîmproprietări voi cu ele la prețuri de nimic.

– Ați distrus tot sistemul economic privat înrobindu-l cu taxe care să vă asigure vouă bani pe care să îi puteți deturna prin bugetul de stat.

– Ați sufocat sistemul economic privat cu o birocrație nemai-întâlnită nicăieri pe planetă cu scopul de a da de lucru, salarii mari, nejustificate, unor funcționari, unei caracatițe clientelare imense.

– Ați dat străinilor toate bogățiile naturale ale țării, bogății pe care străbunii noștri le-au apărât vreme de 2.000 de ani cu prețul vieții.

– Ați îndatorat această țară cu peste 100 miliarde de euro fără să fi făcut absolut nimic pentru țară cu acești bani.

– Ați distrus învățământul românesc care a ajuns în 23 de ani de pe primul loc în Europa, pe ultimul loc.

– Ați favorizat înmulțirea clanurilor interlope care terorizează orașele țării prin violență, furt, înșelătorie, jafuri, cămătărie, trafic de persoane, promiscuitate și taxe de protecție.

– Ați batjocorit istoria acestei țări impunând în școli o istorie mincinoasă ce murdărește trecutul acestui popor cu scopul de a-i fura sufletul, demnitatea, mândria, patriotismul.

– Ați distrus cultura acestui popor prin subfinanțare și dezinteres, încurajând proliferarea culturii de cârciumă și de maidan, a manelelor și a filmelor de proastă calitate.

– V-ați făcut facultăți private prin care stoarceți de bani poporul ca să vindeți așa-zise diplome, în realitate hârtii fără valoare, unor tineri dezorientați care nu mai înțeleg nimic din principiile selecției pe bază de cunoștințe și valoare.

– Ați făcut de rușine numele țării noastre, România fiind azi rușinea Europei, iar românii cei mai disprețuiți cetățeni din Europa.

– Ați provocat cel mai mare exod din istoria acestei țări, ați transformat românii în ultimul popor migrator al istoriei. I-ați răpit unei întregi generații de copii dreptul la mamă, dreptul la tată, dreptul la familie prin plecarea părinților la muncă în străinătate.

– Ați defrișat pădurile țării ca să le dați pe mai nimic străinilor, îmbogățind doar câțiva politicieni.

– Ați înstrăinat tot sistemul bancar al țării făcând din români slugi la străini.

– Ați distrus tot comerțul românesc aducând în țară marile hipermarketuri care au transformat sute de mii de mici întreprinzători români în sclavi de hipermarket.

– Ați distrus cercetarea românească, una dintre cele mai competitive din lume în urmă cu 23 de ani.

– Ați distrus un întreg sistem organizațional care fusese construit cu mari sacrificii sub comuniști.

– Ați înstrăinat sistemul energetic național atentând în acest fel în mod grav la suveranitatea țării.

– Ați făcut din România o țară murdară și poluată, după chipul și asemănarea voastră.

În cazul politicianilor din societatea capitalist-democratică occidentală, CORUPȚIA NICI NU TREBUIE DOVEDITĂ – EA ESTE PRINCIPIU DE FUNCȚIONARE AL STATULUI DEMOCRAT OCCIDENTAL!

Corupția este sfântă, este consfințită prin legi constituționale! Interesant este altceva... nu există politicieni corupți în aceste societăți... Instituțiile de control financiar nu descoperă niciun fel de venituri ilicite ale politicianilor... Nimeni nu-l întreabă pe vreun politician cum a făcut averi de milioane de euro din salarii de câteva mii de euro... Niciun tribunal n-a condamnat vreodată vreun politician pentru corupție, în schimb sunt pline pușcăriile cu mame care au furat o pâine sau o plasă de cartofi de pe câmp ca să-și hrănească copiii. Păi, cum să trimită procurorii și judecătorii vreun politician în pușcărie? Păi, șeful lor nu e numit de către politician? Judecătorul ăla nu e promovată și susținut de către șeful lui care e unealta, prietenul, complicele politicianului? Și atunci, cum să dea în politician? Păi, își pierde slujba, își pierde pâinea dacă face exces de zel. Mai bine îl bagă în pușcărie pe amărâtul de votant – sunt destui, milioane... câteva mii în plus sau în minus nu mai contează, dar se respectă legea, statul de drept! Câtă ipocrizie, câtă nemernicie în acest sistem mișelesc... Uitați-vă cum cresc tentaculele acestei caracatițe de la un an la altul – nu e an să nu apară noi agenții, institute, organizații etc., ticsite cu oameni care iau salarii imense de la buget doar ca să taie frunze la câini. Sunt neamurile, prietenii, sponsorii politicianilor, paraziți care trebuie întreținuți ca să susțină edificiul minunat al democrației. Această caracatiță mafiotă crește de la an

la an și sufocă tot mai mult țările, absorb resursele și energiile împovărând până la epuizare sistemul economic care nu mai face față poverii cheltuielilor bugetare imense cu întreținerea acestei mafii și a sponsorilor ei politici.

Ce este parlamentul? Un dinozaur al istoriei care nu se mai potrivește în niciun fel cu lumea în care trăim. O frână birocratică a dezvoltării țării, o barieră în calea progresului, un izvor de intrigă, violență, dezbinare și ură, imaginea perfectă a societății corupte de tip democrat occidental. Parlamentul este un organism lent, greoi, birocratic, rigid și corupt până în măduva oaselor. Ce poate fi mai sugestiv și relevant decât faptul că în toate țările occidentale parlamentul este în topul celor mai dezavuate instituții, iar parlamentarii în topul celor mai nesuferiți oameni?

Eu vă întreb: de ce trebuie să mâncăm rahat dacă nu ne place?

Sunt parlamentarii simbolul poporului, exprimă ei năzuințele omului de rând, au ei calitățile morale și valoarea care să justifice rolul important pe care îl joacă în societate? Cum poate fi parlamentar cel mai bun reprezentant al poporului? Este el ales pe niște criterii de valoare sau ne este dat să alegem între diverși indivizi dubioși a căror cea mai importantă calitate este aceea că au reușit să fie propuși să candideze de către prietenii din partid? Și atunci, între ce au de ales oamenii? Între cinci indivizi care, fiecare, este deosebit de inteligent, vorbește cinci limbi străine, fiecare are o moralitate ireproșabilă, oameni care și-au dovedit valoarea profesională? Sau avem de ales de cele mai multe ori între cinci oameni dintre care unul e un infractor notoriu, dar a sponsorizat partidul ca să ajungă în parlament, ca să aibă imunitate parlamentară și să nu mai dea socoteală în fața legii, altul îl șantajează pe șeful local de partid cu cine știe ce informație, altul e pila nu știu cui din vârful partidului, iar doamna candidat trebuie neapărat să fie vreo fostă miss care lucrează adesea până noaptea foarte târziu la „cabinet“, la șeful partidului?

Ce sunt partidele? Organizații care vor binele poporului sau găști de oameni mânați de aceleași interese de grup, puși pe căpătuială fără muncă?

De ce ar dori cineva să ajungă parlamentar? Pentru a-și dedica viața în slujba poporului, din prea mult patriotism?

Care este, în general, profilul politicianului de succes? Un om lipsit de valoare, un om care a fost incapabil să-și dovedească valoarea

pe plan profesional, un om incapabil de a face avere prin muncă și inteligență, dar foarte ambițios, dornic de parvenire, viclean, lipsit de scrupule și caracter, lingău de profesie și capabil de a-și vinde și mama pentru un pumn de bani. Și ei trebuie să ne conducă spre o lume mai bună... În ei stă speranța noastră într-un viitor mai bun... Nu înțelegeți, nu vă e clar că rechinii aceștia, aceste fructe otrăvite ale democrației occidentale nu ne pot duce decât către groapa de gunoi a istoriei? Nici măcar nu-i poți învinovăți... de vină este sistemul, nu ei!

De ce am avea nevoie de politică și politicieni în secolul XXI? Se mai pun astăzi probleme ideologice, se mai pune astăzi problema comunismului sau a capitalismului, a luptei de clasă? Mai există în ziua de azi partide de stânga sau partide de dreapta?

Cum poate fi un partid de stânga când are în componența sa o sumedenie de membri care cu o legislatură mai înainte erau de dreapta și odată cu pierderea puterii, au migrat la partidul de stânga pentru a rămâne la putere? Unde e stânga și dreapta când stânga se „unifică” cu dreapta pentru a pune mâna pe guvernare, pe ciolan? Unde e stânga și dreapta când cei mai mulți dintre membrii partidelor au schimbat cel puțin 2 partide la viața lor, dar sunt o mulțime de politicieni care au schimbat 4, 5, 6 sau chiar 7 partide, iar campionul, recordmenul nu e un neica nimeni, ci fost ministru în mai multe guverne? Păi, deh... dacă are calitate, îl „cere” partidele pentru binele poporului.

Care este azi interesul omenirii?

O lume mai bună, mai curată, mai dreaptă, fără sărăcie și războaie. Toate acestea sunt posibile doar prin conducere și organizare de valoare, minți luminate care să respecte omul și aspirațiile sale.

Ce rost are politica azi?

Teoretic, politicienii își doresc sau ar trebui să-și dorească binele poporului... De ce zâmbiți? Nu e așa?

Păi, binele e unul singur și se deduce prin logică și inteligență. Binele poporului nu înseamnă să votăm pensii de un milion de euro pentru toată lumea! Binele poporului înseamnă o conducere înțeleaptă, corectă, eficientă.

Politicienii nu vor binele poporului atunci când se bat în promisiuni de măriti ale pensiilor și salariilor – ei vor binele lor, ei vor să vă corupă ca apoi să profite de putere pentru a vă suga sângele.

Azi popoarele nu au nevoie de politică pentru a se conduce, nu au nevoie de ideologii, ci de VALOARE, ÎNȚELEPCIUNE ȘI PROFESIONALISM.

Nu e de condamnat politicianul... oricare dintre voi ar fi în locul politicianului, ar proceda la fel. Cum să lucrezi cu mierea și să nu te lingi pe degete?

PROBLEMA ESTE SISTEMUL!

Există vreo împrejurare în care un partid să susțină că vrea o viață mai bună, iar altul să afirme că nu e de acord?

Există un partid care să vrea libertate economică și altul care să vrea socialism? Există conflicte ideologice astăzi în lumea occidentală? Nu. Păi, atunci de ce avem nevoie de politică pentru a conduce și nu de profesionalism? Azi, partidele se diferențiază prin faptul că unul vrea să se ducă banii de la buget mai mult spre înarmare pentru că sponsorii lui politici sunt fabricanți de armament, iar alții vor ca bugetul de sănătate să fie mai mare pentru că ei sunt sponsorizați de fabricile de medicamente... **Corupție, corupție, corupție...** Aceste decizii nu trebuie să fie luate de politicieni în funcție de interese de grup ci trebuie să fie luate de specialiști. Aceste decizii trebuie să se bazeze pe eficiență, cinste, dreptate, logică și bun simț în luarea deciziilor. Aceste decizii nu trebuie luate prin certuri și scandaluri pătimase de-a lungul a zeci de zile în parlament ci prin logică, eficiență, decizii raționale, luate rapid de către oameni foarte capabili și hotărâți.

Sistemul juridic astăzi

Actualul sistem juridic este o catastrofă, o imagine fidelă a actualei societăți. O alambicare jėjoasă de corupție, șmecherii, interese de clan, interese de breaslă și mai ales, interese de tip mafiot. Cel mai grav aspect este că legile actuale din lumea occidentală sunt legi care încurajează fărădelegea și descurajează cinstea și corectitudinea.

Trăim într-o lume în care sunt mai importante drepturile infractorului decât ale omului cinstit! Trăim într-o lume în care poți comite crime dovedite fără să dai socoteală pe motive de vicii de procedură, o lume în care criminali periculoși sunt condamnați pentru 10-20 de ani la pușcărie, dar ies după 5 ani pe diverse motive și comit alte crime.

Oameni deosebit de periculoși sunt lăsați să se lăfăie printre oameni onești, oameni care devin victimele unui sistem ce nu are drept scop binele și protejarea omului bun ci a ticălosului. Adesea am senzația că justiția are rolul de a proteja infractorii și ticăloșii acestei lumi. Nimeni nu mai înțelege nimic... un criminal periculos e condamnat la pușcărie pe viață, dar iese după 12 ani și comite alte crime. Păi, la ce l-ai mai condamnat pe viață dacă îi dai drumul după 12 ani? Alte pedepse: 10 ani pușcărie pentru viol, dar iese după 3 pentru bună purtare... A dracului bună purtare... pe fata aia violată ați întrebat-o cât de bună purtare a avut ticălosul? În schimb, o femeie văduvă cu 5 copii care ia o plasă de cartofi de pe câmp ca să le dea ceva de mâncare copișilor, face 5 ani de pușcărie... Ea n-are avocați care să dovedească buna purtare sau care să dea șpaga, ca să iasă mai repede.

Ce e pușcăria azi în occident? Hotel de lux... Mulți nemernici nu trăiau în libertate așa bine cum trăiesc în pușcărie. Nu produc nimic, n-au făcut nimic bun pentru societate și totuși, unui pușcăriaș i se alocă mai mulți bani decât unui bolnav în spital, bolnav care a mai plătit și asigurări.

Există legi pentru orice în ziua de azi... totul e legiferat, legi stufoase, complicate, îmbârligate și toate au un punct comun: există portite pentru băieții deștepți. Procedurile sunt atât de complicate și întortocheate încât a devenit o banalitate să se câștige procesele pe bază de vicii de procedură – nu trebuie decât să ai o grămadă de bani pentru avocați.

Sistemul juridic este la fel de putred ca întreaga societate și este așa deoarece este rodul unei clase politice mafioate care a creat legile astfel încât să-i servească scopurile. Există nedreptăți strigătoare la cer în legi, există o sumedenie de situații în care pentru aceeași faptă sunt date sentințe total diferite. Legile sunt interpretabile și viclene, astfel încât sentința să poată fi considerată bună indiferent care e ea. Absurdul legilor a ajuns până acolo încât ajungi la pușcărie dacă ești atacat de un infractor la tine în casă și îndrăznești să te aperi. Stai și te întrebi dacă legea respectivă nu a dat-o vreunul din breasla jefuitorilor de case? Păi, adesea așa se și întâmplă – ideile unor astfel de legi sunt rodul capilor mafiei, ale celor ce stau în spatele jefuitorilor, ale celor la care ajunge adesea cea mai mare parte a prăzii rezultate din jaf. Ei, capii mafiei, sunt adesea

parlamentarii care fac legile. Și atunci te mai miri că legea favorizează infractorul...

Peste 50% dintre parlamentari, în special din zona Olteniei, a Regatului și Dobrogei sunt trimiși în Parlament de către clanurile de interlopi și cele țigănești. Aceștia sunt cei ce manevrează masele de votanți specializați și autobuzele cu excursioniști din zilele alegerilor. Atunci, vă întreb, nu e normal ca parlamentarii să facă legi care să slujească interlopile, care să le ofere portii de scăpare, pedepse minime și un trai cât mai bun în pușcărie în caz de „forță majoră“?

Te mai miri că guvernul alocă mai mulți bani pentru un pușcăriaș decât pentru un școlar... Te mai miri că nu există politician în pușcărie, că nu există politician judecât sau condamnat pentru corupție, că nu există nici un politician luat la întrebări cu privire la proveniența averii. Majoritatea politicianilor sunt foști magistrați sau avocați și adesea ei fac legea așa cum le convine... Citeam în ziare că un judecător sau un avocat nu plătește niciodată nicio amendă de circulație. De ce? Pentru că ei au făcut legea și ei știu portii prin care să fenteze legea. La fel în cazul corupției. Rar am auzit de un judecător corupt, dar toată lumea și toate sondajele de opinie îi pun în fruntea corupției din societate, alături de politicieni.

Cum se face că aproape niciodată un om bogat nu face pușcărie și adesea, pentru aceeași cauză, un om sărac face? Pentru că legile sunt astfel făcute încât pentru aceeași faptă să se poată da soluții total opuse – asta este dictatura mafiei justiției. Ai bani de avocat, scapi. Ai bani de mituit procuror sau judecător, scapi. N-ai... pușcărie. Cică în fața legii suntem toți egali... egali, dar pe cauțiune iese din pușcărie doar cel care are bani! Și atunci cum suntem egali? Frumoasă șmecherie politicianistă, nu? Păi, suntem egali – oricine poate să iasă pe cauțiune numai că bogatul este mai egal decât săracul... Legile sunt atât de multe, atât de complexe, atât de duplicitate și interpretabile încât pentru aceeași cauză se pot da sentințe total contradictorii și totuși ambele complet acoperite din punct de vedere legal. Cică spiritul legii... Sau spiritul judecătorului... Sau poate spiritul banilor... Sau poate spiritul șantajului... Sau tentația unei funcții înalte...

Justiția – ce lume ciudată... Tocmai acolo unde ar trebui să descoperi o oază de cinste și dreptate, găsești cea mai murdară, cea mai jėjoasă formă de manifestare a firii omenești. Și totul culminează

atunci când bogatul își plătește nu doar propriul avocat, ci și pe judecător și pe avocatul celui cu care se judecă. De multe ori justiția rezolvă probleme pe care politicienii nu pot sau nu vor să le rezolve așa cum li se cere. Orice lege poate fi declarată neconstituțională de către justiție și gata; s-a rezolvat. Dictatura justiției mafioate!

De ce nu sunt legi puține, simple și clare, fără posibilitate de interpretare? De ce nu sunt proceduri simple și neinterpretabile? Pentru că dacă ar fi așa, am ajunge să fim toți egali în fața legii și asta ar fi de neconceput pentru marii infractori, pentru marii gangsteri, politicieni, magistrați, avocați și oameni bogați.

Este de notorietate faptul că în România mulți parlamentari sunt trimiși în Parlament de către lumea interlopă pentru protecție și pentru legi care să ofere portuțe infractorilor. Sigur că da, e democrație... interlopia trebuie să aibă și ei reprezentanții lor în Parlament – de ce nu, că doar e libertate, e democrație...

Cum e posibil ca un psihopat care a ucis zeci de oameni să fie lăsat în viață și, mai mult, să fie întreținut de către societate pe viață, fără muncă? Adică, practic e recompensat – societatea îi spune: „Bravo, dacă ai făcut ceea ce ai făcut, de-acum încolo îți oferim o viață tihnită și liniștită, cazare, căldură, somnic, televizor, ziare, vizita familiei, concediu și bufet suedez, sex... toate FREE... pe viață!” Un amărât care e cinstit și-și vede de treabă, ajunge la 65 de ani, obligat să se retragă după o viață de muncă și sacrificii, și abia dacă reușește să-și ducă batrânețea din pensie și fără confortul ticălosului din pușcărie. Pușcăriașul mai are și concediu... e incredibil!

I-aș pune alături de infractori pe toți cei ce au participat la legiferarea acestor aberații!

Totul sub sloganul protecției drepturilor omului... Dar de drepturile fetei de 6 ani care a fost violată de o bestie, cine se ocupă? Pe nemernici i-a interesat protejarea drepturilor bestiei, nu să facă în așa fel încât bestia să nu mai poată repeta niciodată fapta. Bestia are drepturi, concedii, calorii, televizor și iese pentru bună purtare după 3 ani ca să mai violeze o fetiță. Sunt de notorietate cazurile în care criminali, violatori, oameni deosebit de periculoși sunt eliberați „pentru bună purtare” și la scurtă vreme de la eliberare comit noi fapte deosebit de grave, tâlhării, violuri crime. Oare judecătorul care i-a eliberat pentru bună purtare, nu este, cel puțin moral, complice la fărădelege?

Snobi și ipocriți așa-zisi cu principii umaniste, europene, vin și se luptă pentru drepturile infractorilor – cică trebuie și ei să aibă drepturi. Drepturi pentru infractori? Da! Muncă în mine, căi ferate, șosele, 10 ore pe zi, pentru o farfurie de mâncare și un pat. Pentru cei ce nu vor să muncească, un colț de pâine, o sticlă de apă și o rogojină! Și aia, dacă și-o împletesc singuri!

Sigur că după citirea acestor rânduri se vor găsi zeci de ipocriți care să sară în apărarea drepturilor condamnaților. Iar vor spune cozile de topor, falșii umaniști, că sunt nazist, ca după „Meritocrația”. Bravo, suflete nobile – plângeți-le de milă bestiiilor... mare noroc are specia asta cu voi! Dar la părinții fetei de 6 ani violată în mod bestial și omorâtă în chinuri, v-ați gândit? Ați stors vreodată vreo lacrimă pentru toți copiii uciși de bestiile umane? Ați plâns vreodată pentru mama gravidă în 8 luni violată și ucisă? Dar vă întreb eu pe voi, aștia îngrijorați de soarta ticăloșilor, ați mai fi așa binevoitori cu ei dacă o astfel de bestie tocmai ieșită din pușcărie pentru „bună purtare” v-ar fi ucis vouă copilul? Voi aștia, protectorii bestiiilor, nu sunteți altceva decât niște alte potențiale bestii... cu fețe umane!

Fiecare partid politic care vine la putere vine cu noi idei de legi... legi care mai de care mai interesante... legi pentru care primesc sponsorizări de la fel de fel de clanuri și care n-au nimic în comun cu interesul general, ci în cel mai bun caz, doar cu interese obscure de grup, legi care să le protejeze activitatea infracțională, legi care să le faciliteze șederea la putere pentru cât mai mult timp, legi care să le ofere mai multe drepturi și privilegii, legi care nu fac altceva decât să mărească de la un an la altul fractura din societate dintre băieții deștepți și restul lumii, adică prostimea care-și exercită drepturile cetățenești, votul democratic.

Vreau să le spun acestor gangsteri un singur lucru: paharul s-a umplut – e vremea REVOLUȚIEI!

E vremea ca legea să asigure cu adevărat egalitatea în drepturi a tuturor oamenilor, accesul la o justiție simplă, echitabilă și unitară astfel încât orice om să-și găsească dreptatea repede, simplu și fără avocat.

Parlamentele au devenit adevărate concursuri de produs legi. Parlamentarii se întrec în produs legi pe bandă rulantă – cu cât ai mai multe inițiative legislative cu atât ești mai apreciat. Nimeni nu

se gândește că fiecare lege nouă e de fapt o nouă îngrădire a libertății omului. Am ajuns să nu ne mai putem duce nici la WC fără să avem o lege. Tot felul de legi absurde, toate menite să ne complice viața și să ne îndepărteze tot mai mult de libertate. Sunt de notorietate procesele câștigate de către unii avocați în fața producătorilor de țigări... Cum poate un magistrat să decidă că producătorul țigării este de vină pentru că John a făcut cancer? Păi, atunci producătorul respectiv trebuie să fie găsit vinovat de îmbolnăvirea a milioane de oameni. Dar atunci, la fel de vinovat este și producătorul de vin, bere, wisky și alte spirtoase care produc milioane de cazuri de ciroză... Trebuie găsit vinovat și fabricantul de cuțite pentru că milioane de oameni se înjunghie sau își taie venele cu cuțitul... Numai fabricile de armament nu sunt vinovate de nimic... nu... ele aduc fericirea, pacea și prosperitatea... Încă n-am auzit să fie condamnată vreo fabrică de armament, în schimb, am auzit de fabrici de jucării, pe motiv că vreun copil a înghițit o piesă și s-a asfixiat cu ea. Ca și cum fabrica de țigarete te-ar obliga să fumezi sau fabrica de jucării te-ar obliga să înghiți jucăria etc. Pe aceeași logică, să fie judecate și condamnate toate fabricile de mașini și avioane pentru că zilnic mor o sumedenie de oameni în accidente, să fie închise toate fabricile de medicamente pentru că o sumedenie de depresivi se sinucid luând fel de fel de pastile în supradoză, să fie amendate toate fabricile care au produs vreodată ceva care, în mod direct sau indirect, a dus la îmbolnăvirea sau moartea omului, dar în niciun caz să nu fie condamnat George Bush care a ucis mii de mame și copii în Irak. E absurd și dovedește fără tăgadă corupția și lipsa de dreptate și de echitate a actualului sistem juridic.

Totul se poate interpreta în lege – cu aceeași lege, în aceeași speță poți da două sentințe total opuse și care să poată fi susținute, ambele, ca fiind corecte: legi pentru șmecheri... Ca să fie și mai absurd, acum nu mai are valoare nicio sentință. Când crezi că ți-ai câștigat în sfârșit dreptatea, afli că procesul se rejudecă la altă curte, recurs, apel, înalta curte etc. Până la urmă ajunge să câștige nu cel care are dreptate, ci care are nervii mai tari sau care are timp și bani mai mulți de dat la avocați.

ÎN CONCLUZIE: POLITICA ÎMPREUNĂ CU JUSTIȚIA SUNT CANCERUL SOCIETĂȚII DEMOCRATICE OCCIDENTALE. Sub forma actuală ele trebuie să dispară de pe fața pământului.

Vom fi de 10 ori mai fericiți într-o lume fără politicieni. Credeți că nu se poate? Adică nu ar supraviețui oceanele lumii fără rechini sau pădurile fără urși și lupi?

Cică e democrație... păi să întrebăm poporul atunci: e de acord cu desființarea politicii, a politicienilor și a partidelor? Facem referendum și vedem ce spune poporul!

ASTA E DEMOCRAȚIE, NU SĂ NE PUNEȚI SĂ ALEGEM ÎNTRE DOI GANGSTERI DIN PATRU ÎN PATRU ANI!

E DEMOCRAȚIE? Atunci să facem referendum, să vedem, vrea poporul să fie pedepsită cu închisoarea pe viață corupția judecătorilor? **ASTA E DEMOCRAȚIE, SĂ DECIDĂ POPORUL!**

E DEMOCRAȚIE? Atunci întrebați poporul dacă e de acord ca legile să fie aplicate unitar și pentru aceeași faptă, aceeași răsplată și pentru politician și pentru judecător și pentru milionar, dar și pentru omul de rând.

În fapt, nu o să vă întrebe nimeni niciodată care vă e părerea în privința acestor lucruri? De ce? Pentru că în realitate, democrația nu este decât o vorbă frumoasă cu care sunteți păcăliți de sute de ani, voi, ăștia mulți și fraieri.

Dar și mai interesant e altceva. Știați că referendumul, adevăratul simbol al democrației și al respectării voinței poporului nu valorează nici cât o ceapă degerată? Asta e democrația pe care vi-o servesc politicienii – **REFERENDUMUL E FACULTATIV (înscriș în Constituție)!**

REFERENDUMUL ARE DOAR CHARACTER CONSULTATIV, adică valorează exact cât un sondaj de opinie, așa, să vadă ei politicienii ce părere are prostimea, dar conform Constituției, ei nu sunt obligați să țină cont de rezultatele Referendumului!

Democrație fraților... și mai apare câte un ipocrit care mă pune la zid că vreau „sfârșitul democrației“.

DA, VREAU SFÂRȘITUL ACESTUI SISTEM TICĂLOS CĂRUIA GANGSTERII I-AU ZIS DEMOCRAȚIE, DAR CARE NU ARE MAI NIMIC ÎN COMUN CU DEMOCRAȚIA TEORETICĂ!

Democrația asta de tip parlamentar pe care o experimentăm noi, nu este altceva decât un mecanism perfecționat de asuprire, un mecanism prin care noi, ăștia mulți, decidem prin vot cine să ne asuprească. Democrația ar fi trebuit să însemne ca noi ăștia mulți să facem legea și nu reprezentanții noștri – chiar și asta ar fi fost o

prostie, dar măcar n-am fi fost ipocriți. Democrația ar fi trebuit să se facă în așa fel încât legea să fie aceeași pentru toți.

Da, sună bine – „în fața legii suntem toți egali“ – dar în realitate este o mare minciună.

La firmele private este regulă – de câte ori vine vreun control și nu sunt puțini cei ce vin la ciupeală, primul lucru pe care îl aud ca pe un leit motiv e „dacă vrem îți găsim oricum ceva așa că mai bine hai să o dăm la pace“. Eu știu că sunt corect, că nu am făcut nimic rău, dar și ei știu că legea e făcută atât de alambicat, e atât de absurdă, de șmecheră, de interpretabilă, că ei oricum o să găsească ceva de amendat.

De ce e făcută legea așa? Păi, ca să găsească inspectorul motiv de șpagă! 50% din șpagă o țin pentru ei și restul o dau mai departe la cei ce i-au pus în posturi, șefii locali, care și ei își țin 50% din tot ce colectează, după care dau mai departe la politicianul local care-și ține și el partea lui după care dă mai departe la politicianul mare de la București. Țsta mare de la București, își ține partea leului, iar restul îl cotizează la campania electorală a partidului și uite așa, naivul de privat plătește taxe, impozite, o sumedenie de acte birocratice, comisioane peste comisioane bancare și când crede că i-au rămas și lui niște firimituri, află că trebuie să înceapă să plătească taxele de protecție la mafia politică prin interpușii lor, inspectorii.

E de notorietate cu ce sume imense se cumpără după alegeri (de la șefii politici) posturile de „control“. Și când te gândești că salariile inspectorilor sunt de puțin peste 1.000 euro...

Sistemul juridic actual este unul dintre cele mai perfecționate instrumente de asuprire a omului. În ziua de azi **ORICARE DINTRE NOI POATE FI BĂGAT LA PUȘCĂRIE** pentru lucruri la care nici nu te gândești. Chiar și celui mai cinstit om i se poate găsi ceva, i se poate înscena ceva – oricare om incomod poate fi șantajat și manipulat **PRIN LEGE**. Eu n-am avut niciodată conflicte cu nimeni, dar știu că această carte poate să-mi aducă o mulțime de probleme... Credeți că mafia politică și justiția vor rămâne indiferente? Or să-mi găsească o mulțime de hibe... Nici nu trebuie să-și pună oamenii să-mi tragă un glonte în cap... o să se mulțumească să mă judece pentru că n-am autorizație de respirat, n-am anunțat că mi-a crescut numărul la picior, n-am proces verbal de aruncat coșul de gunoi etc.

Ce avocat mă va mai apăra pe mine după această carte? Dacă n-ai avocat în condițiile actualului sistem juridic ești ca și mort! Ai soarta văduvei cu 5 copii care face 5 ani de pușcărie pentru 2 kg de cartofi.

c. Pilonul economic

Actualul sistem economic de tip liberal și-a dovedit limitele și este evident faptul că este un sistem putred, un sistem care nu numai că nu ne duce spre o lume mai bună, dar mai mult, duce spre autodistrugerea acestei civilizații. Actuala criză nu este decât aperitivul pentru ceea ce va însemna în final eșecul sistemului capitalist liberal. Actualul sistem nu duce și nu poate duce către un viitor bun al societății.

Viitorul planetei stă sub semnul revoluției. Marea criză a scos în evidență toate marile anomalii ale sistemului economic mondial, un sistem economic neadaptat noilor realități, la fel ca și sistemul politic, la fel ca și cel educațional.

Capitalism... interesant acest capitalism... Afară-i vopsit gardul și-năuntru-i leopardul!

Observăm că tendința clară a actualului sistem economic este corporatizarea. Firme mici sunt înghițite de companii mari, companiile mari fuzionează sau sunt integrate în mega companii, corporații. Ce sunt aceste megacompanii? Sunt adevărate companii socialiste! Vă intrigă probabil această afirmație? Să o justific:

Ce înseamnă capitalism? Principala caracteristică, definitorie, definiția capitalismului este proprietatea PRIVATĂ asupra mijloacelor de producție. Interesant... ce e proprietatea privată? Păi, după părerea mea, proprietate privată înseamnă ca o companie să aibă un acționariat CLAR care să delimiteze strict gradul de proprietate al fiecărui acționar, iar acest grad diferit de proprietate, bine conturat, să îi confere acționarului drepturi și obligații foarte clare și mai ales COINTERESARE și implicare în bunul mers al companiei. Spre deosebire de asta, în socialism companiile erau în proprietatea tuturor (teoretic, dar necuantificabil) oamenilor muncii. Adică erau ale tuturor și de fapt, nimeni nu avea drepturi și obligații conferite printr-un statut clar definit al acționariatului și al gradului de responsabilitate. Rezultă un grad de cointeresare redus sau aproape

de zero. Mai rău – întreprinderea socialistă era condusă de activiști politici care prin definiție erau hoți, șpăgari, ciubucari, căpușe ale întreprinderii prin sumedenia de pile, cunoștințe, relații, care parazitau întreprinderea cu salarii imense pentru tăiat frunze la câini.

Care ar mai fi diferența dintre o firmă capitalistă și una socialistă? Firma capitalistă trebuie să se descurce – să-și găsească singură piețe de desfacere, să lupte pentru un profit cât mai bun într-un sistem concurențial, să reducă cheltuielile și să maximizeze încasărilor din vânzări. În socialism nu există aceste probleme – piața de desfacere e garantată – are grijă statul să îți pună la dispoziție piața și banii. Nu se pune problema concurenței sau a lipsei clienților.

Altă deosebire esențială: într-o firmă privată, proprietarul are interesul să pună omul potrivit la locul potrivit, să asigure maximum de eficiență, iar acest lucru se poate înfăptui doar printr-o conducere bazată pe principii meritocratice. Adică, să aibă cel mai competent manager în funcția de director, să aibă cel mai bun vânzător la serviciul vânzări, cel mai bun inginer la service-întreținere, cel mai bun negociator la achiziții. În socialism... posturile, funcțiile de conducere, sunt acordate pe principii clientelare rudelor, prietenilor, amantelor, piloșilor de la partidul unic. Unde duc aceste diferențe între cele două sisteme economice? La o prăpastie din punct de vedere al eficienței și randamentului între cele două tipuri de companii. BUN!

la să vedem noi acuma ce avem în actualul sistem așa-zis „capitalist“ pe care îl trăim cu mare dragoste și pasiune în lumea occidentală?

CORPORAȚII ȘI TENDINȚA CLARĂ DE CORPORATIZARE, DE COAGULARE A ECONOMIEI ÎN MARI CORPORAȚII. Ce sunt aceste mega companii, aceste corporații? Sunt firme cu mii, sute de mii și de cele mai multe ori milioane de acționari. Adică o companie care e a tuturor și de fapt a nimănu. Ce drepturi pot avea un milion de acționari cu câte 0,00001% acțiuni? NICIUN DREPT! Păi, unde e proprietatea privată asupra mijloacelor de producție, unde e diferența față de compania de stat din socialism? Nu prea e...

Nu-i bai – măcar la celelalte puncte poate stăm mai bine! la să vedem, cum stăm la piețe, clienți, concurență. Clienți? În general unul și același: BUGETUL DE STAT. Politicieni corupți alocă bani de la buget pentru investiții, investiții care ajung în 99% din cazuri la cei ce îi sponsorizează, adică... la marile corporații, ați ghicit! Dar

numai comenzile vin prin bugetul de stat? NU... Mai vin și subvenții, ajutoare, certificate verzi, albastre, roșii, lila și tot arsenalul imaginabil de mijloace prin care corporațiile sunt sprijinite de către BUDGETUL DE STAT! Ce primește în schimb politicianul, acest instrument de legătură dintre banii statului și „compania privată”? Finanțare pentru campania electorală, șpăgi, comisioane pentru familia de mafiot politician, posturi în consiliul de administrație pentru rudele, prietenii, amantele politicianului-șef. Posturi de conducere prin diverse birouri și servicii de tăiat iarbă la câini, din cadrul corporației, pentru prietenii și rudele politicienilor mai mici. Hopa... ce rezultă de aici? Ineficiență managerială, incompetență managerială, conducere neprofesionistă, creșterea costurilor și implicit micșorarea profitului și a competitivității din cauza supradimensionării personalului TESA și auxiliar!

Halal firmă capitalistă! Nu vi se pare că seamănă leit cu compania socialistă atât la tipul proprietății cât și la piețe, management, finanțare? Și atunci, vă întreb – SPRE CE NE ÎNDREPTĂM CU ACTUALUL SISTEM POLITICO-ECONOMIC? **Răspunsul e simplu: spre o frumoasă dictatură politico-mafiotă dublată de un sistem economic pseudocapitalist, în realitate, SOCIALISM CURAT!**

Singura diferență dintre sistemul socialist și actuala democrație capitalistă este faptul că în socialism nu prea făcea nimeni averi uriașe pentru că nu exista posibilitatea căpușării prin firme private în timp ce în capitalismul democratic se întâmplă un fenomen deosebit de periculos.

Explicație: Actualul sistem economic, așa-zis capitalist, a fost gândit și reglementat în secolul XX în slujba marilor capitaliști. Libertatea deșănțată a băncilor de a face regulile și de a influența mersul economiei trebuie să ia sfârșit. Lumea a fost condusă în ultimii 100 de ani prin intermediul băncilor de către mari escroci, mari derbedei internaționali cu gulere albe. Aceștia au influențat mersul economiei, deciziile politice, legile, au pus și au dat jos președinți pe care i-au manipulat ca pe niște marionete. Marii bancheri nu au avut ca scop, ca filozofie de viață, crearea unei lumi mai bune, mai echitabile, mai drepte, o lume frumoasă pentru toți. Scopul pentru care au construit acest sistem economic cu regulile lui a fost acela de a colecta ei, o mână de oameni, averi cât mai mari și prin aceste averi, PUTERE.

Vorbeam în urmă cu câțiva ani cu unul dintre oamenii care au avut și au un cuvânt greu de spus în evoluția societății. Îl întrebam de ce au creat acest sistem și dacă a fost astfel creat cu „rea-știință” sau a fost pur și simplu o greșeală de proiectare, a ieșit altceva decât au vrut să facă. Mi-a explicat că lumea este ceea ce este astăzi pentru că așa a fost proiectată să fie, că nu e nimic în afara „Marelui Plan”. Am fost intrigat... nu înțelegeam de ce ar fi interesat cineva, un grup de oameni, să creeze o societate atât de urâtă, nedreaptă, de dezechilibrată. Discuția a durat câteva ore într-o noapte de vară pe terasa unui mare hotel din Germania. Problemele sunt mult mai complexe decât par. Scopul suprem al celor ce au creat reglementările sau mai precis, lipsa de reglementare a acestui sistem capitalist, această societate capitalisto-democrată (pentru că sunt strâns legate între ele sistemul economic și cel social) și implicit al celor ce o conduc, nu este să creeze o lume mai bună. Ei nu sunt mânați în luptă de valori umaniste.

Tot ceea ce îi interesează pe ei este să aibă „**MACHT**” (cuvânt în limba germană). Nu există un cuvânt care să traducă exact acest termen în limba română... românii nu sunt atât de inventivi și preocupați (precum germanii) atunci când e vorba de a stăpâni, de a domina, dar o să încerc să vă explic ce înseamnă acest cuvânt de ordine printre cei ce dețin frâiele lumii de azi. Să ai „**MACHT**” înseamnă să deții puterea, banii, dominația, să stăpânești destinul celorlați. **ASTA E CEEA CE VOR EI, MARI STĂPÂNI AI LUMII DE AZI**, cei ce fac legile, manipulează și corup guverne, partide, ce asupresc popoare, confiscă țări, fură resursele energetice și minerale ale întregii planete. La competiție cu China... Care pune mâna mai repede și pe mai mult.

De ce se întâmplă toate acestea? Pentru că așa a fost creat sistemul, să se poată face așa ceva. La ce le folosește **MACHT**-ul? Când ai bani mulți nu mai ai plăceri lumești: să-ți cumperi o mașină, o casă, un avion, o insulă, o femeie... Tot ceea ce ți-ai putea dori din punct de vedere material ai sau poți avea în orice clipă și prin urmare nu îți produce satisfacție! Și atunci cauți alte plăceri decât cele materiale... Sentimentul de a fi stăpânul lumii, de a avea puteri aproape dumnezeiești, să te simți puternic ca un zeu devine un drog. **Se numește beția puterii.**

Ei consideră că așa trebuie să fie lumea – sub controlul câtorva oameni care să hotărască ei cum să fie organizată planeta, cum să fie viața pe pământ.

Acuma stau și mă întreb, între două rele, care ar fi răul mai mare, politicienii sau „stăpânii” lor?

Eu vă spun drept că între aceste două rele i-aș prefera pe „stăpâni”. Cum e societatea condusă de politicieni, știm.

Cum ar fi societatea în proprietatea a 100 de oameni? Să ne imaginăm:

Câțiva oameni să dețină pârgăile și 7 miliarde de oameni să devină niște rotițe într-un angrenaj, niște roboței. Pardon, nu 7 miliarde... Vom fi mult mai puțini dacă ei își vor atinge scopul. Va fi un soi de globalizare, un unic Guvern Mondial, iar viața oamenilor, a popoarelor, va depinde de toanele lor. Poate să iasă bine sau poate să iasă rău. Eu nu doresc să comentez dacă e bine ceea ce vor ei să facă, ci vreau să vă arăt spre ce ne îndreptăm și vreau să propun o altă direcție, o altă „nouă ordine mondială” decât cea pe care și-o doresc ei.

Dacă e bine sau rău ceea ce vor să facă ei, e greu de spus... depinde din ce unghi privești lucrurile. Pe mine personal, mă înspăimânta ideea de a avea un guvern mondial privat care să-mi hotărască mie destinul în niște limite foarte strânse și în interese numai de ei știute... prea multă putere în mâinile unui grup restrâns de oameni... Pe de altă parte poate fi și bine dacă această conducere ar fi o conducere luminată. Problema e că „pui toate ouăle într-un singur coș”... După acest raționament mi-e greu să spun care rău e mai mare: politicienii sau „stăpânii” lor?

Cum au reușit „stăpânii” să modeleze societatea după dorința lor? Prin democrație, prin controlul foarte simplu, performant și în totalitate asupra țărilor. Prin democrație stăpânești ușor țările. Prin partide, prin clasa politică, dintr-un foc legislativul, executivul și justiția – controlezi țara cu tot ceea ce are ea în cel mai simplu și eficient mod.

Corupi sau manipulezi prin șantaj câțiva oameni și ai în mână întreaga țară. E de ajuns ca președintele și prim-ministrul să fie extrem de vulnerabili și implicit șantajabili ca să pui mâna pe țară – nu-ți trebuie decât „dosarele” lor și... ai pus mâna pe țară. Totul se poate face azi prin corupție și șantaj la nivel înalt... Rar o să găsești

în lumea democratică de azi conducători (președinte sau prim-ministru) invulnerabili, neșantajabili... Stăpânii nu au nevoie de oameni curați, onești, cinstiți la conducerea țărilor pentru că sunt „nemanevrabili“! Uitați-vă la ei – mai toți sunt cunoscuți ca având bube mari pe conștiință!

Sistemul financiar: băncile și bursa

Merele otrăvite ale economiei mondiale a secolului XX au fost CREDITUL și BURSA. Nu neapărat prin ceea ce reprezintă, ci prin modul în care au fost folosite. CREDITUL nu înseamnă altceva decât să mănânci astăzi pentru ceea ce vei munci, pentru ceea ce vei merita mâine. Tot ceea ce e nenatural, nefiresc, ieșit din sfera legilor Universului, este sortit eșecului. Este inacceptabil pentru Univers, pentru Creator, este împotriva legilor firii să poți mânca azi roadele pe care le vei culege peste 10 ani.

Acest sistem al creditelor și al ratelor s-a născut mai întâi din lăcomia băncilor, iar mai târziu, spre mijlocul secolului XX a devenit un instrument fantastic de manipulare și de putere. Când dai bani cuiva cu împrumut, când îi dai în niște condiții în care știi că îi va fi foarte greu să returneze, înseamnă că profiți de prostia lui și îl înrobești, fie că e un simplu cetățean, fie că e o țară.

Sistemul bancar trebuie reglementat după interesele generale ale societății nu după interesele unor derbedei, fie ei și cu gulere albe. Sistemul bancar trebuie reglementat astfel încât băncile să nu mai aibă posibilitatea de a distruge lumea sau de a o controla și manipula. Băncile, prin ceea ce sunt astăzi, atentează la libertatea individului și a popoarelor și sunt în afara legilor drepturilor omului. Așa cum fabrica de țigări e obligată să scrie pe pachetul de țigări că țigara dă dependență, îmbolnăvește și omoară, **tot așa ar trebui să scrie pe geamul fiecărei bănci că creditul dă dependență, îți distruge și îți răpește libertatea.**

Termenul de „criză mondială“ este o șmecherie, o găselniță americană pentru a-și masca unii incompetența și/sau alții, nemernicia. Unii au fost într-adevăr incompetenți și de prostia acestora s-au folosit niște genii ale răului.

DUPĂ PĂREREA MEA, TRĂIM AZI UN MOMENT ÎN CARE ȘI GENIILE RELE CARE AU CONSTRUIT ACEASTĂ STRATEGIE DIABOLICĂ SUNT PE CALE DE A PIERDE CONTROLUL ASUPRA SISTEMULUI!

Acestea nu sunt simple speculații. Veți vedea în continuare că aduc argumente logice și probe incontestabile în sprijinul acestor afirmații.

Criza... vezi doamne, nu doar la noi ci toată lumea e în criză... Ca la școală atunci când iei nota 4 și ți se pare că e scuzabil dacă spui că toată clasa a luat 4.

FALS!

Criza este doar în lumea occidentală. Asia prosperă. China are de mulți ani creștere economică de peste 7% anual. Coreea de Sud, Thailanda, Indonezia, Singapore, India nu știu ce e criza sau o resimt mult mai puțin și dacă chiar o resimt, nu e din cauza lor ci din cauza globalizării. Polonia, care a avut o strategie economică înțeleaptă, restrictivă în domeniul creditelor, nu știe ce e criza.

Cauzele principale ale actualei crize economice occidentale sunt următoarele:

- sistemul social democrat occidental;
- sistemul capitalist liberal (salbatic);
- sistemul bancar incorect reglementat;
- secătuirea resurselor minerale, energetice și de materii prime;
- corupția și incompetența care sunt parte componentă inseparabilă a democrației;
- fondurile de investiții speculative și bursa;
- supraconsumul, lăcomia, egoismul și răutatea umană.

În ultimii 20 de ani a avut loc o scurgere apocaliptică de bani, valori, resurse uriașe, dinspre Occident spre Orient.

Valorile s-au scurs ca un fluviu imens spre China și lumea arabă fie pentru importul de materii prime, fie pe importul de petrol și gaze, fie pe jucării și haine, fie sub formă de investiții speculative în imobile, în China, Dubai, Indonezia, Singapore și alte state asiatice. Ce bine stau blocate în zgârie norii asiatici pensiile americanilor...

Atât lumea arabă cât și China au colectat valori imense scurse dinspre Occident, dar în timp ce China a folosit banii astfel obținuți pentru a acapara resurse de materii prime și pentru a credita lumea occidentală făcând astfel din bani un extraordinar instrument de dominație, o armă mai puternică decât toate bombele americanilor, arabii au folosit banii ca să construiască insule în ocean, turnuri și clădiri aurite sau pârtii de schi în deșert.

În vreme ce Occidentul a ales calea șmecheriei, a speculațiilor financiare pentru creșterea PIB-ului, conducerea chineză a mizat pe

producție și eficiență economică. Astfel, Londra, New York, Frankfurt, au devenit mari centre bancare și bursiere, raiul speculatorilor, dar fabricile occidentale au dispărut ori s-au mutat în Asia. De ce s-a întâmplat acest lucru? Ei vor spune că mâna de lucru ieftină e cauza. Fals – acesta e pretextul. În realitate cauza este filozofia economică de tip capitalist neoliberal și legislația ce a încurajat investițiile speculative în loc să încurajeze producția, munca cinstită. Sigur că da, e mult mai ușor să faci bani din speculații, din computer, decât din producție, dar... construiești pe fundații de nisip....

Băncile nu trebuie să mai aibă legătură cu fondurile de investiții!

O altă rădăcină a actualei crize occidentale este „sponsorizarea“ fondurilor de investiții și a marilor afaceriști, gangsteri, mafioți cu gulere albe, cum doriți să le spuneți. Am vizitat China aproape anual în anii de dinaintea crizei și am văzut cele mai mari orașe ale Chinei... Mii de zgârie-nori construiți de speculatori cu bani de la bănci, de la fondurile de investiții și fondurile de pensii occidentale... Clădiri imense construite ieftin, cu mână de lucru chinezească, cu materiale chinezești și cu bani occidentali. Adică scurgere imensă de valori dinspre Occident spre China... De ce? În speranța că, în curând, șmecherii, speculatorii, firmele de investiții și băncile din spatele lor vor vinde aceste imobile cu preț cel puțin dublu. Greșit! Aceste imobile nu se pot nici închiria, nici vinde și în consecință băncile au rămas cu buza umflată și cu pierderi. Nu numai că nu se poate face profitul scontat, dar nici în pierdere nu pot fi vândute. Bani nu se mai întorc deloc în sistemul bancar occidental! Lăcomia cea fără de margini a dus aici.

În ultimii ani a existat o frenezie nebună în domeniul speculei imobiliare. Ceea ce a început ca o bună afacere investind în imobiliare, s-a transformat în câțiva ani într-o adevărată psihoză mondială – toți au investit din ce în ce mai mult în imobiliare, iar aceste investiții s-au rostogolit ca un bulgăre de zăpadă antrenând și mai mari creșteri de prețuri în domeniul imobiliar, totul ducând în decurs de câțiva ani la o adevărată bombă cu ceas.

În 2008 s-a spart buba... Azi e evident că s-a construit prea mult, mult mai mult decât era nevoie și putem folosi termenul de criză de supraproducție mondială în domeniul construcțiilor. Cum se vor mai întoarce acești bani investiți în construcții înapoi în bănci?
NU SE VOR MAI ÎNTOARCE!

Tot sistemul capitalist de tip liberal (american) este la originea răului.

Există două tipuri de mari bancheri: „stăpânii“ și bancherii ordinari, prostănacii lacomi care au dat faliment pe capete în 2008-2009. Bancherii ordinari fac ceea ce fac pentru că așa îi îndeamnă sistemul lacom și lipsit de reglementări – acestea sunt interesele celor ce manevrează pârgھیile.

Sistemul le cere profit și performanțe nerealiste, iar în schimb primesc bonusuri imense. Și atunci, ce fac dragii de bancheri? Păi, ei sunt în stare să-și vândă și mamele pentru un pumn de gologani... Ce-i interesează pe ei că se duce economia de râpă? Ei vor fi multi-milionari într-o lume săracă și într-o economie distrusă de cangrenă. Acest sistem capitalisto-golănesc lipsit de reglementări și bun-simț, consideră că se pot crea valori și profituri imense fără muncă, doar prin speculă, șmecherie și înșelătorie. Asta mergea în 1900 și din păcate a funcționat și în ultimii 10-20 de ani, dar efectul era normal să fie același ca în anii '30 – oamenii n-au învățat nimic din acea criză. Valorile și profitul nu pot fi sustenabile, sănătoase, decât dacă se realizează prin muncă, eficiență, și îmbunătățirea organizării.

Natura nu poate fi păcălită, legile Universului nu pot fi păcălitate prin speculă și șmecherii. Ce câștigă prin speculă unii, pierd prin prostie cei mulți. Lăcomia are un preț care mai devreme sau mai târziu trebuie plătit.

„Stăpânii“... aici e altă mâncare de pește... La ei nimic nu e întâmplător, iar această criză a fost planificată... Vorbim despre ei mai târziu.

Ce este creditul bancar azi? Calea cea mai sigură spre falimentul sistemului bancar.

În urmă cu 15 ani am vizitat pentru prima dată SUA și atunci mi-am dat seama că ne îndreptăm spre o mare criză economică determinată de sistemul bancar american, de modul de funcționare al economiei pe bază de credite.

Am fost uimit să văd că toată prosperitatea Americii se baza pe credit. O abundență fantastică de bunuri erau cumpărate, toate, pe credit. Fiecare familie americană avea casă, mașină, iaht și tot ce își dorea... pe credit. Toți trăiau fantastic fără să se omoare cu munca. Fabricile produceau în draci pentru a potoli foamea imensă a consumatorilor, afacerile prosperau pe baza supraconsumului și

a producției determinate de creditare, dar... totul era ilogic, era împotriva legilor naturii, ale Universului. Bunăstarea nu avea acoperire în muncă și eficiență! Era o șmecherie, o minciună, dar știam încă de pe atunci că minciuna are picioare scurte, șmecheria nu o să poată ține la nesfârșit.

În lumea animală nu poți mânca azi, căprioara pe care o vei vâna peste 10 ani. Dacă nu vânezi azi, mâine mori de foame. În natură nu poți locui azi în cuibul pe care o să ți-l faci peste 10 ani. N-ai muncit, n-ai făcut cuib, nu poți să-ți întemeiezi familie, nu poți procrea.

A... într-o societate evoluată, teoretic ar putea fi totuși posibil în anumite limite, dar când? Atunci când există acumulări din anii anteriori, dar numai în limitele acumulărilor! Cei care au mai mult decât le trebuie, să-i împrumute pe cei care n-au suficient, pe termen scurt și doar atât cât vor putea restitui din „prima recoltă“... adică, în cel mult un an!

La americani se putea chiar dacă acumulările erau doar pe hârtie. Nu mai vorbesc de faptul că mulți beneficiari ai creditelor nici nu se gândeau să-și plătească vreodată creditele. Ei se gândeau că se dau cu iahtul o vară, se distrează și apoi vine banca și le ia iahtul. Care-i problema? Ce aveau de pierdut? De ce făceau băncile asta? Păi, aveau „target“, plan de făcut. Dacă făceau planul, angajații, directorii, luau prime imense și atunci, ce făceau? Dădeau credite cu nemiluita fără să conteze dacă pot recupera, dacă e sănătos pentru bancă, dacă aceste credite sunt sustenabile.

Toată lumea era fericită: americanii trăiau pe picior mare, pe banii băncilor, bancherii luau bonusuri imense pentru depășirea planului și totul ducea la o exacerbare a consumului, a producției, a importurilor, implicit la o creștere economică foarte mare. Nimeni nu atrăgea atenția că nu e o creștere economică sănătoasă. O creștere economică sănătoasă, realistă, trebuie să fie bazată pe creșterea randamentului, a eficienței muncii, nu pe creditare și supraconsum.

În secolul XXI nu este posibilă o creștere sănătoasă de la un an la altul cu mai mult de 3-5% într-o economie „așezată“! O creștere economică anuală mai mare de 5% într-o țară dezvoltată ascunde lucruri necurate, nesănătoase și trebuie să fie un semnal de pericol – trebuie luate măsuri urgente.

Veți spune că de ce ar fi sănătos pentru China și e nesănătos pentru lumea occidentală? Simplu – situația economică mondială,

pentru a folosi o comparație cât mai bună, se aseamănă cu un experiment de fizică. Dacă pui unul lângă altul două vase, unul plin ochi și unul pe sfert, iar cele două vase le faci să comunice printr-un racord, veți vedea că apa din vasul plin ochi se scurge către celălalt plin pe sfert (principiul vaselor comunicante). Cu cât e mai gros racordul, cu atât va curge mai multă apă în unitatea de timp din vasul plin în cel gol. Racordul dintre China și lumea occidentală e unul foarte gros în ultimii 20 ani și mai ales în ultimii 10 ani, așa că apa se scurge cu debite foarte mari. Rezultă creșteri normale de 5-10% până la echilibrarea nivelului în cele două vase (20-30 ani). Același lucru ar fi trebuit să se întâmple și cu România după intrarea în UE dacă ar fi avut o conducere competentă și patrioată, ceea ce nu a fost cazul...

De ce doar 3-5% pentru lumea occidentală? Pentru că într-o economie așezată și corectă, creșterea economică este dată în special de creșterea productivității muncii. 2-3% e inflație, iar restul e creșterea productivității muncii.

Când o economie crește sub nivelul inflației în termeni reali, înseamnă că ea de fapt scade prin decapitalizare. Sigur că poți provoca creșteri superioare, de exemplu prin credit, dar îți furi singur căciula.

Revenind la criză...

Era evident pentru mine încă de atunci că în scurt timp buboiul se va sparge. Băncile vor termina banii pentru că banii nu se vor mai întoarce în sistem sau, în cel mai bun caz, se vor întoarce cu pierderi mari, economia va avea de suferit pentru că supracererea nu va putea fi satisfăcută decât prin importuri masive ceea ce înseamnă scurgeri imense de capital, îndatorare și, mai devreme sau mai târziu, scadența la plată. Mă îndoiesc că indivizii care conduceau America nu înțelegeau aceste lucruri, dar mergeau pe zicala „după noi potopul” sau... poate că gândeau „ordinul se execută, nu se discută”!

Dacă ei nu înțelegeau că sunt părtași la distrugerea Americii atunci se confirmă afirmația mea că suntem conduși de idioți, de nonvalori, de servitori. Dacă știau ce fac, sunt vinovați de înaltă trădare față de poporul american pe care l-au adus cu bună știință la sapă de lemn în folosul și în beneficiul unei găști de mari prădători. Credeți că vor da vreodată socoteală? Nu! Vor spune că a fost prostie, incompetență, dar atunci trebuie luate măsuri ca astfel de proști să nu mai ajungă să hotărască soarta lumii. În astfel de posturi trebuie

să fie doar oameni ce și-au dovedit inteligența, nu slugărnicia față de diverse grupuri de interese!

Ce făceau ei de fapt?

Ei vindeau vise: marele popor american trăia pe picior mare, țara era în plin avânt economic și ei, politicienii, artizanii acestei bunăstări, erau lăudați, votați și făceau averi imense pentru ei și pentru „stăpâni“ deoarece ei controlau banii de la buget, bani care erau din belșug și... cum să lucrezi cu miere fără să te lingi pe degete?

Acum a venit ziua plății pentru unii și a culegerii roadelor pentru alții! Dacă ați crezut că puteți păcăli pe toată lumea la nesfârșit, că puteți păcăli legile Universului și pe Dumnezeu, a venit vremea să coborâți cu picioarele pe pământ. Azi a venit ziua plății pentru fraieri și... teama de anarhie pentru șmecheri!

Această criză trebuia să vină mai demult. Când m-am întors din SUA în 1997, credeam că mergând totul de la sine, în 3-4 ani, americanii vor da de greu, de o nouă criză ciclică caracteristică acestui capitalism de tip liberal. Așa ar fi trebuit să se întâmple, dar conducătorii americani nu au vrut să accepte că a venit ziua scadenței și au crezut că pot păcăli în continuare viața, societatea, legile naturii.

Începutul sfârșitului a fost sfârșitul de eră Clinton când din neglijență, șantaj sau corupție, o mână de gangsteri au reușit să-i bage sub nas afemeiatului un set de legi financiare ce dereglementau complet sistemul financiar, deschideau Cutia Pandorei, dând liber la șmecherii, speculații, abuzuri.

Și au început cu creșterea speculativă a bursei pentru a mări intrările de capital, cu mărirea dobânzii și deprecierea dolarului, cu fel de fel de strategii și instrumente economice menite toate să amâne ziua scadenței și să îndrepte filozofia de creștere spre căi speculative.

Niște bandiți bătrâni cu gulere albe s-au hotărât să aplice matematica în finanțe și economie pentru a crea bani, valori din nimic, din speculații. Au distrus, furat, deturnat tot ce se putea în economia americană. În anii 2000-2004 au ales să se îndatoreze și să sacrifice sistemul de asigurări pentru a masca minusurile imense din sistem și pentru a evita criza, apoi au ales să sacrifice băncile (nu și pe ale lor) coborând dobânzile bancare până aproape de zero și ruinând mare parte a sistemului bancar, partea naivă și neafiliată la grupul inițiator al strategiei. Dacă nu ar fi făcut totul cu intenție, ci din greșeală, puteau lăsa mecanismele economice să-și urmeze

cursul, s-ar fi confruntat în anii 2001-2004 cu o criză puternică și ar fi putut lua atunci măsuri radicale, să sterilizeze buboiul, să adopte noi legi prin care să reglementeze creditul și să stopeze supraconsumul astfel încât în 5-10 ani să-și revină. Ei însă și-au urmat planul (unii dintre ei) sau au ales calea ascunderii mizeriei sub preș (incompetenții) și au tot băgat mizeria sub preș până a început să pută, iar acum toată casa e cuprinsă de cangrenă. America este astăzi o societate în metastază.

Veți spune că o cam balmăjesc cu ăia deștepți și ăia proști... Nu o balmăjesc, dar nu e treaba mea de a nominaliza... Treaba mea e să îmi ajut țara, nu să atac interese ce nu mă privesc și mai mult, ca să îmi pot ajuta țara, trebuie să port un război înțelept.

Pentru cei ce vor să înțeleagă mai multe, îi invit să se intereseze cu privire la evoluția sistemului bancar american de după 2008 și până în prezent. Veți fi surprinși văzând că o singură mare bancă „prietenantă” a dat faliment și sute de alte banci „naive” i-au urmat. Da, dar... cine a scăpat... a scăpat bine – a scăpat cine TREBUIA să scape!

Bursa... Ce este bursa azi?

Locul de joacă a unor derbedei cu gulere albe, șmecheri care prin fel de fel de speculații ridică în mod artificial prețul acțiunilor atrăgând în acest fel o mulțime de naivi și aventurieri care cred că se pot îmbogăți peste noapte fără muncă. Dacă luăm valoarea bursieră a oricărei firme, vom vedea că aceasta este mult supraevaluată față de valoarea reală de piață a respectivei firme. Este incredibil cum urca Dow Jones în 2009 ca și cum ar fi existat prosperitate și exces de bani de investit pe piață. După ce a ajuns la 7000 de puncte, a început să crească ca și cum toată planeta s-ar fi hotărât să cumpere la orice preț acțiuni. Asta în condițiile în care aparent nimeni n-avea bani, iar băncile nu acordau credit pentru nimic. Majoritatea companiilor de pe bursă au ajuns ca până la sfârșitul anului 2009 să recupereze valoarea de dinaintea începerii crizei și totuși... piața era blocată, nimeni nu avea bani să cumpere o casă...

Cineva însă avea bani, iar acel cineva a dat o mare lovitură cumpărând la greu în a doua jumătate a anului 2008 și prima jumătate a anului 2009 active uriașe la prețuri de nimic. Unii au devenit proprietarii unei mari părți a activelor bursiere la prețuri de nimic. Proștii au pierdut, „stăpânii” și-au triplat puterea peste noapte.

Nimic întâmplător – matematici superioare, geniu strategic și... multă viclenie și șmecherie.

Bursa nu e ținută sus doar de către șmecherii privați ci, cel puțin în ultimii ani, și de politica de stat a SUA.

Păi, dacă marile companii americane ar fi lăsate la cheremul pieții, ar putea fi achiziționate de China sau de interpușii ei, pe mai nimic. Așa, nu le dăm nimic... să le ia șmecherii noștri. Dacă vor câte o echipă de fotbal, vreo mângăleală de-a bezmeticului ăla de Picasso, chiloții lui Marilyn Monroe, chitara vreunui tâmpit care a dat cu ea de pământ sau câte o mașină de lux... Din păcate pentru ei, chinezii nu pun botul la așa ceva. Arabii sunt singurii care mai pot fi păcăliți cu mărgelile colorate și avioane de luptă la care dacă nu le dai piese de schimb sunt bune de pus în vitrină. Chinezii vor fabrici, tehnologii, resurse minerale și energetice, materii prime. Nu le pot lua de la occidentali? Nu-i bai... până una alta, le-au luat de la africani și australieni. Nu mai e un secret pentru nimeni faptul că China deține majoritatea resurselor Australiei și Africii. Va veni în scurt timp, în următorii 5-10 ani și vremea fabricilor, tehnologiei și pământurilor occidentale.

E interesant de studiat modul în care marile puteri cred că au rezolvat criza din 2009.

Rețeta a fost „genială” – tiparnița de bani electronici pentru șmecheri și creditul de la **FMI** pentru proști.

Cu tiparnița e simplu – americanii au mai găsit o cale să fenteze criza pentru un timp. Ei sunt atât de inventivi în șmecherii și fărădelegi că nimeni nu-i poate nici măcar prevedea. Cu tiparnița de bani s-au scufundat și mai tare în datorii. Și-au distrus definitiv și moneda. De-acum niciun om deștept nu mai are încredere într-o monedă care în orice clipă poate fi supusă unei inflații galopante, o monedă cu care în orice clipă poți să nu mai faci nimic. Problema nu ar fi fost atât de gravă dacă măcar moneda Euro ar fi rămas curată, sterilă. Din păcate, în ultimii 3-4 ani, criza a obligat BCE la aceleași soluții ca și în cazul SUA – Federal Reserve: tiparnița, emiterea de pseudomonedă, furtul, șmecheria, ascunderea mizeriei sub covor. Europa se găsește într-o situație grea din cauza țărilor latine în care conducerea statului este una de tip politico-mafiot, bazată pe furt, minciună, corupție, șmecherie, înșelătorie. Combinat cu setea de putere și ambiția de expansiune a Germaniei, rezultatul poate fi o bombă cu efect întârziat.

Ce se va întâmpla?

Pentru americani, soluția rapidă și radicală ar fi fost un nou război mondial. Dacă republicanii ar fi câștigat alegerile prezidențiale, acest lucru s-ar fi întâmplat deja. Provocările din Orientul Mijlociu nu sunt altceva decât un mod de întreținere a focului mochnit. Și nu numai Orientul Mijlociu. Americanii provoacă China prin problema Taiwan și prin problema Peninsulei Coreea. Oricând, oricare dintre aceste focare pot servi drept pretext pentru izbucnirea unui război care să implice China.

Cu siguranță strategii americani iau în considerare ca și soluție probabilă declanșarea celui de al treilea război mondial ca unică posibilitate de ieșire din situația imposibilă în care se află. Astfel își folosesc asul militar, scapă de datorie și își revigorează economia bazată pe industria de război. Păi, cum o să le mai plătească datoria chinezilor cândăștia nu recunosc independența Taiwanului, dreptul la autodeterminare, bla, bla, bla? Gata cu datoria! Cum să le mai dai banii înapoi dacă nu respectă drepturile omului?

America și-a epuizat resursele și nu mai are decât o singură șansă de supraviețuire: o confruntare armată care să răstoarne actuala ordine mondială în care ei nu mai au rolul primadonei.

Au încercat să provoace un război în Irak – nu a ținut, apoi au încercat în Afganistan – nu a mers, acum încearcă în Siria, în Iran. Dacă nici cu asta nu o să le meargă, următorul pretext este Taiwanul sau Coreea de Nord. Acolo sigur o să le meargă! Dacă americanii vor alege acest drum în locul falimentului de stat și al rușinii, vor plăti datoria Chinei cu sângele tinerilor americani. Merită acest preț? Eu zic că nu... Eu zic că această cale propusă de mine e mai bună. Vor fi ani grei de muncă și sacrificii, dar America va plăti prețul cu sudoarea tinerilor americani și nu cu sângele lor.

Am văzut cum e cu americanii și cu banii electronici, dar **cine e FMI și ce vrea el?**

Păi, FMI este un organism internațional, ceva de genul unei bănci, pe care americanii au inventat-o ca instrument de control, dominație și asuprire a țărilor din Lumea a Doua și a Treia.

Între timp... nu a fost pentru cine s-a pregătit ci pentru cine s-a nimerit. FMI funcționează cu bani de la cei care au în exces și îi împumută pe nevoiași, pe cei care n-au sau care cheltuie mai mult decât și-ar putea permite. Păi cine mai are azi bani în exces?

Americanii au cel mai mare deficit dintre toate țările lumii, au datorii imense pe care nu le vor putea plăti niciodată. Cum să-i mai împrumute ei pe alții? Azi, SUA au o datorie externă ce depășește deja 100% din PIB. La un PIB de aproximativ 15.000 de miliarde dolari în 2012, au un deficit de peste 1.200 de miliarde dolari. Deci, SUA pornesc anul 2013 cu un deficit bugetar de peste 8%. Deficit ce se menține în jurul acestei cote de 4 ani! Cum să mai împrumuți tu pe alții? Păi tu nu ai pentru tine, d-apăi să mai dai și la alții!

SUA e nevoită ea să ia credit pentru a-și acoperi propriile găuri bugetare – de unde să mai dea și la alții?

De unde ia Trezoreria SUA banii? De la țările BRICS și în principal de la China prin vânzarea de bonduri și... DIN PROPRIA TIPARNIȚĂ, DESIGUR – FEDERAL RESERVE.

Ultima lor scorneală e genială.

Citeam pe undeva în urmă cu câteva luni că Trezoreria SUA și-a rostogolit un „împrumut“ de la Federal Reserve pe 100 de ani cu dobândă de 0,...%! Am mai căutat ulterior să recitesc și să salvez informația de pe internet, dar... dispăruse cu desăvârșire... simplă coincidență...

E ca și cum dumneavoastră, X-ulescu, dacă trebuie să vă plătiți o datorie, să zicem de 1.000 de euro la bancă, vă tipăriți la imprimantă 1.000 de euro, dar mergeți la biserică și jurați că peste 100 de ani o să luați din economiile pe care le veți face 1.000 de euro și o să-i rupeți harcea-parcea în fața imprimantei. Până atunci o să plătiți anual o dobândă de 1 euro pe care o să-l băgați în mașina de tocat a imprimantei. Genial, nu? Și eu aș vrea un credit de 10 milioane de dolari de la Federal Reserve pe 100 ani cu dobândă 0,1%!

În condițiile actuale, țările BRICS se confundă cu FMI. Acestea sunt singurele state care au resurse și disponibilitate de a da împrumut altora.

De ce se ascunde China în spatele FMI? Păi, una e să fii dator vânzând FMI și alta e să fii dator vânzând Chinei...

În realitate, China este marele creditor mondial, cel care i-a împrumutat pe toți, iar majoritatea acestora nu vor putea da înapoi niciodată. Sau, chiar de vor putea, efortul de a returna creditele va face din China cea mai mare putere economică a lumii pentru că dinspre țările îndatorate se vor scurge valori și resurse imense

către China. Cei ce nu returnează banii... normal, devin în mod natural servitorii creditorului, își pierd independența și suveranitatea. Resursele și bogățiile planetei se scurg azi în cea mai mare parte înspre China.

Interesant e cine stăpânește cealaltă parte... Cine vor fi marii perdanți în favoarea Chinei? Câțiva mari capitaliști occidentali. Până în 1.000 de oameni (câțiva europeni, canadieni, mexicani, australieni, brazilieni și americani) care dețin aproape în totalitate frâiele lumii occidentale.

Cine sunt capii celor până în 1.000 de stăpâni occidentali?

Vechi familii de capitaliști gen Rotschild, Rockefeller etc. la care se adaugă tigrii tineri apăruiți de pe urma boom-ului informatic și speculativ. Îi găsiți ușor în următoarele organizații: Grupul Bilderberg, Comisia Trilaterală, Consiliul pentru Relații Externe. Mai există și un grup de mari capitaliști, proaspeți, de sorginte rusă, al căror creier coordonator este unul dintre cei mai puternici și influenți oameni de pe planetă.

Azi, războiul se duce între acești trei poli de putere financiară: China, Grupul Occidental și Grupul Rusesc.

În acest război, China folosește instrumentele „muncă“, „violență“, „răbdare“, „înțelepciune“.

Grupul occidental beneficiază de „USD“, „TIPARNIȚĂ“, „NATO“, „șmecherie“, „hoție“, „speculă“.

Rușii au de partea lor „gazul“, „petrolul“, în general „resursele“.

Acest război este azi foarte echilibrat, dar ATENȚIUNE – ACUM 10-20 DE ANI EXISTA O SINGURĂ PUTERE CARE STĂPÂNEA ÎNTREAGA LUME – GRUPUL OCCIDENTAL!

Trendul ultimilor ani îmi dă dreptate. Occidentul pierde tot mai mult teren și China devine tot mai puternică de la un an la altul. Viitorul e al Chinei!

Mă întrebă adesea prieteni și cunoscuți cât o să mai dureze criza? În fiecare zi aud la televizor fel de fel de „specialiști“ dinăștia cu diplome scoase peste noapte, vestind sfârșitul crizei. Terminați cu prostiile și nu vă mai furați căciula singuri!

ACTUALA CRIZĂ NU POATE LUA SFÂRȘIT MERGÂND MAI DEPARTE CU ACEST SISTEM OCCIDENTAL!

ACTUALA CRIZĂ A LUMII OCCIDENTALE POATE LUA SFÂRȘIT DOAR PRIN REVOLUȚIE, PRIN SCHIMBAREA SISTEMULUI, PRIN TRECEREA LA MERITOCRAȚIE ȘI MERITOCRATISM!

Cum ar putea lua sfârșit această criză când majoritatea statelor sunt supraîndatorate, datorii ce nu vor putea fi plătite niciodată? Cum să plătești datoriile când tu ca țară pleci mereu cu deficit bugetar? Asta înseamnă mereu creșterea datoriilor. Majoritatea țărilor se afundă de la an la an mai adânc în mlaștina datoriei externe. Cum vor plăti? Când vor plăti? În ce fel să plătească? E imposibil!

Pentru ca un stat să-și plătească datoria ar trebui ca vreme de zeci de ani, an de an, să aibă excedent bugetar, iar cu excedentul respectiv să-și plătească datoria. Adică, în limbaj comun, conducătorii fiecărei țări să fixeze taxe și impozite înrobitoare, să scadă pensiile, să scadă salariile bugetarilor, să consume mai puțin decât produc și astfel, cu sacrificii uriașe, an după an, vreme de zeci de ani, să plătească puțin câte puțin uriașele datorii acumulate până acuma.

Teoretic pare posibil, dar în realitate e imposibil.

Într-un sistem politic cum e cel actual, ce conducător ar mai fi reales după ce și-a înfometat și supus la privațiuni poporul? E democrație... poporul nu l-ar mai vota... asta dacă ar mai prinde votul și nu ar fi lînșat înainte de expirarea mandatului. Următorul ar mai avea curajul de a cere poporului sacrificii pentru plata datoriilor?

WISE! Și atunci?

E limpede – sistemul politic democratic va aduce la putere mereu conducători care să facă pe plac poporului, adică să facă deficit bugetar, să consume mai mult decât se produce, în consecință, să se împumute an de an mai mult și mai mult... până unde? Până acolo încât la scadența datoriilor, marele popor chinez va primi în schimbul banilor resurse, fabrici, pamânturi, tehnologie, tot. Și apoi? Vom deveni cu toții angajații lor. Vom merge cu toții la serviciu la marele patron chinez, iar cine va ieși din regulile făcute de noul stăpân va fi eliminat... cu reguli, legi și obiceiuri noi, aspre. Cu disciplină, ordine și subjugare dusă până la perfecțiune. Cei care nu mă cred sunt ignoranți și lipsiți de logică, cu mentalitate de sindicaliști, care își închipuie că e normal să muncească puțin, să câștige mult și să trăiască bine. Cu mentalitatea asta vom ajunge sclavii chinezilor în mai puțin de 10 ani.

Trăim în al doisprezecelea ceas... încă mai putem salva lumea noastră, dar pentru asta trebuie să luăm în cel mai scurt timp măsuri radicale, să naștem cea mai mare revoluție din istoria omenirii.

Problema e că și dacă scăpăm de Dracul... dăm de maică-sa. Adică vom fi robii marilor oligarhi occidentali care ne vor transforma

tot în sclavi moderni. Poate ceva mai puțin aspri decât ceilalți și poate că nu ne vom pierde cultura, sau nu imediat, pentru că după victorie, ei vor începe imediat să se manânce între ei pe teme de cultură și religie. Și aici am o bănuială cine se va impune, dar nu vreau să mai intru în amănunte pentru că nu asta e tema cărții.

Dacă vrem să ne salvăm libertatea, dacă vrem să salvăm viitorul copiilor noștri, dacă vrem să le lăsăm o lume mai bună, dacă vrem o lume mai bună pentru majoritatea oamenilor și nu doar pentru o elită de maxim 5% din populația lumii, atunci există o singură soluție: **TREBUIE SĂ SCHIMBĂM RADICAL SISTEMUL ȘI REGULILE LUMII ÎN CARE TRĂIM, TREBUIE SĂ ÎNLĂTURĂM SISTEMUL DEMOCRAT ȘI SĂ INSTAURĂM MERITOCRAȚIA ÎN CEL MAI SCURT TIMP POSIBIL!**

Occidentul poate economisi azi resurse enorme, poate plăti datoriile în câțiva ani doar din economiile făcute prin eliminarea sistemul birocratic actual, prin desființarea caracatiței politice.

Trebuie să înțelegem că nu putem păcăli legile Universului și ale bunului simț, să înțelegem că nu putem consuma mai mult decât producem, că nu putem trăi mai bine decât muncim. Mai mult, azi trebuie să înțelegem că în ultimii zeci de ani am trăit mult mai bine decât meritam conform muncii prestate și acuma trebuie să dăm înapoi!

Păcăleala nu mai ține – s-a terminat!

Se confruntă azi două mari orientări de abordare a crizei:

- soluția germană care cere sacrificii și austeritate;
- soluția celorlalți, care solicită o continuare a spiralei îndatorării la nesfârșit. Soluția acestora este continuarea îndatorării până la un punct la care... vom vedea.

„Vom vedea” pentru că nimeni nu își poate imagina unde se va ajunge, nemaexistând un astfel de precedent în istoria omenirii. Marii șmecheri se gândesc că o să se împrumute de la Federal Reserve și BCE la nesfârșit urmând ca la un moment dat să spună STOP – se anulează datoriile către BCE și Federal Reserve, se face o reformă valutară, se adoptă o nouă monedă pentru toată lumea occidentală și... o luăm de la zero. Aparent ar fi o treabă, dar această soluție face abstracție de reacția Rusiei și Chinei care astfel ar deveni marii păcăliți. Și Germania ar avea de pierdut dintr-o astfel de abordare a viitorului. În general, din aplicarea acestei strategii ar avea de câștigat

puturoșii și de pierdut cei harnici, performanți și care dispun de resurse minerale și energetice.

Ca să mă fac mai ușor înțeleas o să vă dau un exemplu.

E ca și cum toți cei ce nu au petrol și-ar tipări bani cu care să îl cumpere de la cei care-l au! Cei ce-l au, l-ar da pe bani falși, făcuți la imprimantă, iar cei care nu-l au, nu-i niciun bai – ne tipărim alți bani și... e ca și cum am avea.

SUBVENȚIILE sunt un alt virus, o altă anomalie a actualului sistem economic occidental.

Sistemul capitalist se bazează tocmai pe reglajul natural al prețurilor, pe echilibrul între cerere și ofertă – este un principiu de bază al capitalismului. În momentul în care intervii asupra prețurilor prin subvenții, dezechilibrezi tot sistemul – e ca și creșterea emanațiilor de carbon – cu un mic dezechilibru creezi un dezechilibru care perturbă tot echilibrul planetar.

De exemplu, oferind subvenții pentru lapte, dai peste cap tot echilibrul prețurilor din industria alimentară. Subvenția acționează ca un virus și în timp distruge toată industria în care s-a intervenit asupra echilibrului natural cerere-ofertă. În fapt, ăsta nu mai e capitalism – e socialism mascat care încurajează corupția și lenea.

Păi, cum se dau subvențiile astea?

Marii producători de lapte formează un cartel, pun bani mână de la mână, „sponsorizează” un partid care odată ajuns la putere are o revelație de tipul „ce bine ar fi pentru popor să subvenționăm producătorii de lapte”! Nu e corupție, nuuu... e politică de stat. Pentru binele poporului, să fie laptele mai ieftin! Da... da... că subvențiile alea nu sunt de la buget și bugetul nu e din impozitul mereu mai mare luat de la noi.... Nu. Subvențiile sunt din bani aduși de acasă de politicieni. Păi de ce să hotărâm noi dacă vrem lapte sau nu? Nu, las’ să hotărască partidul ce trebuie să plătim... și dacă vrem și dacă nu vrem. Și uite așa, nu numai la lapte se întâmplă, ci la orice produs care are în spate un cartel suficient de puternic ca să „sponsorizeze” un „partid de succes”.

De ce ar trebui subvenționat laptele? Cică ar costa prea mult dacă nu ar fi subvenționat, în loc de 50 cenți litrul, 70 de cenți, o dramă! Nu și-ar mai putea permite poporul să bea lapte. De ce nu spune politicianul că pentru acești 20 cenți în plus la litru, fiecare cetățean e obligat să plătească probabil 10 euro în plus pe lună sub

formă de impozit? Vor spune că dacă nu subvenționează prețul laptelui, dau faliment fermierii. E o minciună! Dar și dacă ar fi adevărat, și ce dacă? Să se apuce de altceva, de un produs vandabil, rentabil, de un produs care se caută – să facă iaurt, să se apuce de tâmplărie, de poker. Dacă de mâine nu se mai vând bine bomboanele, o să înceapă să subvenționeze producătorii de bomboane? Da, dar numai dacă își fac un cartel puternic!

Totul e corupție în acest sistem!

Șmecherii corup politicienii, iar politicienii corup poporul cu pensii și salarii mari pentru bugetari și uite așa țările se prăbușesc sub povara deficitului bugetar mereu mai mare și mai mare.

Acesta e sistemul.

Sistemul produce prin sine însuși corupție, hoție, dezechilibre, inechități, birocrație și nedreptate.

Înseși mecanismele de funcționare ale democrației de tip occidental sunt bazate pe principiul legiferat al corupției. Economia nu este altceva decât un instrument de corupție și șantaj în mâinile politicienilor.

În multe țări occidentale partidele aflate la putere acumulează banii necesari campaniilor electorale și bunăstării politicienilor prin instituții de control economico-financiar. Legislația economică este atât de complexă, alambicată, greoaie, interpretabilă încât orice control financiar la o companie privată poate găsi nereguli birocratice în funcționarea companiei. Și atunci începe șantajul: plătești o amendă uriașă sau preferi o contribuție mai mult sau mai puțin oficială la partid?

De ce nu e simplă și clară legislația economică? Păi, dacă ar fi așa, cum ai mai putea șantaja companiile private?

De ce crește mereu aparatul birocratic? Păi, nu trebuie dată o pâine bună de mâncat tuturor neamurilor și prietenilor celor aflați la putere? Și ca să le asiguri privilegiile pe viață, nu trebuie să faci o legislație prin care să nu mai poată fi dați afară niciodată? Apoi, partidul poate să piardă alegerile, nu-i nici o problemă, pentru că privilegiile rămân garantate prin lege. Pe viață! Vine alt partid la putere – noii politicieni nu au și ei rudele și prietenii lor? Altă armată de birocrati angajați... tot pe viață!

Apoi mai inventăm niște organizații, niște asociații, niște institute și fundații... toate cu cheltuieli mari, toate cu nevoi: mașini, birouri, sedii impozante etc. Din ce bani? De la buget!

Cine vinde mobila, mașinile, aparatura, cine construiește sediile? Firmele sponsorilor politici. La ce prețuri? Double față de prețul pieței – jumate la companie, jumate la partid și politicieni (asta e regula generală).

Cine plătește toate astea? POPORUL SUVERAN!

Nu e suveran? Cum să nu fie? Păi, nu el votează la fiecare patru ani? Nu e democrație?

La ora actuală resursele energetice ale lumii occidentale sunt în mâinile unui grup restrâns de gangsteri care dețin astfel puterea totală. Este incredibil modul în care au reușit să pună mâna pe resursele energetice – pur și simplu s-au autoîmproprietărit prin legi făcute de servitorii lor din parlamente și guverne. Cine deține resursele energetice, deține puterea – îi cumpără pe parlamentari, pe guvernanți, președinți și tot ce mai vor. Dacă prin absurd nu pot să cumpere, atunci șantajează. Eu sunt pur și simplu revoltat – cum e posibil ca un stat să-și vândă esența existenței sale, resursele energetice și minerale? Cum să ajungă un stat, un popor, la mâna unei companii private? Viitorul unui stat depinde în primul rând de aceste resurse. De fapt, asta înseamnă statul: pământurile și bogățiile lui! Resursele energetice și minerale nu pot fi ale cuiva – ele aparțin poporului, ele aparțin copiilor noștri, ele sunt garanția viitorului unei națiuni.

Este drept, statul este un prost manager, dar asta nu înseamnă că trebuie să înstrăineze resursele țării. Soluția este să crezi premisele unui management sănătos. De ce poate fi același om un bun manager dacă e angajat la patron și un prost manager dacă e angajat la stat? Pentru că sistemul de stat este condus de un politician care este incompetent, corupt, prost organizat și bazat pe principii cel puțin neclare.

Atunci când ai un copil rău, soluția nu este să-l vinzi, ci să-l educi! Eu vă garantez că se poate face management performant și la stat dacă principiile de organizare sunt sănătoase, managerii sunt profesioniști, independenți și dacă pedepsele pentru corupție și hoție sunt draconice.

Problema proprietății resurselor este dublă: prima, că nu e în regulă să fie înstrăinate și a doua, datorită crizei imense a societății occidentale, în foarte scurt timp toate aceste resurse vor ajunge în mâinile câtorva magnați.

Trecerea resurselor minerale și energetice din proprietatea statelor în proprietatea câtorva mari oligarhi se face cu bună știință și cu rea intenție!

De ce se face acest transfer din proprietatea statului în proprietate privată și de ce se face la prețuri total incorecte, subevaluate? Simplu – din 2 motive:

– pentru a nu intra în mâinile Chinei prin mecanismele datoriilor de stat;

– pentru ca puterea să treacă total și definitiv din mâinile politicianilor în mâinile „stăpânilor“.

În ziua de azi independența statelor a devenit o vorbă în vânt. Cum poate fi o țară independentă când tot sistemul energetic și toate resursele minerale ale țării sunt în mâinile altui stat sau mai rău, ale unei corporații sau chiar ale unei persoane sau grup de persoane?

Cel ce deține energia și bogățiile unei țări, deține țara. Să spunem că statul austriac este proprietarul a 51% din zăcămintele de gaze și petrol ale României. Austria poate oricând să taie gazul și să nu mai furnizeze benzină și România va fi în paragină, se întoarce în Evul Mediu în 6 luni. Și atunci... cât de independentă este România? Cum va putea România să se opună unei inițiative austriece la ONU, de exemplu? Cum va putea România să aibă vreodată un punct de vedere independent de Austria pe plan internațional? Nu poate!

Viitorul spre care se îndreaptă azi societatea occidentală este următorul: țările se privatizează în totalitate, adică pământurile, fabricile, resursele minerale și energetice vor ajunge în următorii 20-30 de ani în mâinile unui grup de corporații în spatele cărora se află niște oligarhi care prin sistemul democratic, prin pârgھیile democrației, partidelor, politicianilor corupți, șantajabili și astfel ușor manipulabili, vor conduce lumea occidentală, vor face ca pârgھیile puterii statelor să treacă din mâinile politicianilor în mâinile lor, ale proprietarilor. Se va crea astfel un nou tip de stat: statul oligarhic. Adio democrație... nu numai în practică, dar și în teorie.

Asta pun la cale cei 3 magnifici occidentali: Bilderberg, Trilaterală și CRE. Problema e cum vor face față Chinei și viitorilor ei aliați asiatici – India, Indonezia, Iran și, de ce nu, poate chiar Rusia, Coreea și Japonia. Coreea de Sud și Japonia sunt azi „protectorate“ americane, dar... în niciun caz nu e vorba de dragoste, așa că... eu n-aș băga mâna în foc pentru consecvența și fidelitatea lor.

În anul 2013 nu mai există politică de stânga sau de dreapta, nu mai există partide care să aibă cu adevărat orientare de stânga sau de dreapta și cel mai bun exemplu sunt socialiștii francezi. Aceștia câștigă alegerile cu un program de stânga și apoi guvernează ca un veritabil partid de dreapta.

Același lucru se întâmplă și în România unde nebunia e și mai mare: partidul de stânga se aliază cu partidul de dreapta, câștigă alegerile cu un program de stânga și apoi guvernează ca un autentic partid de dreapta în condițiile în care prim-ministrul e de stânga, iar aliații de dreapta îi reproșează că nu adoptă o poziție mai stângistă! Noi, cei din interiorul fenomenului, nu realizăm, dar văzut din afară, asta arată a cascadorii râsului.

De ce s-a ajuns la această situație în care dreapta se confundă cu stânga și noțiunile și-au pierdut adevărata semnificație? Pentru că situația economică a lumii occidentale nu mai lasă prea multe opțiuni. Cărarea s-a îngustat foarte mult și practic economia occidentală se află într-o situație identică cu a bobului pe o pistă de bob. Nu te duci unde vrei tu, ci pe unde te îndrumă pista. Tu mai poți dirija direcția în marje foarte, foarte strânse și ți-a mai rămas doar frâna, adică deficitul bugetar și îndatorarea într-o oarecare măsură. O chestiune cu două tăișuri! Poți lăsa bobul să ia viteză mare, dar riști să fii aruncat de pe pistă și să-ți rupi gâtul sau poți să tragi frână, să micșorezi ritmul îndatorării, dar în final tot la incapacitate de plată ajungi. Și mai poți să oprești bobul și să îi lași pe meritocrați să vină, să ridice bobul și să-l mute pe altă pistă. O pistă numită MERITOCRAȚIA, o pistă care să nu ducă la falimentul de stat ci către prosperitate și o lume mai bună. Dar și asta se mai poate face doar pentru scurt timp în România, cât încă mai e bobul tău. În curând nu va mai fi!

Capitalismul a suferit modificari majore în ultimii 15 ani. A devenit un capitalism eminamente speculativ. Dacă până în anii '90 capitalismul crea plus-valoare prin producție și de multe ori chiar supraproducție, anii '90 au însemnat o re poziționare a filozofiei de creare a plus-valorii deoarece ea se produce tot mai puțin prin muncă, prin producție industrială și tot mai mult prin speculă. Sistemul bancar a devenit dintr-un simplu instrument financiar, un instrument de manipulare, un instrument de teroare, un instrument de dominație și, mai mult, cea mai puternică armă a lumii moderne

în mâinile unui grup restrâns de megaoligarhi. La sfârșitul anilor '90, sistemul financiar mondial compus din sistemul bancar și derivatele sale, fondurile de investiții, bursa, s-au aliat cu clasa politică și prin intermediul creditului privat și de stat au purces la împlinirea planului de acaparare a lumii.

Planul este diabolic!

Exprimarea „s-au aliat cu clasa politică” este una foarte relativă și în parte, incorectă.

Alianța presupune o conjugare a eforturilor în scopul obținerii de avantaje comune. În fapt, marii beneficiari ai acestei alianțe sunt marii stăpâni financiari ai lumii. Clasa politică s-a ales cu firimiturile. În fapt, politicienii nu sunt decât niște banale marionete cărora li se aruncă niște resturi de la masa marelui ospăț al stăpânilor finanței mondiale. Adevărații păpușari ai lumii sunt câțiva mari magnați ai lumii occidentale.

Cum au reușit aceștia să aducă lumea la stadiul de azi? Simplu. Cu bani, corupție și politicieni.

Exemplul cel mai bun și reprezentativ este cel al Greciei. În această țară, ca în mai toate țările mediteraneene, o clică mafiotă de politicieni sugeau liniștiți sângele poporului grec pe rând, prin faimoasa sintagmă democratică „alternanța la putere”. Un timp furau unii după care, prin vot democratic, erau înlăturați și veneau ceilalți hoți. Poporul are memorie scurtă... în 4 ani rănilor se închid, oamenii uită. Chiar dacă nu de tot, dar rănilor proaspăt deschise sunt mult mai dureroase decât cele vechi, deja închise. Așa că, cu rân-dul, o vreme clanul Papandreu... o vreme clanul Samaras. Oficial ei se urau și aveau „ideologii” diferite, dar în realitate îi unea o singură ideologie, o ideologie comună tuturor tipurilor de formațiuni politice democratice – HOȚIA! Și mai mult, corb la corb nu-și scoate ochii.

În toate țările așa-zis democratice funcționează acest pact tacit, e o regulă nescrisă: „Nu ne băgăm în pușcării unul pe altul. Luptă politică, jigniri, amenințări, circ pentru popor – că asta le place, DAR TOTUL PÂNĂ LA PUȘCĂRIE! Nu ne băgați voi pe noi în pușcării că apoi venim noi la putere și vă băgăm și noi pe voi în pușcării!”

Peste 90% (eu aș zice chiar mai mult) dintre cei ce aleg să intre în politică, o fac pentru a se căpătui nu pentru a se jertfi pe altarul dragostei de țară!

Dar să revenim la Grecia.

Ce făceau cele două clanuri mafioate? Păi, promiteau în campania electorală „marea cu sarea”, amăgeau poporul cu fel de fel de promisiuni deșarte și după ce luau puterea, uitau de promisiuni pentru că bineînțeles, promisiunile erau irealizabile din motive de logică economică. De unde să mărești salariile și pensiile dacă nu ai bani, dacă bugetul e ăla care e? Aveai o singură opțiune ca să te ții de promisiuni – tipărirea de bani, dar asta era o sabie cu două tăișuri pentru că ducea la inflație și practic, ce dădeai cu o mână, luai înapoi cu cealaltă. Poporul nu e chiar atât de imbecil încât să nu realizeze că de fapt e păcălit. Și atunci, la următoarele alegeri, poporul îl pedepsea pe mincinos, pe cel ce nu s-a ținut de promisiuni și îl vota pe celălalt. Care promitea la fel de frumos și de care poporul încă nu uitase că fusese păcălit în urmă cu ceva ani în același mod, dar... ce puteai face? Aveai de ales între două rele. Și uite așa, minunata democrație oferea șansa tuturor politicienilor de a se îmbogăți pe spinarea poporului.... Și poporul ce putea să facă? Păi, nu e democrație, nu el a ales?

ALEGERI LIBERE – VOTAȚI PE CINE SĂ VĂ FURE! EI SAU NOI?

Asta se întâmpla până în anii '90, mai exact, 1998, când a apărut o schimbare.

Băncile (impropriu spus – în fapt, stăpânii băncilor) au venit la politicieni și le-au spus:

(parodiez)

– Măi băieți, măi Papandreule, ai promis poporului marea cu sarea, ai promis mărituri de pensii și de salarii. De unde o să le dai?

– Păi... nu o să le dau, de unde să le dau?

– Da' ce-ai zice, măi Papandreule, să te ajutam noi să le dai și să-ți respecti promisiunea?

– Ar fi fantastic! Peste patru ani voi câștiga tot eu alegerile. Încă 4 ani de huzureală!

– Ei bine, cât ți-ar trebui ca să dai poporului ce ai promis?

– Păi, vreo 20 de miliarde.

– Bine, uite cum facem: noi, băncile, îți dăm 40 de miliarde!

– Nu se poate! Faceți voi, asta, pentru mine?

– Da măi Papandreule, pentru că ne ești simpatic... dar avem și noi o rugăminte.

– Care?

– Uite, voi grecii aveți o sumedenie de insule și... dacă vine turcul într-o noapte și îți fură una din insule? Tu nu trebuie să-ți aperi insulele?

– Păi, cum să vină să-mi ia insula? Și chiar de-ar vrea, nu suntem amândouă membre NATO?

– Băi grecule, fii atent la mine. Eu îți spun că-ți trebuie submarine și crucișătoare ca să îți aperi țara că eu nu sunt nebun să bag banii într-o țară care nu are puterea să se apere. Deci, cu 20 de miliarde îți împlinești promisiunea de a mări salariile și pensiile la prostime, iar cu ceilalți 20 de miliarde cumperi submarine.

– Bine...

– Dar avem și noi doar o mică pretenție: trebuie să cumperi submarine fabricate în Germania.

– Păi, da, dar costă triplu decât altele...

– Băi, vrei banii sau ne ducem și îi propunem afacerea lui Samaras?

– Nu, nu! Nu plecați! Stați așa că dacă mă gândesc bine... submarinele germane costă triplu pentru că sunt mai frumos colorate și au aer mai condiționat decât celelalte. OK.

Și uite așa, din 40 de miliarde, 20 de miliarde se întorc în mod indirect, în scurt timp, tot la cei ce au dat creditul. Apoi, în următorii 20 de ani, se întorc, de fapt, toți cei 40 de miliarde sub formă de consumabile, piese de schimb, instructaje, modernizări, reparații, întreținere etc. Da, dar mai trebuie plătit și creditul și dobânzile. Și azi așa cu un credit, peste patru ani cu alt credit pentru alte nevoi stringente... se ajunge în 2008 când Grecia are un credit imposibil de rambursat. Cum de ajunge Grecia la o astfel de îndatorare? E o fatalitate!

S-a întâmplat peste noapte printr-un groaznic accident? Băncile care au oferit creditul nu știau că nu există solvabilitate? Ba știau, dar ce au de pierdut? Cât au dat, le-au luat deja înapoi, prin „parandărat“! Restul, ce mai reușesc să stoarcă din credit, e plus, e câștig.

Dobândă... ha, ha, ha.

Aici e alt mare „geschaeft“.

Păi, dobânda era mică la început, dar ia uite-te cum s-a triplat! Deh, nu mai e solvabilitate! Corect, dar de ce s-a ajuns aici, cine i-a adus în această situație?

Să nu mai vorbim de faptul că se dă de lucru industriei germane, creștere economică, salarii mari pentru germani, creșterea nivelului de trai, votanți fericiți!

Dar și mai frumos e altceva – din toată această poveste se naște o nouă invenție:

DERIVATELE FINANCIARE!

Ce sunt derivatele financiare?

Păi, în clipa în care eu, banca, îi dau un credit Greciei, trebuie să îmi asigur creditul. Adică, dacă Grecia intră în incapacitate de plată, eu îmi recuperez banii din asigurare.

Să zicem că pentru 1 miliard de dolari credit, plătesc o primă de asigurare de 4 milioane de dolari la momentul încheierii contractului de creditare. Da, dar eu, stăpânul băncii, am un plan și știu că în 10 ani voi îngropa Grecia în credite și că ea va deveni insolubilă așa că ce fac? Păi, înființez printr-o căsuță poștală o companie nouă, un fond de investiții – un „hedge funds“.

Ce va face acest fond de investiții speculativ? Simplu – va specula creditul meu cu statul grec bazându-se pe informația pe care EU O CREEZ că statul grec va intra în incapacitate de plată în 10 ani, voi câștiga o sumă imensă pe derivate. Mecanismul e complex, dar logic și relativ simplu pentru un matematician.

Pe scurt: eu cumpăr o asigurare a statului grec în 1999 la valoarea de 40 milioane USD (foarte jos pentru că țara are un rating foarte ridicat) și o revând în 2009 la 4 miliarde de USD pentru că țara e pe „junk“.

Profit? Aproape 4 miliarde fără ca să fi investit nimic! Nu intru în amănunte ce l-ar putea plictisi pe cititor care în marea lui majoritate nu este specialist. Ideea e că folosindu-mă de informația pe care eu o creez și e 100% garantată fiind chiar creația mea, îmi asigur câștiguri speculative uriașe.

Veți spune, bine, bine, dar cineva trebuie să piardă!

Exact! Când unul câștigă, altul sau alții, trebuie să piardă!

Așa s-a creat acest cerc restrâns de magnați care controlează azi întreaga lume occidentală. O mână de oameni (eu zic că sunt până în 500) au câștigat, iar câteva zeci de milioane de persoane au pierdut din această megainginerie care s-a derulat începând cu anul 1998 și care încă se mai derulează liniștit sub ochii noștri.

Toată această poveste cu Grecia nu trebuie luată întocmai. Ea este o poveste „parodiată“ ce conține adevăr și ficțiune, dar este o

metaforă prin care am dorit să vă ajut să înțelegeți mecanismele creditării, indiferent că este la nivel de stat, de companie sau de persoană privată.

Această poveste se multiplică de „n” ori la nivel global, la toate nivelele, de la simplul cetățean care ia un credit pentru locuință, la firma care ia un credit ca să-și cumpere un camion și până la nivel de state.

CRIZA ACEASTA NU ESTE ÎNTÂMPLĂTOARE, EA ESTE CREATĂ!

Această criza este o MEGAINGINERIE prin care câțiva oameni, câțiva magnați, au devenit stăpânii lumii occidentale. Sigur că da, ei au o acoperire morală. Ei spun că din cauza sistemului acesta putred, așa-zis democrat, societatea, civilizația occidentală, s-ar fi năruit oricum, mai încet, e drept, dar dacă ei ar fi lăsat lucrurile să decurgă normal, în final China ar fi fost cea care ar fi pus mâna pe întreaga lume civilizată.

Așa au spus ei! Răul cel mai mic... În realitate, el nu e „răul cel mai mic”... pentru că în final tot China va deveni stăpâna lumii.

Ceea ce s-a întâmplat în ultimii 10 ani nu a fost o reformă a lumii occidentale, o reformă care să pună bazele unei societăți performante și eficiente ci o trecere a țărilor din proprietate a popoarelor lor, administrată discreționar, ineficient și corupt de clasa politică, în mâinile câtorva gangsteri cu gulere albe care au devenit proprietarii țărilor în locul popoarelor.

Startul acestei megainginerii s-a dat în SUA în 1999 prin abolirea legii Glass-Steagall. Acest fapt a deschis Cutia Pandorei și începutul speculei financiare mondiale. În anul 2007 piața derivatelor de credit atinsese aproape 60 de mii de miliarde USD, comparabil cu de cinci ori PIB-ul SUA! În nici 10 ani piața derivatelor crescuse de câteva mii de ori!

Se estimează că profitul realizat de fondurile de investiții speculative pe cadavrul crizei mondiale este de peste 50.000 de miliarde USD! Nu realizați ce înseamnă această cifră... Aceste „hedge funds” nu au făcut decât să amplifice criza, să-i dea profunzime și să ruineze complet economia occidentală.

Cine sunt inițiatorii acestei megainginerii? Câțiva magnați financiari (cărora nu o să le dau numele, dar îi puteți găsi în cele trei organizații elitiste menționate anterior) prin intermediul marionetelor lor pe nume: Allen Greenspan, Bill Clinton, George Bush tată și fiu.

Atenție, să nu înțelegeți greșit! Câțiva mari magnați au pus mâna pe tot, dar 90% dintre magnați, adică cei „mici”, au pierdut tot sau aproape tot! Ingineria nu a fost pentru toți, ci doar pentru câțiva.

De fapt ăsta a fost și scopul megaingineriei:

CONCENTRAREA PUTERII ÎN MÂINILE A CÂT MAI PUȚINI OAMENI PENTRU A PUTEA CONTRACARA ASCENSIUNEA CHINEI.

Explicația lor e logică. Lumea occidentală nu putea contrapune o forță serioasă Chinei pentru că lumea occidentală era (este) dezbinată, lipsită de coeziune și unitate fiind astfel o pradă ușoară în fața unui colos (China) condus foarte eficient și operativ de către o mână de oameni.

Cum a fost posibil ca acești oameni să facă ceea ce au făcut? Capitalism sălbatic nereglementat, lipsit de moralitate și valori umaniste. Simplu. Sistemul le-a permis. Sistemul care permite câtorva indivizi să ia măsuri în interes propriu sau de grup și în paguba țărilor lor. Sistemul democratic care face posibil ca un om sau un grup de oameni cu interese meschine să poată duce la ruină o țară, un întreg popor sau chiar o întreagă civilizație. Un sistem murdar ale cărei valori esențiale sunt banul, șmecheria, furtul, viclenia, puterea, răutatea, egoismul și lăcomia.

Sigur că nu capitalismul este cel vinovat pentru toate relele lumii.

Vinovați sunt cei ce l-au reglementat în interes propriu, vinovați sunt oamenii care au acceptat ca politicienii (o gașcă de bandiți) să decidă în numele lor. Vinovați sunt oamenii care au acceptat o societate de consum, o societate nemiloasă cu natura, o societate lipsită de valori umaniste.

De ce a fost astfel reglementat capitalismul? Pentru că cei ce au făcut regulile jocului nu au avut interesul ca regulile jocului să conducă spre o societate umanistă, nu au avut interesul ca toți oamenii să trăiască mai bine ci au fost interesați să creeze un sistem care să le asigure lor bani și putere. Acest sistem a fost creat ca să răspundă aspirațiilor unui număr redus de oameni lacomi, mânați de interese egoiste.

Modul în care au manipulat prostimea a fost genial și se numește „DEMOCRAȚIA“.

Au creat din acest cuvânt o icoană sfântă și v-au făcut să credeți că acest cuvânt este garantul vieții voastre libere și fericite. În

realitate, în spatele acestui cuvânt au ascuns un sistem diabolic. El este cel mai perfecționat sistem de asigurare a omului de către om. Un sistem prin care sunteți făcuți să credeți că democrația prin care ei vă răpesc libertatea și dreptul la o viață decentă, este cea mai mare valoare din viața dumneavoastră.

Democrația teoretică, adevărată, are însă foarte puține în comun cu acest sistem pe care ei vi-l vând pe post de democrație. Știți, e ca și cum v-ați duce la carmangerie să cumpărați carne de vită, dar măcelarul vă păcălește și fără să știți vă dă carne de cal. Și treaba asta se repetă de ani de zile. Dumneavoastră vă obișnuiți cu carnea de cal, dar spuneți peste tot că vă place carnea de vită. Ce bună e carnea de vită! Dar de fapt dumneavoastră mâncați carne de cal de ani de zile. Dacă eu vin acum și vă spun: carnea de cal nu e bună, o să spuneți că nu vă privește, că dumneavoastră nu ați mâncat niciodată carne de cal! Dar dacă vă spun: carnea de vită nu e bună, o să spuneți că bat câmpii pentru că toată lumea știe că e bună carnea de vită, pentru că voi asta credeți că mâncați dintotdeauna!

Și atunci eu sunt într-o mare dilemă.

Să vă spun că nu e bună democrația... ar fi oarecum greșit pentru că democrația, așa cum a fost ea imaginată teoretic poate fi bună. Problema e că noi nu avem parte de acea democrație. Noi avem parte de o mizerie (pe care eu nu o pot numi democrație), dar pe care cei ce ne asigură ne-o vând sub frumosul nume de democrație.

Ei bine, aici vine marea problemă:

– să vă spun că vă ofer un nou sistem, Meritocrația, care nu are nimic în comun cu actualul sistem în care trăim și voi să credeți că eu sunt un antidemocrat;

– să vă spun că vă ofer o altă democrație, iar voi să spuneți „nu mersi, suntem deja sătui de democrația care ne face viața un iad“;

– să vă spun „oameni buni, vă propun un nou sistem economic, altceva decât capitalism sau socialism“ și să îmi săriți în cap că vreți capitalism, că e singurul sistem care garantează drepturi și libertăți, bla, bla, bla;

– să vă spun, oameni buni, vă propun un capitalism evoluat și atunci îmi vor sări în cap masele spunându-mi că le-a ajuns capitalismul care i-a adus la sapă de lemn și i-a înrobit la bănci?

Oricum e rău și oricum, cei rău intenționați vor găsi o cale de a mă ataca.

Și atunci, m-am gândit să vă spun așa:

**OAMENI BUNI, VĂ PROPUN UN ALT SISTEM SOCIAL – MERITOCRAȚIA
ȘI UN ALT SISTEM ECONOMIC – MERITOCRATISMUL.**

Nu contează dacă aceste sisteme sunt sau nu forme de democrație și capitalism. Important este că aceste sisteme deschid o nouă pagină în istoria omenirii, reprezintă germenii unei lumi noi mai bune pentru marea majoritate a oamenilor. Apoi, să analizeze și să despică firul în patru profesorii și analiștii dacă aceste sisteme sunt ceva diferit sau doar o formă de evoluție a democrației și a capitalismului.

Supraconsumul este o altă mare problemă a timpurilor noastre deoarece duce la epuizarea resurselor planetei.

Ultimii 50 de ani au însemnat o veritabilă cursă a înarmărilor în ceea ce privește consumul. Oamenii consumă și aruncă enorm de multe lucruri. Specialiștii spun că 70-80% din tot ceea ce cumpărăm (în lumea occidentală) **nu** ne este absolut necesar.

Am ajuns o specie de supraconsumatori pentru că așa am fost educați de către cei ce au avut interesul ca noi să consumăm. Cu cât consumăm mai mult, cu atât vor fi mai mari profiturile magnaților, cu atât vor fi ei mai bogați. Nu aveau nevoie decât de clasa politică și de mass-media ca să își asigure succesul. Prin politicieni au reușit să creeze creșteri artificiale ale consumului, bazate pe credit, iar prin mass-media, prin reclame, au reușit să educe masele în acest spirit al consumului.

Sigur că nu erau interesați magnații să dea la televizor emisiuni despre generozitate, toleranță etc.

Ei erau interesați să dea la televizor emisiuni despre ce frumoasă e viața când consumi în draci.

Ce rost are să repari un obiect stricat? La gunoi și... altul nou.

Ce rost are să pui apă în sticle refolosibile? Pune în PET-uri și... la gunoi.

Ce rost are să ai 2-3 perechi de pantofi pentru fiecare sezon? Mai bine 10. Să ai doar 2 paltoane? Mai bine 10.

Avem o sumedenie de lucruri, obiecte pe care le cumpărăm, dar odată ajunși acasă le punem într-un colț și uităm de ele.

Avem cămășile și beciurile pline de munți de obiecte inutile, nefolositoare și nefolosite. De ce? Pentru ca unii să se îmbogățească pe seama prostiei noastre.

Prin educația mass-media, prin reclame, am fost manipulați să credem că e o mare plăcere aceea de a cumpăra. De fapt e un drog. Ori de câte ori îți cumperi ceva, la nivelul creierului se secretă o substanță, endorfina, aceeași ca și în cazul drogurilor sau alcoolului, care dă pentru scurt timp senzația de fericire. Și apoi?

Oameni buni, adevărata fericire nu o veți găsi niciodată la magazin, nu o veți experimenta făcând cumpărături, ci citind, creând, dăruind! Adevărata fericire sufletească se poate găsi în cultură, în creație, în generozitate, în familie, nu în hipermarketuri.

Capitalismul liberal se autodistruge prin lăcomia care ducea la crize din ce în ce mai mari până la ceea ce trăim acum, începutul unei megacrize ce nu se mai poate autosoluționa. Capitalismul așa cum a fost el în ultimii 100 de ani este un capitalism al crizelor ciclice. Veți spune, bine, bine, dar de ce au loc aceste crize ciclice și de ce nu se poate face ceva să le stopăm? Crizele ciclice ale capitalismului sunt datorate lăcomiei și lipsei de reglementare.

Să mă explic.

Lăcomia este cea care îl îndeamnă pe capitalist să producă și să vândă cât mai mult. Cu cât vinde mai mult, cu atât câștigă mai mult și atunci are loc următorul fenomen – el va pune presiune pe piețe. Adică se produce mai mult decât e nevoie, se forțează vânzarea prin reclamă și facilități gen discounturi sau rate și atunci omul cumpără mai mult decât are nevoie. Da, dar dacă am cumpărat săptămâna asta 2 baxuri de apă (pentru că a fost superdiscount la un pachet de 2 baxuri) în loc de unul cât folosesc eu normal, apoi următoarea săptămâna nu mai cumpăr. Ce înseamnă asta? Păi înseamnă că producătorul a vândut săptămâna asta dublu, dar săptămâna viitoare n-o să mai vândă nimic. Asta ar fi un exemplu prin reducere la absurd. În principiu, așa funcționează piața. Producătorul și vânzătorul te fac să cumperi cât mai mult, tu cumperi, dar la un moment dat ai mai mult decât îți trebuie și nici bani nu mai ai și atunci urmează o perioadă de timp în care nu mai cumperi. Asta dă ciclicitate – forțarea creșterii producției și a vânzării în anumite perioade

folosind instrumente otrăvite gen reclamă agresivă, discounturi și credite, pe un fond nenatural și apoi... legile naturii și ale firii readuc la echilibru situația printr-o cădere economică, prin reducerea consumului ceea ce duce la reducerea producției. Reducerea producției duce la șomaj, șomajul la scăderea veniturilor și așa mai departe, se intră într-o spirală a crizei.

Criza este cu atât mai mare, mai puternică, mai adâncă, cu cât ai forțat mai tare nota în perioada de creștere, de avânt. Asta nu vor să înțeleagă marii capitaliști – că nu poți schimba legile Universului, că există un echilibru în toate cele. Poți păcăli pe moment legile firii și ale Universului forțând o creștere nesănătoasă, dar apoi vine plata pentru că legea entropiei și legea dezordinii te obligă să te întorci la starea de echilibru.

Uitați-vă cum acționează natura, apropo de legile Universului: construiești o casă și nici n-ai terminat bine de construit că natura, legile Universului, tind să reinstaureze starea de echilibru. Natura începe să îți distrugă casa. Dacă nu mai acționezi în contra naturii, în 20 de ani casa e o ruină și în 100 de ani natura o readuce la starea de nisip și piatră. Așa și cu economia, tu forțezi vânzarea în exces vreme de 3-4 ani, dar apoi vine scadența și vreme de 1-2 ani vinzi mult mai puțin. Asta duce la ciclicitatea crizelor. Până în acest secol crizele erau de 3-4 ani, urmate de 1-2 ani de recesiune. Din cauza lăcomiei, perioada de creștere economică a fost mult lungită, de la 3-4 ani, la 6-7 ani, dar apoi a venit factura, una cu mult mai mare, iar recesiunea ce a urmat perioadei de creștere nu a mai fost o simplă recesiune, ci o mare criză... și nu doar atât...

VINOVAȚII?

BĂNCILE CU MAGNAȚII LACOMI DIN SPATELE LOR ȘI CU POLITICIENII BANDIȚI ȘI HRĂPĂREȚI! ÎNTR-UN CUVÂNT, „SISTEMUL” CARE A PERMIS CA AȘA CEVA SĂ SE ÎNTÂMPLE!

Cine platește nota? Masele – noi, cei mulți.

O altă cauză importantă a crizelor este capitalismul sălbatic bazat pe profit neîngrădit.

Capitalismului actual îi spun „sălbatic” pentru că îți dă dreptul să faci profit oricât de mare, dezechilibrând societatea, făcând prețul cum vrei, fără să dai socoteală. Se vor găsi „specialiști” care să spună că așa și trebuie, să ai libertatea de a vinde la ce preț vrei, că e o chestiune de libertate a individului și a comerțului. Corect.

Dar eu ca stat am DATORIA de a veghea la bunul mers al societății, la eliminarea dezechilibrelor.

Ce se întâmplă când o firmă privată face profituri foarte mari raportat la cifra de afaceri? În mod simplist vorbind înseamnă că aruncă pe piață produse cu preț mare, dar creează piață cu putere mică de cumpărare prin faptul că salariile celor ce produc respectivele produse sunt mici.

De unde știu că sunt mici? Păi, nu pot fi mari salariile angajaților din moment ce profitul e foarte mare! E logic pe o piață puternic concurențială.

PENTRU CA UN SISTEM ECONOMIC SĂ NU FORȚEZE CRIZA, E NEAPĂRAT NECESAR CA ECARTUL SALARII-PROFIT SĂ FIE MINIM POSIBIL, ADICĂ SĂ-I FIE LĂSATĂ PIEȚEI O PUTERE DE CUMPĂRARE CÂT MAI MARE.

Altfel produci pentru un timp cu profit foarte mare, dar pe o piață săracă (din cauza salariilor mici) și în curând nu ți se mai cumpără produsul. Asta înseamnă că trebuie să concediezi, șomaj, scade și mai mult puterea de cumpărare a pieței, scade și mai mult vânzarea și uite așa ai intrat pe o spirală de criză care se transformă într-o avalanșă.

După părerea mea, ca bun cunoscător al fenomenului economic, un profit mediu pe economie mai mare de 10% din cifra de afaceri este un profit toxic pentru societate și te aruncă împreună cu creditul pe panta pierzaniei, a crizelor și dezechilibrelor.

Sigur că nu vom putea crea un sistem economic care să impună profit de doar 10% raportat la cifra de afaceri.

Și atunci ce va rămâne de făcut?

O legislație care să descurajeze dezechilibrele – vom vedea în următoarele capitole cum.

Azi, statul practic nu mai există în majoritatea țărilor occidentale. Statul, televiziuni, fabrici, resurse, pământuri, totul este subordonat oligarhiei. Societatea a ajuns azi, în 2013, la un grad de polarizare inimaginabil. Bandații cu gulere albe au acaparat aproape întreaga planetă. Suprafețe de teren imense, adesea țări întregi sunt în proprietatea unui om, familie sau corporație.

Vă dau un exemplu.

Toată suprafața agricolă a României este de 15 milioane de hectare. La un preț mediu de 1.000 euro/ha, înseamnă că un singur

miliardar dintre miile de miliardari occidentali, ar putea cumpăra cu doar 15 miliarde de euro toată suprafața agricolă a României!

De ce ar putea face asta? PENTRU CĂ POLITICIENII AU CREAT CADRUL LEGAL PROPICE PENTRU A SE PUTEA ÎNTÂMPLA AȘA CEVA!

Există azi corporații care realizează cifre de afaceri mai mari decât multe bugete de stat.

Aproape toate mijloacele mass-media sunt în mâinile aceluiași corporații și oligarhi. Tot ei au pus mâna pe aproape toate resursele minerale ale planetei.

Cum au reușit să facă acest lucru? Prin corupția politicianilor. Păi, ce o fi greu să mituești vreo sută de politicieni ca să-ți dea pe nimica toată tot petrolul, aurul, cuprul, gazul și minereul țării? Păi ce, politicianul dă de la el? Face și el o mică avere, își asigură traiul liniștit lui și pentru încă trei generații dând pe nimic bogățiile țării. Și uite așa, masele sărăcesc și ajung sclavi pe plantație, câțiva politicieni fac mici averi, iar câțiva oligarhi iau în stăpânire toată planeta.

Aceeași oligarhi au pus stăpânire pe toate mijloacele mass-media și reușesc prin intermediul lor să înăbușe orice tentativă de schimbare, de eliberare, dar și mai mult: manipulează masele, le îndoctrinează, le îndobitocesc, le transformă în imense mase apatice de sclavi care nu mai sunt capabile să gândească singure, nu mai sunt în stare să opună rezistență.

Este inadmisibil ca în secolul XXI să aibă loc o Revoluție în Europa (Islanda) și niciun post de televiziune să nu transmită informația... cu atât mai puțin să o comenteze. De ce nu o fac? Pentru că stăpânii lumii nu au interes ca masele din Europa să se trezească. Islanda e un precedent periculos. Dacă învață de la islandezi și restul europenilor? E știut din istorie că revoluția este ca un virus, se întinde în toată Europa odată pornită într-o țară. Și atunci, ce fac stăpânii? Instaurează embargoul mediatic.

Când ai în proprietate terenurile, fabricile, resursele minerale și energetice și mai ales mass-media, se numește că stăpânești lumea, iar treaba asta o fac azi o mână de oameni în Occident și o mână de oameni în Orient. Azi, cele două tabere se tatonează și se concentrează încă pe consolidarea puterii absolute, fiecare în zona sa de influență, dar în curând cele două mari forțe se vor ciocni.

De ce este o criză uriașă azi în lumea occidentală? Și pentru că stăpânii occidentului au probleme imense. Probleme de sistem...

Sistemul lor economic, social, spiritual, e un mecanism prost, inadap-tat, care nu doar scârțâie ci e pe punctul de a se bloca. Noi, masele, suntem sclavii, soldații, cei sacrificați. Nouă, din cauza crizei ne mor copiii de foame, suntem dați afară din case de către bănci, ne pier-dem serviciul. Ei, cei ce ne-au supt sângele și ne-au adus în această criză profundă, au o problemă: nu le mai ajung banii să-i cheltuie în desfrâu decât pentru un milion de generații și nu pentru un mi-liard de generații!

Cauza principală a crizei, ultima verigă, constă de fapt în lipsa banilor de pe piețe. Nu mai sunt atâția cât ar fi optim pentru o ac-tivitate economică sănătoasă și mai rău, cei care sunt, sunt bani falși sau împrumutați.

Veți spune: bine, bine... dar unde sunt banii?

Banii pleacă permanent spre China și țările arabe, spre salarii imense și fonduri speculative, profituri imense făcute de companii. Bani care nu se reîntorc în circuitul economic decât parțial, dar și atunci când se reîntorc, cum pot fi readuși banii pe piețe?

Cum pot fi readuși banii pe piețe? Păi să vedem – dacă un director al unui hedge fund face un profit de un miliard de dolari și scoate banii ăștia de pe piețe... unde ajung banii ăștia? În bănci. Cum reintră banii ăștia pe piață? Îi reintroduce banca, dar sub ce formă? SUB FORMĂ DE CREDITE! ADICĂ, BANI OTRĂVIȚI!

China face excedente imense din balanța de comerț exterior. Ce face China cu cash-ul imens pe care îl colectează? Îl reintroduce într-o mică măsura pe piețe, dar în ce mod? Sub formă de credite acordate de FMI statelor! Adică, bani otrăviți!

Aceste scurgeri văduvesc piețele de lichidități din cauză că ma-sele nu mai au putere de cumpărare, bogăția nefiind distribuită în societate – foarte mult la puțini și foarte puțin la cei mulți. Totuși, pentru a aduce banii înapoi pe piețe s-a găsit o pseudosoluție prin care se împacă și capra și varza. Banii blocați de oligarhi în bănci se reîntorc în piață prin creditarea populației, dar în acest fel, oligarhii strâng de la an la an și mai mulți bani din piețe, iar banii reali exis-tenți sunt mereu tot mai puțini. Mai mult – banii care se reîntorc sunt credit, iar acest credit face ca îndatorarea populației să fie me-reu mai mare și mai mare până când balonul se sparge și se ajunge la situația că oligarhii vor să-și trimită lichiditățile în piață ca să-și înmulțească și mai mult banii, dar creditații nu mai pot plăti creditele

pentru că tot oligarhii le-au supt resursele până la epuizarea completă a celor creditați. Și atunci, cei împrumutați nu mai pot plăti creditele, piețele se prăbușesc, creditarea se blochează (din lipsă de clienți eligibili), apare criza subprime, dar mai apare o problemă – situația se repetă la fel la nivel de state. Azi nu mai avem doar o criză subprime (încă nesterilizată de bănci), mai avem și o criză a datoriei-lor suverane. Statele nu vor mai putea plăti, nu au cum să o facă!

Exact ca în cazul creditului pentru populație și creditul pentru state nu poate decât să crească de la an la an! Urmează explozia balonului ca și în cazul subprime numai că, de data asta, se schimbă actorii principali: creditorii nu mai sunt băncile, ci țările BRICS, iar debitorii nu mai sunt persoane care-și pierd casele ci state care-și pierd suveranitatea, independența!

Veți vedea... insule, bănci, resurse etc.

La modul cel mai simplist, criza actuală din lumea occidentală se datorează ieșirii masive a masei monetare de pe piețe prin cele două mari conducte: deficitele comerciale uriașe ale lumii occidentale cu restul lumii și blocarea unor sume imense în bănci datorită concentrării averilor, a sărăcirii accentuate a maselor și a blocajului creditării care oprește reîntoarcerea banilor pe piețe.

Ce se întâmplă la nivel global?

Grupul de oligarhi occidentali pierde teren la greu în fața oligarhilor asiatici.

Balanța războiului se înclină spre est....

Criza economică se întrepătrunde cu criza spirituală și cea mai elocventă dovadă în acest sens este tendința ca cele mai luminate minți să nu se mai îndrepte către producție, cercetare și dezvoltare, ci către fonduri speculative.

E de notorietate faptul că în ultimii 10 ani absolvenții de Harvard care înainte se îndreptau spre domenii creative la terminarea facultății, acum, în proporție de 70% (cei mai capabili) iau drumul fondurilor de investiții speculative. De ce fac asta? Pentru că o fabrică sau un institut de cercetare oferă un salariu mediu lunar de 10.000 USD/lună în vreme ce companiile din domeniul financiar speculativ oferă unui absolvent de Harvard în medie 30.000 USD/lună și tendința e crescătoare!

Și atunci, de ce să ne mai mirăm că societatea merge din rău în mai rău?

Geniile acestei specii sunt atrase să-și canalizeze energiile, inteligența, în scopuri murdare, speculative, în domenii în care banii sunt creați artificial, prin fraudă și șmecherie. Putem concluziona că lumea este condusă tot mai mult de genii, dar... de genii ale răului! Există azi o complicitate monstruoasă între un sistem social nenorocit reprezentat de o clasă politică mafiotă, un sistem economic lacom și pustiitor reprezentat de către oligarhi și un sistem spiritual otrăvit de către banii oligarhilor care transformă crema speciei, cei mai inteligenți și talentați dintre tineri în genii ale răului, puși în slujba sistemului economic și social.

Deficite de cont curent, balanță comercială, deficit bugetar.

Deficitul de cont curent reprezintă diferența dintre intrările și ieșirile de capital. Factorul esențial în deficitul de cont curent este dat de diferența dintre exporturi și importuri, adică balanța comercială.

De ce este important deficitul de cont curent?

E puțin spus important – ESTE CEL MAI IMPORTANT FACTOR PENTRU O ȚARĂ, PENTRU NIVELUL DE TRAI ȘI BOGĂȚIE AL POPORULUI!

De ce? Pentru că dacă o țară are excedent de cont curent, asta înseamnă că în țară intră mai mulți bani decât ies; că după fiecare an cu excedent de cont curent, în țara respectivă sunt mai mulți bani; pe piața acelei țări sunt mai mulți bani care se regăsesc în final în mai mulți bani în bugetul fiecărei persoane.

Asta înseamnă CREȘTERE A NIVELULUI DE TRAI.

Când avem deficit de cont curent, înseamnă că din țară ies mai mulți bani decât intră, înseamnă că în final pe piață există mai puțini bani și teoretic nivelul de trai scade. Acest lucru nu se vede în ultimul timp pentru că deficitele de cont curent sunt compensate prin credite sau vânzări de active ale statului. Adică, de exemplu, banii pierduți de piața românească prin deficite de cont curent au fost readuși pe aceeași piață, pentru a nu deteriora nivelul de trai, prin credite sau vânzări de active de stat. Aceste credite însumează pentru România în 2013 aproximativ 100 de miliarde de euro. Asta înseamnă că fiecare român este practic dator cu 5.000 de euro. Adică, în ultimii 23 de ani statul a luat împrumut în total 100 de miliarde de euro ca să completeze la salariile românilor astfel încât românii să nu ajungă să trăiască foarte prost din cauza lipsei de eficiență și management catastrofal al țării.

În realitate suma este mult mai mare pentru că în acești 23 de ani a fost vândută toată economia de stat a României, iar banii obținuți din vânzarea ei s-au evaporat și ei. Practic, politicienii s-au împrumutat în numele poporului, au vândut toate activele de stat numai ca să-i dea poporului salarii mai mari decât ar fi fost ele justificate conform nivelului de performanță al țării.

De ce au făcut politicienii acest lucru? Ca să își acopere incompetența, ca să vă mituiască cu salarii și pensii neacoperite în management eficient și ca să nu le luați gâtul pentru că ruinează țara. Este ca și cum eu aș avea o companie cu sedii, birouri, hale, utilaje, mașini etc. și sunt un manager incompetent care nu știe să conducă firma, dar dau salarii vreme de 23 ani vânzând din active și luând credite. Azi, după 23 ani, am 100 miliarde datorie, toate utilajele sunt vândute, birourile sunt vândute, mașinile sunt vândute, scule, unelte, aparatură, computere, totul vândut... Am vândut găina care făcea ouăle de aur și acuma ce fac, din ce o să mai dau salarii?

V-AU PĂCĂLIT!

Dar atenție: FIECARE ROMÂN ESTE ÎN MOD INDIRECT DATOR CU 5.000 DE EURO.

ȘI CHIAR VA PLĂȚI FIECARE ROMÂN ACEȘTI BANI, INDIFERENT CĂ E COPIL SAU BĂTRÂN!

Practic, se poate spune că o familie de patru persoane, doi adulți și doi copii are în termeni reali o avere cu 20.000 de euro mai mică decât CREDE CĂ ARE. Țsta este deficitul balanței comerciale! Un indicator de performanță al economiei.

De ce insist pe acest subiect... Pentru că există țări conduse de oameni deștepți, țări care și-au făcut o prioritate națională din excedentul de cont curent și implicit al balanței comerciale. Este iarăși cazul Chinei și al Germaniei care, nu întâmplător, sunt și cele mai mari puteri economice azi.

Veți spune, bine, dar de ce chinezii au doar 500 de euro salariu mediu pe cap de locuitor, iar nemții au 3.000 de euro? Simplu – din mai multe motive – pentru că chinezii fac asta de doar 20 ani, iar nemții o fac de 100 de ani. Pentru că la nemți se împarte excedentul balanței comerciale la 60 de milioane de locuitori, iar la chinezi, cam aceeași valoare de excedent se împarte la 1 miliard de locuitori. Asta ce înseamnă? Chiar dacă excedentele sunt apropiate ca valoare efectivă, în cazul Germaniei, valoarea pe cap de locuitor este de

peste 15 ori mai mare. De aceea trăiesc nemții foarte bine și noi foarte prost! Pentru că au avut dintotdeauna niște conducători vizionari, strategii luminați care au știut care este interesul poporului și al țării, nu numai interesele proprii. Iar interesul primordial al unei țări este azi, într-o economie globalizată și dereglementată, să faci cât mai mare excedent, să iei cât mai mult de la ceilalți pentru binele poporului tău și bineînțeles în detrimentul altor popoare care au deficit al balanței comerciale.

O să vă dau câteva date ca să vă puteți face o idee mai completă:

Germania a avut în 2011 un excedent al balanței comerciale de 158 miliarde euro, iar în 2012 a avut 188 miliarde euro. China a avut în 2011 un excedent comercial de 152 miliarde euro, iar în 2012 de 231 miliarde euro.

China are de 10 ani o creștere economică medie de 8%. Asta înseamnă o recuperare într-un ritm foarte rapid a decalajelor. Veți spune, bine, dar pe ceilalți cine îi oprește să facă excedent al balanței comerciale? Simplu: incompetența, neștiința, lipsa de viziune, de strategie și uneori, chiar trădarea de țară a politicienilor care conduc acele țări. Ce ar trebui să facă o țară pentru a echilibra balanța comercială? Să exporte produse cu valoare adăugată mare în loc să exporte materii prime și să importe produse finite! Să producă cât mai mult în țara lor, atâta cât este economic eficient și posibil. Asta înseamnă să ai o economie industrializată, o economie capabilă să prelucreze materii prime, înseamnă să ai o populație educată, școlară, capabilă să lucreze pe mașini unelte, computere, să folosească tehnologie modernă și nu o populație nededucată, îndobitocită, capabilă doar să taie copacii cu drujba, să culeagă cartofii, să pască oile și să trăiască din turism și trafic de carne vie.

Aud câte un așa-zis specialist român care decretează solemn că „a descoperit America”: viitorul României e agricultura! Mare deștept! Sigur că e bine să ai o agricultură performantă, să scoți eficiență maximă din terenul agricol, să nu depinzi de importuri, dar România poate obține din agricultură maxim 15 miliarde de euro/an și asta doar în condiții de eficientizare maxim posibilă. Asta înseamnă maxim 10% din PIB. Dacă o să ne axăm numai pe agricultură, chiar dacă o vom face cea mai performantă din lume, o să ne întoarcem în epoca de piatră!

Să fie clar pentru toți pseudospecialiștii lui pește: singura cale de creștere a nivelului de trai este reindustrializarea României.

România trebuie să producă din nou camioane, tractoare, combine, autoturisme, vapoare, televizoare, computere, avioane, elicoptere, trenuri etc. Măcar pentru consum propriu în prima fază, ca să reducem importurile, ca să dăm de lucru oamenilor, ca să inversăm trendul balanței comerciale și să micșorăm deficitul bugetar.

România trebuie să-și facă o regulă de aur din excedentul balanței comerciale.

Veți spune, cum să o faci în condițiile de azi în care UE înseamnă Germania care impune regulile astfel încât să-i fie ei bine și să aibă ea de câștigat? Prin inteligență și tenacitate, dar dacă Germania nu ne va permite să facem acest lucru și va continua să ne considere și să ne trateze ca pe o colonie, atunci interesele prioritare ale României fiind încălcate, România va avea mai mult de câștigat ieșind din UE.

Mass-media este un alt instrument eficient în mâna oligarhiei mondiale.

Cum a fost posibil ca lumea occidentală să ajungă în această situație critică atât din punct de vedere social cât și economic? Cu sprijinul mass-media. Impropiu spus... Sprijinul mass-media nu a fost unul benevol, aleator și nici măcar rău intenționat. A fost unul premeditat prin faptul că mass-media este aproape integral în mâna oligarhilor. Mass-media a făcut parte ca și componentă esențială din planul de cucerire al grupurilor mafioate. Libertatea presei a devenit o simplă vorbă în vânt, o altă minciună cu care sunteți amăgiți zi de zi.

Ce frumos sună... democrație, libertatea presei, libera circulație a informației, să apărăm cuceririle democratice, ziarele și televiziunile! Da, da... să le apărăm pentru că sunt instrumente esențiale de manipulare a maselor în scopul atingerii scopului final, ticălos, al marilor oligarhi care tocmai asta vor: democrație în stilul lor, adică sclavagism modern vândut în ambalaj strălucitor de democrație minunată.

Marile mijloace mass-media sunt proprietate privată și aparțin marilor grupuri de stăpâni ai lumii. Masele sunt manipulate în mod profesionist, informația la care au masele acces este strict cenzurată și de cele mai multe ori realitatea vă este prezentată în mod

trunchiat sau interpretat astfel încât să le servească interesele celor ce stăpânesc informația.

Ca să poți fi stăpânul lumii e nevoie să fii stăpânul informației.

O să vă dau câteva exemple.

În Islanda, o țară membră UE, a avut loc în 2012 o adevărată revoluție antisistem. Informația a fost cenzurată și a ajuns la cunoștința maselor doar sub formă de zvonuri sau timid pe internet. Eu sunt un om bine ancorat în viața socială și bine informat, dar cu toate acestea am aflat despre Islanda abia la aproape un an după ce s-au întâmplat evenimentele. De ce? Pentru că așa au vrut cei ce stăpânesc mass-media.

De ce au ascuns evenimentele din Islanda? Simplu: ca să nu se împrăștie semințele revoluției și în restul Europei, ca să nu devină Europa un butoi cu pulbere care să arunce în aer sistemul atât de bine construit de către ticăloșii cu gulere albe.

Acum, când scriu aceste rânduri, aflăm de la televizor și din ziare că există tensiuni foarte mari în Peninsula Coreeană și că nord-coreenii se pregătesc de război, dau declarații belicoase și ce răi și nemernici sunt nord-coreenii.

Prostimea spune: da, da, trebuie să-i liniștească americanii, să le dea bombele în cap (ca și sârbilor). Dar lumea nu înțelege că este manipulată. Nimeni nu spune de ce se agită nord-coreenii. Nimeni nu se întreabă: stai măi, ce i-a apucat așa brusc pe nord-coreeni, au visat urât și au început să se pregătească de război cu americanii doar pentru că așa li s-a năzărit lor?

Aceeași situație în cazul Siriei și al Libiei. Toată lumea occidentală a fost manipulată în sensul sprijinirii agresiunii împotriva conducătorilor acestor țări, dar scopul real a fost sprijinul dat stăpânilor lumii occidentale pentru schimbarea conducerilor „necooperante” ale acestor țări care nu vroiau să-si dea gratis petrolul! Vine rândul fiecărei țări să accepte renunțarea la suveranitate în folosul găștii mafioate, cu binișorul în cazul conducerilor trădătoare sau cu armele și „revoluția” în cazul țărilor cu conducere necooperantă.

Mai devreme sau mai târziu, mai cu frumusețel sau mai cu de-a sila, EI PUN MÂNA PE TOT CE ȘI-AU PROPUS! Mass-media este astăzi, în marea ei majoritate, aservită intereselor unor anumite grupuri oligarhice și are rolul de a dezinforma, manipula și mai ales de a îndobitoci oamenii, transformându-i în simple mase de manevră,

apatici, confuzi, lipsiți de voință și inițiativă. Masele trebuie să muncească și să stea la televizor pentru a fi îndoctrinate.

Asta-i lumea de azi...

Vă place?

Dacă nu, iată ce vă propun: ULTIMA SOLUȚIE – MAREA REVOLUȚIE!

LUMEA DE MÂINE

1. Un nou pilon spiritual – REVOLUȚIA SPIRITUALĂ

Va fi tratată în viitoarea mea carte

2. REVOLUȚIA MERITOCRATĂ

Trecerea de la democrație la MERITOCRAȚIE nu va fi simplă pentru că politicienii nu vor renunța ușor la privilegii, la putere, la bani. Nu doar dragostea de putere și privilegii îi va face să se agațe de putere, să lupte pentru menținerea sistemului, ci și FRICA! **Frică pentru că vor trebui să dea socoteală...** Frică pentru că vor trebui să dea socoteală pentru abuzuri, nedreptăți, subminarea economiei naționale, furt, corupție, averi imense ce nu pot fi justificate și în unele cazuri chiar trădarea intereselor naționale în beneficiul unor grupuri oligarhice.

Probabil că vor fi state în care trecerea se va putea face pe cale pașnică. Va fi, cred eu, cazul statelor cu înalt grad de civilizație și civism. Mă refer aici la statele scandinave și statele germanice.

Vor fi probabil state în care trecerea se va face mai puțin pașnic, țări în care politicienii vor ține cu dinții de ciolan și vor lupta la propriu pentru păstrarea sistemului și inclusiv a privilegiilor. E cazul țărilor latine unde sistemul este unul pseudodemocratic de tip politico-mafiot.

Și cred că vor fi țări ce nu vor putea face trecerea la Meritocrație prea curând sau în niciun caz în viitorul apropiat și în această categorie văd țările puritane – SUA și Marea Britanie.

Politicienilor demagogi care trâmbițează toată ziua democrația pe posturile TV vreau să le transmit un singur lucru: **să dovedească faptul că sunt democrați – să-și consulte poporul!**

Să organizeze un referendum pentru a afla cât de mult îi iubeste poporul.

Să-și întrebe poporul: vreți să vă mai conducem noi, politicienii, sau preferați un nou sistem în care noi, politicienii, să nu mai jucăm niciun rol în conducerea țării, iar managementul societății să fie făcut de profesioniști de înaltă moralitate?

Sondajele de opinie spun că în majoritatea statelor politicienii sunt cea mai dezavuată clasă, cei mai disprețuiți și corupți din societate. În general, sondajele de opinie îi creditează pe politicieni în toată Europa cu procente de 70-90% lipsă de încredere. Ce mic trebuie să fii ca după ce vezi un astfel de sondaj să te mai simți mândru că ești politician... Cum pot oare politicienii să iasă pe stradă, să dea ochii cu poporul când știu că 9 din 10 oameni îi disprețuiesc? Pe mine mă depășește această situație și nu mă pot pune în locul lor...

Care este cauza disprețului poporului față de ei, față de „aleși“?

În primul rând marasmul economic, criza economică profundă în care au adus societatea.

Probabil că poporul ar trece cu vederea în continuare corupția, inechitatea, ticăloșia și prostia politicienilor dacă țara ar înflori, dacă viața ar fi mai bună, dacă nivelul de trai ar fi satisfăcător. Din păcate economia nu este decât o rezultată a acestor mari lipsuri, economia este oglinda politicienilor.

Actualul sistem economic NU POATE FI SCHIMBAT DECÂT PRIN SCHIMBAREA ÎN PREALABIL A SISTEMULUI SOCIAL, PRIN ABANDONAREA SISTEMULUI PSEUDODEMOCRATIC.

Actualul sistem social nu este decât o cleptocrație, un sistem politico-mafiot condus de oligarhi, de grupuri de interese care nu au decât un scop: să strângă averi imense pe spatele celor mulți, al popoarelor pe care să le subjuge, să creeze un imens sistem sclavagist. Spre asta ne îndreptăm azi – SCLAVAGISM MONDIAL!

Cei ce conduc azi majoritatea așa-ziselor sisteme democratice din lumea occidentală, politicienii, nu sunt decât niște marionete

ticăloase ale păpușarilor oligarhi, ale gangsterilor cu gulere albe. Acești mari tâlhari sunt foarte interesați ca sistemul economic capitalist sălbatic să continue pentru că acesta e cel ce le asigură succesul. Ei nu vor renunța niciodată de bună voie la putere, la sistemul „democrat“ care le oferă pârgurile cu care să vă subjuge pe voi, cei mulți. Ei profită de inerția, de apatia, de letargia, de lașitatea, de neputința voastră, a celor mulți, ce nu sunteți capabili să vă uniți, să vă ridicați la luptă, la revoluție pentru apărarea viitorului vostru și al copiilor voștri.

E vremea ca popoarele lumii să se ridice la luptă, să înfăptuiască marea revoluție care să schimbe sistemul, să pună în locul actualului putregai un nou sistem, un sistem bazat pe valori umaniste, pe cinste, valoare, profesionalism, moralitate, dreptate – MERITOCRAȚIA.

Acest nou sistem va fi singurul capabil să creeze o nouă societate și să salveze de la dispariție această civilizație. O societate umanistă, un sistem economic care să-și propună să eradicizeze sărăcia, să ofere o viață decentă și fericită tuturor oamenilor, să protejeze natura, să nu mai secătuiască resursele planetei, să garanteze un viitor frumos și generațiilor viitoare.

Un sistem economic la fundamentul căruia să stea proprietatea privată, dar statul să aibă rolul de garant al libertății, al echității și să acționeze în economie ca un factor de reglare a dezechilibrelor și de evitare a crizelor. Paradoxal, față de azi, statul va beneficia de cei mai buni specialiști în toate domeniile, va fi garantul eficienței economice și a unui standard de viață ridicat.

Un sistem economic care să ofere tuturor oamenilor, indiferent de inteligență și valoare, un trai cel puțin decent, iar oamenilor foarte inteligenți și valoroși să le permită a deveni bogați, dar nu obraznic de bogați. Oamenii bogați trebuie să fie atât de bogați încât prin bogăția lor să nu poată pune în pericol drepturile și libertățile celorlalți oameni, să nu poată deveni o clasă de oameni cu superdrepturi, oameni cu drepturi mai multe și mai mari decât ale celorlalți oameni.

NOUA SOCIETATE NU TREBUIE SĂ CREEZE O CASTĂ A SUPER-ELITELOR!

Acesta ar putea fi singurul punct sensibil al sistemului pe care îl propun – segregarea societății pe bază de inteligență, valoare,

aptitudini. De aceea atrag atenția celor ce vor fi responsabili de implementarea noului sistem – va trebui gândită o legislație care să garanteze ca acest lucru să nu se întâmple. Oamenii bogați, geniile, supervalorii vor lucra în folosul societății, al comunității și vor fi integrați în comunitate, dar bogăția și valoarea lor nu va fi sfidătoare la adresa majorității.

Noul sistem economic nu trebuie construit în mod clasic, plecând de la fundație, ci paradoxal, pornind de la acoperiș! Pentru a construi noul sistem economic TREBUIE SĂ ȘTIM ÎNTÂI UNDE VREM SĂ AJUNGEM, CE FEL DE SOCIETATE VREM SĂ CONSTRUIM, CUM SĂ ARATE EA!

Păi, haide să vedem ce ne dorim noi de la o lume care să fie cât mai bună, cât mai aproape de ideal?

Ce ne dorim pentru viitorul copiilor noștri?

Care sunt năzuințele speciei noastre?

E foarte simplu – totul poate fi redus la patru principii esențiale:

- fără sărăcie;
- fără inechitate;
- o natură curată și sănătoasă;
- o societate civilizată.

Le poate oferi actualul sistem?

NU.

Un nou sistem economic trebuie gândit, elaborat plecând de la final către început. Trebuie să vedem ce fel de societate, ce fel de lume dorim să obținem și plecând de la ceea ce vrem să obținem, să venim spre origini și să deducem ce fel de sistem socio-economic, cu ce fel de reguli, trebuie să creăm. E ca și în cazul unui copac. Știm ce fructe vrem să obținem și plecând de la acest lucru, știm ce fel de rădăcină trebuie să plantăm.

Visul oricărui om este acela de a fi fericit. Ce îi trebuie pentru a fi fericit?

Schopenhauer spunea că un om inteligent nu poate fi cu adevărat fericit... Nu într-o societate ca cea prezentă.

Citind aceste afirmații am fost intrigat. Imediat a venit explicația: un om cu un suflet evoluat nu poate fi fericit oricât de mulți bani ar avea pentru că va suferi trăind în mijlocul unui ocean de sărăcie, durere, nedreptate, promiscuitate, văzând zilnic durerea și nefericirea aproapelui său.

În actuala societate la fel ca și în vremea lui Schopenhauer (1788-1860) există multă durere și multă suferință.

Durerea sufletească și suferința au diverse origini:

- boala;
- sărăcia;
- lipsa demnității;
- foamea;
- nedreptatea;
- lipsa unei locuințe;
- mizeria;
- mediul poluat;
- lipsa de educație;
- lipsa unei ocupații și a timpului liber;
- lipsa iubirii;
- lipsa unei familii;
- lipsa motivației.

Pot fi acești factori de nefericire eliminați din viața de zi cu zi în actuala societate? Nici vorbă! Dacă mi-aș propune așa ceva ar înseamna că nu sunt decât un biet nebun cu bune intenții.

Ce pot însă să fac eu, ce pot să îmi propun eu?

Să ofer oamenilor un sistem care, prin aplicarea lui, să ducă la crearea unei societăți din care toți acești factori să fie eliminați în proporție cât mai mare. Sigur că nu poți elimina complet toți factorii de nefericire pentru că asta ar înseamna să-ți propui idealul, perfecțiunea și asta nu se poate, dar ceea ce PUTEM FACE este să optimizăm societatea la maxim astfel încât să obținem maximum posibil de la această viață.

Vă propun să creăm o societate care să fie cât mai aproape posibil de ceea ce numim RAIUL PE PĂMÂNT!

Da, acest lucru se poate face AZI și această societate nu are nimic în comun cu comunismul care este o utopie ce nu ține cont de firea umană și prin urmare... nu e un sistem pentru specia omească!

Deci, ce ar trebui să însemne o societate apropiată de ideal, o societate fericită raportat la natura umană?

Ar trebui să fie o societate care să îndeplinească următoarele cerințe:

a. Pentru a limita la maxim boala sau nefericirea adusă de boală avem nevoie de o alimentație corectă, apă curată, un raport muncă

– odihnă – recreere, optimizat, asistență medicală de calitate, cât mai puțin stres, mișcare, sport și aer curat.

b. Pentru a limita la maxim sărăcia, ar trebui creat un sistem economic care să asigure un grad de distribuire al bogăției societății într-un mod cât mai echilibrat. Mulți vor spune și protecție socială... NU. Protecția socială înseamnă în fapt sărăcie, lipsa demnității, pomană, umilință, lene, prostie, nesimțire. În niciun caz protecție socială!

c. Pentru ca un om să fie mulțumit, fericit, împăcat cu sine, trebuie să aibă o viață demnă, să nu-i fie rușine să se uite în oglindă, să nu-i fie rușine să se uite în ochii copiilor săi, să nu-i fie rușine să iasă pe stradă, să nu-i fie rușine să dea ochii cu semenii săi. Adică **TREBUIE SĂ AIBĂ SERVICI!** Nu poți fi fericit atunci când îți este foame.

d. Una dintre cele mai mari surse de nefericire a omului este nedreptatea. Atunci când ți se face o nedreptate, nu ai liniște sufletească, nu mai poți dormi, devii rău, răzbunător, crud și toată viața devine un calvar. Deci e imperios necesară o **JUSTIȚIE DREAPTĂ!**

e. Pentru a-ți întemeia o familie ai nevoie de o casă. Pentru a procrea ai nevoie de o casă. Pentru a-ți crește copiii ai nevoie de o casă. Dacă e casa ta cu atât mai bine...

f. Unii oameni pot fi fericiți și în mizerie, dar eu cred că azi, în secolul XXI cei mai mulți oameni simt nevoia ca locul în care trăiesc să fie un loc curat. Un mediu poluat înseamnă boală, suferință, viață chinuită și nefericită. În ziua de azi e valabilă vorba „ferice de cel sărac cu duhul“. Măine nu va mai fi... Eu nu cred că poți fi cu adevărat fericit în ignoranță. Fericirea cunoașterii, a revelației, a descoperirii, a creației nu sunt invenția mea. Romain Rolland, un mare filozof francez, premiant Nobel, spunea într-una dintre cărțile lui câteva lucruri care mi-au rămas întipărite în minte pentru vecie. Poate că în mare parte și datorită lui, datorită următoarelor fraze, citiți dumneavoastră această carte: „Fericire, clocotitoare fericire, soare care iluminează tot ceea ce este și va fi, dumnezeiască fericire de a crea! Nu există fericire decât în creație. Alte ființe decât acelea care creează nu există. Toți ceilalți sunt umbre care plutesc pe pământ, departe de viață. Toate fericirile vieții sunt fericiri ale creației: dragoste, geniu, acțiune – înflăcărare văpăi ale forței tâsnite din focarul unic. Chiar și aceia care nu pot găsi loc în jurul marelui focar – ambițioși, egoiști, desfrânați, sterpi – încearcă să se încălzească la palidele lui reflexe.“

g. Lipsa unui serviciu, a unei ocupații poate duce la adevărate drame. Plictiseala, sentimentul inutilității, duc adesea la depresie și drame. Dar nici prea multă ocupație nu e bună. Omul are nevoie să-și găsească echilibrul în toate cele, trebuie să trăiască echilibrat și să combine în mod armonios munca, odihna și distracția. De aceea are nevoie și de timp liber pe care să-l petreacă alături de familie, are nevoie și de hobby-uri, pasiuni, sport, plimbări, excursii, lectură etc.

h. Iubirea... probabil cel mai mare izvor de fericire pentru specia umană... Tot pe Romain Rolland o să-l citez: „Să crezi în ale trupului sau în ale spiritului înseamnă să evadezi din carcera trupului, să te azvârli în uraganul vieții, să fii Acela Care Este. Să crezi înseamnă să uci moartea. Vai de ființa stearpă care rămâne singură și pierdută pe pământ contemplându-și vlăguitu-i trup și noaptea care-l cutreieră și din care nicicând vreo flacăra de viață nu va țâșni! Amar de sufletul care nu se simte roditor, doldora de viață și de dragoste ca un arbore în floare primăvara! Lumea poate să-l copleșească cu onoruri și fericire: încoronează un hoit.” La acest punct mă îndoiesc că sistemul social sau economic poate avea o influență majoră. Eventual în mod indirect prin crearea premizelor, a stării sufletești, a timpului liber, a facilităților la mijloace de socializare, dar sufletul rămâne o mare taină și mai ales, nu oricine e capabil de iubire. M-aș opri aici cu acest subiect, în această carte...

i. Familia e un factor foarte important în atingerea fericirii. Acest lucru vine probabil din instinctul de conservare a speciei. O familie fericită înseamnă dragoste, plăcerea petrecerii timpului liber, înseamnă sprijin, prietenie, compasiune, mângâiere și bineînțeles prin simplă deducție logică – fericire.

j. Motivația poate fi un factor important pentru mulți oameni. Să ai un scop în viață poate fi un izvor de fericire pentru mulți oameni, dar... nu neaparat pentru toți. Am întâlnit adesea ideea că nu a realiza ceva anume te face fericit, ci lupta pe care o duci pentru a-ți realiza visul. În clipa în care ai realizat ceea ce ți-ai propus, fericirea dispare și locul ei e luat de zbulciumul dedicat unei alte aspirații, alt vis pentru care devine fascinantă obsesia de a o realiza. Nu e o regulă general valabilă...

Păi, dacă știm ce vrem să obținem de la viață, de la societate, dacă știm ce rezultat dorim să obținem, hai să vedem ce trebuie să facem ca să ajungem la acest rezultat!

Și pentru aceasta trebuie să vedem ce ni se dă – DE LA CE PORNIM?

Pornim de la un sistem așa-zis democratic, de la un sistem economic capitalist neoliberal sălbatic, nereglementat sau reglementat în folosul unui grup restrâns de oligarhi, gangsteri mondiali cu gulere albe care ne oferă o viață nefericită, plină de privațiuni, frustrări și nedreptate.

Ce fel de lume vrem să fie lumea de mâine?

O lume cu câțiva superbogați și restul chinându-se să trăiască de pe azi pe mâine cu permanenta frică în suflet a pierderii locului de muncă dacă iese din front și crâcnește împotriva stăpânului? Poate fi asta o lume frumoasă? Poate fi frumoasă o lume cu 7 miliarde de oameni care muncesc ca niște sclavi moderni pentru o mână de 1.000 de oameni? Bun – vor fi acești 1.000 de „stăpâni“ și încă un milion de dobermani care să asigure mecanismele de asuprire, dar care și ei vor fi sclavi. Ei vor fi însă niște sclavi privilegiați cu salarii mari și viață relativ frumoasă.

Iar restul oamenilor?

Sclavi moderni. Adică 5 zile pe săptămână a câte 8 ore pe zi de muncă, 20-30 de zile concediu și asigurarea nevoilor materiale pentru o viață de vierme trăită la limita revoltei. O permanentă teamă pentru ziua de mâine, manipulare informațională, teroare, promiscuitate. Pentru unii va fi poate suficient să aibă un pat și o masă, dar...

Eu cred că omenirea trebuie să meargă în altă direcție. O direcție în care bogăția lumii, prosperitatea, să se distribuie la cât mai mulți astfel încât un număr cât mai mare de oameni să ducă o viață fericită și lipsită de griji. Cât mai mulți oameni să lucreze în propriul beneficiu, iar munca lor să fie făcută din conștiință și să fie răsplătită echitabil. O societate umanistă, civilizată în care educația, familia să fie pe primul plan, iar oamenii să se bucure cu adevărat de viață, de această trecere.

Eu nu îmi propun să descopăr America. Meritocratismul este o inovație, nu o invenție. Meritocratismul combină în mod logic, natural, moral mai multe principii din alte doctrine economice. Meritocratismul propus de mine este un sistem cu proprietate mixtă privată și publică (tot privată, dacă îmi este permis), cu influențe

keynesiene. Popular vorbind – un pic de economie socialistă planificată amestecată cu economie concurențială capitalistă și mecanisme de control și echilibrare aflate în mâinile unui stat meritocrat eficient.

Noul sistem economic nu va fi inventat de la zero, ci se va naște prin remodelarea celui actual. Trecerea se va face simplu prin adoptarea unui set de legi economice ce vor dirija actuala economie pe o altă direcție. E ca și cum ai devia un râu pe o altă albie. Eu nu mi-am propus să inventez râul, ci să-i redirectionez albia!

Legile vor fi simple, scurte, neinterpretabile și vor crea un nou sistem economic fundamental diferit de cel actual păstrând doar caracterul de proprietate privată asupra mijloacelor de producție, dar cu o filozofie cu totul și cu totul diferită.

Păreră mea este că societatea viitorului trebuie să se bazeze pe o altă filozofie decât cea de consum, materialistă, de azi. Eu cred că putem trăi și în afara superconsumului. Putem trăi și schimbând mai rar moda și aruncând mai puțină mâncare la gunoi. Putem fi la fel de fericiți schimbând la 10 ani mașina în loc de 5, putem fi la fel de fericiți folosind sticle din sticlă în locul PET-urilor, putem fi fericiți și dacă nu ne schimbăm mobila din casă odată la 5 ani, ci la 15 ani. Și mai cred ceva – cred că am putea face toate aceste sacrificii – scăderea consumului, a PIB-ului, a creșterii economice în folosul unei vieți mai bune, mai frumoase, mai liniștite și mai sigure în paralel cu acestea **COBORÂND SĂPTĂMÂNA DE LUCRU LA PATRU ZILE!**

Se vor găsi imediat oameni care să îmi critice această afirmație. Dar nu vă pripiți – gândiți-vă la preț: nu ați prefera sacrificiul supraconsumului în schimbul săptămânii de lucru de doar 4 zile, iar 3 zile să le puteți alocă familiei, plimbărilor, sportului, excursiilor, cititului și de ce nu, distracției? Nu ar fi asta o viață mai frumoasă în loc de mașina schimbată din 5 în 5 ani și mobila odată la 10 ani?

„Stăpânii“ și cozile lor de topor vor striga BLASFEMIE!

Puturosul de Primo vrea să vă îndemne spre cădere economică, limitarea consumului, sărăcie, austeritate!

Fals!

Primo vrea să vă îndrepte spre o viață mai fericită și împlinită care într-adevăr nu este o fericire de tip materialist! Veți înțelege mai multe legat de această afirmație în viitoarea mea carte. Prin prezenta carte propun un nou sistem economic al cărui filozofie

poate fi deja bănuită din articolele Constituției Meritocrate. Referitor la filozofia economică trebuie să recunosc că într-adevăr ideile capitalismului sălbatic nereglementat respectă legile naturii, legea entropiei, Legea Junglei și Selecția Naturală. Libertatea economică totală (sau puțin reglementată) înseamnă că cel mai tare, cel mai șmecher, cel mai hoțoman, cel mai pilos, tupeist, obraznic, îl mănâncă pe cel mai slab dotat din aceste puncte de vedere. Cel mai tare îl domină, îl asuprește pe cel slab. Acesta este adevărul... CEL MAI TARE ÎNVINGE, SUPRAVIEȚUIEȘTE – CEL SLAB MOARE, DISPARE! Legea Junglei...

Dar... dar... societatea în întregul ei, civilizația omenească prin modul ei de a fi, prin construcția ei este ANTINATURALĂ!

LEGEA ENTROPIEI, A HAOSULUI ȘI A DEZORDINII, cea care guvernează întregul Univers, este total antagonică ideii de organizare socială!

Societatea înseamnă ieșirea din sfera haosului, a dezordinii totale, ieșirea din sfera respectării legii entropiei, înseamnă organizare, ordine, disciplină, adică tocmai opusul haosului și a dezordinii generalizate.

Și atunci te întreb pe tine cititorule: noi ce ne dorim?

Să mergem către haos, anarhie, dezordine, către epoca de piatră sau dorim o intervenție masivă a omului împotriva acestei legi fundamentale a Universului? Veți spune că nu trebuie să luptăm împotriva legilor Universului. Bine – atunci trebuie să ne întoarcem în junglă, la vânătoare, cules, pescuit și organizare tribală așa cum ne-a lăsat Dumnezeu – naturali și puri. Sau poate vrem civilizație... Poate vrem valori, curățenie, confort, moralitate, cinste, toleranță, ordine. Păi, atunci trebuie să construim, trebuie să spargem barierele dezordinii și ale haosului.

E ca și în cazul unei case. În clipa în care construiești o casă, ieși din sfera armoniei cu natura, cu legile Universului, lupti contra dezordinii și a haosului. Ca să respecti legile Universului ar trebui să folosești peștera intervenind cât mai puțin în schimbarea a ceea ce e dat de la Dumnezeu prin voia întâmplării și a naturii. Când construiești casa, cu fiecare etapă pe care o parcurgi ești mai departe de legile Universului, intervii împotriva naturii. Dacă după ce e gata casa o lași de izbeliște fără să mai intervii asupra ei întreținând-o, zugrăvind, reparând etc., în 50-100 ani ea va redeveni praf

și pulbere pentru că asta face legea entropiei – face ca toate cele să tindă spre dezordine totală.

DECI – dacă vrem o societate evoluată și nu anarhie și haos, trebuie să intervenim radical împotriva legii entropiei și să instaurăm legi, reguli care să ofere o viață, e adevărat, diferită de cea pe care ne-a dat-o Dumnezeu – în peșteri sau în copaci! Dacă vrem confort, moralitate, umanism, toleranță în loc de peșteri, bătă, topor, război, furt, tâlhărie, crimă atunci trebuie să luăm măsuri, iar aceste măsuri pe care le propun eu în Constituția Meritocrată sunt cele care vor duce omenirea spre o lume mai bună, mai frumoasă, mai civilizată.

Eu nu-mi propun să duc omenirea spre comunism ci îmi propun să ofer un sistem care să permită o viață mai bună astfel încât trecerea prin această viață să fie pentru cei mai mulți oameni cât mai apropiată de... raiul pe pământ... și nu iadul... așa cum e acum pentru majoritate!

De ce ideologii capitalismului neoliberal sălbatic vă manipulează, vă bagă în cap „nereglementarea”, creșterea entropiei sistemului? Pentru că le slujește perfect intereselor de a acapara PUTEREA TOTALĂ și de a face din marea masă a oamenilor, sclavi moderni.

Dacă am reușit să vă conving de ce trebuie schimbat sistemul actual, să mergem mai departe și să vedem cum o putem face.

Această carte nu își propune doar să critice sistemul – toți o fac.

Scopul acestei cărți este: SĂ DEMONSTREZE DE CE TREBUIE DEMOLAT DIN TEMELII ACEST SISTEM ȘI MAI ALES CUM PUTEM RECONSTRUI O SOCIETATE EVOLUATĂ.

Nu sunt un mare naționalist, dar îmi doresc o viață mai bună pentru poporul meu, îmi doresc ca țara mea să fie o țară frumoasă și prosperă. Țin cu România așa cum ține orice român... Dacă eu mă zbat mai mult, o fac pentru că am posibilitatea și mai ales pentru că am, probabil, un mai puternic simț al dreptății, al justiției. Mă doare nedreptatea, mă doare să văd cum e furat și batjocorit poporul meu, mă doare să văd cum niște indivizi lipsiți de scrupule și caracter își vând țara pe nimic, mă doare să văd cum bogățiile acestei țări pentru care de mii de ani străbunii își dau viața în războaie, sunt date gratis unor străini de către niște politicieni trădători. Țara asta a fost apărată vreme de mii de ani de nebuni ca mine care și-au dat viața pentru o idee, pentru viitorul urmașilor.

Nu pot să înțeleg cum e posibil ca 2-3 oameni să poată decide că tot ceea ce s-a reușit a se transmite cu atâtea sacrificii peste generații să-l dea ei... ca și cum ar fi proprietatea lor. Printr-o simplă semnătură...

Cum e posibil ca 2-3 oameni să dea ceea ce aparține unei țări, unui popor ca și cum ar fi al lor?

Doar pentru că au fost aleși „democratic“?

Asta le dă dreptul să se șteargă la fund cu viața unui popor, cu istoria unei țări?

Asta le dă dreptul să lichideze o țară?

Totul le este permis în numele democrației...

Vă conjur, popor român: PENRU VOI DEMOCRAȚIA VA ÎNSEMNA SFÂRȘITUL, DISPARIȚIA DE PE SCENA ISTORIEI DACĂ NU VĂ TREZIȚI MĂCAR ACUM, ÎN CEASUL AL 12-LEA!

Noul sistem va putea fi pus în practică printr-un Program care va trebui să respecte câteva principii inviolabile pentru ca procesul să fie un succes și astfel să devină ireversibil.

La fundamentul MERITOCRAȚIEI stau următoarele principii:

1. O nouă constituție – Constituția Meritocrată. Meritocrație participativă.

2. Alegerea președintelui și a prim-ministrului prin selecție valorică și vot democratic.

3. Eliminarea totală și definitivă din conducerea societății a partidelor politice, a politiciii și politicienilor.

4. Șmecheria nu va mai reprezenta o calitate definitorie a „omului de succes“ în România.

5. Conducerea societății pe bază de management profesionist de către manageri profesioniști.

6. Alegerea conducătorilor țării și a tuturor instituțiilor de stat pe bază de valoare dovedită prin concurs.

7. Un nou sistem juridic bazat pe procese cu jurați.

8. În fața legii, oamenii vor fi cu adevărat egali indiferent de funcție, sex, religie, culoare sau avere.

9. Un nou cod penal cu pedepse deosebit de aspre astfel încât răufăcătorii să fie descurajați, iar omul bun protejat.

10. Eliminarea corupției, a hoției și a nedreptății din societate.

11. Eliminarea clanurilor mafioate și interlope din societate. Eliminarea terorii răului din societate.

12. Reinstaurarea pedepsei cu moartea pentru fapte deosebit de grave (trădare de țară, crime sadice, criminali în serie).

13. Autofinanțarea pușcăriilor. Toți pușcăriașii vor trebui să-și câștige existența prin muncă.

14. O societate în care educația, protecția mediului și sănătatea vor deveni priorități naționale. Un nou sistem educațional bazat pe un sistem de valori profund umanist la fundamentul căruia va sta competența, educația, toleranța, nonviolența, protecția naturii, voința de a face bine, familia.

15. Admiterea la facultate se va face numai prin examen, concurs. Facultățile vor fi numai de stat.

16. Un nou sistem economic – MERITOCRATISMUL.

17. Interzicerea deținerii de terenuri agricole și forestiere de către cetățeni străini.

18. Obligatorietatea statului de a garanta un loc de muncă fiecărui cetățean apt de muncă.

19. Legislație pentru reducerea abandonului copiilor și planificare familială.

20. Reconsiderarea, reanalizarea, renegocierea acordurilor internaționale prin prisma principiilor meritocrate.

Noul sistem, MERITOCRAȚIA, se va putea instaura prin simpla adoptare a Constituției Meritocrate, a unui nou Cod Penal și a unui nou Cod Juridic în spirit meritocrat.

2.1. O nouă Constituție – CONSTITUȚIA MERITOCRATĂ. Meritocrație participativă.

Constituția Meritocrată a venit ca o consecință firească a primei mele cărți – MERITOCRAȚIA.

Această Constituție a fost construită pe niște principii logice, de bun simț, respectând legile naturii și ale Universului, având un singur interes – VOINȚA DE A FACE BINE OMULUI ȘI SOCIETĂȚII OMENEȘTI.

Spre deosebire de toate celelalte Constituții de până acum care toate nu urmăreau decât interese particulare sau de grup, principiul bazat pe interese meschine, egoiste, Constituția Meritocratică nu urmărește niciun interes de grup, niciun interes particular, ci doar bunul mers al societății, construirea unei noi societăți care să asigure o civilizație evoluată. Această Constituție a fost construită astfel încât să fie actuală atâta timp cât firea umană și Legile Universului nu se vor schimba.

Trecerea de la democrație la meritocrație nu se poate face decât prin revoluție pașnică. O revoluție violentă nu va putea instaura Meritocrația pentru că violența și Meritocrația sunt antagonice.

Nu poți promova toleranța, non-violența prin violență!

Modul de trecere pașnică prin revoluție de catifea de la democrație la meritocrație se va putea face prin simplu vot „democratic“.

INSTAURAREA NOULUI SISTEM MERITOCRAT ÎN ROMÂNIA SE VA PUTEA FACE ASTFEL:

Mișcarea Meritocratică va desemna un candidat la alegerile prezidențiale, candidat ce va susține Programul Meritocrația și organizarea unui referendum pentru adoptarea Constituției Meritocrate.

Sondajele de opinie spun că aproximativ 85% din populația țării dorește eliminarea din viața socială a partidelor și a clasei politice, iar dacă alegerile vor confirma sondajele de opinie, înseamnă că următorul președinte va fi cel desemnat de Mișcarea Meritocratică.

Conform Programului Meritocrația VOTAT ÎN MOD IMPLICIT DE CĂTRE POPOR PRIN ALEGEREA CANDIDATULUI MERITOCRAT, noul președinte al țării va avea legitimitatea conferită de popor pentru a dizolva Parlamentul (folosind un truc legal „democratic“) și de a organiza Referendum pentru adoptarea Constituției Meritocrate.

Tot el va numi un prim-ministru care își va forma un cabinet de tehnocrați, specialiști recunoscuți ca fiind cei mai valoroși pe fiecare domeniu și ministere în parte. Acest guvern va conduce țara vreme de 12 luni prin ordonanțe de urgență.

În acest răstimp, președintele împreună cu o echipă pe care și-o va forma singur, vor pregăti și organiza ALEGERI MERITOCRATE la cel mult 12 luni de la investire.

În urma ALEGERILOR MERITOCRATE, ultimul președinte democrat va preda ștafeta primului președinte meritocrat ALES, iar

ultimul prim-ministru tehnocrat, va preda ștafeta primului prim-ministru meritocrat ALES.

Și astfel va începe o nouă eră în istoria României și a lumii. Spre sfârșitul cărții, înainte de „ÎNCHEIERE“, vă prezint textul integral al Constituției Meritocrate propusă de mine și realizată împreună cu domnul Teodor Ghițescu.

2.2. ALEGERILE MERITOCRATE vor avea loc astfel:

La nivel de județe se vor organiza concursuri tip grilă gen Olimpiade Școlare la care va putea participa orice cetățean român care nu a suferit condamnări. Alegerile vor fi organizate de către Organizațiile Meritocrate Locale.

Din aceste organizații vor face parte oameni cunoscuți ca fiind de mare probitate morală și... la urma urmei ei nu au de făcut altceva decât să scoată 100 de teste pe masă, fiecare test cu 100 de întrebări și să dea candidaților să tragă subiectul. Frauda nu prea are unde și cum să apară.

Subiectele de examen pentru **PREȘEDINȚIE** vor fi următoarele:

- test de inteligență: IQ+EQ – 100 teste a câte 100 întrebări
- cultură generală: C.G. – 100 teste a câte 100 întrebări
- limbă străină (engleza): L.S. – 100 teste a câte 100 întrebări

Șeful comisiei scoate testele pe catedră și fiecare candidat trage un subiect după care are trei ore să completeze testul tip grilă. Apoi, comisia, cu testul grilă calculează punctajul fiecărei lucrări **fără să știe numele celui ce a scris lucrarea (nume sigilat și secret ca la olimpiadele școlare) până după corectarea tuturor lucrărilor.**

În acest fel rezultatul va fi 100% obiectiv. Se verifică punctajul fiecărei lucrări, iar candidații vor avea dreptul să asiste la corectare – totul va fi 100% transparent și primele 5 lucrări ca număr de puncte se desigilează și se fac cunoscute cele 5 nume ale finaliștilor pe țară. Simplu (100% corect) ca „bună ziua“.

Exact la fel se procedează la faza pe țară, iar autorii primelor 10 lucrări se califică în faza finală.

Faza finală constă din următorul lucru:

Vreme de o lună de zile, din două în două zile, se organizează emisiuni de talk show cu câte cinci candidați la o oră de maximă

audiență pe postul național de televiziune. În această lună până la alegerile „merito-democrate“, mass-media poate să cerceteze și să prezinte opiniei publice profilul moral al fiecărui candidat.

Românii vor reuși prin vizionarea talk show-urilor și informându-se din mass-media, să afle care e profilul moral al fiecăruia dintre cei 10 candidați. Toți 10 sunt super creiere – au dovedit-o prin teste și examene.

Apoi poporul votează – pe bază de carismă, de moralitate etc. – fiecare după cum consideră.

Astfel am ales președintele. Mie mi se pare logic și simplu.

Sigur că nu e un sistem perfect, dar nici nu ne propunem să atingem perfecțiunea, ci doar să înlocuim un sistem dezastruos cu unul mult mai bun, cu un nou sistem perfectibil în timp!

Pentru postul de prim-ministru – toți cei 200 de finaliști pe țară vor mai da un test – TEST DE MANAGEMENT.

Testul de management va fi scris și oral, susținut în fața unei comisii de evaluare formată din specialiști recunoscuți, de o probitate morală în afara oricărui dubiu. Ultimul președinte democrat va fi cel ce va decide asupra probității morale a membrilor juriului și asupra compatibilității lor de examinator. Comisia va fi formată din cinci persoane care vor evalua fiecare candidat în parte, vor da câte o notă, iar media celor cinci va deveni nota de la testul de management al candidatului. Nota de la testul de management împreună cu media notelor de la testul finalei pe țară de IQ+EQ, C.G. și L.S. vor da o medie care va desemna cei 10 finaliști ce vor intra în dezbateri pentru ALEGEREA PRIMULUI PRIM-MINISTRU MERITOCRAT AL ȚĂRII.

La fel ca și în cazul alegerilor pentru președinte, poporul va decide care dintre cei 10 este cel mai potrivit pentru a forma PRIMUL GUVERN MERITOCRAT AL ȚĂRII. Poporul va vota moralitate și/sau carismă. Eu sper că poporul a învățat în acești ultimi 23 de ani că moralitatea e mult mai importantă decât carisma...

În același mod, prim-ministrul își va desemna miniștrii din componența cabinetului, adică media dintre testul general de IQ+EQ, C.G. și L.S. și nota obținută la materia de specialitate (finanțe, agricultură, industrie etc).

Prim-ministrul va fi cel ce va decide cine dintre cei 10 finaliști este cel mai potrivit să ocupe fiecare post de ministru.

Președintele și prim-ministrul vor avea un mandat de 4 (sau 5) ani – asta rămâne de stabilit după care vor avea loc noi alegeri și o nouă echipă va veni la conducerea țării.

Foștii președinți și prim-miniștri vor intra în SFATUL ÎNȚELEPTILOR care va avea un rol consultativ pentru președintele și prim-ministrul aflat în funcție. Sfatul Înțelepților, prin vot majoritar, va putea să decidă convocarea Referendumului pentru demiterea Președintelui sau a Prim-Ministrului în funcție!

Acești noi conducători vor conduce țara pe principii de cinste, valoare și eficiență. Corupția, șmecheria, înșelătoria și trădarea intereselor țării și a poporului vor fi excluse pentru că orice faptă de această natură va fi asimilată și pedepsită conform noilor legi meritocrate – legi ce nu vor mai încuraja hoția și infraționalitatea ca acum.

Salariile președintelui și ale miniștrilor vor fi de aproximativ 100.000 euro pe lună astfel încât oamenii să-și poată dedica întreaga energie și capacitate slujirii intereselor țării și nu administrării propriilor averi. Chiar dacă aparent par niște salarii mari, ele sunt nesemnificative comparativ cu ceea ce fură și deturneză astăzi clasa politică conducătoare.

Întreaga societate se va organiza începând de la ministere în jos exact pe aceleași criterii de valoare dovedite prin teste-concurs.

Corupția, hoția și abuzurile vor fi descurajate prin LEGI DRACONICE pentru astfel de fapte. Motivația acestor legi draconice nu este aceea de a crea o societate crudă, ci de a crea o societate dreaptă și echitabilă în care cel ce are gânduri de a comite fărădelegi să se autocenzureze, să se abțină de la a mai comite fapte negative, conștient fiind că pedeapsa este foarte aspră. Să nu le plângem de milă viitorilor indivizi ce vor avea de ispășit pedepse grele – NIMENI NU ÎL OBLIGĂ SĂ COMITĂ ACELE FAPTE, iar dacă totuși, conștienți fiind de riscuri, le comit, ATUNCI SĂ ÎȘI ASUME ȘI CONSECINȚELE!

Primarii vor fi aleși la fel ca și prim-ministrul numai că va fi totul organizat la nivel local. Exact la fel sunt aleși directorii companiilor de stat cu mențiunea că nu mai votează tot poporul, ci doar angajații. Directorul își face echipa de conducere, ghidat pe aceleași principii, până la ultimul birou.

Aceasta este doar o propunere ce poate fi perfecționată, dar aceasta va fi treaba celor ce vor trebui să implementeze noul sistem. Aceasta e o propunere ce poate fi îmbunătățită în timp sau

schimbată DE CĂTRE VIITORII SPECIALIȘTI în funcție de datele problemei.

Nu e deloc greu, credeți-mă! Dacă vă gândiți un pic, puteți imagina (propune) și dumneavoastră un algoritm de alegere al viitorilor conducători... PROBLEMA E DE VOINȚĂ! E mult mai ușor să spui „nu se poate“ decât să te apuci de treabă, dar eu cred că pentru noi – poporul român – a venit vremea să conjugăm verbul „a face“... până nu e prea târziu!

PRIMUL PAS E SĂ RADEM DIN TEMELII SISTEMUL ACESTA PUTREFACT!

RESTUL VA VENI DE LA SINE.

ÎMPREUNĂ VOM DOVEDI CĂ SE POATE AVEA ȘI MERITOCRAȚIE PARTICIPATIVĂ!

Da, oameni buni, țările pot fi administrate și fără Parlament și cel mai bun exemplu în acest sens este Elveția.

Cum se va face acest lucru? Simplu – cum se făcea și până acum... în proporție de 90%!

Guvernul va conduce țara prin ordonanțe de urgență CA ȘI PÂNĂ ACUM!

În cazul legilor de importanță națională (lucru decis de Sfatul Înceleptșilor), poporul va fi chemat la vot. Votul poporului poate fi exprimat ca și până acum – în mod tradițional – mergând la vot (cu cabine de vot) sau... după părerea mea, mult mai bine ar fi prin internet. Veți spune că unii nu au internet. Pentru ei se vor organiza în școli puncte de vot (computere) în care vor fi ajutați de către persoane specializate să voteze. Veți spune că există posibilitatea fraudei de soft. Vă voi spune că aceeași posibilitate a fraudei de soft există și la votul tradițional pentru că după votul exprimat pe hârtie, datele se introduc în computere și tot la mâna computerului ajungi!

Dar... proba elocventă a înșelătoriei la vot e dată de sondajele de opinie premergătoare votului! E imposibil ca diferența dintre vot și sondajele de opinie să fie mai mare de 5%. Dacă s-ar întâmpla o astfel de anomalie (fraudă), în acest caz am putea decide refacerea votului (după prinderea și pedepsirea exemplară a ticăloșilor)!

Astfel societatea va putea fi condusă mult mai eficient, mult mai flexibil, mult mai ușor (mai puțină birocrație), decizii luate mult mai rapid și nu mai vorbesc despre reducerea uriașă a costurilor de administrare a țării. În final asta se va regăsi într-un nivel de viață mult mai ridicat al poporului!

După cum vă spuneam mai sus, este o problemă de voință a fiecăruia în parte și ca să vă demonstrez acest lucru vă voi prezenta în continuare un sistem de vot gândit de către un cetățean obișnuit.

2.3. VOTUL ELECTRONIC – versiune propusă de Boitan Mihai

M-am gândit la un sistem de vot care să atragă cetățeanul oferindu-i economie de timp, dar și simplitate la operațiile pe care trebuie să le efectueze. Totodată acest vot trebuie să fie cât mai sigur pentru „sistem“.

În prima fază voi explica mai în amănunt cum văd eu că ar trebui creat acest sistem de vot electronic după care voi face o sinteză a ideilor pentru a mă face înțeles mai bine de cât mai multe persoane.

Precizez că introducerea „votului electronic“ nu implică renunțarea la „votul clasic“ în schimb votul clasic va fi cu mult simplificat pentru cetățean și infinit mai sigur pentru „sistem“.

Regulă:

Votul electronic poate fi efectuat doar de către persoanele care în prealabil au cerut „Parola de Acces Personal în Sistem“ – o putem numi prescurtat „PAPS“.

Acest lucru se va putea face foarte simplu intrând pe site-ul Ministerului de Interne, pe pagina care va fi special amenajată în acest scop. Hai să o numim „Pagina Votului Electronic“, iar la secțiunea „Cereți Parola de Acces Personal în Sistem“ puteți face acest lucru.

Pe această secțiune vor trebui completate câteva date generale și anume:

- Nume și Prenume,
- Data de naștere,
- Locul nașterii,
- Adresa exactă din buletin,
- E-mail de contact,
- Repetă e-mail de contact (pentru siguranță),
- Cetățenia.

Pentru cine se întreabă de ce ar trebui trecută și „cetățenia“, vă spun că m-am gândit ca la alegerile locale să aibă drept de vot și cetățenii străini care au reședința în localitatea respectivă.

ATENȚIE! Aici NU se cere CNP-ul. Se va vedea ceva mai jos care-i logica acestui lucru.

Aceste date introduse vor fi verificate în automat cu datele existente în baza de date a ministerului.

Aici putem întâlni două cazuri:

(a) Datele introduse corespund cu datele oficiale. În acest caz se emite în automat „Parola de Acces Personal în Sistem“ (PAPS-ul) care se va trimite prin e-mail către fiecare destinatar în parte. Se va observa un mesaj de confirmare venit din partea sistemului precum că datele au fost introduse corect și că s-a trimis un e-mail la adresa indicată care conține parola necesară exercitării votului electronic.

(b) În datele introduse există erori față de datele oficiale. În acest caz se va observa mesajul de eroare venit din partea sistemului cu explicația că datele care au fost introduse nu sunt corecte. Pentru a da o mână de ajutor persoanelor ca să vadă unde au greșit se pot vizualiza chiar și câmpurile care nu corespund. În acest caz persoana trebuie să le mai introducă o dată prestând mai multă atenție.

Deci, în ziua votului cetățeanul care vrea să voteze electronic trebuie să cunoască următoarele date: CNP-ul propriu și PAPS-ul primit prin e-mail.

Pentru a vota, el va intra pe „Pagina Votului Electronic“ la secțiunea „Aici Votezi Electronic“ unde completează cele două date cerute după care își va exercita opțiunea de vot și va da OK.

Persoana trebuie să aștepte confirmarea că votul lui a fost înregistrat cu succes. În acel moment cetățeanul va primi o altă parolă pe care o pot numi „Parolă de Verificare Ulterioară a Votului“ – pe scurt: PVUV. Această parolă dă cetățeanului posibilitatea să observe după închiderea urnelor de vot dacă votul exprimat de el există în sistem.

Toate explicațiile de mai sus au fost necesare pentru ca să înțelegeți cum am gândit eu acest mecanism, iar în continuare voi explica cum am gândit că se poate apăra sistemul de eventuale fraude.

Cineva o să se întrebe: bine, dar cum se poate împiedica o altă persoană care cunoaște cele două coduri, adică CNP-ul și PAPS-ul altei persoane, să voteze în locul ei?

Vă răspund: nimeni NU o poate împiedica să voteze.

Să zicem că cineva citește prin intermediul unui virus e-mail-urile altor persoane și află acel PAPS. Acest lucru nu-i suficient pentru că el trebuie să știe și CNP-ul acelor persoane. De aceea am atenționat mai sus că atunci când o persoană se înregistrează pe site-ul ministerului pentru a primi PAPS-ul, va scrie datele lui – mai puțin CNP-ul. Tocmai ca să se evite „citirea” acestuia de către un virus aflat în calculator.

Deci, să reiau raționamentul.

Să presupunem că prin alte mijloace, acel „hoț” a aflat și CNP-ul acelor persoane, iar în ziua votului imediat după deschiderea urnelor se pune pe treabă și începe să voteze pentru alte – să zicem trei persoane. În acest caz sistemul are ce vrea adică CNP-ul și PAPS-ul fiecărei persoane și va înregistra voturile ca fiind valabile. După cum vă spuneam mai sus, nimeni nu o poate împiedica pe acea persoană (hoț) să voteze.

Bucuria ticălosului va fi de scurtă durată deoarece atunci când cetățenii căruia îi aparțin acele CNP-uri și PAPS-uri vor intra și ei în sistem ca să voteze, sistemul va sesiza duplicitatea votului, iar programul va face următoarea operație: votul înregistrat inițial ca fiind valabil va fi suspendat și va fi trecut într-o secțiune separată – deci el nu va mai face parte din baza de date cu voturi valabil exprimate. Acest lucru se face după controlul votului și când trebuie să apară OK-ul sistemului către cetățean. În loc de acest OK, cetățeanul va fi anunțat că datorită faptului că altcineva a avut acces la CNP-ul dânsului și la PAPS-ul dânsului și a votat înaintea lui, votul exprimat de acel cetățean (hoț) a fost trecut din stadiul de „vot valabil exprimat” în „vot în așteptare”.

Pentru a putea să-și exercite dreptul de vot, cetățeanul este îndemnat să meargă cu buletinul la orice centru de votare clasică amenajat în țară sau în străinătate. Acolo – cei din comisie când vor înregistra CNP-ul pentru a lăsa persoana să voteze vor vedea în sistem că pe acel CNP există un „vot în așteptare” și atunci vor verifica încă o dată dacă persoana care s-a prezentat corespunde cu cea de pe buletinul de identitate. În caz afirmativ, cetățeanului i se va da un buletin de vot și el va vota prin metoda clasică. În momentul înregistrării votului clasic, votul electronic produs de acel CNP va fi anulat.

SIMPLU ȘI LOGIC.

Acum sigur vă întrebați, ce se întâmplă dacă ticălosul intră după ce ceilalți cetățeni au votat și le anulează voturile prin trecerea lor în secțiunea de „vot în așteptare“. Acum e și mai simplu deoarece cetățeanul onest nu mai trebuie să se deplaseze ca să voteze prin metoda clasică deoarece sunt două cazuri când voturile rămân în această secțiune:

– până în momentul când cetățeanul își exercită votul prin metoda clasică (versiune care a fost explicată inițial – când hoțul a votat înaintea cetățeanului onest);

– până la încheierea votului – când voturile care nu au fost reconfirmate prin metoda clasică de vot, vor reintra în sistem ca voturi valabil exprimate (versiune actuală – când hoțul votează după cetățeanul onest).

Vă dați seama că ticălosul nu poate să meargă să voteze clasic pentru alte persoane deci voturile pe care le-ar suspenda prin acțiunea lui trebuie reintroduse în sistem.

Bineînțeles că – logic – mai poate exista o variantă și anume: hoțul să voteze înaintea cetățeanului, iar cetățeanul din diverse motive personale să nu mai meargă să voteze prin metoda clasică pentru a-i anula votul ticălosului și a-și înregistra votul propriu. În acest caz, hoțul poate să rămână cu votul valabil? Nu!

Practic e foarte dificil să se realizeze așa ceva. Dacă totuși se întâmplă, vă spun că pot exista soluții viabile și pentru această problemă și se poate gândi un sistem de siguranță împotriva acestui tip de fraudă care să fie declanșat de cetățeanul furat. De exemplu – el poate să acceseze o altă pagină a votului electronic unde poate scrie alte informații personale suplimentare care să dovedească faptul că el este deținătorul de drept al aceluși CNP și PAPS. În acest caz votul exprimat de hoț va fi anulat, iar cetățeanul, prin această acțiune de a scrie informații suplimentare, va primi o altă parolă cu care va putea imediat să voteze dacă va mai dori.

M-am gândit și am explicat această ultimă variantă găsindu-i o soluție de moment care nu e „bătuță în cuie“, dar am făcut-o pentru persoanele care caută tot timpul „nod în papură“ ca să-i asigure să nu-și facă probleme pentru că soluții întotdeauna există – important este să se dorească rezolvarea acestei situații tâmpite în care oamenii nu-și pot exercita dreptul lor fundamental din cauza unor politrucii și penali trădători de neam.

După cum vedeți, pentru cetățean e simplu să poată vota electronic și va fi mult mai simplu decât până acum să voteze prin metoda clasică deoarece o poate face oriunde găsește deschis un centru de vot – în țară sau în străinătate. Detaliile despre acest lucru vor fi explicate un pic mai jos.

Așa cum am promis inițial, să concluzionez acum ceea ce trebuie să facă cetățeanul pentru a-și putea exercita votul electronic:

– Trebuie să intre pe pagina de înregistrare a ministerului și să scrie datele cerute acolo (fără CNP).

– Ulterior trebuie să-și controleze e-mail-ul și să vadă ce parola (PAPS) a primit.

– În ziua votului să intre pe pagina de vot a ministerului și să scrie CNP-ul și PAPS-ul după care să voteze și să aștepte OK-ul „sistemului“.

– Opțional, după vot, poate să rețină parola nouă care i se dă („Parola de Verificare Ulterioara a Votului” – PVUV) pentru a-și verifica votul exprimat – dacă el există în sistem după încheierea votării și dacă e pe CNP unic în sistem.

În concluzie – făcând un pic de publicitate acestui sistem de vot și explicând logica desfășurării lui, NIMENI nu v-a mai dori să fraudeze voturi pentru că vor ști din start că nu are rost să facă așa ceva pentru că până la urmă efortul lui de a fura este în zadar deoarece sistemul se va autosesiza în momentul când proprietarul de drept al parolei și al CNP-ului va dori să voteze, iar gestul pe care-l face poate avea repercusiuni grave asupra lui (n-am să insist aici cum poate fi el interceptat și prins).

În cadrul „votului clasic” – cu buletinul – trebuie spus că cetățeanul poate vota oriunde va găsi un centru de vot deschis. În țară sau în străinătate. Totul e să aibă un buletin sau pașaport în care are înscris CNP-ul. Pentru că acest CNP va fi introdus în sistem și va garanta votul UNIC.

Alte reguli:

– Toate secțiile de vot clasic vor avea cameră de supraveghere.

– Atunci când camerele de supraveghere nu funcționează într-o secție, ea se va închide în mod automat.

– În toate secțiile de vot clasic se poate vota și prin sistemul „vot electronic” dacă cineva vine acolo și are CNP-ul și PAPS-ul, dar în acea zi nu dispune de o conexiune la internet.

– Votul clasic are prioritate în fața votului electronic – dacă o persoană votează prin metoda clasică e clar că doar ea a putut să voteze și atunci când cineva intră în sistem ca să voteze electronic în numele acelei persoane (CNP), acel vot nu va fi înregistrat și va apărea mesajul că votul acelei persoane a fost deja exprimat prin vot clasic la secția nr... în localitatea... la ora...

– Tot pentru persoanele care caută „nod în papură”, mai creez un punct unde precizez că dacă cetățeanul care vrea să voteze „electronic” ȘTIE că nu a fost el cel care a votat „clasic”, atunci tot el poate face o sesizare la poliție, iar oamenii angajați la acea secție de votare vor fi luați imediat la întrebări. Se vor derula filmările de la ora și minutul când a fost înregistrat în sistem votul respectiv și se va ști exact cine și cum a votat. Se va face „lumină” imediat, iar ticăloșii vor fi aspru pedepsiți.

NIMENI nu mai poate vota multiplu.

NIMENI nu va mai putea face vreo fraudă fără ca să fie prins imediat și aspru pedepsit.

E logic și ușor de realizat.

Pentru un programator de nivel mediu va fi o joacă de copil să dezvolte un astfel de program care să țină cont de aceste sisteme de siguranță. Trebuie doar să se dorească acest lucru la nivelele înalte ale societății.

Atât!

Se pare că de peste 23 de ani partidele politice au interesul de a fura cât mai mult, nicidecum să rezolve probleme reale. Nu vor să găsească o soluție pentru exercitarea unui drept fundamental al cetățenilor. Acesta e un motiv suficient pentru a ne hotărî să aruncăm cât mai repede aceste partide la lada de gunoi a istoriei. Ele nu fac altceva decât să profite și să sugă seva acestui neam.

De aceea trebuie ras totul din temelie și creat un nou sistem – SISTEMUL MERITOCRAT.

Așa gândește un simplu cetățean care nu mai vrea să spună „nu se poate”.

Așa începe el să conjuge verbul „a face”.

2.4. Eliminarea totală și definitivă din conducerea societății a partidelor politice, a politicii și politicianilor

Vă veți întreba dacă astfel vom reuși să rezolvăm toate marile probleme ale societății contemporane.

Nu. Nu există un sistem perfect.

O să vă dau un singur exemplu pentru care sistemul propus de mine nu e perfect.

Partidele vor continua să existe chiar dacă nu vor mai avea niciun rol în conducerea statului. Aceste grupuri mafioate numite partide vor încerca prin toate mijloacele să pună din nou mâna pe putere și influență.

Cum o vor face? Veți spune că își vor trimite reprezentanți la concursuri și vor căuta să-și atragă cei mai buni specialiști în partide. Se poate și asta, dar eu mă îndoiesc... O să li se pară mult mai simplu să-i lase pe profesioniști să se bată în concursuri, iar la final, după ce s-au decis câștigătorii, să meargă la ei și să-i convingă să intre în partidul lor. Vor încerca să-i racoleze pe cei ce și-au câștigat dreptul de a conduce țara. În acest fel vor ajunge din nou să pună mâna pe putere. Dacă se va întâmpla așa, tot e un mare pas înainte față de acum pentru că măcar vom fi conduși de superspecialiști, chiar dacă aceștia ulterior vor deveni niște instrumente ale mafiei. Vom fi furați ca și până acum, cu diferența că măcar societatea va fi condusă mult mai bine, mai eficient și asta se va regăsi în creșterea accentuată a nivelului de trai.

Dar eu zic că se poate contracara acest lucru. Viața e un joc de șah – dacă gândești 3-4 mutări înainte, adversarul nu te mai poate lua pe nepregatite și poți înăbuși din fașă orice atac.

Așa că, **TREBUIE LUATE TOATE MĂSURILE NECESARE CA POLITICIENII, PARTIDELE SĂ NU MAI POATĂ AVEA ACCES LA STRUCTURILE PUTERII SAU LA PERSOANELE CARE CONDUC ȚARA!**

Cum? Asta e mai greu... Ideal ar fi să desființezi partidele, să le scoți în afara legii și gata, dar ar sări în sus ipocrita de Uniune Europeană plângând că nu se respectă drepturile ticăloșilor și infractorilor în România – că Primo vrea dictatură!

Rămâne o singură cale de urmat pentru a contracara accesul mafiei la structurile de conducere a statului: legi foarte aspre care

să pedepsească orice legătură între conducătorii țării și partide, între conducătorii țării și politicieni, între conducătorii țării și orice alt tip de organizații.

Interzicerea accesului la conducerea țării a celor ce fac sau au făcut parte în ultimii 10 ani din vreun partid sau organizație.

Să introducem LEGEA LUSTRAȚIEI!

Asta le place ipocriților din UE – le place pentru că ei au inventat-o ca să scape de concurența comuniștilor. Na, că cine sapă groapa altuia cade singur în ea.

Bandiții de politicieni „democrați” v-au băgat în cap că ei, politicienii comuniști sunt răi și trebuie marginalizați. Ei – „democrații” sunt hoții cei buni. La gunoi cu voi toți, ticăloșilor – atât comuniști cât și democrați!

Veți spune că am o ciudă pe politicieni. Nu, nu am nimic cu ei, ci cu sistemul ticăloșit și ineficient al căror exponenți sunt ei. Întrebam într-una dintre emisiunile mele de televiziune de ce statul privatizează în draci, fără discernământ și ar da și gratis numai să scape de active. Păi, nu o fac de plăcere! Dacă ar fi după ei, le-ar ține până ar muri ca să le poată căpușa, stoarce de tot ce au! Problema este că prin aceste căpușe, firmele de stat ajung să lucreze în pierdere, au nevoie de subvenții, ajutoare de stat și toate acestea se regăsesc într-o excesivă împovărare și ineficiență a Bugetului de Stat. Bugetul se sufocă astfel din cauza prea marilor găuri, furturi făcute de politicieni. Și atunci vine FMI și impune guvernului să scape de găuri dacă vrea împrumuturi. Politicianul spune că nu e el de vină... nu... FMI-ul e de vină că ei ne cer să privatizăm! Dar de ce s-a ajuns să-ți ceară FMI-ul acest lucru?

Vine domn' ministru și spune că „statul nu e un bun administrator”. E o formulă diplomată de exprimare. În fapt e doar jumătate de adevăr. Adevărul complet este că statul nu e un bun administrator pentru că statul înseamnă instituții conduse de politicieni incompetenți și hoți. Prostia și hoția sunt un cocktail exploziv, dezastruos pentru economia unei țări, corect!

Dar vin eu și îi întreb pe politicieni, pe întreaga clasă politică: „Dacă singuri recunoașteți că nu sunteți niște buni manageri ai țării, de ce vă țineți cu dinții de putere, de ce insistați să conduceți țara dacă singuri recunoașteți că nu sunteți capabili să o faceți bine? De ce nu vă dați la o parte ca să vină specialiștii și oamenii de înaltă

moralitate să conducă țara?“ Simplu – pentru că nu vrei să lăsați din gură ciolanul. Pentru că e frumoasă viața când faci averi, excursii, vile, limuzine, amante, lux pe spinarea sărmanului popor asuprit, umilit și batjocorit!

Eu vă spun că aveți dreptate!

NU SUNTEȚI BUNI MANAGERI ȘI NICI MĂCAR BUNI ADMINISTRATORI – TOCMAI DE ACEEA O SĂ VĂ DAU UN PICIOR ÎN FUND ȘI O SĂ ZBURAȚI DE LA CONDUCEREA ȚĂRII!

2.5. Șmecheria nu va mai reprezenta o calitate definitorie a „omului de succes“ în România

În România ultimilor 70 de ani, șmecheria a fost trăsătura de caracter definitorie a omului de succes. Nu inteligența, nu cinstea, nu profesionalismul, nu seriozitatea...

Șmecheria – cuvânt „proprietate intelectuală“ a poporului Român. În multe limbi nici nu există acest cuvânt...

Discutam cu un cetățean străin și îi explicam ce vrea să însemne acest cuvânt.

Ce înseamnă șmecheria? Șmecheria este un amestec de inteligență, viclenie, lipsă de caracter (fă-te frate cu dracu' până treci lacu'...), duplicitate, trădare, lipsă de onoare, mârlianie, uneori și un pic de hoție...

Stați... stați așa, nu săriți pe mine – nu, nu este o caracterizare a poporului Român, ci doar a celor ce se numără printre cei 2% români „de succes“. Să nu confundăm o minoritate de 2% cu un popor!

În sistemul meritocrat, acești oameni nu vor mai fi de succes pentru că altul va fi sistemul de valori. Mai grav, văzut din punctul lor de vedere, ar fi că parte din ei vor sta mai mult prin pușcării decât printre noi, pentru că atunci când libertatea unuia încalcă libertatea altuia... asta se pedepsește.

Meritocrația va fi o societate în care unii nu vor mai fi mai egali decât alții și cei ce azi se comportă ca și cum totul li se cuvine vor fi nevoiți ori să se adapteze foarte repede ori să... să se reeduce într-un cadru special, astfel încât ceilalți 98% să nu mai aibă de suferit din cauza talentelor șmecherești.

2.6. Conducerea societății pe bază de management profesionist de către manageri profesioniști

Am fost întrebat de ce insist atât de mult cu managerii profesioniști. Pentru că lucrând într-o companie privată, într-un mediu concurențial de 20 de ani, am realizat importanța managementului, a artei de a conduce. Nu degeaba se spune că „peștele de la cap se împute“. Cugetarea asta nu are nimic în comun cu peștele sau cu împutăciunea lui, ci vrea să spună că acolo „unde nu-i cap, vai de picioare“.

Lăsând gluma la o parte – experiența în domeniul economic m-a ajutat să înțeleg cât de important este managementul profesionist. Aceeași întreprindere, companie, poate să meargă extraordinar de bine, cu eficiență și profit mare sau poate să meargă prost și să între în faliment schimbând un singur lucru – ȘEFUL!

Managementul este un lucru foarte complex. Este poate cea mai complexă meserie dintre toate meseriile pământului. Necesită inteligență, înțelepciune, viteză mare de gândire, spontaneitate, cunoștințe generale, educație, limbi străine, un psihic puternic, sănătate fizică și mentală, condiție fizică, carismă, rezistență la stres și efort susținut, tenacitate, personalitate, aptitudini de negociator și nu în ultimul rând... farmec personal. Cu cât ai mai mult din toate acestea, cu atât vei fi mai bun manager.

MANAGEMENTUL NU SE ÎNVĂȚĂ, CI ESTE UN DAT DE LA NATURĂ!

Nu poți învăța să fii un mare comandant de oști!

Nu poți învăța să fii un mare președinte!

Nu poți învăța să fii un bun manager de companie!

E un talent cu care te naști și pe care-l dezvolți apoi practicând și acumulând experiență.

Dar fără talent... e ca la fotbal – poți să bagi antrenamente cu duiumul într-un antitalent că nu vei scoate niciodată din el un mare fotbalist.

Țara este cea mai mare companie, o megacompanie și are nevoie de cei mai străluciți manageri pentru a putea funcționa la o eficiență maximă, cu profit maxim – profit care se va regăsi într-un nivel

de trai maxim raportat la calitatea și cantitatea muncii prestate de către popor. De aceea vă propun MERITOCRAȚIA – ca să trăiți mai bine... maximum posibil de bine! Nu vă promit luna de pe cer și nici comunism, ci doar randament maxim posibil scos din muncă și bogățiile naturale ale acestui popor.

2.7. Alegerea conducătorilor țării și ai tuturor instituțiilor de stat pe bază de valoare dovedită prin concurs

Cum putem ști cine sunt cei mai buni manageri din țară? Doar așa, dându-ne cu părerea? Sau așteptând propunerile partidelor politice? Nu oameni buni – de aceea s-au inventat testele ca să vedem și să descoperim aptitudinile. Iar concursul are rolul de a-l selecta pe cel mai bun dintre cei buni.

Am văzut vreme de 23 ani cum e și unde am ajuns promovând conducători pe bază de propuneri ale partidelor, reprezentanți ai politicienilor. Am văzut în acești 23 de ani ce înseamnă să fii condus de șmecheri, proști, trădători de țară și bandiți. E vremea să vedem cum e și altfel... Poate friptura e mai bună decât rahatul.

2.8. Un nou sistem juridic bazat pe procese cu jurați

Acest popor vine după o experiență de 23 ani în care corupția justiției a fost una dintre cele mai grave boli ale societății. Oamenii au nevoie de un nou sistem juridic care să le dea speranța, dacă nu garanția, că se poate face și justiție, că atunci când te duci la judecată primești judecată corectă.

Judecătorii și-au pierdut credibilitatea și cred că nu-i deloc logic ceea ce se întâmplă acum. Cu cât mai mulți judecători, cu cât mai mulți jurați, cu atât mai mici șansele de eroare.

E incredibil ceea ce se întâmplă azi!

În prima instanță ești condamnat de un judecător la 4 ani de pușcărie. Faci recurs și alți 3 judecători spun că ești nevinovat după care te duci la Înalta Curte unde 5 judecători spun iarăși că ești vinovat. În aceeași cauză, cu același dosar, aceleași fapte, aceleași probe! Și toate astea după 14 ani de procese, nervi, stres, avocați, bani, timp pierdut.

Asta nu e justiție! Asta-i bătaie de joc... exact după chipul și asemănarea celor ce au făcut aceste legi!

În Meritocrație vom avea tribunale cu jurați. Corupția în sistemul juridic se va pedepsi cu închisoarea pe viață, iar procesele nu vor putea dura mai mult de un an.

Ce părere aveți, vom avea o justiție mai dreaptă, mai umană? De ce nu s-ar fi putut face asta și până acum? Pentru că ori sunt niște incompetenți, incapabili, cei ce au construit sistemul juridic actual, ori au avut ca scop să-și bată joc de acest popor. Și într-un caz și în celălalt sunt vinovați și... trebuie aruncați la coșul de gunoi al istoriei.

Actualul sistem juridic este un putregai imposibil de reformat – trebuie schimbat în totalitate.

Principiile de bază după care se vor construi viitorul cod juridic și penal meritocrat sunt următoarele:

- Legile trebuie făcute și propuse de specialiști în drept și nu de cârciumari și șefi de cluburi de fotbal.

- Pedepsele trebuie să fie clare, neinterpretabile și inevitabile.

- Legile trebuie făcute în folosul poporului și nu în interesul anumitor grupuri de interese.

- Toți oamenii trebuie să fie cu adevărat egali în fața legii.

- Legile trebuie să fie simple, puține și foarte clare, să nu lase loc la interpretări.

- Procese cu jurați. Judecătorii trebuie să aibă rol organizatoric și consultativ în cadrul proceselor, nicidecum un rol decizional.

- Pedepsele trebuie să fie aspre și neiertătoare, iar munca silnică să fie regula și nu excepția.

- Procesele trebuie să fie finalizate în cel mult 12 luni în prima instanță și maxim 6 luni pentru fiecare cale de atac. Viciile de procedură nu pot fi cauze de întârziere. Cine greșește, plătește.

- Recursul trebuie să se poată face doar în cazurile unor decizii „pe muchie de cuțit“.

- Pedepsa pentru corupție în cazul judecătorilor sau juraților trebuie să fie închisoarea pe viață.

- Judecătorii și jurații vor răspunde material pentru prejudiciile aduse prin nedreaptă judecată.

- O pedeapsă dată trebuie executată întocmai – fără suspendări, reduceri pentru bună purtare, boală și alte șmecherii gen „nu suportă regimul de detenție“.

– Reinstaurarea pedepsei cu moartea pentru fapte deosebit de grave.

– Desființarea cauțiunii – egalitate în drepturi indiferent de sex, culoare sau avere.

– Interzise gărzile de corp.

– Interzise clanurile și găștile de cartier.

– Orice nu este interzis este permis dacă nu aduce atingere libertății altei persoane, unei instituții sau unui grup de persoane.

– Interzicerea dreptului de portarmă și a folosirii de arme de foc cu excepția persoanelor care fac parte din Instituțiile de apărare a statului.

– Pedepsele trebuie să fie foarte aspre astfel încât să descurajeze fărădelegea și să protejeze omul bun.

2.9. În fața legii oamenii vor fi cu adevărat egali, indiferent de funcție, de sex, de religie, de culoare sau de avere

Eu nu sunt un om sărac – eu îmi permit și avocați scumpi, îmi permit să plătesc nu doar avocatul meu, ci și pe al adversarului, îmi permit să-l plătesc și pe judecător și îmi permit să plătesc și cauțiune dar...

UNDE E EGALITATEA ÎN DREPTURI? Unde e egalitatea între cel bogat și cel sărac?

De ce o văduvă care a cules 10 cartofi de pe câmp primește 5 ani cu executare, iar politicianul care e dovedit că a furat 50 milioane de dolari primește doar 3 ani fără recuperarea daunelor?

De ce o vaduvă care a cules 10 cartofi de pe câmp primește 5 ani cu executare, iar al doilea politician în 23 de ani de democrație plină de mafioți și de hoți din istoria României, face pușcărie pentru furt și corupție și execută doar 8 luni pentru o sumă ce depășește 700.000 euro recunoscuți prin restituirea lor?

Unde e dreptatea, unde e echitatea?

Nu e..., dar o vom scoate noi la lumină!

2.10. Un nou cod penal cu pedepse deosebit de aspre astfel încât răufăcătorii să fie descurajați, iar omul bun protejat

Este o mare anomalie și ciudățenie ceea ce se întâmplă azi în sistemul juridic occidental. Infractorii, răufăcătorii, nu numai că sunt ocrotiți, stimulați, protejați de legi, dar mai mult, sunt încurajați să comită fapte reprobabile printr-un sistem de detenție echivalent unui hotel de lux.

E aberant ca unui pușcăriaș să i se aloce un buget de 5 ori mai mare decât unui orfan. E aberant ca un violator de copii să primească 9 ani de pușcărie și un ticălos de judecător să decidă eliberarea lui după 5 ani pentru bună purtare, iar la doar o săptămână de la eliberare, ticălosul să violeze și săucidă în mod sadic o mamă nevino-vată. Iar ticălosul de judecător care l-a eliberat nu e luat de nimeni la întrebări, nu e făcut părtaș la crimă!

Pedepsele trebuie să fie foarte aspre astfel încât să descurajeze ticăloșii în a mai comite fapte reprobabile, iar pedepsele trebuie să fie fără posibilitate de reducere, indiferent de cauzele invocate. Pușcăriașii nu mai trebuie să fie o povară pentru societate, ci să aducă venituri la bugetul statului. Pușcăriașii trebuie să muncească cel puțin atâta cât să-și acopere cheltuielile de găzduire. Dacă nu vor să muncească, nu trebuie obligați, dar să fie tratați ca niște șobolani. O societate umanistă și nu ticăloasă ca cea în care trăim azi trebuie să protejeze omul bun de cel rău și să separe grâul de neghină. Chiar dacă vă trebui, pentru asta, să-l reînviem pe Țepes!

2.11. Eliminarea corupției, a hoției, a nedreptății din societate

Sigur că avem o societate coruptă până în măduva oaselor dacă legile sunt făcute de către ei, parlamentarii, cei mai mari hoți și corupți din societate! Sigur că avem legi strâmbe atunci când legile sunt făcute de către interlopi prin reprezentanții lor direcți în Parlament! Sigur că se alocă de 5 ori mai mulți bani pentru un pușcăriaș decât pentru un orfan dacă pușcăriașul face legile!

Atâta timp cât nu eradicăm corupția, nu putem construi nimic. Cu oricâtă dragoste și grijă ai planta o floare minunată, dacă o plantezi într-un pământ otrăvit, ea va muri. Societatea trebuie sterilizată, curățată de acest flagel cumplit, un cancer pentru societate. Acest lucru se poate face numai cu o lege foarte dură. Pedepsele pentru corupție trebuie să înceapă de la 10 ani pentru cele mai mici acte de corupție, iar serviciul de informații asta trebuie să facă – utilizând cele mai perfecționate mijloace tehnice, să curețe societatea de otravă. O acțiune eficientă în această direcție va face ca în câțiva ani să eradicăm complet furtul și corupția, iar după 2-3 generații de educație în spirit meritocrat, umanist și lege aspră, aceste obiceiuri să devină doar o tristă amintire, iar comportamentul corect, cinstea, dreptatea vor deveni deprinderi, reflexe, normalitate și nu comportament impus prin coerciție.

2.12. Eliminarea clanurilor mafioate și interlope din societate. Eliminarea terorii răului din societate.

Ce rușine pentru civilizația secolului XXI...

Vezi la televizor la emisiunile de can-can ce au mai făcut șefii mafiei, șefii clanurilor interlope și de romi, îi vezi cum se plimbă cu limuzine și se rup în figuri cu parașute la modă prin cluburi de fițe.

Nimeni nu se revoltă!

Cum poate fi liber dacă e un interlop? Cum să se vorbească despre un clan mafiot, interlop sau de romi ca despre o instituție acceptată? Măi oameni buni, da' ce lume nebună e asta?

Păi, în clipa în care se află doar că EXISTĂ un clan de acest fel deja ministrul de interne trebuie să fie cu demisia pe masă! Altfel e ca și cum i-ai gira, ca și cum le-ai da acceptul societății și i-ai considera un rău necesar!

În societatea meritocrată aceste clanuri de interlopi, mafioți, găști de cartier nu că nu vor fi acceptate, dar NU VOR EXISTA! Asocierea în scopul comiterii de fapte antisociale se va pedepsi cu ani grei de închisoare!

ATENȚIE! Nu asocierea în vederea săvârșirii, ci doar intenția de asociere în vederea comiterii va fi suficientă pentru a lua direcția „mititica“!

Aceste rețele trebuie destructurate înainte de a fi puse în practică, încă din faza de proiect!

2.13. Reinstaurarea pedepsei cu moartea pentru fapte deosebit de grave (trădare de țară, crime sadice, criminali în serie)

O mare și falsă controversă. Cică umanism... să nu îi tragi un glonte în cap unei bestii umane care a violat și omorât în chinuri groaznice o fetiță de 6 ani. Corect – e inuman să îi tragi un glonte în cap – normal ar fi să-l tragi pe roată sau în țeapă de față cu părinții care au dat naștere unui astfel de monstru.

Cică nu e civilizată să condamni la moarte un monstru care a ucis 30 de oameni din plăcere.... Monstrul a fost foarte civilizată și păstrându-l printre noi, crește coeficientul de civilizație al speciei noastre! Ipociților care le țin partea acestor bestii le propun să îi iertăm de pedeapsa cu moartea dacă își asumă ei, umaniștii de vodvil, să îi ia acasă în îngrijire și își asumă responsabilitatea pentru toate faptele lor viitoare!

Un sondaj de opinie realizat în 2010 de Asociația Pro Democrația a arătat că **91% dintre românii** chestionați ar fi în favoarea reintroducerii pedepsei cu moartea dacă ar fi chemați la un referendum pe această temă. Este vorba despre același studiu din care a reieșit că 94% dintre români ar dori retragerea cetățeniei romilor care comit infracțiuni în străinătate. Le vom face pe plac românilor pentru că... așa-i în democrație!

Nu știu la ce alt sondaj de opinie s-ar mai putea obține o majoritate mai mare ca în aceste cazuri... nu-mi vine nici o idee... Cred că nici pentru instaurarea Meritocrației n-am obține la un referendum, un procent atât de mare... sunt invidios!

2.14. Autofinanțarea pușcăriilor. Toți pușcăriașii vor trebui să-și câștige existența prin muncă

Nu cred că e nevoie să insist prea mult pe acest subiect. E atât de logic și de bun simț încât nu pot să înțeleg motivul pentru care nu s-a aplicat până acum... Probabil cauza este tot aceea că infractorii

fac legea și cum lor nu le place munca prin născare, au făcut în așa fel încât să le fie bine dacă accidental se nimerește să mai servească câte unul dintre ei detenție.

O să-i ajutăm noi să facă mișcare, mușchi, „sală“ și „joging“.

Să vedeți ce chipeși și frumoși o să iasă din pușcării! Tocmai buni de însurat!

2.15. O societate în care educația, protecția mediului și sănătatea vor deveni priorități naționale. Un nou sistem educațional bazat pe un sistem de valori profund umanist la fundamentul căruia va sta competența, educația, toleranța, nonviolența, protecția naturii, voința de a face bine, familia

O mare civilizație după asta se recunoaște – după nivelul de educație, conștiință, gradul de umanism, spiritualitate, grijă pentru oameni, pentru natură și nu după performanțele tabletelor sau a cailor putere ai limuzinelor.

Umanismul și spiritualitatea, protecția mediului, sunt rodul unei educații umaniste, a unei culturi a binelui și a frumosului. Civilizația omenească va trece odată cu adoptarea sistemului meritocrat într-o nouă eră – vom face trecerea de la materialism și consumism la umanism și spiritualitate. Știu că vor fi și indivizi dezamăgiți că nu mai pot schimba telefoanele, mașinile, tabletele, ceasurile de 2 ori pe an, dar se vor consola cu gândul că au ajutat prin sacrificiul lor la salvarea unor copilași din canale.

Copiii nu vor mai fi trimiși la școală pentru a le da o ocupație sau pentru a scăpa părinții de ei 8 ore pe zi cât sunt la serviciu. Școala va înseamna educație și nu dresură, va înseamna principii și sistem de valori umaniste: iubire, toleranță, voința de a face bine, compasiune, generozitate...

Știu, unii dintre voi, minoritari, se vor strâmba citind aceste rânduri, dar o să vă obișnuți așa cum v-ați obișnuit și cu socialismul și cu democrația... ce mai contează una în plus? Societatea va trebui să dea o mult mai mare atenție familiei, iar rata divorțurilor trebuie să scadă masiv prin consiliere, educație și conștientizarea părinților cu privire la repercursiunile rupturii familiei pentru copii. Nu

sunt eu cel mai îndreptățit să vorbesc despre asta, dar... am voie să am și eu un ideal? Sau poate tocmai de aceea țin atât de mult la acest lucru, pentru că știu cât de grav este faptul că în ziua de azi societatea nu asigură consiliere de specialitate celor ce vor să divorțeze. În mod normal ar fi ca divorțul să dureze măcar trei ani (ca în Spania) și în acești ani să existe întâlniri săptămânale obligatorii cu consilieri, psihologi cu rol de mediatori-împăciuitori. S-ar evita multe drame, rupturi și suferințe în acest fel. Dar societatea n-are timp pentru așa ceva azi... va avea în viitor! Azi nu ne preocupă salvarea familiilor normale, ci căsătoria homosexualilor... Ce lume strâmbă...

Noul sistem educațional trebuie să pună la bază educația științifică, caracterul umanist, formarea omului nou, adaptat la lumea în care trăim.

Azi trăim un paradox: în ultimii 2000 ani a avut loc o dezvoltare tehnică și tehnologică șocantă, incredibilă într-o perioadă atât de scurtă, dar nivelul de conștiință al omului a rămas același. Omul modern are un nivel de conștiință prea scăzut pentru mijloacele tehnice și tehnologia pe care le are la dispoziție. Continuând așa, omul modern va sfârși prin a se autodistrage în scurt timp pentru că nu e suficient de înțelept ca să se poată juca cu jucării atât de periculoase. E ca și cum i-ai da unui copil de 3 ani să se joace cu butelii de gaz, grenade, acid clorhidric și în timpul ăsta l-ai pune la volanul unui bulldozer aflat în mers. Copiii noștri trebuie educați cu mare grijă astfel încât specia să recupereze în cât mai scurt timp decalajul dintre nivelul de dezvoltare tehnologică și nivelul conștiinței.

Copiii noștri nu ar trebui să se mai uite la filme cu violență, nu ar trebui să mai stea toată ziua pe computer și să joace fel de fel de jocuri violente. Nu trebuie încurajați să fie răi pentru a ajunge niște conducători la maturitate. Copiii noștri nu trebuie să mai fie terorizați și îndopați cu fel de fel de informații sterile despre fel de fel de lucruri pe care nu le înțeleg și pe care le uită imediat ce le-au învățat.

Nu e o tâmpenie să încerci să-i bagi unui copil de 10 ani în cap exerciții de matematică fără nicio aplicabilitate practică, exerciții care celor mai mulți nu le vor folosi niciodată la nimic? Îmi amintesc de exemplu că eu am învățat în liceu, în clasa a zecea, șiruri. Am făcut

și facultate de inginerie, dar chestiile astea nu mi-au folosit, nu le-am aplicat niciodată la nimic. Pentru ce a trebuit să pierd luni de zile cu ele? Eu nu neg că sunt niște cunoștințe matematice importante, dar să fie învățate doar de specialiștii în matematică, la facultățile de matematică.

O parte dintre lucrurile pe care le învață un copil de 10 ani sunt lucruri ilogice, fără rost, fără aplicabilitate practică și de cele mai multe ori, lucruri care nu lasă niciun fel de amprentă în mintea copilului. De ce să-ți bați joc de timpul și neuronii acestor copii când poți folosi acest timp cu un randament foarte mare?

La ora actuală copiii nu sunt educați, ci dresați! Trebuie să trecem la o nouă etapă: EDUCAȚIA.

Profesorii trebuie să fie specializați și instruiți ca buni psihologi și educatori. Ei trebuie să-și schimbe mentalitatea, să înțeleagă că menirea lor e de a educa, nu de a dresa.

Nu trebuie să se mai pună accent pe memorare, ci pe înțelegere. Nu trebuie să se mai pună accent pe învățare mecanică, ci pe logică. Nu trebuie să se mai pună accent pe disciplină prin constrângere, ci pe educație bazată pe un nivel înalt de conștiință și pe **un set de valori și principii universale având la temelie voința de a face bine, încrederea în sine și gândirea înainte de a spune sau de a face ceva**. Pentru a deveni profesor trebuie să treci examene-concurs care să ateste aptitudini deosebite: cunoștințe, talent pedagogic, dragoste de copii, psihologie, cinste, corectitudine, înțelepciune, moralitate. Nu poate fi un bun dascăl un om de o moralitate îndoielnică.

Statul trebuie să aibă ca principală prioritate sistemul educațional.

La nivelul fiecărui județ, Autoritatea Meritocrată Națională trebuie să formeze comisii de examinare. Aceste comisii trebuie să fie formate prin examen, să fie compuse din profesori, specialiști de înaltă moralitate, recunoscută și apreciată de societate, iar rolul lor trebuie să fie acela de a organiza concursurile de competență pentru ocuparea posturilor de conducere a instituțiilor de stat locale și centrale precum și a Regiilor Autonome.

Programa de învățământ va trebui să pună accentul pe dezvoltarea următoarelor trăsături ale copiilor:

- înțelepciunea;
- logica;
- hărnicia, ordinea și curățenia;
- bunătatea, generozitatea;
- comunicarea;
- voința de a face bine – accentul pe a construi și nu a demola;
- încrederea în sine, autocunoașterea;
- prevederea și gândirea înainte de a face sau a vorbi;
- cinstea și corectitudinea;
- optimismul, gândirea pozitivă, atitudinea pozitivă;
- echilibrul psihic, autocontrolul;
- pasiunea, plăcerea de a face ceea ce faci, motivația;
- iubirea, loialitatea, prietenia;
- dragostea pentru cultură;
- respectul de sine și față de aproape, toleranța;
- respectul și dragostea pentru natură.

2.16. Admiterea la facultate se va face numai prin examen-concurs. Facultățile vor fi numai de stat.

Am tratat deja acest subiect în paginile precedente. Meritocrația vine de la „merit“!

Se va intra la facultate numai pe bază de valoare, iar intelectualitatea va redeveni ceea ce a fost în vremea socialismului – un etalon al valorii, modele pentru societate. Vor face facultate cei ce merită, indiferent de starea socială, avere, posibilități materiale. Inteligența, talentul, valoarea, moralitatea nu au legătură, nu țin de averea părinților.

O societate performantă, eficientă, cu un înalt standard de viață are nevoie să facă o selecție riguroasă a valorilor. O civilizație evoluată nu își poate permite să piardă mari valori doar pentru că sunt săraci și nu au bani să urmeze o facultate. În acest fel societatea ar avea mai mult de pierdut decât asigurând gratuitate tuturor studenților. O mulțime de minți luminate, dar cu posibilități financiare reduse, s-ar pierde. În plus, ar fi lipsit de echitate, de spirit umanist, să nu permiți accesul la educație pe motive de situație materială.

2.17. MERITOCRATISMUL – un nou sistem economic

La ora actuală Europa și America sunt în stare de faliment. Majoritatea statelor Europei au o datorie ce depășește 100% din PIB. Chiar și SUA a depășit acest barem și nimic bun nu se întrevede la orizont.

SUA de exemplu, au un Buget pe 2013, construit din plecare cu un deficit bugetar de 8%!

Ce înseamnă aceste cifre?

Că toată lumea occidentală ar trebui să lucreze un an întreg fără salariu, fără să mănânce, fără să consume curent, apă, gaz, benzină, resurse. ABSURD și imposibil de realizat. Europa are nevoie de 100 ani de sacrificii și moderație ca să plătească datoria externă! IMPOSIBIL!

Cum să facă o țară sacrificii? Păi, imediat iese poporul în stradă și dă jos guvernul după care s-a terminat cu puterea, s-a terminat cu privilegiile, cu furtul și cu protecția hoților. Nu mai ai la îndemână pârgurile puterii, nu mai numești ministrul justiției, nu mai controlezi ministerul de interne și ajungi prin tribunale – începi să dai socoteală, poate chiar și un pic de pârnaie...

Și atunci ce faci? S-o ia dracu de țară și de datorie externă – după noi potopul – dăm poporului ceea ce cere: pensii mari, salarii mari la bugetari etc. și ne păstrăm puterea.

Cu ce bani? Din împrumuturi.

Cum plătim apoi împrumuturile? Nu e treaba noastră! S-o rezolve cei ce vor veni peste ani, generațiile viitoare pentru că noi am trăit bine **furând de la ei**.

Nu sunt ei de vină – sistemul îi face să gândească așa – politicienii sunt doar o reacție a sistemului. Și astfel ajung Europa și SUA la mâna celor ce i-au împrumutat – CHINA. Astfel ajung aceste civilizații în pragul falimentului și a dezastrului economic.

De ce China? Pentru că China este singura mare putere care nu agreează democrația sau cel puțin nu democrația de tip occidental în care prostimea să poată decide destinul țării, iar politicienii corupți să facă pe plac prostimii pentru a-și păstra privilegiile, puterea și dreptul de a fura fără a da socoteală. În China nu ajungi la

putere dacă dai prostimii mai mult decât merită. În China, statul ia măsuri logice, raționale, chiar dacă aceste măsuri înseamnă sacrificii și greutatea pentru popor. Poporul nu poate să-i pedepsească prin vot. Nu că nu ar vota și chinezul, dar orice votează el, iese tot cine trebuie... Și atunci, cei ce conduc pot să ia cele mai bune măsuri pentru țară, pot menține sub echilibru raportul între efectele muncii, productivitatea muncii și recompensa muncii poporului. Ba mai mult: pot cere sacrificii poporului pentru ca statul să realizeze acumulări, acumulări care apoi servesc ca instrument de acaparare a puterii mondiale. Aceste acumulări se duc pe investiții în resurse minerale, fabrici, tehnologii, creditarea altor țări și în final cucerirea respectivelor țări. Atunci când conducătorii statului chinez decid că țara trebuie să facă sacrificii și oamenii trebuie să trăiască mai prost azi pentru a construi un viitor mai bun mâine, nu riscă să-și piardă funcțiile de conducere și autoritatea. Acolo nu e democrație sau cel puțin este un altfel de democrație: prostimea nu decide decât în teorie.

În Europa și SUA e democrație. Tot prostul se duce și votează. Pe cine votează? Pe cel care-i promite bani mai mulți. La ce duce asta? La deficite bugetare, la îndatorarea statului și în final la falimentul țării. Să nu credeți că sunt un filo chinez! Dacă aș fi fost, aș fi spus: „bravo Occident, e bine ce faci, mergi înainte“. Sunt doar realist... Nu mă îmbăt cu apă rece!

DEMOCRAȚIA A DUS LA FALIMENTUL LUMII OCCIDENTALE!

Ce e de făcut?

Legile economice trebuie să fie simple și puține. Nu trebuie să vîi cu o lege prin care să impui prețul, dar trebuie să reglementezi anumite activități care sunt monopol și deci nu se pot autoregla sau în cazuri speciale cum e sistemul bancar unde dacă nu crezi un culoar legislativ în care să poată evolua îți asumi o evoluție tipică de capitalism sălbatic cu cicluri de avânt economic urmate de criză. Legile economice trebuie să lase economia să se dezvolte liber, dar în anumite limite astfel încât să se evite excesele, să se elimine ciclurile. Economia nu trebuie reglementată excesiv prin legi. În domeniul economic legile trebuie să aibă doar rolul de prevenire a șocurilor și a dezechilibrelor.

Care este rolul economiei? Să ofere un nivel de viață cât mai ridicat, să creeze fundamentul unei supercivilizații umaniste în care grija față de om să fie primordială.

Există un set de principii care trebuie să stea la baza unui viitor sistem economic eficient, performant.

Schimbarea sistemului politic – instaurarea **MERITOCRAȚIEI** este o condiție *sine qua non*.

Impunerea la nivel mondial a INTERZICERII DEFICITULUI BUGETAR ar fi o decizie foarte importantă, dar desigur acest lucru nu se poate face într-un sistem ca cel actual din motivele explicate anterior.

Interzicerea creditării pe termene mai lungi de un an (credite de consum). **LEGEA CREDITULUI** trebuie să fie simplă și clară, uniform aplicată în toată lumea. Niciun credit de consum nu trebuie să depășească un an și nu poate fi mai mare decât un sfert din salariul anual al persoanei respective. Niciun credit de stat nu trebuie să fie pe termen mai lung de 4 ani și nicio țară nu trebuie să se îndatoreze cu mai mult de un sfert din produsul intern brut anual al țării. Creditele imobiliare, creditele pentru firme private și de stat trebuie să se acorde pe maxim 10 ani și doar pentru investiții.

Dobânda trebuie să fie reglementată la nivelul inflației medii anuale plus maxim 10% (nu cămătăria de acum din România, cu dobânzi BUBOR + 15%).

Sigur că aceste măsuri vor însemna în prima fază o scădere a produsului intern brut, o agravare a crizei și în niciun caz o atenuare, dar va fi ca o cauterizare a unei cangrene – e singura șansă de a re-așeza economia pe baze sănătoase. Altfel, ACTUALA CRIZĂ NU VA LUA SFÂRȘIT! O vom duce din criză în criză până când tensiunile mereu crescânde vor conduce la un nou război mondial.

Este imperios necesară adoptarea unei **monede unice mondiale în următorii 20 ani**. Globalizarea este un efect natural, e în firea lucrurilor, e o lege a naturii, dar nu o globalizare care să ducă la un Guvern Unic Mondial care să dicteze viața popoarelor așa cum vor „stăpânii“.

Atunci când pui într-un recipient mai multe lichide ele se vor amesteca, iar în cazul nostru a nu adopta o monedă unică mondială este ca și cum am vrea să ne opunem legilor naturii. Cine crede că americanii vor putea păcăli la nesfârșit restul lumii tipărind monedă falsă prin care să își acopere ineficiența și falimentul de stat, se înșeală. Acest lucru nu ține de voința SUA, ci de voința și unitatea țărilor BRIC alături de care vor mai veni în curând țări precum Coreea

de Sud și Japonia care în mod indirect și la proporții mai mici sunt și ele furate. Deocamdată dependența militară și strategică nu le permite să deschidă gura, dar cu cât economia SUA va fi mai slabă, aceste țări vor deveni tot mai obraznice. Europa din păcate nu e în situația de a se putea opune nici unora nici altora...

Problema e cum și de către cine va fi controlată această monedă unică? Mințile luminate vor găsi o soluție la această mare problemă mondială. Politicienii cu siguranță nu – sau dacă vor fi puși în situația de a găsi ei o soluție, ea va fi una șmecherească din care să aibă ei de câștigat.

Este necesară interzicerea implicării băncilor în afaceri în mod direct sau indirect, în afaceri imobiliare, fonduri de investiții, fonduri de pensii sau asigurări. Este necesară o reglementare strictă a activității bancare cu principii puține, dar clare, neinterpretabile și indiscutabile. Este necesar un control strict din partea statului asupra activității sistemului bancar. Nu, nu e socialism – se numește realism!

Sunt necesare legi bursiere care să descurajeze specula. De exemplu, un impozit forfetar de 10% pe tranzacții le-ar tăia pofta de șmecherii speculatorilor.

Bursa trebuie să devină o piață de vânzare-cumpărare a acțiunilor companiilor și nu un joc de poker pentru speculatori. În acest fel, bursa va exprima valoarea reală a companiilor. Este nevoie de un control strict din partea statului asupra activității sistemului bursier. Într-o societate civilizată, evoluată, trebuie descurajată șmecheria, hoția, viclenia și implicit realizarea de venituri din speculă! Specula este un instrument valabil doar pentru o societate golanească și merge pe vremea prohibiției și a lui Al Capone dar... au trecut 100 ani de atunci...

Impunerea prin lege în fiecare țară a interzicerii deficitului balanței comerciale externe ar fi o măsură care ar detensiona mult relațiile economice internaționale și ar tăia din elanul imperialist al câtorva țări cu tendințe expansioniste. Este simplu – nu ai voie ca țară să importi mai mult decât exporti! Problema e dacă țări ca Germania sau China vor accepta vreodată o astfel de măsură globală... Părerea mea e că nu. Așa că rămâne la nivelul de aspirație, năzuință pentru alte timpuri.

Sigur că da, țări meritocrate conduse de specialiști vor adopta ca și măsură vitală pentru economie, măsura interzicerii deficitului

balanței comerciale. Ce se va întâmpla cu ceilalți care nu vor adopta această măsură? Vor avea de pierdut în mod sigur în fața celor care o adoptă. Exact cum se întâmplă azi în Europa: Germania – pentru care excedentul balanței comerciale este lege sfântă de peste 50 ani, prosperă și ridică nivelul de trai al populației de la an la an pe spatele țărilor latine conduse de sisteme politico-economice mafioate care nu pun prea mare preț pe acest aspect.

Veți spune, pai bine, de ce se întâmplă acest lucru că doar și nemții sunt conduși tot de politicieni?

Fals!

Germania este condusă de o mână de oligarhi patrioți care se folosesc de politicieni ca de niște instrumente ce le ascultă ordinele în vreme ce țările latine sunt conduse de gangsteri politici independenți ce nu au în spate decât o singură religie – furtul întru propășirea personală. Există și cazuri în care gangsterii politici sunt conduși din umbră de către oligarhi (străini de cele mai multe ori) al căror unic scop este devalizarea țărilor, furtul de bogății, acumularea de bani, putere și influență.

Ceea ce se poate face însă și e chiar simplu, se poate face repede astfel încât măcar în actuala Constituție a României să introducem aceste elemente indispensabile bunăstării poporului:

- interzicerea deficitului bugetar;
- interzicerea deficitului comercial;
- interzicerea comerțului cu companii off-shore.

Sistemul de impozitare trebuie simplificat la maxim.

Libertate pentru firmele private mici, fără birocrație, fără acte și documente birocratice, fără autorizații, aprobări, certificate, fără reglementări peste reglementări și reguli peste reguli. Reguli puține, stricte și clare, neinterpretabile și indiscutabile. La ora actuală firmele risipesc 30-50% din energii și fonduri pentru rezolvarea problemelor birocratice.

Statul este o caracatiță care parazitează sistemul economic cu un sistem birocratic imens care absoarbe resurse imense fără a oferi nimic în schimb. Acest sistem birocratic acționează în societate ca o imensă frână.

Care ar fi soluția alternativă la acest sistem ticălos? Simplu – fără cărți întregi de legi contabile, fără taxe peste taxe, fără birocrație. Trei formule simple de calcul a TVA, a impozitului pe profit și a

impozitului de 2% pe cifra de afaceri (pentru firme cu cifre de afaceri de peste 10 milioane euro/an).

Fiecare stat în parte, în funcție de specificul țării, poate să introducă o anumită cotă de impozit pe profit. De exemplu, pentru România anului 2013, ar fi absolut necesară introducerea unui impozit pe profit diferențiat de 5% pentru firmele de producție, 30% pentru servicii și 40% pentru comerț. De asemenea va fi imperios necesară introducerea unui impozit forfetar suplimentar peste impozitul pe profit pentru companiile cu cifra de afaceri mai mare de 10 milioane euro pentru descurajarea economiei corporatiste, socialiste.

Privatizarea prin bursă a tuturor companiilor de stat, mai puțin industria grea, industria chimică, domeniul energetic și resursele minerale (pentru România).

O să vă explic de ce ar fi necesar acest lucru pentru România în particular.

România nu deține un capital autohton puternic. Niciun român nu ar avea puterea de a deține un combinat siderurgic, dar economia, industria, are nevoie de oțel, aluminiu și cupru. Dacă le importi crezi deficit uriaș al balanței comerciale, le iei la preț mare și nu poți sprijini economia internă. Dacă ai un combinat de stat, ți se deschid niște oportunități extraordinare pentru economia țării.

Să mă explic.

Industria grea, metalurgică, este o industrie preponderent energofagă. Asta înseamnă că producția e bazată pe consumul de curent electric și/sau gaz. Păi, dacă energia electrică este în proprietatea statului, se deschid oportunități fantastice pentru eficiența și performanța acestei industrii. De ce? De exemplu pentru că poți avea curent electric GRATUIT! Vă mirați citind această afirmație? Vă gândiți că poate am luat-o pe arătură? Nu dragii mei... Este o afirmație foarte serioasă și ADEVĂRATĂ! Cei ce au avut tangență cu sistemul energetic știu că nu poți produce energie doar ziua când e și consumată ci, vrei nu vrei, produci energie și noaptea când nu consumi nimeni. Și atunci ce se întâmplă? Trist, dar adevărat – acest curent produs noaptea se pierde, „se aruncă la gunoi” în sens metaforic, fără să se obțină nimic pentru el pentru că asta e – nu poți pune vântul să bată doar ziua, nu poți porni termocentrala ziua și s-o oprești noaptea, nu poți porni reactorul nuclear ziua și opri noaptea

(acest lucru este imposibil de realizat din punct de vedere tehnic). Și atunci tot ceea ce se produce noaptea se pierde! Da, dar dacă eu, stat Român, aș avea în proprietate uzine energofage pe care le-aș pune să lucreze preponderent noaptea, aș echilibra consumul energetic și mai mult, aș ieși pe zero sau aproape de zero cu cheltuielile de energie pentru că oricum pierdeam energia produsă noaptea.

Și atunci ce s-ar întâmpla? Aș avea o industrie grea foarte performantă care ar putea permite o dezvoltare extraordinară a celorlalte ramuri industriale conexe: construcții de mașini, navală, aeronautică, electronică, construcții și chiar agricultură pentru că dacă produc foarte ieftin tractoare, pot crește gradul de mecanizare al agriculturii și astfel pot crește producția agricolă. Dacă produc foarte ieftin țevi, pot dezvolta foarte eficient sistemul de irigații și asta se va regăsi de asemenea în producții agricole mult mai mari. Dacă produc tablă, semifabricate, țevi, cabluri, conductori, foarte eficient, pot construi o industrie constructoare de mașini și navală foarte eficientă, pot să creez valoare adăugată foarte mare – în felul acesta creez excedent comercial, creez locuri de muncă, creez venituri bugetare din taxe și impozite, creez bogăție și creșterea nivelului de trai.

Fabricile de tractoare, de combine, șantierelor navale etc. nu trebuie să fie de stat, dar e de preferat să aparțină capitalului autohton. De ce? Simplu – ca să nu plece valori din țară sub formă de profit – e la mintea cocoșului. Numai pentru incompetenții de politicieni români sunt bune investițiile străine! Investitorul străin și dacă investește în România, o face pentru ca în 5-10 ani să poată scoate sub formă de profit toată investiția și apoi să devină un balast pentru balanța comercială. Niciun investitor străin nu vine în România cu gândul de a ridica România, ci de a stoarce în timp, cât mai mult!

În concluzie, prin proprietatea de stat asupra resurselor energetice și a industriei grele, pot genera o dezvoltare economică **SUSȚINUTĂ ȘI SĂNĂTOASĂ** care să ducă la o creștere rapidă a nivelului de trai. Rămâne de rezolvat o singură problemă: **MANAGEMENTUL** acestor întreprinderi de stat. Atâta timp cât conducerea acestor companii de stat va fi dictată de politicieni și interese mafioate, soluția propusă de mine **NU ESTE FUNCȚIONALĂ!**

EA DEVINE FUNCȚIONALĂ, SUPER COMPETITIVĂ PRIN MERITOCRAȚIE, PRIN NUMIRI LA CONDUCEREA COMPANIILOR PE BAZĂ DE MERIT, VALOARE, COMPETENȚĂ ȘI MORALITATE.

Condiția este ca acești manageri să nu ajungă la mâna unei cliți politice. Acești manageri trebuie să aibă libertate, independență totală și să nu dea socoteală decât poporului pentru faptele și rezultatele lor.

Pentru realizarea acestui deziderat în România, pentru închiderea cercului, este imperios necesară naționalizarea tuturor resurselor naturale: zăcăminte minerale, gaze și petrol. Un sistem energetic național aflat în proprietatea statului. Fiecare stat trebuie să fie puternic și pentru asta trebuie să fie stăpân pe resursele lui minerale și energetice. Părerea mea este că și distribuția gazului și a curentului trebuie să fie în proprietatea statului.

Atunci când statul deține în proprietate sub control și MANAGEMENT PERFORMANT resursele minerale, sistemul energetic și industria grea... **SUCESUL ESTE GARANTAT 100%**. Mai e nevoie doar de moralitate! Moralitatea o asiguri foarte simplu printr-o lege foarte aspră care să descurajeze infracțiunea.

Poate mă repet prea des, dar este esențial să înțelegeți acest lucru atât de simplu: **NIMIC NU SE POATE FACE FĂRĂ O FUNDAȚIE SOLIDĂ, FĂRĂ UN SISTEM SOCIAL NOU, MERITOCRAT!**

Se vor găsi voci care să spună că propun întoarcerea la socialism.

Fals!

Socialism este acum, cu sistemul economic corporatist. Austria are o economie capitalistă dezvoltată și totuși proprietatea de stat este mult mai mare din punct de vedere procentual decât în România!

Problema nu trebuie pusă în mod extremist. Economia de stat trebuie gândită în termeni de eficiență, logică și bun simț.

Nu trebuie să plecăm pe o idee fixă – numai privat.

La fel cum este la fel de greșit să fie numai economie de stat.

Sigur că nu e nimic rău să existe și industrie grea privată, dar realitatea a demonstrat că proprietatea privată în domeniul industriei grele este falimentară acolo unde statul nu vine să sprijine privatul. Și atunci de ce trebuie ca eu, contribuabilul, să plătesc pentru privat? Păi, dacă tot plătesc, măcar să o fac pentru interesul meu, a statului, a proprietății publice, nu să-i fac eu cadouri marelui industriaș privat.

Dacă unei țări i-ai luat resursele minerale și sistemul energetic, i-ai luat independența, controlezi conducerea și destinele respectivului stat. În acest fel nu mai ai nevoie să-l cucerești prin luptă pentru că i-ai acaparat resursele și ești stăpânul lui.

În plus, acestea sunt domenii economice foarte profitabile. De ce să le dai unor super bogățani pe care să-i faci mai bogați în loc să le administrezi tu ca stat și astfel să te ajuți la bugetul de stat, să poți ridica nivelul de trai al populației?

Industria este un factor major al prosperității unei țări pentru că doar industria crează plus valoare mare, crează salarii mari și implicit, nivel de trai ridicat. Poți să ai agricultura cea mai performantă, poți să ai și industrie alimentară dezvoltată, dar banii mulți nu se fac aici – banii mulți se fac la vapoare, mașini, utilaje, tehnologie, informație. Pentru vapoare, mașini, utilaje, îți trebuie industrie pentru tehnologie și informație, îți trebuie sistem educațional performant.

Salariile bugetarilor trebuie reglementate în funcție de salariul mediu din sistemul privat. Piața muncii trebuie să fie echilibrată. Nu trebuie să se ajungă la migrația forței de muncă dinspre sectorul privat spre cel bugetar sau invers, nu trebuie să existe inechități între cele două categorii de salariați.

După părerea mea, sindicatele ar trebui să dispară, dar și cu și fără părerea mea, ele vor dispărea oricum de la sine. Când unui angajat nu-i convine ceva la locul lui de muncă trebuie să încerce să rezolve cu șeful sau cu proprietarul companiei și dacă nu reușește pe cale amiabilă, e liber să-și caute alt serviciu. Sunt probleme care se rezolvă de la sine... Un patron care se poartă abuziv și nedrept cu angajații săi va da faliment pentru că-și va pierde oamenii de valoare. În schimb, dacă dă afară o lichea, va îmbunătăți performanțele firmei și va duce la o creștere calitativă a activității firmei. Doar un manager incompetent se poartă necorespunzător cu angajații de valoare, dar dacă e un incompetent... nu poate ajunge patron de succes. Sindicatele acționează la ora actuală în economia mondială ca o imensă frână, sunt imorale și refractare. Cu ce drept poate cineva să-mi dicteze ce să fac în firma și în casa mea pe banii și pe averea mea? Nu-i convine ceva angajatului? E liber să plece. Dacă cineva îmi vine acasă în vizită și nu-i convine mâncarea sau curățenia sau culoarea pereților e liber să plece, dar cu ce drept să-mi ceară să aduc modificări în casa mea, pe banii mei.

Bine, veți spune că sindicatele își au rolul lor, acela de a proteja salariații împotriva abuzurilor proprietarilor.

Corect.

Salariații trebuie să fie protejați împotriva abuzurilor și aceasta a fost rațiunea pentru care au apărut sindicatele în urmă cu peste 100 ani numai că pe atunci ele erau justificate neexistând o legislație națională care să apere drepturile angajaților, însă azi... legislațiile naționale și Codul Muncii sunt suprasaturate cu legi și prevederi care nu numai că apără și protejează drepturile salariaților, dar mai mult au sărit în cealaltă extremă și au ajuns să fie discriminatorii față de proprietari, să le încalce în mod flagrant dreptul la proprietate și libertate!

La ce sunt bune sindicatele azi? În mai toate cazurile, șeful de sindicat este un burtos, o ceafă lată care a ajuns prin șmecherie și viclenie șef, și-a tras limuzină, birou, secretară Barbie și merge de două ori pe lună în Maldive sau la Rio în schimb de experiență pe banii amărâtului care muncește din greu și plătește cotizație. Și tot n-ar fi rău dacă măcar banditul ăsta ar acționa în favoarea muncitorului, dar în 99% din cazuri, el e vândut conducerii în schimbul a fel de fel de avantaje sau...șantaj.

Vi-o spune cineva din interiorul sistemului... PROPRIETATEA TREBUIE SĂ FIE CU ADEVĂRAT SFÂNTĂ NU DOAR ÎN TEORIE CI ȘI ÎN PRACTICĂ! Atâta timp cât există sindicate, proprietatea nu e sfântă...

2.18. Caracteristicile principale ale MERITOCRATISMULUI:

- 1. meritocrația aplicată în ocuparea funcțiilor la toate nivelele societății;**
- 2. naționalizarea bogățiilor naturale;**
- 3. interzicerea deținerii de terenuri agricole și forestiere de către cetățenii străini;**
- 4. interzicerea exportului de materii prime și minerale;**
- 5. industrie grea, extractivă și chimică în proprietate publică;**
- 6. industria energetică în proprietate publică;**
- 7. încurajarea producției, dezvoltarea sectorului industrial;**
- 8. economie semiplanificată bazată pe o Strategie Națională de Dezvoltare;**

9. încurajarea firmelor mici, crearea unei economii bazate preponderent pe companii mici, private;
10. echilibrarea balanței comerciale – excedentul comercial trebuie să fie filozofia de bază a economiei;
11. PIB sănătos și reducerea risipei;
12. descurajarea activităților economice speculative, reglementarea strictă a sistemului bancar;
13. reglementarea strictă a creditării;
14. sistem de pensii și asigurări mixt;
15. împărțirea firmelor pe patru categorii:
 - producție;
 - servicii;
 - comerț;
 - asigurări – finanțe – bănci – bursă–investiții;
16. legislație economică simplificată la maxim, doar cu trei taxe:
 - TVA;
 - impozit pe profit, diferențiat în funcție de obiectul de activitate;
 - impozit forfetar pe cifra de afaceri;
17. descurajarea hipermarketurilor;
18. descurajarea dezvoltării de megacompanii, corporații;
19. distributism în agricultură și servicii;
20. descurajarea birocrăției, infraționalității economice și a corupției – rolul securității;
21. eliminarea subvențiilor;
22. interzicerea deținerii și a desfășurării de contracte și afaceri cu firme off-shore;
23. investiții masive în educație;
24. facultăți de stat cu admitere pe bază de examen și planificare educațională;
25. încurajarea tradiției și o cât mai mică migrație a forței de muncă;
26. descurajarea folosirii combustibililor fosili, poluanți, investiții de stat în energie regenerabilă;
27. crearea cadrului legislativ pentru proiectele mici de energie regenerabilă (gospodării);
28. implicarea statului în reciclarea deșeurilor;
29. împăduriri, ecologie și o industrie a lemnului rațională.

1. meritocrația aplicată în ocuparea funcțiilor la toate nivelele societății

Este evident pentru oricine că o societate condusă de specialiști va lucra mai eficient, va avea rezultate mai bune și în consecință, va rezulta un nivel de trai mai ridicat pentru mase decât în cazul unui management neprofesionist. Un management performant va asigura un nivel de trai maxim posibil pentru mase în condiții specifice date. Sigur că nivelul de trai nu depinde doar de managementul țării, dar acesta este unul dintre factorii cei mai importanți.

Atențiune însă: degeaba pui la conducerea ministerelor, a Regiilor Autonome, a diverselor instituții ale statului, specialiști, profesioniști, dacă ei sunt aserviți politic! Dacă politicianul te pune în funcție sau se află la butoanele societății, el îți va impune ție specialistului, managerului, decizii în concordanță cu interesele sale personale sau de grup, decizii în contradicție cu interesele societății. De aceea:

**NU ESTE VIABIL, NU ESTE FUNCȚIONAL UN SISTEM DEMOCRAT CU O CONDUCERE POLITICĂ ȘI CU MANAGEMENT PROFESIONIST!
NU ESTE POSIBILĂ ALTOIREA ACTUALULUI SISTEM DEMOCRAT CU PRINCIPIILE MERITOCRAȚIEI!**

Managerul profesionist va fi aservit politicianului și astfel, indiferent cât de profesionist și valoros va fi managerul, corupția, deciziile nefericite nu vor fi eliminate din viața socială. Caracterul imoral al societății se va perpetua pentru că managementul, oricât de profesionist ar fi, va fi aservit politicului.

Politicianul îl va numi în funcție și tot el îl va putea destitui pe manager așa că, automat, va avea influență hotărâtoare asupra deciziilor manageriale. Cum va putea managerul, oricât de profesionist va fi, să se opună dorințelor celui ce l-a numit în funcție? Și dacă presupunând că o va face – ce îl va putea opri pe politician să spună: „păi bine măi, eu te-am pus acolo și tu mi te opui? Atunci te dau afară și pun pe unul care să facă ce-i spun eu!” Și o va face pe bună dreptate pentru că dacă nu mai poate căpușa, fura, ciubucări, nu va mai avea bani de campanie electorală, va pierde alegerile și automat

și el, specialistul, își va pierde scaunul! Și atunci ce vei alege specialistule? Și atunci ce am rezolvat cu managementul profesionist, dar subordonat factorului politic?

Veți spune „bine, dar să facem o legislație care să nu-i permită politicianului ingerința în factorul decizional, managerial“. Păi, atunci la asta ajungem – la MERITOCRAȚIE, dar... ce nevoie mai avem atunci de politicieni? Doar așa, ca să le plătim secretare blonde, mașini, birouri luxoase, chiolhanuri și excursii în străinătate pe banii și munca poporului? Sau poate veți spune, „măcar să rămână parlamentul politic...“ Adică să nu facă legile specialiștii, ci politicienii! Adică să nu decidă ministrul finanțelor, un mare specialist în finanțe, nivelul și tipul impozitelor, ci să le voteze politicienii, un interlop, un cârciumar, un muzicant, un manelist și un fotbalist. Adică ministrul de finanțe să ceară aprobarea acestor „aleși“ pentru o lege economică imperios necesară, iar Vasile, cârciumarul de la partid, să se opună legii pe motiv că el nu e de acord, că legea nu e bună sau ca răzbu-nare pentru că firma tăticului său nu a primit un contract cu statul. Și bagă boicotul împotriva guvernului tehnocrat. Ar fi bine așa?

Managementul de valoare, selecția managerilor prin concurs, moralitatea susținută printr-o legislație anticorupție deosebit de aspră vor reprezenta o condiție *sine qua non* a noii societăți meritocrate.

Conducerea pe baze meritocrate va trebui să se aplice la toate nivelele societății – atât în administrație cât și în Regiile Autonome, companiile publice (conduse de stat).

Modul de selecție a viitorilor conducători de instituții și companii publice se va putea face în două feluri:

- de către Autoritatea Meritocrată Națională;
- prin firme de recrutare – așa-zisele „had hunters“.

Părerea mea este că soluția AMN este mai bună din următoarele motive:

– Volumul de lucru e imens și există un specific al activității ce va ajuta ca o instituție să se ultraspecializeze, să-și creeze o bază de date foarte valoroasă în timp și să obțină mereu rezultate mai bune.

– Nu riști să te trezești cu surprize din partea unor firme de recrutare în spatele cărora nu știi niciodată ce interese se ascund în numirea unor anumite persoane...

- Problema costurilor care nu este deloc de neglijat.

– Problema secretului de stat la nivel de bază de date a supercreierelor românești care este cea mai mare avuție a țării. E periculos ca o astfel de bază de date să ajungă la mâna unor companii străine ce vor putea foarte ușor să devină prietene ale anumitor servicii...

Viitorii manageri de instituții de stat și companii publice vor avea salarii foarte motivante, dar nu exagerate, pentru că asta ar putea provoca resentimente și o falie în societate.

Legislația anticorupție și anticăpușare va fi extrem de dură astfel încât să descurajeze 100% orice gânduri murdare.

2. naționalizarea bogățiilor naturale

Este revoltător ceea ce se întâmplă azi în lume... Trăim o perioadă unică în istoria omenirii, o perioadă scurtă de timp în care majoritatea bogățiilor subsolului au trecut sau trec încă din proprietatea statelor, a popoarelor, în mâinile unor oligarhi sau a statului mamut.

Această specie se războiește de mii ani pentru aceste resurse și bogății. Unii le apară, alții vor să le cucerească, să le fure, să le ia prin forță. Acum, în secolul XXI, ele nu mai sunt luate prin forță, prin războaie, ci prin șpagă, prin coruperea politicianilor aflați la conducerea statelor. Resursele minerale ale planetei nu doar trec pe mai nimic în mâinile oligarhilor și ale statelor mamut, dar mai mult, ELE SUNT EXPLOATATE de către aceștia. Poate nu ar fi atât de grav dacă doar ar trece în proprietatea (pe hârtie) unor gangsteri, dar ele sunt rapid exploatare, epuizate, transformate în bani, valori și părăsesc definitiv țările de origine! FĂRĂ NICIO POSIBILITATE DE RECUPERARE ULTERIOARĂ! ACESTA ESTE UN PROCES IREVERSIBIL!

Nici nu e nevoie ca un stat să înstrăineze zăcămintele naturale – e de ajuns și e chiar mai periculos să le dea în exploatare unor megacorporații. De cele mai multe ori, aceste zăcămintele sunt date în exploatare în schimbul unor redevențe simbolice... praf în ochii poporului... ca să nu se spună că au fost date pe gratis!

Cum justifică politicianii aceste tranzacții? Argumentele sunt ridicole. Chipurile, statul nu ar fi un bun administrator... ca și cum statul ar fi o fatalitate, un bolovan căzut din cer și nu ai ce face! Ca și cum dacă ai un copil rău, soluția este să-l vinzi (pardon, să-l dai pe

gratis), nu să-l educi, nu să-l îndrepti. Adică statul, prin reprezentanții lui – politicienii – nu are cum să organizeze o Regie Autonomă care să exploateze și să valorifice eficient bogățiile. Adică ce ar fi așa greu să organizezi concurs de management (pentru eficiență managerială) și apoi să crezi un cadru legislativ (care să descurajeze corupția) și un regulament motivațional (care să încurajeze eficiența) care să ducă la succes această afacere? În acest fel, în loc să se aleagă statul, țara, poporul cu numai 4% redevențe, ar beneficia de 100% sau chiar mai mult prin prelucrare.

Să vă dau un exemplu:

România deține azi rezerve de gaz cunoscute (FĂRĂ GAZELE DE ȘIST) de aproximativ 200 miliarde metri cubi. Asta înseamnă că la prețul de azi al gazului de aproximativ 350 USD/1000 mc, România ar câștiga din exploatarea și comercializarea lui aproximativ 70 miliarde USD. Dacă îl dă în exploatare unor companii străine, o să primească 4% redevențe, adică doar până în 3 miliarde USD. Mai mult, dacă statul român va exploata aceste resurse, înseamnă că dă de lucru fabricilor din industria de utilaj greu, dă de lucru la români în domenii diferite, cu salarii mari. Rămân în țară banii în loc să plece în SUA și Germania pentru achiziționarea de utilaje la de 10 ori prețul utilajelor românești. De ce costă acele utilaje de 10 ori mai mult? Pentru că muncitorul german sau american are salariu de 10 ori mai mare decât muncitorul român! De ce să ținem noi bogăția aceasta pentru noi când putem să o dăruim altora?

Dar și mai interesantă este situația la gazele de șist. Evaluările specialiștilor spun că România este una dintre țările cu cele mai mari rezerve de gaze de șist din lume – până în 30.000 miliarde mc de gaze de șist! Adică aproximativ 100 miliarde USD la prețul de azi al gazului! Cadou firmei Chevron... Ce înseamnă 100 miliarde USD pentru românii mai slabi la matematică? Fiecare român a făcut cadou, prin voința politicienilor, câte 5.000 USD firmei Chevron fără să punem la socoteală și alte implicații economice (prelucrare, utilizare industrială) care în termeni reali ar dubla cel puțin această sumă.

Dacă România ar fi exploatat singură aceste zăcămintele, ar fi dat de lucru câteva zeci de ani românilor, apoi s-ar fi dezvoltat exploziv industria extractivă, industria grea, industria chimică. Probabil că toate acestea ar fi dus la dublarea salariului mediu net și a pensiilor cam din 5 în 5 ani.

Să vedem cum stăm la petrol...

România are azi rezerve de petrol confirmate de aproximativ 80 milioane tone.

Dar statul român a spus prin vocea lui Adrian Nastase, cel mai iubit fiu al poporului... la momentul respectiv... și prin decizia Parlamentului României – cei mai mari patrihoți ai țării... din toate timpurile... că nu are nevoie de acest petrol... și l-au făcut cadou austriecilor.

Doar 51% (20% Ministerul Economiei, 20% Fondul Proprietatea, 9% alții)... adică doar 40 milioane de tone CADOUL făcut statului austriac care va câștiga din vânzarea acestui petrol aproximativ 500 USD/tonă, adică aproximativ 20 miliarde USD! E drept că va primi și statul român redevențe de 4%, adică până în 2 miliarde USD!

Dacă în loc să dăruim petrol de 20 miliarde statului austriac îi dădeam staff-ului de la PETROM doar 100 milioane euro salarii și bonusuri motivaționale, obțineam același lucru. Azi, statul român, ar fi fost cu 20 de miliarde mai bogat, la care s-ar mai fi adăugat alte 20 de miliarde cel puțin prin prelucrarea acestui petrol în rafinăriile românești.

Trădarea acestor nemernici ne-a costat aproximativ 50 miliarde euro.

Din afacerile cu gaz pierdem și acolo cel puțin 150 miliarde.

Adăugați aurul, wolframul și uraniul în valoare de încă cel puțin 50 miliarde.

Total: 250 de miliarde. Așa scurt, la un calcul sumar!

Adică fiecare familie de 4 persoane a dăruit, prin reprezentanții ei în Parlament, câte 50.000 euro americanilor și austriecilor. Mai puneți ineficiența, incompetența, corupția în administrarea țării care ne-au costat câte 5.000 euro/persoană... Faină treabă democrația asta pe care o idolatrizați ca pe o icoană sfântă!

Veți spune că politicienii nu sunt în stare să organizeze aceste Regii astfel încât să lucreze eficient.

Bine, accept, dar atunci de ce vor să conducă statul dacă singuri spun că statul (adică ei, politicienii) este prost administrator și nu este capabil să organizeze o exploatare eficientă?

DE CE VOR POLITICIENII SĂ CONDUCĂ STATUL DACĂ SINGURI RECUNOSC CĂ NU SUNT CAPABILI SĂ O FACĂ EFICIENT?

Și uite așa, cu sprijinul politicienilor, bogății ce au aparținut po-poarelor, trec în mâinile câtorva oligarhi, sunt transformate în bani

care îi fac și mai bogați și mai puternici pe oligarhi, îmbogățesc câțiva politicieni trădători de țară și secătuesc de resurse țări ce nu demult erau bogate și puternice prin potențialul lor.

Părerea mea este că aceste bogății naturale ale țărilor trebuie să fie exploatare în folosul popoarelor cu scopul creșterii nivelului de trai a maselor și nu superîmbogățirea câtorva oligarhi sau politicieni. Asta înseamnă ca zăcămintele să fie exploatare de către Regii Autonome locale care să exploateze și să valorifice bogățiile în folosul statului, a bugetului de stat. Astfel, aceste bogății se vor regăsi în investiții, în infrastructură, în locuri de muncă, în educație, în sănătate, în creșterea nivelului de trai.

Să vă dau un exemplu sugestiv: se discuta încă din anul 2012 cu privire la cedarea drepturilor de exploatare a resurselor de gaze de șist ale României unei companii străine (americane). Ce va înseamna acest lucru?

Americanii vor extrage gazul de șist la niște costuri de 20-30 USD/1.000 mc, vor mai plăti statului român încă maxim 20 USD/1.000 mc și apoi vor vinde gazul poporului român (gaz proprietate a poporului în fapt) la prețul de minim 350 USD/1.000 mc. Adică, din gazul proprietate al românilor, România, poporul român, va câștiga 20 USD/1.000 mc, dar va plăti 350 USD/1.000 mc. Bilanț: minus 330 USD/1.000 mc, pierdere ce se va reflecta în scăderea nivelului de trai.

Practic, din gazul nostru se vor îmbogăți niște străini și vom sărăci noi. Cu alte cuvinte, dacă nu aveam gazul ăsta, ieșeam mai câștigați! Am fi dezvoltat sisteme de încălzire pe curent electric, am fi împânzit țara cu hidrocentrale și parcuri eoliene și am fi ieșit mult mai bine. Vedeți, dacă ne-a bătut Dumnezeu să avem așa bogății imense în subsolurile patriei...

Practic, ceea ce facem noi este ca și cum ai fi avut o găină care îți făcea ouă de aur, dar ai dat-o altora în schimbul a 10 pene și ai păstrat în schimb găinașul...

Nu numai că ieșim în mare pierdere și sărăcim, dar mai mult, ne mai și consumă resursele de apă, ne mai și poluează resursele de apă – acviferele și pânza de apă freatică!

Și toate astea pentru a îmbogăți o firmă americană!

De ce?

Pentru că așa vor trădătorii de țară care conduc România în mod discreționar ca și cum țara asta ar fi a lor!

Motivele politicianilor?

Chipurile, independența energetică a României.

FALS! Unde e independența dacă nu mai ești la mâna rușilor, ci la mâna americanilor?

România are o dependență energetică foarte mică și de circumstanță. România importă doar 20% din gaz, dar s-ar putea lipsi și de acesta reprofilând anumite sectoare industriale de pe consum preponderent de gaz pe consum de energie electrică, acolo unde suntem excedentari.

Pe lângă asta, ce independență ți-ai câștigat când o companie privată scoate gaz și îl vinde cui dă mai mult? Păi, dacă noi nu le dăm cât cer, ei o să îl exporte în Ungaria sau Austria și atunci unde e independența?

În plus, ne distrugem rezervele de apă, compromitem agricultura și ne poluăm țara. Toate astea de dragul unei companii americane și pentru propășirea unor familii de politicieni „patrioți” români.

Veți spune cum de poate un om fie el chiar și prim-ministru să decidă înstrăinarea bogățiilor țării?

Păi... poate... că așa e în democrație – și mai ciudat: UE, NATO, FIFA, UNESCO și alții, nu mai sar de fund în sus la astfel de ticăloșii. Nu... asta nu îi deranjează – pe ei îi deranjează în schimb cărțile mele. Cărțile mele, emisiunile mele TV sunt marele pericol al societății noastre „democrate” și ele trebuie cenzurate, interzise! Iar voi, masele, stați impasibile și priviți relaxate de acasă din fotolii cum vă fuge țara de sub picioare, cum fuge nivelul de trai al familiilor voastre și viitorul copiilor voștri.

Tuturor celor ce asistați impasibili la dezintegrarea statului național român vreau să vă spun doar atât:

SĂ VĂ FIE RUȘINE!

ESTE ESENȚIAL PENTRU ROMÂNIA SĂ NU PERMITĂ ÎNSTRĂINAREA ȘI EXPLOATAREA RESURSELOR SALE NATURALE DE CĂTRE COMPANII STRĂINE!

3. interzicerea deținerii de terenuri agricole și forestiere de către cetățenii străini

Singurul lucru veșnic, din punctul meu de vedere, e pământul. Nici aurul, nici casele, nici mașinile.

Viitorul omenirii va sta sub semnul a 5 factori de importanță capitală:

- a. energia regenerabilă;
- b. resursele de apă;
- c. resursele minerale;
- d. terenul agricol;
- e. educația.

a. energia regenerabilă

Vă miră afirmația mea, așa-i? Nu gaz, nu petrol, nu aur, nu armament nuclear...

Petrolul și gazul ar fi trebuit să fie de mult timp deja forme de energie retrograde și repudiate. Așa ar fi fost dacă am fi fost o civilizație evoluată și din punct de vedere al conștiinței, nu doar din punct de vedere tehnologic.

Interesant este faptul că mijloacele tehnologice ne-ar fi permis de mult timp să restructurăm sursa de energie, dar nu am făcut-o, în mod paradoxal tocmai din cauza nivelului înalt de tehnologie atins... într-un timp prea scurt.

Trecerea de la petrol și gaz la soare și vânt ar fi necesitat investiții mari în cercetare și dezvoltare în domeniul resurselor regenerabile. Cine să o facă, cine avea banii? Păi tocmai „stăpânii”, proprietarii, manipulatorii gazului și ai petrolului. Tocmai cei ce făceau averi imense din petrol și gaz, tocmai cei ce aveau interes ca businessul cu fosil să continue. Trebuiau să fie nebuni să investească în noi surse de energie. Trebuiau să-și taie singuri craca de sub picioare tocmai atunci când criza energetică urma să le umple mai mult buzunarele?

Păi, dacă susții dezvoltarea surselor alternative de energie, scade cererea de energie fosilă și atunci scad prețurile, scade eficiența și profitul afacerilor cu gaz și petrol. Au acest interes „stăpânii“?

Normal că nu! Arderea gazului și a petrolului poluează, ridică în mod alarmant nivelul concentrației de carbon în atmosferă. Și ce dacă? Banii sunt totul pentru ei. Gazul și petrolul aduc bani mulți, putere multă și asta e cel mai important.

Și totuși, în ultimii ani, energia regenerabilă a început să ia avânt. Nu e fantastic, dar e un început încurajator. Să nu ne amăgim pentru că la originea acestei dezvoltări stau tot ei, „stăpânii” și tot ei sunt proprietarii acestor noi forme de energie. Ei știu că petrolul și gazul se vor sfârși în 20-30 ani și își iau măsuri, dar totul trebuie optimizat, eficientizat la maxim.

Ei trebuie să scoată maximum din petrol și gaz și trebuie să obțină profitul maxim posibil din energia regenerabilă astfel încât asistăm azi la un fenomen interesant: tehnologia și resursele planetei oferă energie din belșug, dar prețul energiei este uriaș chiar dacă ar putea fi mult mai mic. De ce? Pentru că noi, cei mulți, trebuie să plătim la maximum suportabilității astfel încât ei, proprietarii energiei să câștige maxim posibil, adică să-și mărească puterea cât mai repede și la cote cât mai mari.

Vă dau un singur exemplu: dacă statul ar investi în parcuri eoliene și solare în loc să facă săli de sport în comune cu 20 de copii, statul ar putea să-și asigure necesarul total de energie pe surse regenerabile în maxim 10 ani și ar putea furniza populației energie ieftină, nepoluantă. Astfel, nivelul de trai al populației ar crește extraordinar.

Combi-nația dintre un sistem social meritocrat și o economie de tip meritocrat va duce la situația că masele ar putea ajunge la un nivel de trai inimaginabil azi. Din calculele și evaluările mele s-ar putea eradica complet sărăcia într-o țară ca România și raportat la prețurile de azi, venitul mediu s-ar putea multiplica cu 4-5% în condițiile a doar 4 zile lucrătoare pe săptămână.

De ce nu se poate face acest lucru? Pentru că politicienii trebuie să joace așa cum le cânta „stăpânii”, iar „stăpânii” au interesul ca forța banilor, puterea, să fie în mâinile lor, nu ale maselor.

b. resursele de apă

Apa dulce e tot mai rară și tot mai poluată. De ce? Pentru că suntem tot mai mulți și consumul de apă pe cap de om e tot mai mare.

În România doar 65% din populație are acces la apă curentă în casă.

Gândiți-vă, doar 2 miliarde de indieni și chinezi care acum 20 ani nu aveau cadă de baie și duș, nu aveau instalații sanitare în casă, nu spălau prea multe haine și prea des și-au însutit consumul de apă în ultimii 20 ani. Gândiți-vă că acești 2 miliarde de oameni au început să consume apă nu doar în mod direct, ci și prin produsele care încorporează consum de apă, industrie cu consumuri imense de apă care lucrează pentru ridicarea nivelului de trai al acestor miliarde de oameni. Nu numai consumăm mult mai multă apă, dar o mai și poluăm pe cea care rămâne...

Norocul este că planeta oferă o sursă de apă neexploatăată până acum – **acviferele**.

Subsolul planetei oferă nu doar minereuri, gaz, petrol și sare, ci și rezerve imense de apă dulce. Problema e ca aceste acvifere să fie păstrate în condiții bune, nepoluate. Este tocmai ceea ce nu se întâmplă.

Nemernicii avizi de îmbogățire și putere au inventat un nou mod în care pot stoarce subsolul planetei de bani: gazele de șist. Această metodă de exploatare este, metaforic vorbind, un mod de a stoarce pământul de gaz. Problema e că obținând gaz prin această metodă consumi cantități imense de apă pe care nu le mai poți recupera. Mai mult, există riscul enorm de a polua acviferele și astfel, lovitura dată resurselor de apă este dublă. Nu doar prin consumul uriaș, ci și prin poluarea resurselor subterane. Astfel, apa dulce și curată va deveni în scurt timp la fel de rară și scumpă ca petrolul.

Combinat cu încălzirea accentuată a planetei, cu consumul de apă mereu mai mare pentru irigații, criza apei va deveni în scurt timp o realitate. Cei ce vor deține resurse de apă vor deveni ceea ce au fost și încă mai sunt țările arabe din punct de vedere al petrolului în următorii 50 ani.

De aceea, atrag atenția cu privire la exploatările de gaze de șist. Cei ce apelează la această tehnologie riscă să piardă mai mult decât câștigă. Ar fi mult mai eficiente, rentabile pe termen lung, investițiile în sisteme regenerabile de energie decât exploatarea gazului de șist! Dar pentru aceasta trebuie schimbat sistemul, alungați de la conducerea statului politicienii, argații „stăpânilor“.

În România, aparent am spune că stăm bine cu apa...

FALS!

România are resurse de apă ce provin din ape curgătoare și ape subterane. Din păcate calitatea apelor de suprafață este foarte slabă. Peste 40% din lungimea râurilor sunt poluate, sunt ape incompatibile cu necesarul de consum al populației!

Va fi o prioritate a viitorilor conducători de a reduce spre zero procentul apelor otrăvite.

Resursele de apă corespunzătoare utilizării de către populație sunt de aproximativ 2.600 metri cubi/locuitor/an, MULT SUB MEDIA UNIUNII EUROPENE care este de aproximativ 4.000 metri cubi/locuitor/an.

Contrar opiniei multora, nu numai că nu stăm grozav, dar suntem în coada Europei la acest capitol!

Sigur că da, ape avem, dar sunt poluate, inutilizabile.

Dacă am reuși să le curățăm, am ajunge la aproximativ 6.000 mc/peroana/an adică 50% peste media UE.

Ce trebuie să facem pentru asta?

Să nu mai fim jechoși și nesimțiti! Să nu ne mai spălăm mașinile în râuri, să facem stații de epurare a apelor uzate în fiecare localitate, să facem sisteme de canalizare în toată țară și să desființăm fabricile care nu înțeleg că nu au dreptul de a-și bate joc de oamenii acestei țări.

În România anului 2013 doar 50% din populație beneficiază de sistem de canalizare – restul în curte, la groapă ca pe vremea lui Ștefan cel Mare... în secolul XXI! Mai mult, în mediul rural, doar aproximativ 5% din gospodării beneficiază de sisteme de canalizare în România!

Noi n-avem WC în casă, în schimb facem săli de sport în comune cu 10-20 copii... management... „blond“.

În anul 2013, în România, peste 70% din apele reziduale sunt deversate în râuri sub formă netratată! Peste 50% din apele poluate sunt produse de sistemul energetic fosil și aproximativ 35% de sistemele de canalizare care nu tratează apa în stații de epurare înainte de a o deversa în râuri. Ca pe vremea romanilor...

În viitorul apropiat, orice producător de ape reziduale va trebui să fie obligat să trateze apa înainte de a o reintroduce în circuitul natural.

c. resursele minerale

Cea mai mare problemă a zilei de azi este în ce să investești.

Banii... nu e bine să-i ții pentru că ei sunt bani falși, fără acoeperire reală în marfă și, mai devreme sau mai târziu, buboiul imens va plezni și hiperinflația se va declanșa.

Paradoxal, nici aurul nu mai e investiție bună. De ce? Pentru că prețul de producție a unciei de aur a ajuns la aproximativ 1.300 USD. De ce a urcat așa mult costul de producție? Din cauza ineficienței, a corupției și din cauză că minele sunt tot mai puține și mai greu de exploatat, ca de altfel toate resursele planetei.

Ce se întâmplă dacă toată lumea va investi în aur? Prețul aurului va crește spre 2.000 USD uncia, dar în condiții de criză toți cei ce au cumpărat vor începe să vândă și nimeni nu va avea bani să cumpere. Prețul se va prăbuși sub 1.000 USD uncia și asta va fi o mare țeapă. După părerea mea investiția în aur e riscantă, speculativă și cu șanse mari de a pierde în ziua de azi.

Nici în imobile investiția nu este o idee bună. La ora actuală, pe plan mondial, este o criză de supraproducție în domeniul imobiliar, criză ce se va resimți încă pentru mulți ani de acum încolo. Mai devreme sau mai târziu omenirea va trebui să ia măsuri de stopare a creșterii demografice și atunci piața imobiliară se va prăbuși definitiv. Eu nu aș investi în imobile.

Și atunci... cum rămâne?

O investiție de mare viitor este domeniul energiei regenerabile. O altă investiție foarte bună e în resurse minerale. Ambele, din păcate, disponibile doar stăpânilor, marilor capitaliști.

Pentru cei mai mici, rămâne o singură investiție bună după părerea mea – investiția în terenul agricol.

d. terenul agricol

Criza alimentară se conturează deja. Planeta asta nu poate hrăni un număr nelimitat de populație în ciuda descoperirilor din domeniul modificărilor genetice. Grâul pe care îl mâncăm azi nu mai are mare lucru în comun, din punct de vedere nutritiv, cu grâul de acum 100 ani, în schimb, un spic din ziua de azi are de 10 ori mai multe boabe de grâu decât spicul de acum 100 ani.

În anul 1800 populația globului era de aproximativ 1,2 miliarde de oameni. Azi suntem peste 7 miliarde și se estimează că în 2040 vom fi peste 9 miliarde de oameni.

Genetica, pe lângă riscurile pe care le implică, are limitele ei. Terenul agricol va deveni de o importanță capitală.

În România, azi, în 2013, 90% din proprietățile agricole sunt sub 5 ha, 9% sunt între 5 și 10 ha și doar 0,3% sunt mai mari de 50 ha. Ce înseamnă asta?

CĂ NUMAI PRINTR-UN SISTEM COOPERATIST PRIVAT ELE POT FI EXPLOATATE EFICIENT!

De aceea trebuie aplicat urgent în România un sistem agricol distributist asemănător cu cooperativele Mondragon din Spania sau Emilia-Romagna din Italia.

România își permite, la nivelul anului 2013, să nu lucreze între 15 și 20% din suprafața agricolă.

REVOLTĂTOR!

Asta în vreme ce milioane de români nu au din ce trăi!

Asta demonstrează încă odată gradul înalt de dezordine, dezorganizare, haos managerial la nivelul conducerii societății. Practic se pierde astfel aproximativ 1% din PIB din lene, dezorganizare, nepricepere sau toate la un loc și un lucru e sigur: „peștele de la cap se-mpute“.

România a făcut în 2012 4% din PIB cu agricultura.

Într-un an bun se pot face, la actualul nivel de organizare (catastrofal), până la 8% din PIB cu agricultura, dar se poate ajunge la dublarea acestei cifre prin procesare în industria alimentară. Asta înseamnă ca producția agricolă să nu fie vândută ca materie primă, ci să fie prelucrată în industria alimentară românească. În 5 ani, cu un sistem managerial meritocrat, poți ajunge la 10% din PIB cu agricultura și 20% împreună cu industria alimentară și turismul rural. N-ar fi rău... Încă 40% din industrie, 40% din servicii și iată o țară modernă, dezvoltată echilibrat.

Dar atenție! Degeaba are o țară ca România 15 milioane de hectare de teren agricol, dacă acest teren va fi în proprietatea unor străini, va fi ca și cum nu l-ar avea. Azi, deja, peste 1 milion de ha sunt în posesia unor cetățeni sau companii aparținând unor cetățeni străini.

Străinul îl cultiva și apoi îl valorifica unde vrea, la ce preț vrea, așa că securitatea alimentară a unei țări depinde în mod direct de proprietatea asupra terenului.

În cazul României există un risc major ca până în anul 2020, peste 50% din suprafața agricolă să nu mai fie în proprietatea românilor și astfel acest popor să devină foarte vulnerabil. Există riscul major ca această țară să își piardă unul dintre avantajele imense cu care a lăsat-o Dumnezeu.

De ce se va întâmpla acest lucru?

Din cauză că prețul terenului agricol în România este foarte mic raportat la veniturile din țările dezvoltate ale UE. În România un hectar de teren agricol ecologic, fără pesticide și reziduuri chimice provenite din îngrășăminte costă 1000 euro. În schimb, în Occident un hectar de teren agricol îmbibat de pesticide și reziduuri de îngrășăminte chimice costă peste 10.000 euro.

Să facem un simplu calcul: la o producție medie de 20 de tone de cartofi la hectar înmulțit cu un preț mediu de 15 cenți/kg, înseamnă că din producția pe primul an obții 3.000 euro/ha., adică ai scos terenul pe gratis din prima recoltă și ai mai făcut și profit! Unde mai există o așa afacere în ziua de azi? Veți spune că nu toți pot cultiva cartofi... Bine, să facem calculul pe grau: 3 tone/ha înmulțit cu 1 euro/kg = 3.000 euro. Și iarăși ai ieșit pe plus din primul an!

Veți asista la o creștere amețitoare a prețurilor terenurilor agricole în următorii ani. Prețul va crește de peste 10 ori în următorii 5 ani. Asta nu o știu doar eu – o știu toți specialiștii în management financiar.

DE ACEEA ÎI ATENȚIONEZ PE CONDUCĂTORII STATULUI ROMÂN SĂ INTERZICĂ CETĂȚENILOR STRĂINI CUMPĂRAREA SAU DOBÂNDIREA ÎN ORICE FEL A TERENURILOR ÎN ROMÂNIA PENTRU CĂ ALTFEL, ÎN 5 ANI ROMÂNIA VA DEVENI COLONIE LA MODUL OFICIAL!

România nu se va putea pune la adăpost în cazul unei viitoare crize alimentare dacă terenurile agricole vor fi în proprietatea străinilor. Vom muri de foame la noi în țară, înconjurați de terenuri agricole. Important nu este să existe terenuri agricole în țară, ci SĂ DEȚII producția terenurilor agricole. E la fel ca în cazul resurselor miniere – degeaba sunt aici dacă nu sunt ale noastre!

Cerealele, fructele, legumele sunt de cele mai multe ori o materie primă pentru industria alimentară și, pentru a valorifica eficient aceste produse, e neapărat nevoie să le prelucrăm aici, în țară. Asta înseamnă industrie alimentară dezvoltată și INTERZICEREA EXPORTULUI DE PRODUSE ALIMENTARE NEPRELUCRATE!

ESTE ESENȚIAL PENTRU ROMÂNIA SĂ NU PERMITĂ ÎNSTRĂINAREA TERENULUI AGRICOL ȘI FORESTIER!

e. educația

Acest subiect a fost tratat în subcapitolele:

2.15 – O societate în care educația, protecția mediului și sănătatea vor deveni priorități naționale. Un nou sistem educațional bazat pe un sistem de valori profund umanist la fundamentul căruia va sta competența, educația, toleranța, nonviolență, protecția naturii, voința de a face bine, familia;

2.16 – Admiterea la facultate se va face numai prin examen-concurs. Facultățile vor fi numai de stat. De asemenea va mai fi tratat și mai jos la acest subcapitol:

- la punctul 23 – investiții masive în educație;
- la punctul 24 – facultăți de stat cu admitere pe bază de examen și planificare educațională.

4. interzicerea exportului de materii prime și minerale

Exportul de materii prime este cea mai mare eroare pentru o țară! De ce? Păi, asta face diferența dintre o țară puternică, independentă, prosperă și o colonie. Colonistul vine, ia aproape pe nimic bogățiile naturale și le prelucrează în țara lui. Dă astfel de lucru industriei și oamenilor din țara lui după care exporta produsul finit cu valoare adăugată mare. Asta înseamnă prosperitate și creșterea nivelului de trai... pentru coloniști.

Dacă exportul de materii prime este interzis, atunci cei ce au nevoie de materii prime vor deschide fabrici în țara de origine a materiei prime. Astfel taxele, impozitele, rămân în țară. Se dă de lucru muncitorilor calificați capabili să transforme materia primă în produs finit și asta înseamnă salarii, înseamnă eliberarea statului de a plăti ajutoare de șomaj, înseamnă CAS la bugetul statului. Dacă

firma prelucrătoare aparține antreprenorului autohton cu atât mai bine pentru că și plus valoarea, profitul obținut de către companie, va rămâne în țară și va fi probabil reinvestit. Dacă firma prelucrătoare este companie străină, este și bine și rău. Acea firmă aduce tehnologie, face investiții în primă fază cu aport valutar și aport pentru Contul Curent pe termen scurt, dar ulterior, odată cu expatrierea profitului, avantajul se transformă în dezavantaj ducând la deficit de Cont Curent pe termen lung. Măcar rămân în țară taxele, impozitele și salariile angajaților...

Dacă o țară exportă materie primă și importă produse finite, este o țară cu deficite comerciale și bugetare mari, o țară neindustrializată cu salariu mediu redus (nivel de trai scăzut), cu șomaj ridicat și toate astea, în mod paradoxal, într-o țară bogată! Da, o țară bogată în resurse și săracă în oameni...

Să vă dau un singur exemplu.

Dacă România ar interzice exportul de lemn în formă brută, cei ce au nevoie de produsul lemnos ar veni cu fabricile de mobilă în România și astfel în loc să dea de lucru nemților sau italienilor ar da de lucru românilor care, astfel, ar avea locuri de muncă bine plătite, statul ar lua CAS pe aceste salarii, ar încasa TVA mult mai mare pe mobilă, ar încasa impozit pe profit mult mai mare pe produsul finit decât pe semifabricat. Toată țara ar avea de câștigat.

Și totuși România nu face acest lucru. De ce? Pentru că niște trădători de țară au semnat un document de aderare la UE care transformă România în colonie. Cine ne-a obligat să semnăm așa ceva și în acele condiții? Nimeni! De ce am făcut-o? Păi, ei, politicienii, cei ce au semnat din prostie, trădare sau corupție, iar noi, poporul, ne-am lăsat mituiți cu niște blestamate de vize care ne permit să vizităm alte țări ca să suportăm umilința și disprețul popoarelor europene „prietene“.

TRATATUL DE ADERARE LA UE VA TREBUI SĂ FIE PROFUND RENEGOCIAT SAU NU VA FI RESPECTAT!

5. industrie grea, extractivă și chimică în proprietate publică

Statul trebuie să fie puternic pentru că numai el poate asigura o societate etică, echitate și o viață decentă pentru marea majoritate a locuitorilor țării. Statul trebuie să fie puternic pentru a putea fi un factor de echilibru în societate.

Un stat puternic trebuie să dețină în proprietate întregul sistem energetic, bogățiile naturale și minerale, industria extractivă, industria grea, sistemul energetic, o bancă și șoselele. Problema e acolo unde acestea vor trebui naționalizate. Așa e la boală... trebuie să mai iei și câte un medicament amar, mai faci și câte o injecție dureroasă... La cancer e mai rău – e cu chimioterapie. Iar societatea actuală este bolnavă de cancer în metastază.

Naționalizările nu vor fi greu de făcut după ce ai impozitat averile mari. Statul va avea cu ce să le cumpere cu atât mai mult cu cât valoarea de piață a actualelor active este foarte degradată din cauza crizei. Și apoi să nu uităm cum s-au făcut aceste privatizări, mai bine zis împrumutări... O să avem ac de cojocul tuturor hoților.

Exemplu:

Dacă ai un combinat siderurgic evaluat la 1 miliard de euro, vei fi despăgubit la valoarea reală, dar apoi vei plăti 90% impozit și vei mai rămâne doar cu 100 de milioane. Suficient cât să trăiești fericit până la sfârșitul lumii, tu și toți descendenții tăi în vecii vecilor! Nu e fair? Da' ce, când le-au luat pe gratis, a fost fair?

Impozitul pe avere cash nu se va putea fenta pentru că toți cei ce dețin cash în bănci vor fi automat impozitați din cont, iar pentru cei ce vor avea cash în seifuri și sub saltele, va deveni imperios necesar să-și ducă banii în bănci pentru că, simultan cu impozitarea cash-ului, se va produce și reforma monetară – adică se vor schimba banii vechi cu alții noi, iar cei vechi nu vor mai fi valabili! Veți spune, cum faci asta în România, că nu poți face reforma monetară decât pe leu, nu și pe euro. Da, dar eu vă întreb, dacă ai 10 milioane de euro acasă în seif, cum o să-i introduci pe piață, pentru că pentru orice sumă mai mare de 10.000 de euro introdusă ulterior în sistem trebuie declarată și dovedită proveniența ei. Nu o poți dovedi? 90% impozit!

Nu, nu sunt un socialist, ci doar un om de afaceri, un „capitalist“ 100% care gândește în termenii eficienței, dar care, pe lângă trăsăturile de capitalist, mai are și un nivel ridicat de moralitate!

Sunt categoric pentru proprietatea privată, dar și pentru logică, bun simț, moralitate și eficiență economică.

Ascultați-mă – este imposibil să conduci eficient, profitabil un combinat chimic sau un combinat siderurgic dacă depinzi de prețuri

gazului, al petrolului sau a energiei electrice! Practic, cel ce decide prețul energiei, decide eficiența sau ineficiența întreprinderii. Dacă gazul sau energia este achiziționată de la stat, este încă un caz fericit, pentru că statul, dacă nu e ticălos, are interesul ca întreprinderea să funcționeze și să producă taxe, locuri de muncă etc.

Atunci când statul este administratorul industriei grele, el poate să folosească acest instrument pentru a facilita dezvoltarea întregii industrii naționale. Atunci când ai industria grea, poți stimula toate industriile prin pârghia prețurilor și astfel poți construi o politică economică de excedent a balanței comerciale, poți crea plus valoare, creștere a nivelului de trai. Chiar dacă, de exemplu, ești nevoit să mergi pe pierderi moderate în întreprinderile de stat din industria grea, dar aceste pierderi vor fi compensate și supracompensate prin alte beneficii: dezvoltarea celorlalte industrii PRIVATE, creșterea exporturilor, creșterea nivelului de trai. Aceasta e o altă formă de subvenționare, de stimulare a economiei. E un mod mult mai sănătos de a ajuta economia națională decât dând pomeni, subvenții, ajutoare de stat, ajutoare sociale. Iar costurile vor fi mult mai mici...

Problema devine mai delicată atunci când prețul energiei sau al gazului e dictat de o altă companie privată sau de către un alt stat. Atunci intervin alte interese... Atunci devii dependent din punct de vedere industrial de un oligarh sau de un stat, nu neapărat ostil, dar... poate fi neprieten.

Să fim serioși – niciun stat nu își propune să își ajute vecinul, indiferent de declarațiile la nivel diplomatic!

Date fiind acestea, vă întreb, de ce să lași fundația economică a țării la voia întâmplării, a intereselor potențial ostile țării?

Industria grea și chimică, precum și cea extractivă, trebuie să fie în administrarea statului, în proprietate publică (privată). La fel ca și în cazul celorlalte regii autonome, statul trebuie să organizeze un management performant, independent, moral, stimulat astfel încât eficiența acestor întreprinderi să fie maximă. Pentru asta nu trebuie decât un sistem social meritocrat și un Cod Penal foarte aspru care să descurajeze furtul, corupția, nemernicia.

Dacă statul nu dispune de o industrie extractivă puternică, capabilă să asigure în mod independent exploatarea propriilor bogății naturale, ajungi la mâna unor oligarhi sau state străine care, desigur, vor extrage ele mineralele din sol, dar își vor lua partea leului.

Vor mai șpăgări câțiva politicieni aflați la putere și vor da și statului 4%, să nu zică prostimea că nu a primit nimic. Și astfel, ajungi ca tu, țară, să nu mai beneficiezi de propriile bogății. Păi, decât să te alegi cu doar 4% din CEEA CE-I DE DREPT AL TĂU, mai bine nu exploatezi deloc și le lași acolo să le exploateze generațiile viitoare, atunci când un nou sistem va permite exploatarea lor în folosul exclusiv al țării și al poporului.

Este inimaginabil cum o țară bogată ca România a reușit să-și înstrăineze în câțiva ani toate bogățiile naturale fără niciun beneficiu pentru țară, pentru poporul român. Vor spune politicienii că nu le-au înstrăinat, ci doar le-au dat în exploatare – MAI GRAV!

Tot petrolul și gazul de sondă a intrat în proprietatea statului austriac (majoritar la OMV) pentru 4% redevențe. Adică, e ca și cum dumneavoastră aveți un pom, să zicem un măr, în curte și pentru că vă e lene să culegeți singur merele, îi cedați vecinului recolta în schimbul a 4% din merele pe care le culege. Adică, dacă el culege 100 kg de mere DIN COPACUL TĂU, își ține lui 96 kg și îți dă ție 4 kg! Asta, cică, e o afacere bună! Dar nu producția mărului pe un an, ci pe toată durata lui de viață!

Tot petrolul și gazul din platforma continentală a Mării Negre a fost dat pe șestache unei companii străine în aceleași condiții. Poporul nici măcar nu e consultat, dar mai mult, nici măcar informat. Contractele sunt mereu secrete astfel încât trădarea de țară să nu iasă la suprafață, iar comisiunile de „privatizare” să rămână confidențiale.

Minerurile României (aur, wolfram, argint, uraniu) din Munții Apuseni au fost date pe mai nimic unor străini, iar industria minieră din România nu are de lucru, minerii români sunt disponibilizați.

Toate bogățiile României înstrăinate pe mai nimic sub pretextul că statul nu ar fi un bun administrator. Dar cine e statul, domnilor? Statul nu sunt politicienii care formează instituțiile statului? Statul nu sunt armatele de paraziți care căpușează societatea românească? Statul, nu sunt incompetenții numiți politic la conducerea tuturor agențiilor și instituțiilor care ar trebui să administreze bogățiile țării în folosul poporului Român?

ESTE ESENȚIAL PENTRU ROMÂNIA SĂ DEȚINĂ INDUSTRIE GREA, EXTRACTIVĂ, CHIMICĂ ÎN PROPRIETATE PUBLICĂ! Asta nu exclude posibilitatea de a exista ramuri ale acestor industrii și în proprietate privată!

6. industria energetică în proprietate publică

Industria energetică trebuie să fie în proprietate publică, în administrarea statului. Orice om înțelege de ce, numai politicienii par a nu înțelege! Aceste explicații pe care le voi da în continuare nu sunt pentru un om cu inteligență medie sau peste medie, ci pentru politicieni.

Deci, o să vă explic în termeni cât mai simpli ca să înțelegeți: energia este pentru un stat ceea ce e mâncarea pentru un om. Dacă ești stăpân pe ceea ce înseamnă alimentația ta, înseamnă că ești stăpân pe sănătatea și pe puterea ta de muncă. Înseamnă că ai independență, că ești liber, că nu depinzi de nimeni. Ați înțeles? No, așa e și cu energia pentru o țară – dacă țara este stăpâna sistemului energetic, ea e independentă și își poate asigura sursa vitală de existență a economiei, a locurilor de muncă etc. Dacă însă energia este în mâinile unor oligarhi sau ale altui stat, acesta te poate șantaja sau mai mult, printr-o politică agresivă, răuvoitoare poate să-ți distrugă economia națională, să te înrobească.

Este inadmisibil ca România să cedeze toate drepturile de exploatare a potențialului eolian în mâinile unor alte state! Cum pot investi Cehia, Austria, Spania, Italia, Portugalia în energia eoliană din România, dar statul român nu poate? Nu – statul român nu poate investi decât în săli de sport în comune cu 10-20 de copii!

Statul român nu are bani de investiții superrentabile în energie regenerabilă, dar are bani de investit în pârtii de schi și telegondole în deșert. Păi, ce să faci dacă sponsorii de partid, furnizorii de șpagi, se pricep doar la construcții și telegondole?

Și uite așa, ajung românii să plătească peste 30% din valoarea facturilor de energie pentru prosperitatea popoarelor prietene. De ce să nu muncim noi, românii, pentru creșterea nivelului de trai al cehilor și al austriecilor? După aceea ne minunam de nivelul ridicat de trai al vecinilor... Sigur că au nivel de trai ridicat dacă fură munca românilor prin complicitatea trădătorilor de țară români. Apoi se plâng austrieicii că vin românii (romii) să muncească în Austria! Păi ce să faci, măi, demni urmași a lui Adolf, dacă voi le-ați furat banii, petrolul, locurile de muncă, femeile, tot?

Soluția? Pușcăria pentru hoți și trădători, naționalizarea pentru jefuitori și profitori!

ESTE ESENȚIAL PENTRU ROMÂNIA SĂ NU PERMITĂ ÎNSTRĂINAREA ȘI EXPLOATAREA RESURSELOR SALE ENERGETICE DE CĂTRE COMPANII STRĂINE!

7. încurajarea producției, dezvoltarea sectorului industrial

De ce încurajarea producției, a industriei și nu a bursei și a fondurilor de investiții? Pentru că producția și serviciile creează plus valoare, creează VALORI! Doar prin producție se poate crea bogăție reală, creștere a nivelului de trai și de civilizație a maselor pe termen lung. Eu nu o să vă spun că „munca l-a înnobilit pe om“, ci că „munca oferă o viață demnă și uneori chiar fericită“. Munca este singura care creează valoare reală pe termen lung.

Veți spune că și activitatea bursieră sau fondurile de investiții speculative sunt tot muncă. Da, dar fără efecte materiale care să se regăsească în bunuri și produse. Sigur că nu o să ne apucăm toți să producem. E nevoie și de sfera serviciilor și de finanțe-bănci-asigurări. E nevoie și de bursa și de comerț, dar acestea trebuie să fie o necesitate firească, urmare a unei activități productive.

Vedeți dumneavoastră, munca, activitatea productivă, implică și cere servicii ca o condiție *sine qua non*. În clipa în care ai activități productive, servicii de întreținere, mentenanță, comerț, marketing, finanțe, bănci, bursa devine o necesitate benefică pentru societate.

Pentru o societate bazată pe speculații financiare, activitatea productivă nu este o condiție *sine qua non* și o societate bazată pe speculații financiare sau de orice altă natură este o societate bolnavă ce nu trăiește și nu se dezvoltă în armonie cu natura. Dacă toată planeta s-ar decide că e mult mai ușor și rentabil să trăiești din speculații, bănci, investiții speculative, bursă, asigurări și nimeni nu ar mai munci în sfera productivă, ce am face? Cine ar mai produce mâncare, mașini, echipamente, produsele necesare vieții și muncii chiar și în domeniul speculativ?

Comerțul, serviciile, finanțe-asigurări-bănci-bursă trebuie să fie o rezultată, o consecință, o reacție la activitatea productivă, dimensionată corect pe satisfacerea nevoilor activității productive. În clipa în care aceste activități nu mai sunt corelate, dimensionate pe

necesitățile activității productive, ci excedentare, ele devin speculative și în mod automat, ele devin un balast pentru societate în loc să reprezinte o binefacere.

De ce e important pentru o țară să își bazeze economia pe producție, pe industrie?

Uitați-vă la Germania. Producția industrială este 90% din secretul nivelului ridicat de trai din această țară!

Ceașescu nu bătea toba degeaba, toată ziua, cu industrializarea țării. Dacă vrei nivel de trai ridicat al poporului, nu din agricultură o să reușești... Industria este cea care aduce valoare adăugată mare, care aduce excedent al balanței comerciale și PIB mare. În 1989 România avea o pondere de aproximativ 40% a industriei în PIB și... era încă prea mică, dar era pe un drum ascendent. Azi, România are doar aproximativ 25% din PIB din industrie și asta ne duce cu pași mici și repezi către stadiul colonial, dar problema e că odată cu scăderea ponderii industriei în PIB și nivelul de trai scade spre cel al țărilor subdezvoltate.

Sigur, nu se mai pot clasifica economiile după nivelul industriei în PIB... Azi sunt țări care fac mai mult din speculații și activități bancare decât se poate face din industrie. Trăim în epoca post industrială, a marilor speculații, a gangsterilor cu gulere albe care au descoperit noul Eldorado în speculă, investiții speculative, tranzacții financiare.

Sigur că nu e ușor să faci industrie... E mult mai ușor la bursă sau speculații imobiliare. Producția înseamnă muncă grea, fabrici, ordine, disciplină, stres și mai ales, organizare. Cultura organizațională este un aspect esențial pentru o țară dezvoltată. Aceasta este, după părerea mea, cea mai mare pierdere suferită de România în ultimii 23 de ani.

România era, până în 1945, o țară preponderent agrară. În 45 de ani România a reușit să recupereze un decalaj imens față de celelalte țări industrializate din Europa, dar Europa nu a văzut cu ochi buni acest lucru și cu ajutorul trădătorilor politici a reușit să distrugă, să radă din temelii toată industria românească și odată cu aceasta și cultura organizațională, ce cu mari sacrificii fusese dezvoltată în 45 de ani de dictatură comunistă.

Românul se naște artist, inteligent, frumos, cu o sumedenie de calități, dar și cu câteva defecte: românul e din naștere antiordine,

antiorganizare, antidisciplină. E aproape imposibil să organizezi și să disciplinezi un astfel de popor. ACEST LUCRU E POSIBIL LA ÎNCEPUT DOAR PRIN DICTATURĂ și apoi, de-alungul multor ani, prin educație susținută în această direcție, poate intra în reflex. Dacă după 45 de ani de dictatură ar fi urmat încă 50 ani de educație în acest spirit, probabil, poporul român ar fi putut deveni un popor puternic. Din păcate, tot ceea ce s-a obținut prin dictatură, din acest punct de vedere, s-au irosit în 20 de ani de democrație.

CULTURA ORGANIZAȚIONALĂ probabil că nu se va mai putea niciodată reconstrui în România.

România a pierdut enorm în acești 24 de ani de democrație!

A pierdut:

- cultura organizațională;
- toate bogățiile naturale;
- toată industria;
- toată agricultura;
- sistemul de irigații;
- sistemul educațional meritocrat;
- o generație de tineri valoroși plecați hai-hui prin toată lumea;
- cultura care, paradoxal, a înflorit în terenul arid, neprielnic al socialismului;
- independența și suveranitatea.

8. economie semiplanificată bazată pe o Strategie Națională de Dezvoltare

Știu, iarăși o să le dau apă la moară dușmanilor care îmi pândesc fiecare pas, fiecare greșeală...

Economie (semi)planificată... comunistul, socialistul, nazistul, pedofilul...

DA, economie (semi)planificată bazată pe o strategie de dezvoltare durabilă, nu ca acum când totul e un haos, o dezordine generalizată, în care ce construiește unul, vine următorul și dărâmă sau, în cel mai bun caz, lasă în paragină ajungându-se astfel la ineficiență, risipă și involuție.

Planificarea înseamnă MANAGEMENT. Managementul înseamnă PLANIFICARE.

Conducerea planificată înseamnă organizare, ordine, disciplină, rigurozitate, seriozitate, eficiență, predictibilitate, armonie.

Dezvoltarea neplanificată e haos și dezordine!

Un gânditor grec spunea că „pentru o corabie ce nu are un port de destinație, niciun vânt nu este prielnic“.

No, tot așa și cu o țară care navighează în derivă... nu o să ajungă în niciun caz într-un port ci, eventual, pe mână piraiților.

România are nevoie de o Strategie Națională de Dezvoltare, dar această strategie nu poate fi pusă în aplicare decât de către o conducere meritocrată. Punerea în aplicare a acestei strategii necesită profesionalism, inteligență, moralitate, coeziune, organizare, echilibru, înțelepciune. Nu poți cere clasei politice aceste lucruri... Din start, clasa politica nu are nimic în comun cu inteligența, profesionalismul, moralitatea. La capitolul organizare și coeziune am văzut vreme de 23 de ani cât de bine stau. Nu e de ajuns că elaborează niște... e greu să le spui strategii... niște plănuțe de răsul curcilor, gen săli de sport la sate și telegondole în pustiu, dar nici de alea nu se țin. Vine un partid și începe ceva, vine următorul și demolează sau lasă de izbeliște tot ceea ce a început precedentul.

Ca să poți construi o țară prosperă ai nevoie de VIZIONARI care să construiască o capodoperă de strategie de dezvoltare a țării pe cel puțin 30 de ani și apoi să ai guverne de superspecialiști care să urmeze întocmai, care să pună în practică acea strategie, pe baza unor planuri anuale. 30 de planuri anuale care să formeze un întreg, o STRATEGIE NAȚIONALĂ DE DEZVOLTARE. Apoi, plecând de la asta, țara va crește, se va dezvolta echilibrat, armonios, fără „surprize“.

9. Încurajarea firmelor mici, crearea unei economii bazate preponderent pe companii mici, private

Dacă profitul rămâne la clasa de mijloc și se reîntoarce pe piață sub formă de investiții și cheltuieli, avem creștere economică sănătoasă care se regăsește în creșterea nivelului de trai. Bani nu ies de pe piață și... banul care circulă face pui.

Dacă profitul ajunge preponderent la marile companii, profitul iese de pe piață, ajunge prin offshore-uri sau în depozite bancare, iar banii nu mai pot fi reintroduși pe piețe decât sub formă de credite – BANI OTRĂVIȚI!

Încurajând înmulțirea firmelor mici crezi o pătură mare de clasă mijlocie, oameni cu putere de cumpărare bună, cu situație

materială prosperă, baza unei societăți prospere, civilizate și fericite. Acești oameni cu venituri bune vor crea cerere, cererea va crea producție, producția va crea locuri de muncă, locurile de muncă vor crea venituri populației și bugetului care, la rândul lor, vor crea investiții de stat și astfel se va crea o spirală pozitivă în locul spiralei negative din actualul sistem.

Combinat cu o reglementare strictă a creditării și cu managementul meritocrat al societății, aceste lucruri vor conduce la o economie puternică în care creșterea va fi sănătoasă, uniformă, fără creșteri mari urmate de crize profunde. În timp, acest lucru se va regăsi în creșterea nivelului de trai, o viață mult mai bună, locuri de muncă sigure, o atmosferă mai relaxată, o civilizație umanistă.

Azi avem o societate în care, mai pe față, mai pe „neve“, adevărata lege care ne guvernează societatea e Legea Junglei. În sistemul nou propus de mine, societatea aceasta se va rupe de Legea Junglei, iar o nouă societate, cu valori umaniste, îi va lua locul. E timpul ca omul să se rupă de condiția animalică, e vremea ca nivelul de conștiință și civilizație să se apropie de nivelul tehnologic atins de specie. Va fi greu și un proces de durată, dar este singura posibilitate pentru ca specia să nu o ia la vale, să nu înceapă decăderea acestei civilizații!

În România s-a făcut tot posibilul pentru a se distruge clasa de mijloc, micile firme private.

În domeniul comerțului au fost distruse marea majoritate a firmelor private prin apariția hipermarketurilor.

În domeniul industrial au fost îngenuncheate toate inițiativele prin creditele bancare cu dobânzi duble sau triple față de restul Europei. Nu poți să dezvolți o întreprindere industrială fără investiții în utilaje și tehnologie, iar investițiile înseamnă credite. Tocmai asta nu au făcut băncile – să finanțeze firmele de producție. Băncile au preferat să finanțeze consumul și astfel și-au adus un mare aport la ruina țării. E drept că nici statul român (mafia politică) nu a încurajat firmele de producție. Păi, ce interes ai să faci producție când se câștigă mai mult și mai ușor din comerț și șaormerii?

Bandiții de parteneri europeni ne-au dat fonduri europene, dar au avut grijă ca acestea să nu ajungă la cei ce doreau să facă producție. Cum adică, să producă românii, să creeze românii valoare adăugată mare? Ba pardon – asta e monopol german! Românii au

primit fonduri europene pentru pensiuni. Da – asta au voie să facă românii – pensiuni pentru vânătorii germani care să vină la distracție, să ne împuște urșii ziua și... fetele frumoase noaptea.

Chiar și atunci când fondurile europene se dau pentru producție, banii se întorc tot în industria germană sub formă de achiziții de tehnologie, mașini-unelte, iar acești bani devin în final un balast pentru balanța comercială a României și un motor pentru economia germană! Studiile spun că pentru fiecare 1 euro fond european alocat României, se duc 1,2 euro în Germania!

La toate acestea mai adăugați și birocrația inimaginabilă care face ca pentru o firmă mică, o mare parte a resurselor să fie irosită pentru rezolvarea a fel de fel de minuni birocratice, inventate în mod special ca să se scurgă banii de la firme la clientela politică angajată în hățușul de agenții și institute specializate în tăiat frunze la câini. Registrul Comerțului e exemplul cel mai elocvent – aproape nu e lună să nu plătești taxă de protecție pentru o hârtie total aiurea fără de care economia a funcționat la fel de bine vreme de 20 de ani!

Ca să pună capac și ca să aibă bani de tocat, au mai făcut ceva politicienii – un CAS uriaș care să împovăreze firmele, să descurajeze angajările și să ucidă din start orice plan de afaceri. Sigur că e nevoie de un CAS mare... Păi din ce să fie plătite pensiile oamenilor mituiți electoral cu pensionari începând cu vârsta de 40 de ani? Din ce să fie plătite pensiile uriașe ale judecătorilor care și-au făcut datoria și vreme de 23 de ani nu au condamnat niciun politician? Din ce să fie plătite salariile popilor care prostesc babele și moșii ce trăiesc în Evul Mediu, să meargă să voteze demnii urmași ai PCR? Păi, ce agent electoral mai bun ca popa există în România? Păi, dacă popa, care e trimisul lui Dumnezeu pe pământ, le cere enoriașilor să-l voteze pe precuciosul Iliescu, ei săracii, ce să facă? Ce, nu e Iliescu creștin? Și ce dacă? Ce ne legăm de fleacuri dacă ne cadorișește cu sute de hectare de păduri? Oare cine va face averi imense din exploatarea pădurilor? 10% la Biserică și restul... ați văzut vreodată un popa sărac?

O să avem noi grijă și de păduri... maxim 10 ha privat – restul e proprietate publică!

10. echilibrarea balanței comerciale – excedentul comercial trebuie să fie filozofia de bază a economiei

Secretul nivelului de trai ridicat al Germaniei stă în mare măsură în strategia economică de excedent al balanței comerciale. O economie bazată pe industrie care creează valoare adăugată mare și exporturi mult mai mari decât importurile, de zeci de ani. Asta înseamnă că în Germania intră an de an mai mulți bani decât ies, iar acest surplus de bani face ca ei să se regăsească în creșterea veniturilor cetățenilor. Nu e nicio filozofie. Trebuie doar să ai o economie bazată pe plus valoare adăugată mare și exporturi cât mai mari. Germania nu are nici petrol, nici gaze naturale, nici aur precum România, dar are niște conducători patrioți – nici măcar deștepți... doar patrioți, e suficient. Dacă poporul respectiv mai este și disciplinat, ordonat și își transmite din generație în generație un adevărat cult pentru organizare, avem toate ingredientele succesului german.

Atunci când ai o economie bazată pe export de materii prime și import de produse finite, se numește că ești o colonie. Un stat performant, organizat, condus de politicieni patrioți nu își vinde resursele de materii prime și nu le dă în exploatare unor străini care să ia caimacul. Când ai norocul de a deține atâtea bogății naturale, te organizezi astfel încât să le exploatezi, să le prelucrezi și apoi să trimiți pe piața internă și externă produse finite ce încorporează nu doar valoarea intrinsecă a materiei prime, ci și multă muncă, tehnologie, inteligență. Ajungi astfel la un produs intern brut maximizat, un necesar foarte mic de importuri dacă deții în subsoluri necesarul țării de materii prime și minerale și un export mare, prin faptul că vinzi produse cu valoare adăugată mare. Pentru asta e nevoie de management profesionist, este nevoie de industrie, de cultură organizațională, strategie, viziune, dezvoltare planificată, ordonată, este nevoie ca toate „frâiele” țării să tragă la fel, în aceeași direcție, nu unele hăis și altele cea!

România a lichidat din 1990 până acum 1.256 de obiective industriale. Când îi întreb pe politicienii implicați de ce au făcut-o, invariabil, îmi răspund că aveau tehnologie învechită și că nu mai

făceau față concurenței, că era o industrie bazată pe export și odată cu căderea pieții CAER, au rămas fără piață de desfacere. Am fost curios câte din aceste 1.256 de fabrici exportau în țările CAER – rezultat? Maxim 15-20%! Și cu restul ce-ați avut?

Cu ce vă încurca Tractorul Brașov, dragi politicieni? Tractorul exporta în Cuba, Irak, Iran, Egipt, Libia, țări care și azi plâng după tractoarele și camioanele noastre care nu erau la fel de bune ca cele vest-europene, dar costau mai puțin de jumătate.

Adevărul e altul – că le-ați lichidat, falimentat, fie din incompetență, fie din căpușare, fie din șpăgăreală, fie din trădare.

Ce are trădarea cu lichidarea unor fabrici?

Păi, să vă explic: atunci când o firmă mare producătoare de tractoare din vestul Europei vrea să pună mână pe piața din Orientul Apropiat și nordul Africii de 20 ani și nu reușește din cauza tractorului românesc, iată că i se ivește o ocazie excepțională să scape de concurentul român foarte repede și ieftin: câteva șpaguțe la mafia politică românească, câteva decizii ale acestora care să rupă picioarele fabricii și gata Tractorul... faliment... Și iată cum rămâne producătorul vest-european singur pe piețe, fără concurență!

Dacă îi întrebi pe politicieni de ce au privatizat – lichidat toată industria, o să spună că statul nu e un bun administrator. Păi cine e statul, măi incompetenților, vreo statuie din Insula Pastelui? Nu voi, politicienii, conduceți instituțiile statului? Și dacă voi nu sunteți buni manageri, buni administratori, DE CE VĂ BĂGAȚI, CE CĂUTAȚI LA CONDUCEREA ȚĂRII? Dacă nu sunteți un bun conducător al statului și o recunoașteți singuri, de ce nu schimbați sistemul, de ce nu instalați meritocrația? Ca să nu pierdeți ciolanul, privilegiile? Aha... păi spuneți așa, că noi românii trebuie să trăim prost ca să puteți trăi voi, mafia politică, bine!

Și uite așa ajunge România dintr-un mare exportator, dintr-o balanță comercială puternic pozitivă în 1989, o țară care de 23 de ani, an de an, înregistrează deficit al balanței comerciale, adică în termeni reali, sărăcirea populației, sărăcirea țării!

România producea înainte de 1990, 40.000 de tractoare și 10.000 de camioane pe an. Știți ce înseamnă asta? Peste un miliard de euro în plus pe an raportat la valoarea reală de azi a banilor. Asta ar însemna peste 0,7% în plus la PIB numai din două fabrici! Fără conexe! Fără încă atâția alții pe orizontală!

În 20 de ani ar fi putut însemna aproximativ 20-30% mai puțin la deficitul de cont curent, adică un nivel de trai cu 20-30% mai mare pentru poporul român! Sigur că sunt cifre orientative, dar vi le spun ca să vă puteți face o imagine asupra impactului dezindustrializării și a amplorii, a efectelor managementului țării în acești 23 de ani.

Din 1990 până în 2013, România a înregistrat un deficit total al balanței comerciale de aproape 130 miliarde (echivalent) de euro! Asta după ce în perioada 1980-1990 înregistrase un excedent de 17,5 miliarde de USD, echivalentul a peste 30 miliarde de euro în termeni reali! Deci, peste noapte, industria românească a devenit necompetitivă și brusc am sărit de la +30 miliarde, la -130 miliarde!

Numai în perioada 2007-2008 s-a înregistrat un deficit al balanței comerciale de 45 miliarde euro! Incredibil, nu? Țăsta e rezultatul guvernării liberale, a capitalismului sălbatic bazat pe consum turbat, fără nicio strategie, fără nicio viziune, o conducere golănească a țării. Practic, o treime din deficitul balanței comerciale a României pe 23 de ani a fost făcut de către un singur... era să-i zic om... de către un singur incompetent!

Deficitul de cont curent (care include deficitul balanței comerciale) merge mână în mână cu datoria de stat, după cum se poate lesne vedea: 130 miliarde de euro deficit al balanței comerciale și 100 miliarde de euro datoria publică plus privată.

Și uite așa, de la un plus de 2 miliarde de USD în 1990, ajunge statul român la o datorie de 130 miliarde de euro în 2013. Ce înseamnă asta? Că practic, fiecare român, are pe lângă datoriile pe care și le-a făcut singur, un plus de datorie de 6.000 de euro pe care i le-a făcut politicianul. Asta înseamnă că orice familie de 4 persoane are o datorie de 24.000 de euro de care nici nu știe... Sigur că familia de români nici nu a văzut acești bani și nici nu i-a primit, dar o să-i plătească, pentru că acești bani au fost însușiți de către hoarda de politicieni ce s-au perindat la putere în acești 23 de ani. Bani aceștia nu sunt fictivi – îi puteți vedea în vilele somptuoase ale actualilor sau foștilor politicieni, în limuzinele de pe stradă și în conturile acestora din țările off-shore.

Echilibrarea balanței comerciale și trecerea pe excedent trebuie să fie o prioritate pentru viitorii guvernanți ai sistemului meritocrat și este înscrisă în Constituția Meritocrată. România are

toate condițiile de a realiza acest obiectiv – nu e nevoie decât de un sistem social și economic performant.

11. PIB sănătos și reducerea risipei

Este de notorietate faptul că am devenit o societate de consum. O societate care consumă, care aruncă mult mai mult decât ar fi nevoie, o risipă imensă atât în domeniul agricol, cât și industrial. Se pune puțină bază pe reciclare, pe refolosire, pe economie, pe randament și eficiență. Cred că o țară ca România ar putea câștiga cel puțin 2% din PIB din economie, fără niciun sacrificiu – doar educație în ideea economisirii. Să stingi un bec, să nu arunci pâinea la gunoi, să nu arunci haine doar pentru că nu mai sunt la modă, să reparați un obiect electrocasnic în loc să-l aruncați pentru orice mic defect sau, mai rău, să-l aruncați pentru că e „depășit moral”. Adică schimbăm telefonul mobil pentru că e depășit moral, pentru că râd colegii de noi că avem un model de anul trecut... Ce societate bolnavă... Să arunci haine, pantofi, aparatură, mobilă etc. doar pentru că „e depășită moral”, că nu mai e la modă... Asta va trebui să dispară din obiceiurile oamenilor chiar dacă prețul va fi o reducere de circumstanță a creșterii economice. O creștere economică bazată pe astfel de principii se face într-o societate bolnavă... este o boală morală... Ea se numește nesimțire, snobism!

România are azi un PIB de aproximativ 140 miliarde de euro, aproximativ 40% din media UE/cap de locuitor. 90% din PIB este făcut de companii private și iată, aveți și parte din cheia... insuccesului. Țări cu tradiție capitalistă mult mai lungă decât România, precum Austria, Franța, Italia și chiar Anglia, au o pondere mai mare a sectorului de stat în PIB!

Iată că România a devenit exemplul de capitalism pentru capitaliștii de tradiție! Ce contează că suntem în coada Europei din toate punctele de vedere... sau poate că sunt legate cele două aspecte... Poate că suntem mereu în contratimp.

Un PIB sănătos pentru România ar trebui să fie constituit azi din aproximativ 40% industrie, 40% servicii, 20% agricultura, turism etc. Acesta ar fi un PIB armonios care să asigure o creștere economică sănătoasă, o creștere rapidă a nivelului de trai. Prin implementarea măsurilor din Programul Meritocrația, PIB-ul ar putea avea o

creștere medie de 8-10% în primii 10-12 ani, până prin 2025, apoi 5-8% până prin 2035 și o stabilizare în jurul a 3-5% după 2035, până la recuperarea decalajelor față de restul țărilor dezvoltate din UE în jurul anului 2060. În condiții normale (nu e cazul României până la recuperarea decalajelor și stabilizare economică), o creștere economică mai mare de 3-4% nu poate fi decât nesănătoasă. Nu poți avea o creștere economică de peste 4% doar din productivitate și inovație...

DEFICITUL BUGETAR TREBUIE SĂ FIE INTERZIS PRIN LEGE!

Sigur că apar și neprevăzute, sigur că apar situații excepționale și se poate întâmpla să închei un an cu deficit, dar atunci trebuie să fie obligatorie compensarea ÎN ANUL URMĂTOR!

BUGETUL TREBUIE CONSTRUIT MEREU PE ZERO, iar rectificările bugetare nu trebuie să încalce acest principiu!

Practic, luând această măsură, înseamnă că statul, țara, nu se va mai putea împrumuta pentru a acoperi incompetența și promisiunile populiste. Înseamnă că nu mai poți fura de la copiii tăi!

Nici excedentul bugetar nu face bine și în cazul în care se întâmplă (mai puțin probabil) se va compensa în anul următor, de asemenea. De ce nu face bine excedentul bugetar? Pentru că dacă nu e folosit la plata unor datorii (plecăm de la premiza că nu există datorie publică), înseamnă că ai blocat resurse, că nu ți-ai folosit potențialul la maxim, că nu ai pus banii în circulație. Practic, ai luat din nivelul de trai al populației fără nicio rațiune, fără nicio logică.

Deficitul bugetar este o greșeală și popoarele trebuie să înțeleagă că minciuna, viclenia, nu folosesc la nimic. Degeaba îți furi căciula singur – n-ai rezolvat nimic. Soluția este managementul eficient, profesionist și un popor care să admită că trăiește după cum muncește.

Nivelul de trai va reflecta exact acești 2 parametri: eficiența managerială și muncă (calitate și productivitate).

În clipa în care construiești un buget pe deficit înseamnă că, din start, tu te gândești să oferi poporului mai mult decât merită și vei face acest lucru apelând la împrumuturi – practică firească într-o democrație politico-mafiotă în care trebuie să mituiești poporul ca să te aleagă, să te lase să mai stai o tură la furat, dar total nerecomandată, lipsită de logică într-o meritocrație.

Există riscul ca specialiștii, profesioniștii care vor conduce țara să fie nevoiți ca în anumite momente să ia măsuri nepopulare, dar

poporul trebuie să înțeleagă faptul că uneori în viață ai de ales între două rele și e de preferat un rău mai mic iminent unui mare rău amânat. Popoarele nu trebuie să se mai comporte ca niște copii răzgâiați și răsfățați. Atunci când ești bolnav, trebuie să iei medicamente amare și să faci injecții dureroase ca să te vindeci. Dacă nu accepți aceste sacrificii, prețul poate fi înrăutățirea situației și chiar dispa-riția!

Salariile din sistemul bugetar și privat trebuie armonizate astfel încât să nu existe tendințe migraționiste într-un sens sau altul, sau chiar mai rău, să apară tensiuni între unii și alții. Sistemul bugetar trebuie optimizat și va fi nevoie de un efort mare pentru a-l dimensiona corect, pentru a-l reforma. La ora actuală sistemul bugetar este mult supradimensionat, atât din punct de vedere numeric, cât și al salariilor, din cauza sistemului politic mafiot. O grămadă de rubedenii și piloși și-au găsit locuri călduțe, cu salarii mari și avantaje nejustificate prin muncă, ci doar prin apartenența la o anumită clică politico-mafiotă.

Dezvoltarea țării trebuie să se facă pe scheletul unei strategii de dezvoltare astfel încât schimbarea guvernelor să nu ducă la dezorganizare, contratimpuri, blocaje de investiții, pentru că toate acestea înseamnă ineficiență și pierderi.

Mințile luminate ale țării trebuie să elaboreze planuri de dezvoltare pe termen mediu și lung pe care guvernele ce se succed la conducerea țării să le respecte. Astfel, nu se va mai întâmpla ca în democrația politico-mafiotă când un guvern zice hăis și vine altul care zice cea. Un guvern construiește ceva, iar următorul distruge ce a făcut precedentul și face altceva după care... rotația la guvernare, că deh, cică așa e bine, așa e democratic – toți gangsterii să vină cu rândul la putere, să se îmbogățească toți, nu doar unii! În cel mai fericit caz, cei noi veniți la ciolan, fac planuri, investiții doar pe termen scurt, minore, care pot fi finalizate într-un mandat. Și astfel, o țară ca România, face investiții publice în săli de sport în sate cu 10 copii în loc să facă autostrăzi, irigații, amenajări funciare, hidrocentrale, îndiguiri, parcuri eoliene etc., ce ar reprezenta investiții de lungă durată ce ar depăși o singură legislatură.

12. descurajarea activităților economice speculative, reglementarea strictă a sistemului bancar

Prin bursă și speculații nu crezi plus valorare. Prin bursă și speculații financiare sau de orice altă natură, ceea ce câștigă unii, pierd alții! Speculațiile financiare și bursiere înseamnă viclenie, șmecherie, furt, mai mult sau mai puțin legal, poate presupune inteligență, dar în niciun caz nu este ceva benefic pentru societate. Este corect din punct de vedere al Legii Junglei – al mai deștept, mai șmecher, mai viclean, îl păcălește pe cel mai prost, mai naiv, dar nu asta trebuie să fie societatea spre care tindem. Eu cred că oamenii trebuie să aspire la o societate în care munca, valoarea constructivă, să fie apreciată și valorificată pentru că doar munca poate duce la creșterea nivelului mediu de trai al maselor. Prin speculații, mereu se vor îmbogăți câțiva pe spinarea majorității naive – nu asta ne dorim de la o civilizație evoluată!

Și totuși... lumea de azi e construită pe un fundament în care șmecheria, speculația, furtul intelectual, joacă un rol foarte important. Majoritatea marilor averi din ultimii ani s-au creat pe bază de speculă. Marii oligarhi, „stăpânii“ de mâine, nu sunt altceva decât rodul speculației. Genii ale răului și-au pus inteligența, energia și priceperea în slujba câtorva oligarhi pentru a-i ajuta să ia în robie toată planeta. E un pas înainte... acum 50-100 ani, geniile răului erau angajate de către buncii oligarhilor de azi pentru a crea arme de distrugere în masă cu care să asuprească popoarele. Fiii și nepoții lor au evoluat – nu mai angajează geniile răului pentru rachete și bombe, ci pentru inginerii financiare.

Veți spune că n-ai ce-i face!

Ba ai!

Soluția este un nou sistem social și economic care să fie construit pe principii umaniste, pe principii de cinste, valoare, profesionalism, voința de a face bine, respect pentru valorile familiei, pentru cultură și educație. Un nou sistem în care șmecheria, viclenia, specula, să fie descurajate prin legi dure.

Este clar că câștigurile din speculă, viclenie, șmecherie, trebuie descurajate. Pentru asta e nevoie de un impozit pe profit diferențiat în funcție de activitate.

E aberant să existe același impozit atât pentru producători cât și pentru comercianți, servicii sau sistemul financiar. În felul acesta descurajezi producția, descurajezi munca și încurajezi specula și șmecheria. Astfel, societatea devine imorală, economia nesănătoasă și apoi te mai miri că au loc relocări ale fabricilor către alte meleaguri. Nimeni nu pleacă de prea mult bine, dar regulile jocului din sistemul economic capitalist occidental încurajează bursa, specula, fondurile de investiții speculative, activitățile financiare și descurajează munca, producția. Evident, se câștigă mult mai ușor și mai mult din speculă și șmecherii financiare, dar societatea are de suferit, atât moral cât și economic, pe termen lung.

13. reglementarea strictă a creditării

Creditele sunt una dintre cauzele principale ale crizei economice și ale haosului financiar din zilele noastre. Vorbesc pe larg despre acest subiect în alt capitol al cărții. Soluția pentru viitor este un sistem economic cu un sistem bancar foarte strâns reglementat astfel încât sectorul financiar să nu mai fie un generator de dezechilibre economice și speculații, ci un factor de echilibru și progres. Creditul de consum este o aberație a naturii și trebuie, dacă nu să înceteze, cel puțin să fie mult contractat, restrâns atât ca întindere în timp cât și ca valoare.

La creditul pentru locuințe e mai delicat...

Într-o societate haotică cum este cea actuală, creditul pentru locuințe este o adevărată aventură, pot spune o investiție speculativă și cred că trebuie oprit cu desăvârșire măcar pentru un timp.

Într-o societate meritocrată în care locul de muncă este asigurat, economia este stabilă, fără fluctuații majore în timp, se poate vorbi despre un credit imobiliar, dar de bun-simț. Adică să pună proprietarul minim 50% din valoarea casei și să vină banca cu ceilalți 50%, dar cu rate calculate astfel încât să nu pericliteze securitatea financiară a clientului. Cred că rata lunară nu trebuie să depășească 30% din veniturile familiei. Banca trebuie să preia atribuțiile de înțelepciune în numele clientului. Banca trebuie să înțeleagă că urmărind binele clientului își urmărește de fapt binele sau, securizarea creditului și implicit recuperarea lui. Banca trebuie să înceteze a-l mai privi pe client ca pe o pradă bună de jupuit. Sigur că oligarhul

din spatele băncii o să spună că sunt nebun, că viața e o junglă în care cel mai tare și mai șmecher îl mănâncă pe cel mai slab, dar eu o să le spun că asta nu se mai aplică într-o societate meritocrată.

Într-o societate meritocrată banca trebuie să fie partener cu clientul astfel încât fiecare să iasă în câștig și la sfârșit toată lumea să fie mulțumită. Se va reglementa prin legi activitatea băncilor astfel încât oligarhii să uite de legile junglei...

Creditul trebuie să fie un motor al economiei și nu o sursă de îmbogățire a unor deja superbogați.

E nevoie de credit, în special în domeniul economiei private, a investițiilor private, în industrie, dezvoltare, tehnologie. Într-o societate meritocrată așezată, poate merge și creditul ipotecar, pe sume sub 50% din valoarea activelor și termen mai mic de 10 ani, dar creditul de consum trebuie cel puțin redimensionat la maxim un an dacă nu chiar eliminat total!

14. sistem de pensii și asigurări, mixt

Fiecare trebuie să se preocupe singur de viața și viitorul lui. În ziua de azi, în unele state ești obligat prin lege să te asiguri pentru te miri ce... Nimeni nu trebuie să fie obligat să-și asigure mașina sau casa, la fel cum nimeni nu te poate obliga să-ți cumperi sau nu televizor.

A obliga pe cineva să-și asigure bunurile, înseamnă a nu-i respecta libertatea, a nu-i respecta dreptul la libera opțiune. Piața asigurărilor trebuie să fie o piață liberă, facultativă. Cum să mă oblighe statul să-mi asigur casa, mașina sau să-mi fac asigurare de viață? E treaba mea – îmi fac, am, nu – n-am. E treaba fiecărui individ cum își rezolvă problema. În mare, sistemul asigurărilor funcționează în limite acceptabile în societatea occidentală, dar statul trebuie să se implice în domeniul sănătății și al pensiilor.

Statul va trebui să se asigure că fiecare cetățean beneficiază de un minim civilizat din punct de vedere al sănătății și o pensie decentă de stat care să-i asigure o viață liniștită după ieșirea la pensie.

Un stat civilizat, evoluat, trebuie să asigure un sistem de sănătate de stat, minimal, tuturor cetățenilor săi.

În România e un dezastru și va trebui investit enorm în sănătate, dar asta numai după ce ai un management meritocrat care

să nu se mai ocupe ca acum, de șpăgi, căpușare și licitații trucate. Sigur că vor putea activa și firme private de asigurare de sănătate și clinici private. Cine are bani și își permite, poate apela la servicii de lux în domeniul sănătății sau alte pensii suplimentare, în afara celor asigurate de către stat. E treaba fiecăruia. Statul trebuie doar să se asigure de un minim decent pentru fiecare cetățean. Referitor la reglementarea fondurilor private de pensii și sănătate, cred că trebuie descurajat apetitul de risc, investițiile speculative și la fel ca în cazul bursei și a sistemului bancar, reglementare și control strict din partea statului.

15. Împărțirea firmelor pe patru categorii:

- **producție;**
- **servicii;**
- **comerț;**
- **asigurări-finanțe-bănci-bursă-investiții.**

Va veți întreba ce mi-a venit cu chestia asta...

Această măsură are o logică foarte sănătoasă și s-a născut din experiența de 20 de ani pe care o am în afaceri.

Pentru cei implicați în afaceri și activități economice este știut că este mult mai ușor să te ocupi de activități speculative decât să faci comerț și este mult mai ușor să faci comerț decât să produci. De ce să mă apuc de o activitate economică de producție, care e foarte dificilă, care presupune investiții și riscuri uriașe, birocrație criminală, controale peste controale (pompieri, protecția muncii, mediu, protecția consumatorului, sănătate etc.) când pot să deschid o firma de cămătărie sau consignație în care nu risc nimic? **CU ACELEAȘI TAXE ȘI IMPOZITE CA ÎN CAZUL FIRMEI DE PRODUCȚIE!**

Și atunci, vă întreb, cine mai e nebun să își riște pielea într-o activitate de producție când poți câștiga mult mai mult și fără riscuri, din speculă sau comerț? De ce sunt făcute astfel legile? Simplu: pentru că politicienii sunt instrumentele marilor oligarhi, iar printre acești oligarhi sunt și proprietari de mari fabrici, iar aceștia vor ca prin instrumentul politicianului să blocheze apariția de noi producători, apariția de noi concurenți pe o piață neperformantă din cauza corupției și a birocrației.

De aceea nu apar și nu pot să mai apară noi competitori ai producătorilor tradiționali, ai megacompaniilor, iar aceștia pot să-și facă liniștiți de cap introducând neperformantă multă în prețul final al produsului. Pot să o facă pentru că au monopol, nu există riscul de a fi concurați. Pentru o megacompanie, caracatița birocratică nu este o problemă.

Prețul corupției și al birocrăției este mult mai mic din punct de vedere procentual pentru că se împarte la o cifră de afaceri foarte mare, pe deasupra, este inclus în prețul final al produsului și mai mult – de cele mai multe ori, pentru acești oligarhi, pentru aceste megacompanii, taxele de protecție sunt (și nu sunt) zero! De ce? Pentru că oligarhul nu-i mai mituiește pe funcționarii mărunți veniți la ciupeală, dar în schimb, îl mituiește direct pe „il capo di tutti capi“, pe șeful de partid și are astfel asigurată protecție totală, nimeni nu mai îndrăznește și nu are voie să se mai lege de compania lui.

Și astfel, s-a ajuns la o societate în care firmele mici se deschid și se închid pe bandă. Este conform cu legile naturii ca oamenii să aibă dorință de inițiativă, să își deschidă firme, să încerce să câștige mai mult decât în calitate de angajat, dar la scurt timp de la deschiderea firmei, micul privat își dă seama că nu poate face față hățişului birocratic de stat și costurile birocratice imense îl fac necompetitiv. Când abia îți deschizi o firmă, ai câțiva bănuți adunați cu greu sau luați cu credit gajând chiar cu propria locuință și vezi că începi să dai mai mulți bani decât câștigi pe contabilitate, pe avize, taxe, șpăgi, certificate constatatoare, Registrul Comerțului, Camera de Muncă, Camera de Comerț și Industrie, Pompieri, Protecția Consumatorului, Mediu etc..., îți dai seama că ai două posibilități: ori ieși cât mai repede din afaceri, cu pierderi minime, ori te ruinezi și îți distrugi familia. Asta și vrea sistemul de la tine – să îți asumi rolul de sclav. Să te mulțumești cu puțin, la limita subzistenței și a decenței, astfel încât grosul beneficiilor muncii tale să ajungă la ei, la „stăpâni“.

Așadar, birocrăția trebuie redusă la minim, iar impozitul pe profit trebuie diferențiat astfel încât să nu mai fie încurajată specula și descurajată activitatea productivă. Pârghia impozitului în funcție de domeniul de activitate al firmei va funcționa ca un panou de comandă sintetizator care să echilibreze raportul dintre

producători, comercianți, servicii, astfel încât să se obțină o economie echilibrată. Dacă lași frâu liber, nereglementare și impozit unic, se ajunge acolo unde suntem acum: nimeni nu mai e interesat de producție și toți vor imobiliare, comerț și afaceri speculative!

Având un sistem de taxe cu impozit pe profit foarte mic pentru producție – servicii, dar mare pe comerț – finanțe-bănci, vom reechilibra balanța, vom restabili echilibrul sănătos în economie.

Pentru asta e nevoie să împărțim firmele în 4 domenii de activitate distincte, astfel încât aceeași firmă să nu poată face și producție și servicii (ca să putem determina impozitul aplicat). Sigur că o firmă de producție va face și comerț pentru că trebuie să își vândă produsul fabricat, dar următorul pe treapta distribuției, engrosistul, detailistul, cel ce nu mai desfășoară și activitate de producție, nu va mai putea beneficia de avantajul impozitului redus pe profit. Se vor găsi șmecheri români să fenteze și asta. Engrosistul va spune că a lipit un abțibild pe produs, a refăcut designul și trebuie să fie asimilat ca producător, dar legea nu va permite astfel de șmecherii.

Cum vom face asta?

De exemplu, nepermițând să existe doi producători declarați pe un produs final. Această măsură, combinată cu reducerea birocrăției și supraimpozitarea firmelor cu cifră de afaceri mai mare de 10 milioane de euro, va crea premisele dezvoltării a numeroase companii private mici care să conducă astfel la redistribuirea valorilor în societate, crearea unei mari păături sociale de mici proprietari cu venituri mult mai bune decât în calitate de sclavi pe „plantațiile” oligarhilor. Aceasta va duce la formarea unei economii de tip distributist în care vom avea mulți oameni înstăriți, cu nivel bun de trai și... nu o să mai avem oligarhi și mari averi.

Practic, în 10-20 de ani vom reuși o redistribuire a bogăției în societate, vom lua de la cei foarte bogați și vom da celor ce muncesc. Astfel, combinat și cu celelalte măsuri economice menționate în această carte, vom debloca sume imense de bani care vor intra în circuitul economic, vor redinamiza economia, vom reuși să ieșim din criza economică și nu vom mai permite o economie capitalist-sălbatică cu scurte perioade de creștere urmate de crize economice devastatoare, cu o mulțime de săraci trăind la limita săraciei și câțiva mari bogățani care... nici măcar nu se folosesc de banii lor, ci doar îi țin blocați prin bănci.

16. legislație economică simplificată la maxim, doar cu trei taxe:

- **TVA;**
- **impozit pe profit diferențiat în funcție de obiectul de activitate;**
- **impozit pe cifra de afaceri.**

Este esențială simplificarea la maximum posibil a legislației contabile.

Contabilitatea nu mai trebuie să fie o mare cheltuială, risipă de timp și energie.

Contabilitatea trebuie să fie capabil oricine să și-o facă singur la nivel de mică întreprindere privată, să zicem până într-un milion euro cifra de afaceri anuală.

Calculul TVA e foarte simplu de făcut de către oricine, iar profitul este din nou foarte simplu de calculat. Statul trebuie doar să dea formula și atât.

Un control economic odată la doi ani care să verifice corectitudinea calculelor și o legislație foarte severă în domeniul evaziunii fiscale a rezolvat problema taxelor și a impozitelor.

E aberant ceea ce se întâmplă azi cu zeci și sute de taxe de tot felul. E aberant să plătești mai mult comisionul bancar decât valoarea taxei, dar să ai de plătit zeci de astfel de taxe din care are de câștigat banca, are de pierdut micul întreprinzător și la total, are de pierdut economia națională.

Azi, o companie mică are cheltuieli uriașe (raportat la cifra de afaceri) cu contabilitatea, cu taxa de protecție pe care o percep organele de control de toate felurile, cu comisoanele și hârțogăria birocratică. Este aberant faptul că o companie mică să își folosească 30% din energie și timp pentru birocrăție, fel de fel de autorizații, documente, dări de seamă etc. în loc să se poată concentra pe activitatea de bază.

Legislația economică actuală este un alt mod de a spune STOP firmelor mici!

În noul sistem, statul va avea de colectat doar trei taxe: TVA, impozit pe profit diferențiat în funcție de obiectul de activitate și

impozit pe cifra de afaceri. Companiile mici își vor calcula singure taxele și... zero birocrăție și hârtii la instituții de tăiat iarba la câini gen... Registrul Comerțului, Finanțe, Intrastat, Camera de Muncă, Pompieri, Inspectoratul pentru bla, bla, bla și bla, bla, bla...

Un control financiar la doi ani pentru controlul corectitudinii plății taxelor și... gata.

Taxa pe cifra de afaceri va avea rolul de a descuraja dezvoltarea marilor companii, a corporațiilor care nu știu cum fac, dar în marea majoritate a cazurilor, nu plătesc nimic în afară de TVA. A naibii treabă, nu știu cum se face, dar majoritatea lor nu au profit! Măcar un impozit forfetar să plătească dacă tot fentează...

Până la o suma de, să zicem 10 milioane de euro cifra de afaceri, nu se va plăti taxă pe cifra de afaceri. Peste 10 milioane de euro cifra de afaceri se va plăti o taxă de 2% pe cifra de afaceri anuală, indiferent de categoria din care face parte compania (producție, servicii, comerț, finanțe, bănci), suplimentar impozitului pe profit.

Este neapărat necesar a se reduce decalajul între câștigurile, salariile foarte mari și media câștigurilor salariale. Cu cât crește această diferență, cu atât mai multe tensiuni se acumulează în societate și economie.

Problema e cu două tășuri: nu poți să vii nici prea jos cu salariile supermanagerilor pentru că descurajezi valoarea, descurajezi inițiativa, descurajezi munca, inteligența și elimini motivația, ceea ce duce la o formă de socialism sau o struțo-camilă socialisto-capitalistă pentru ca în final să obținem un management neperformant. Secretul ca în toate cele, stă în găsirea echilibrului...

TVA este o taxă necesară, dar ar fi bine să fie diferită pentru alimente față de restul produselor pentru a realiza în acest fel o formă de protecție a oamenilor cu venituri mai mici.

Așa cum am gândit sistemul de taxe și impozite, impozitul pe dividende nu mai este justificat.

17. descurajarea hipermarketurilor

Vă veți întreba, ce am cu supermarketurile? Absolut nimic – chiar am prieteni și parteneri de afaceri, oameni minunați care lucrează în cadrul acestor magazine. Dar prietenia e una și binele țării și al cetățenilor e alta.

În urmă cu 15-20 de ani România avea un comerț bazat pe multe magazine de dimensiuni mici și medii, fiecare cartier avea magazinele lui. Găseai în ele tot ce doreai, la 2 pași de casă și în fiecare dintre aceste magazine, munceau 4-5 oameni, de cele mai multe ori 2-3 familii asociate. E drept, aveau dezavantajul de a nu oferi o diversitate așa mare de produse ca hipermarketurile, dar acest lucru e cu două tășuri... Această diversitate mare încurajează supraconsumul și chiar dacă pentru unii supraconsumul e o plăcere, în fapt e un viciu ca băutul și fumatul.

Aceste mici companii de cartier nu făceau averi, dar reușeau să își asigure un trai decent prin foarte multă muncă.

Acești oameni formau o mare parte a clasei de mijloc care își permiteau un concediu pe an în străinătate, o casuță modestă sau un apartament cochet, o mașină de clasa medie și puteau să le ofere copilașilor o viață bunicică. Fiecare mică afacere de familie de acest gen se lega pe orizontală cu alte câteva mici afaceri de familie gen distribuție, marketing-reclamă, contabilitate etc.

Bine, veți zice și ce e rău în apariția hipermarketurilor?

Odată cu venirea hipermarketurilor, aceste magazine au dat încet, încet faliment.

De ce? Pentru simplul fapt că magazinul de cartier nu avea o atât de mare diversitate de produse, nu oferea totul într-unul! Toți cei ce duceau o viață bună, cu câștiguri frumușele din comerțul de cartier, au ajuns angajații hipermarketurilor. Da, dar hipermarketul nu îi mai dă decât 200-300 de euro pe lună salariu și uite așa, de la o medie de 500-1000 de euro, a ajuns românul sclav la supermarket pentru doar 200-300 de euro pe lună. Asta înseamnă înjumătățirea nivelului de trai, înseamnă mai puțini bani pentru copilași, mai puțin de cheltuit. Dacă e mai puțin de cheltuit, asta înseamnă la nivel național, cerere mai mică de produse. Dacă e cererea de produse mai mică, asta înseamnă scăderea vânzărilor firmelor, asta înseamnă producție mai mică, înseamnă scăderea salariilor din companiile cărora le scade cifra de afaceri, înseamnă PIB mai mic la nivel național care se reflectă în bani mai puțini pentru investiții de stat care înseamnă bani mai puțini pentru firmele cu contracte de stat, înseamnă salarii mai mici și la aceste companii, salarii mai mici și la bugetari, pensii mai mici și uite așa, scăderea nivelului de trai ÎN CASCADĂ!

Sigur că nu numai apariția hipermarketului a dus la acest rezultat, dar a contribuit substanțial.

Faptul că lemnul nu se mai prelucrează în România în fabrici de mobilă (care au fost falimentate prin așa-zise privatizări), faptul că a fost pusă la pământ toată industria românească, faptul că au fost lichidate fabrici de tractoare, combine, autocamioane, textile, industrie alimentară etc., toate acestea contribuie la proliferarea crizei, a săraciei.

Tot capitalul românesc a fost lichidat sau înlocuit cu capital străin – cazul hipermarketurilor (cu capital 100% străin) care au luat locul magazinelor cu capital românesc.

Veți spune că măcar luăm taxe și impozite de la noii proprietari. Luăm pe naiba!

Marea majoritate a companiilor cu capital privat străin nu plătesc nimic în afară de TVA, iar TVA-ul nici măcar nu îl plătesc ei, ci tot cetățeanul român. Ei doar îl iau de la cetățean și îl dau statului (când nu îl fură și pe ăla).

Veți spune, cum așa, ce, ei nu au profit?

Nu, nu au sau au unul simbolic, de cele mai multe ori redus la minim prin diverse subterfugii.

Vă dau un exemplu: un hipermarket mare face în România să zicem o cifra de afaceri de aproximativ un miliard euro lucrând cu un adaos comercial mediu de 50-60% (vi-o spun din proprie experiență pentru că am făcut afaceri cu ei). Asta i-ar permite să realizeze în medie, un profit net de aproximativ 15% din cifra de afaceri, adică aproximativ 150 milioane de euro, din care ar trebui să plătească circa 25 de milioane impozit pe profit și impozit pe dividende. În fapt, majoritatea companiilor care administrează aceste magazine, declară pierderi sau câștiguri aproape de zero și nu plătesc nici un impozit statului român.

Veți spune, cum se poate așa ceva?

Foarte simplu: hipermarketul semnează un contract de consultanță sau management cu o firmă off-shore care din întâmplare, are același acționariat cu hipermarketul și astfel tot profitul zboară sub formă de cheltuieli în off-shore unde nu e impozitat și mai mult, de multe ori el se transformă în bani negri, adică în droguri care vin înapoi, sub formă de „moarte albă” pentru copiii noștri!

Cum vom rezolva problema?

Ideal ar fi să le dam un șut în fund și să se care din țara noastră, dar ar fi cam radical și tot ceea ce e dus la extrem e nesănătos. Eu văd o altă soluție, mai moderată, după cum urmează:

– prin suprainpozitarea cu 2% pe cifra de afaceri dacă aceasta depășește 10 milide oane euro/an;

– prin interzicerea derulării de afaceri cu firme off-shore.

În acest fel, cu cei 2% pe cifra de afaceri, mergând mai departe pe exemplul hipermarket, cu cifra de afaceri de un miliard, scoți un impozit de 20 de milioane, care este apropiat de realitate. Chestia cu interzicerea de afaceri cu firme off-shore e o încercare de a împiedica evaziunea fiscală, dar nu mă îndoiesc că vor găsi alte soluții... În acest caz, tare mă tem că până la urmă... tot la șutul în fund vom ajunge...

18. descurajarea dezvoltării de megacompanii, corporații

Cele mai multe megacompanii, corporații, sunt firme cu mii sau zeci de mii de acționari. Acționariatul este atât de diluat încât, practic, aceste companii uriașe nu au un proprietar și își pierd o parte din caracteristicile companiei private.

În acest fel au de suferit atât acționarii cât și angajații pentru că managerii acestor companii acționează de cele mai multe ori discreționar, în concubinaj cu consilii de administrație formate de cele mai multe ori din persoane din anturajul managerului, clasa elitistă, a gangsterilor cu gulere albe. Aceștia acționează de cele mai multe ori în interes propriu făcând astfel încât mare parte a avantajelor materiale rezultate din activitatea companiei să le revină lor.

Astfel au de pierdut și acționarii și angajații. Singurii care câștigat sunt o mână de oameni șmecheri, niște elite mafiote, diavoleşti, lacome, care n-au în fapt, nici în clin, nici în mână cu fabrica, dar care sug mare parte a resurselor ei. Astăzi marii profitori ai sistemului nu mai sunt proprietarii, acționarii megacompaniilor, ci managerii și consiliile lor de administrație. Cea mai mare parte a profiturilor companiei nu mai ajunge la proprietari, ci la supermanagerii companiilor și la membrii consiliilor de administrație. De cele mai multe ori, aceștia sunt membrii aceluiași club elitist și ei controlează în fapt lumea și întreaga economie occidentală. La unele corporații unii sunt manageri și ceilalți membri în consiliile de administrație, iar la altele își inversează rolurile pe față sau prin interpuși.

Oligarhii, mafia gulerelor albe care conduce lumea, storc marile companii de profituri, iau spuma și apoi banii aceștia îi distribuie în felul următor: aproximativ 30% în depozite, iar restul în acțiuni bursiere, metodă prin care își asigură în timp nu numai controlul asupra marilor companii, dar în 10-20 de ani vor deveni proprietarii majoritari ai acestor companii. În felul acesta țin și bursa sus îngreunând pătrunderea banilor chinezești.

Sistemul este genial, are la bază logica matematică, calcul probabilistic, strategie și viziune. Nu doar fură efectiv corporațiile din mâinile acționarilor (cu banii deturnați din dividendele acționarilor), ci blochează și accesul capitalului chinezesc.

Modul în care acești bandiți devin proprietari pe toate activele este foarte ingenios. Nimeni nu poate ști, nimeni nu poate afla cine sunt adevărații acționari. Fiecare megacompanie are în general acționariat difuz, dar ceea ce este foarte interesant este faptul că acționarii adevărați sunt, în general, alte companii. Dacă veți căuta să aflați cine sunt acționarii acestor companii, veți vedea că sunt alte companii. Ciudat... ce îmbârligătură – companii care sunt acționari la companii, care sunt iarăși acționari la alte companii etc.

Ce se ascunde de fapt la originea acestui adevărat nod gordian?

La rădăcina nodului stă o companie cu acțiuni la purtător.

Să vă dau un exemplu ca să înțelegeți mai ușor mecanismul care în realitate este mult mai complex decât exemplul minimalist pe care o să vi-l ofer eu, dar vă puteți face astfel o idee mai clară asupra construcției.

John Smith, director la megacompania ZZZ este posesorul a 100 de acțiuni LA PURTĂTOR reprezentând capitalul integral al firmei AA1, o firmă mică și neînsemnată de management și consultanță în afaceri, având sediul la o cutie poștală sau la un etaj de birou într-un zgârie nori de undeva din lumea asta (Manhattan sau Londra de obicei).

Această firmă AA1 deține 90% din acțiunile altei firme, firma BB1. Celelalte 10% din acțiunile BB1 sunt deținute de firma AA2 al carei unic posesor de acțiuni la purtător e Gordon Stan.

Firma BB1 deține 90% din firma CC1, iar 10% îi deține firma BB2 care are ca acționar principal un AA3 al carei deținător de acțiuni la purtător e Phill White.

Aceast CC1 deține 25% din fondul de pensii DD1 care, mergând pe altă ramură, ajunge la un AA4 cu Terry Black, posesor a 100% acțiuni la purtător.

Fondul de investiții este acționar la megacompania ZZZ cu 1%, dar similar cu acest traseu, mai sunt alte 99 de trasee care duc la aproximativ 100-200 de oligarhi mascați în spatele unor companii mărunte cu acțiuni la purtător.

La firma ZZZ, manager e John Smith, dar consiliul de administrație e format din Gordon Stan, Phill White, Terry Black etc. Hopa...

Treaba se repetă identic în altă megacompanie YYY numai că acolo, se schimbă rolurile – managerii devin membri ai consiliului, iar un fost consilier este manager.

Adică, managementul și consiliul de administrație e format din cei ce construiesc sistemului.

În fapt, ei sunt și semiproprietari, ei între ei, dictând la un loc, controlând toate companiile și corporațiile.

Vă veți întreba cum se descurcă, pentru că îți prinzi urechile în tot hățișul acesta de companii?

Nu e așa complicat – un singur matematician cu un computer banal poate ține toată schema, organizația, sub control.

Ei nu sunt încă, azi, stăpânii absoluți, dar vor fi în curând.

În puține cazuri au ajuns să dețină deja controlul în proporție de 100%, dar sistemul e astfel construit încât să devină.

Cum? Simplu – mare parte a profitului megacompaniei este de la începutul „lucrării” deturnat sub formă de salarii și premii „nesimțite” managerilor, iar cu banii aștia ei cumpără acțiunile de la acționari care, interesant, sunt nemulțumiti de rezultate! Deci, furi, căpușezi compania și astfel împuști doi iepuri dintr-un foc – ai bani de achiziții și determini și scăderea prețului acțiunilor din cauza performanței slabe a companiei – genial, nu?

Cine le dă aceste salarii și premii nesimțite?

Consiliul de Administrație. Adică... colegii, aliații de sistem care la rândul lor vor fi în același mod recompensați în celelalte megacompanii pe care le conduc ei. Practic își dau unul altuia salarii și bonusuri imense din bani care nu se mai duc în profitul companiei și la acționari, ci și-i împart ei între ei! Astfel ajung la venituri imense care le permit să cumpere de pe bursă, încet, încet (de fapt foarte repede), participații, acțiuni la toate celelalte companii listate.

În acest fel, în maxim 20 de ani, mâna aceasta de oameni vor fi proprietarii a tot ce mișcă în lume.

De unde știu eu toate astea?

Întâmplarea a făcut să îi cunosc persoal pe câțiva dintre ei.

Ziua au întrebat ei și am vorbit eu despre „utopia“ asta de Meritocrație, iar apoi, seara, la karaoke și beție a fost invers – am întrebat eu și au răspuns ei.

Azi există oameni bogați gen Bill Gates, persoane publice prezente în topuri forbes etc. și există marii regi ai finanțelor, adevărații moguli ai lumii care au averi de peste 100 de miliarde USD care sunt de fapt adevărații stăpâni ai lumii și care, deja stăpânesc azi ESENȚA SISTEMULUI FINANCIAR OCCIDENTAL.

Sigur că da, ei încă nu au nici 10% din averea bursieră a lumii, dar la ritmul actual, în maxim 20 de ani, peste 50% din economia mondială va fi în mâinile unui grup de aproximativ 100-200 de oameni. Ei vor fi marii stăpâni ai lumii, iar restul vor fi sclavii lor. Acești oameni vor transforma lumea într-o imensă pușcărie în care noi, masele, vom fi sclavii moderni, iar ei vor decide destinele noastre.

Ei vor fi Guvernul Mondial, vor instaura O Nouă Ordine Mondială, vor hotărî, când, cât și cum să mâncăm, cum să ne înmulțim, când și cum să ne odihnim sau să mergem în vacanțe, astfel încât SĂ FIM DISCIPLINAȚI ȘI SĂ DĂM RANDAMENT MAXIM ÎN MUNCĂ!

ACEASTA VA FI NOUA ORDINE MONDIALĂ A ANULUI 2050...
DACĂ NU LUĂM MĂSURI AZI!

AZI, NU MÂINE, PENTRU CĂ MÂINE NU VOM MAI AVEA PUTEREA DE A LUA MĂSURI!

Continuând cu actualul sistem de tip democrat occidental în care deciziile se iau de către clasa politică, politicieni corupți până în măduva oaselor și aserviți gangsterilor cu gulere albe, aceste măsuri nu se vor putea lua.

Această clasă a politicianilor corupți nu se poate reforma, este imposibil de făcut acest lucru din punct de vedere practic pentru că nu o permit legile naturii și ale firii. E logic că atunci când deții puterea financiară, controlezi și puterea politică. Și dacă prin absurd, ar apărea sfinții de politicieni, aceștia ar fi ori asimilați și convertiți la ticăloșie, ori eliminați. De ce? Pentru că ar acționa împotriva intereselor castei politice și oligarhice. E un instinct de autoapărare – în clipa în care apare un intrus, sistemul imunitar reacționează și

Îl îndepărtează. Așa e creată natura. Orice organism, pentru a exista, pentru a funcționa, pentru a-și menține „sănătatea”, are nevoie de un sistem imunitar care să anihileze microbii, intrușii, iar acest organism numit clasă politică este un organism deosebit de puternic și cu un sistem imunitar foarte perfecționat.

Mă veți întreba, ce trebuie făcut?

EXISTĂ O SINGURĂ SOLUȚIE – REVOLUȚIA – INSTAURAREA UNUI NOU SISTEM SOCIAL, MERITOCRAȚIA ȘI A UNUI NOU SISTEM ECONOMIC, MERITOCRATISMUL!

NU MAI E TIMP! E ceasul al 12-lea!

19. distributism în agricultură și servicii

În agricultură vor fi încurajate cooperativele, micii proprietari, care pentru a deveni competitivi la concurență cu marii latifundiari, vor fi ajutați de către stat să se organizeze, li se vor oferi credite fără dobândă pe perioade de până la 10 ani pentru investiții (tractoare, combine, silozuri, semințe etc). De asemenea, statul va face investiții în reconstrucția sistemului de irigații astfel încât să fie redus la minimum riscul neplății creditelor.

Irigațiile vor reprezenta o componentă a strategiei de securitate alimentară a statului.

Statul trebuie să asigure independența energetică și alimentară a poporului său.

Industria alimentară va fi, de asemenea încurajată prin credite fără dobândă pe termen de până la 10 ani.

Impozitele foarte mici pentru producători, indiferent dacă sunt în domeniul industrial sau agricol, vor fi o altă modalitate de ajutoare a micilor întreprinzători încurajați să se asocieze în cooperative.

Același sistem distributist ar putea funcționa și în domeniul serviciilor.

Scopul este acela de a crea o pătură puternică de clasă mijlocie care să reprezinte între 50 și 80% din populația țării. Aceasta va fi garanția unei societăți evolute cu un nivel de trai ridicat.

20. descurajarea birocrăției, a infrafracționalității economice și a corupției – rolul securității

Ne spun politicienii de 20 de ani că suntem țara cu cea mai mare economie subterană din Europa. Că se face mult business la

negru, netaxat, neimpozitat, evaziune fiscală etc. Și atat... O simplă constatare!

Ce nu spun ei?

Că acest business la negru se face de multe ori chiar de ei sau de firmele lor și atunci când nu e făcut de ei, e făcut sub oblăduirea și protecția lor, în schimbul unor șpăgi imense care ajung tot la ei.

E de notorietate faptul că mulți politicieni sunt trimiși în parlament chiar de către clanurile interlope. Aproape că nu există politician din sudul României care să poată accede în Parlamentul României fără să fie susținut de către clanurile interlope din circumscripția de vot.

Și atunci... rămânem cu constatarea. De ce prinde Garda Financiară doar plevușca și dă amenzi pentru nimicuri?

Pentru că de cele mai multe ori NU ARE VOIE SĂ SE ATINGĂ DE PEȘTII MARI care sunt ocrotiți la nivel politic înalt. Și atunci tu, Șeful Gărzii Financiare, care ai fost numit tocmai de către șeful mafiei politice, cum o să poți să dai în interesele celui ce te-a numit? Sigur că nu poți, așa că furtul, corupția, evaziunea, proliferază și înflorește.

E doar o reacție logică a sistemului ticăloșit. Dacă Șeful Gărzii Financiare nu ar fi numit de către politician, ci și-ar câștiga funcția prin concurs, iar factorul politic nu ar putea avea nicio influența, ia să vedeți cum ar dispărea evaziunea fiscală. Dar așa, e știut – plătești șpagă la partid, la capul mafiei și poți să faci afaceri nestingherit fără să plătești taxe. Și cu tutun și cu alcool și cu carburanți, legume și fructe, cherestea, grâu, tot ce se poate. După aceea vii în fața poporului și spui că trebuie să tai din pensii și din salarii pentru că nu sunt bani la buget – ce ticăloși....

La ora actuală, lumea occidentală este o lume de un birocratism exasperant. Cred că o parte importantă a deficitelor bugetare s-ar putea rezolva prin eliminarea birocrăției, dar birocrăția este o ciupercă ce merge mână în mână cu supradimensionarea aparatului bugetar și cu mafia politică.

Birocrăția este o altă sursă de îmbogățire, de corupție pentru tentaculele caracatiței politice. Există o mulțime de instituții care nu numai că sunt inutile, nu numai că împovărează sistemul bugetar, dar mai rău decât atât, reprezintă o frână uriașă pentru dezvoltarea economiei, este o piedică în calea inițiativei private.

În mod normal ar trebui simplificat totul la maxim.

La capitolul birocrație e nevoie de două principii de bază și atât:

– tot ceea ce nu este interzis este permis;

– este permis tot ceea ce nu aduce prejudicii cuiva.

Mai e nevoie doar de o legislație foarte severă care să descurajeze fapte ce aduc prejudicii altor persoane și s-a rezolvat foarte simplu problema birocrației.

În domeniul economic, rolul aparatului birocratic este de a putea șantaja și manipula firmele, în sensul de a susține eșafodajul politic.

Cine a făcut afaceri în România știe că sunt foarte rare cazurile de evaziune fiscală cu toate că la fel de notorii sunt cifrele economiei la negru, jaful pe care îl fac comercianții și producătorii de țigări, alcool, carburanți, legume și fructe, cereale. De ce este economia subterană cea mai dezvoltată în România și totuși, organele de control economic nu descoperă decât mici găinării și de cele mai multe ori doar „vicii de procedură“?

Simplu – marii jefuitori o dau la pace cu organele de control plătind taxe de protecție ce se împart între controlori și partidele politice aflate la putere – cunoscuta sintagmă „bani pentru partid“. În acest fel, practic, partidele fură de la bugetul statului, de fapt ei fură de la populație!

La firmele mici e altfel.

Vine controlul financiar și spune: „știi că dacă vrem să îți găsim, îți găsim“.

La începutul activității mele, în naivitatea mea, știind că sunt curat ca lacrima, spuneam că n-au ce să găsească pentru că eu sunt 100% corect. Și mi-au demonstrat că eram eu 100% corect la capitolul plăți de taxe, dar... un proces verbal de inventar nu era semnat și de către contabilă...

Păi, ce contează? Îl semnează acum dacă trebuie neapărat. No, no... noi lucrăm cu legea aici – AMENDĂ!

Am stat de vorba cu controlorii și am înțeles mecanismul: legile economice sunt făcute de politicieni atât de alambicat, un hățiş imposibil de descâlcit, tocmai pentru ca organele de control să poată avea o mulțime de „oportunități“. Astfel se creează un mecanism de colectare de „taxe la negru“.

Controlorul financiar nici nu vrea să te amendeze tare. El vine cu lecția bunăvoinței – „noi suntem băieți buni, îți dăm amenda

minimă, dar pe de-andăratelea... taxă la negru... pentru partid, nu pentru noi". La fel se întâmplă nu doar cu controlul financiar – cu aceeași temă vin pompierii, protecția muncii, protecția consumatorului etc.

Toți, la strâns de taxe! De parcă nu ar fi suficiente taxele „legale” uriașe către stat, mai ai de plătit anual și taxele la negru pentru partidele aflate la putere. Apoi taxele de protecție plătite la bănci – decise tot de politicieni, că doar ei fac legile prin care noi trebuie să plătim 100 de taxe mici în loc de una singură mare pe care statul, ministerul de finanțe, să o defalce ulterior.

Păi ce, o să punem la lucru armatele de birocrați din finanțe, rudele și amantele politicienilor? Și ei când să mai stea la cafele și șuete, când să se mai plângă de greutățile vieții de român?

Și atunci ne mai mirăm că cele mai râvnite posturi în societate sunt cele de șefi ale autorităților de control. Ne mirăm că se dau sume de ordinul sutelor de mii de euro șpagă pentru a fi numiți în posturi de șefi ai instituțiilor de control. Zeci de mii de euro pentru un simplu post de controlor vamal și așa mai departe. Păi, după ce „ai investit” ca să obții un astfel de post, nu trebuie să îți recuperezi investiția și apoi să mai și pui deoparte pentru o viață liniștită până la adânci bătrâneți? Nu meriți și tu o viluță, o mașinuță de lux? Și asta cât mai repede, că nu știi când se schimbă partidul de guvernare și vin ailalți care trebuie să-și pună și ei oamenii lor și să ia șpagile lor.

Frumoasă democrație, multipartidism, alternanță la guvernare.

Veți spune că toți ar vrea să intre în sistem, dar numai unii reușesc – cei mai valoroși, „meritocrații”.

FALS!

Oamenii aceștia, ai sistemului așa-zis democrat, nu sunt cei mai deștepți. Sunt șmecherii, viclenii, viperele lipsite de caracter, necinstiții, oameni ce provin din familii de foști activiști comuniști, oameni ce au fost educați în acest spirit al șmecheriei, al pilelor, al relațiilor, al duplicitarismului, al trădării și hoției. Descurcărețul român...

Nu mai e mult și securitatea va avea ca principală sarcină eradicarea mafiei, a corupției și a evaziunii fiscale. Vor fi sprijiniți în acest sens de legi dure îndreptate împotriva infractorilor.

Celor ce o să le plângă de milă infractorilor pentru pedepsele aspre nu am să le spun decât atât:

SĂ SE GÂNDEASCĂ DE ZECE ORI ÎNAINTE SĂ MAI FURE O DATĂ!

21. eliminarea subvențiilor

Subvențiile sunt un alt virus, o altă anomalie a actualului sistem economic occidental. Sistemul capitalist se bazează tocmai pe reglajul natural al prețurilor, pe echilibrul între cerere și ofertă – este un principiu de bază al capitalismului. În momentul în care interviu asupra prețurilor prin subvenții, dezechilibrezi tot sistemul – e ca și creșterea emanațiilor de carbon – cu un mic dezechilibru creezi un dezechilibru care perturbă tot echilibrul planetar.

De exemplu, oferind subvenții pentru lapte, dai peste cap tot echilibrul prețurilor din industria alimentară.

Subvenția acționează ca un virus și în timp, distruge toată industria în care s-a intervenit asupra echilibrului natural cerere-ofertă.

În fapt, ăsta nu mai e capitalism – e socialism mascat care încurajează corupția și lenea.

Păi, vreți să știți cum se dau subvențiile astea? Să vă explic.

Marii producători de lapte formează un cartel, pun bani mână de la mână, „sponsorizează” un partid care odată ajuns la putere, are o revelație: „ce bine ar fi pentru popor să subvenționăm producătorii de lapte”. Nu e corupție, nuuuu... e politică... de stat. Pentru binele poporului, să fie laptele mai ieftin... Da, da... că subvențiile alea nu sunt de la buget și bugetul nu e din impozitul mereu mai mare luat de la noi.... Nu... subvențiile sunt din bani aduși de acasă de politicieni. Păi, de ce să hotărâm noi dacă vrem lapte sau nu? Nu! Să hotărască partidul că noi trebuie să plătim și dacă vrem și dacă nu vrem.

Și uite așa, nu numai la lapte, ci la orice produs care are în spate un cartel suficient de puternic să „sponsorizeze” un partid de succes.

De ce ar trebui subvenționat de exemplu laptele?

Cică ar costa prea mult dacă nu ar fi subvenționat... în loc de 50 de cenți litrul, ar fi 70 de cenți... o dramă!

Nu și-ar mai putea permite poporul să bea lapte...

De ce nu spune politicianul că pentru diferența de 20 de cenți în plus la litrul de lapte, fiecare cetățean e obligat să plătească probabil 10 euro în plus pe lună sub formă de impozit?

Vor spune că dacă nu subvenționează prețul laptelui, dau faliment fermierii. E o minciuna, dar și dacă ar fi adevărat... și ce dacă? Să se apuce de altceva, de un produs vandabil, rentabil, de un produs care se caută – să facă iaurt, să se apuce de tâmplărie, de poker.

Dacă de mâine nu se mai vând bine bomboanele, o să înceapă să subvenționeze producătorii de bomboane?

Da, dar numai dacă își fac un cartel puternic!

Totul e corupție în acest sistem.

Politicienii sunt corupți de către șmecheri, politicienii corup poporul cu pensii și salarii mari pentru bugetari, iar țările se prăbușesc sub povara deficitului bugetar mereu mai mare și mai mare.

Acesta e sistemul – sistemul produce prin sine însuși corupție, hoție, dezechilibre, inechități, birocrație și nedreptate. Însăși mecanismele de funcționare ale democrației de tip occidental sunt bazate pe principiul legiferat al corupției. Economia nu este altceva decât un instrument de corupție și șantaj în mâinile politicienilor.

În multe țări occidentale partidele aflate la putere acumulează banii necesari campaniilor electorale și bunăstării politicienilor prin instituții de control economico-financiar.

Legislatia economică este atât de complexă, alambicată, greoaie, interpretabilă încât orice control financiar la o companie privată să poată găsi nereguli birocratice în funcționarea companiei. Și atunci începe șantajul: plătești o amendă uriașă sau preferi o contribuție mai mult sau mai puțin oficială la partid?

De ce nu e simplă și clară legislația economică? Păi, dacă ar fi așa, cum ai mai putea șantaja companiile private?

De ce crește mereu aparatul birocratic? Păi, nu trebuie dată o pâine bună de mâncat tuturor neamurilor și prietenilor celor aflați la putere? Și ca să le asiguri privilegiile pe viață, nu trebuie să faci o legislație prin care să nu mai poată fi dați afară niciodată? Apoi, partidul poate să piardă alegerile, dar privilegiile rămân garantate prin lege. Pe viață! După care vine alt partid la putere – noii politicieni nu au și ei rudele și prietenii lor? Altă armată de birocrați angajați...

Apoi mai inventăm niște organizații, niște asociații, niște institute și fundații... toate cu bani de la buget, toate cu nevoi de mașini, birouri, sedii impozante etc. Din ce bani? De la buget.

Cine le va vinde mobila, mașinile, aparatura? Cine construiește sediile? Firmele sponsorilor politici.

La ce prețuri? Duple față de prețul pieței – jumate la companie, jumate la partid și politicieni.

Cine plătește toate astea? POPORUL SUVERAN!

Nu e suveran? Cum să nu fie? Păi, nu el votează la fiecare 4 ani? Nu e democrație?

În noul sistem meritocrat nu vor mai exista niciun fel de subvenții.

22. interzicerea deținerii și a desfășurării de contracte și afaceri cu firme off-shore

Să vă dau un exemplu ipotetic: hipermarketul Y știind cam ce cifră de afaceri și ce profit o să realizeze în anul ce vine, să zicem 100 milioane de euro, face un contract de management cu o firmă din Insulele Virgine (off-shore) pentru 80 milioane de euro și cu o altă firmă de avocatură, din aceeași locație, pentru consultanță juridică, de 20 milioane de euro. „Întâmplarea“ face ca proprietarii acestor firme din Insulele Virgine să fie tot proprietarii hipermarketului!

Cei 100 de milioane cheltuieli de management și consultanță juridică se înregistrează pe cheltuieli, iar hipermarketul nu mai realizează profit din cauza acestor cheltuieli.

Cele două companii off-shore din Insulele Virgine fac 100 de milioane profit fără să plătească niciun leu impozit pe profit sau dividende, nici statului român și nici altcuiva.

Prin aceste companii off-shore nu numai că se scurg sume imense din țară, dar se mai face și evaziune mascată, statul e lipsit de impozitul pe profit care a fost ascuns în spatele unor cheltuieli fictive.

Și uite așa, luăm pâinea de la gura cetățenilor români, statul român nu are nimic de câștigat și nivelul de trai al românilor scade tot mai mult, îmbogățindu-i pe câțiva mari oligarhi, proprietari de hipermarketuri, „stăpânii“ politicienilor noștri care, nu întâmplător, i-au lăsat să intre în România!

De exemplu, v-ați întreat de ce în Croația nu au voie?

Pentru că politicienii lor sunt corupți, dar nu și trădători de neam.

În noul sistem meritocrat va fi cu desăvârșire interzisă orice fel de relație comercială cu companii off-shore, precum și deținerea de

către cetățenii români a unor astfel de companii mafioate, pentru că acestea au un singur scop: de a fura statul de origine al tranzacției comerciale. Aceasta este un fel de evaziune fiscală mascată.

De ce este permis acest lucru? Simplu.

Din cauză că marii evazioniști sunt „stăpânii“, iar acest mecanism a fost creat de ei, în folosul lor, pentru a stoarce la maxim țările și popoarele pe care le prăduiesc!

Dacă am reuși oprirea tuturor scurgerilor masive de valori de pe piețe spre buzunarele unor mari oligarhi, nivelul de trai ar crește de câteva ori în foarte puțini ani. Pentru asta e nevoie de un singur lucru: să le luăm puterea avocaților diavolului, politicienilor, instrumentele prin care „stăpânii“ reușesc să asuprească și să jefuiască popoarele.

23. investiții masive în educație

În noul sistem social, așa cum am insistat în multe alte rânduri precum și în prima mea carte „MERITOCRAȚIA“, factorul cel mai important va fi educația.

Ideea de bază este că trebuie alocat un minim de 6% din buget educației așa cum se face în țările cu grad înalt de civilizație.

Aici am să fiu succint pentru că subiectul l-am dezvoltat într-un capitol special dedicat.

Important este faptul că trebuie acordată o importanță strategică națională educației. Toți oamenii vor trebui să se implice în EDUCAȚIA TINERILOR ȘI... AUTOEDUCAȚIA ADULȚILOR pentru a recupera lipsurile, carentele datorate sistemelor ticăloase anterioare. Oamenii trebuie să se întoarcă la carte, la educație, la cultură, la spiritul umanist.

Civilizația noastră a intrat pe un trend decadent. Mergând mai departe pe acest drum, sfârșitul civilizației noastre este aproape. Nu, nu vă minunați citind aceste rânduri... așa cum au dispărut alte mari civilizații: egiptenii, mayașii, grecii antici, Imperiul Roman, asirienii... așa și civilizația noastră va decădea mai devreme sau mai târziu.

Eu, prin ceea ce fac, urmăresc ca momentul decăderii să mai fie amânat un timp. Dacă nu vom lua măsuri grabnice, dacă vom continua pe drumul materialismului, a capitalismului și a acestui tip de democrație, finalul e foarte aproape.

SECOLUL XXI VA FI UMANIST SAU... NU VOM PRINDE SECOLUL XXII!

Educația are un rol foarte important prin crearea celei mai mari bogății a unei țări, VALOAREA INTELECTUALĂ, dar educația are și ea un aport economic direct la PIB!

Veți spune, cum așa?

Da, azi poți produce valori uriașe doar cu inteligența. Nu doar din speculații, ci din informație!

Industria IT produce azi valori imense doar din inteligența aplicată și România ar putea scoate un 5% din PIB doar din informatică și programare. Pentru asta trebuie să crești specialiști, să ai universități performante, nu simple fabrici de diplome și apoi, să faci în așa fel încât să păstrezi specialiștii în țară în loc să plece în alte țări după ce ai investit în ei.

În ziua de azi, după ce că reușim să creăm tot mai puțini specialiști și ăia pleacă afară imediat ce termină școala. Statul român investește în creșterea lor și vin străinii și îi iau pe gratis. Străinii nu ne fură doar aurul, gazul, minereurile, petrolul, ci ne fură și creierile – o altă mare bogăție. Ne fură și fetele frumoase – o altă mare bogăție. Numai pe romi nu-i vor... Eu nu înțeleg de ce fac occidentalii această discriminare, ei care sunt exemplu de democrație, drepturile omului, drepturile homosexualilor, ale puricilor de baltă, bla, bla, bla.

Furtul trebuie să înceteze. Asta se poate face doar prin schimbarea sistemului.

Mi se pare de bun-simț că dacă ai făcut facultatea pe gratis, să semnezi și contract cu statul român că cel puțin în primii 10 ani să nu poți munci în afara țării sau să plătești despăgubiri statului dacă totuși vrei să pleci. Cui i se pare incorect nu are decât să se ducă să studieze în străinătate și apoi poate să-și folosească cunoștințele în beneficiul celor ce i-au plătit studiile. Nu vi se pare corect așa?

24. facultăți de stat cu admitere pe bază de examen și planificare educațională

Nu, nu am nimic împotriva facultăților, a intelectualilor și nici nu le port ciudă proprietarilor de facultăți private, dar nu e în interesul societății ceea ce se întâmplă acum când orice incompetent se poate împoțona în robă și lăuda cu o diplomă universitară.

Nu-i invidiez pe cei ce-și cumpăra diplome, pe cei ce ajung doctori fără să știe să scrie corect românește. Ceea ce mă deranjează este pierderea sistemului de valori, pierderea ierarhizării după criteriul valorii, pierderea eficienței manageriale și prin aceasta, scăderea nivelului de trai și de civilizație.

Azi, orice prost poate ajunge medic și apoi te miri că îți moare copilul dintr-o banală aprindere de plămâni.

Azi, orice prost poate ajunge la butoanele unei centrale nucleare și poate provoca o catastrofă.

Azi, orice prost poate ajunge prim-ministru și din această poziție poate lua decizii care să afecteze viața a zeci de milioane de oameni.

Sunt de acord că până la nivel de universitate învățământul să poată fi mixt – dual – privat și de stat.

Privat pentru cei ce își permit condiții deosebite pentru copiii lor și de stat pentru cei mai puțin înstăriți.

Dar la facultate trebuie să ajungă doar cei deosebit de inteligenți și capabili, indiferent de avere și posibilități materiale. Părinții nu le vor mai putea cumpăra diplome odraslelor. Părinții bogați vor putea investi sume enorme, dacă vor dori, în educația copiilor lor, dar la admitere se va promova doar pe bază de valoare demonstrată prin teste și examen corect, echitabil. Astfel vom avea certitudinea că cei ce vor avea studii superioare vor fi cei mai deștepți, cei mai capabili și astfel, societatea va fi pe mâini bune.

Mai mult: azi, toți tinerii se fac avocați și manageri.. deh, așa e moda. Sistemul de învățământ nu mai trimite în societate specialiști în domeniile cu mână de lucru deficitară, ci lasă la voia întâmplării și a modei acest aspect.

Astfel ajungem la o societate ciudată cu o hiperinflație de femei de serviciu cu diplome de avocați, economiste și specialiști în management, dar nu găsești un inginer mecanic, un sudor, un electrician, un frezor în tot orașul!

De ce? Pentru că avem un stat bolnav condus de niște imbecili de politicieni care nici nu știu și nici nu îi interesează organizarea societății!

Învățământ planificat? Da! De trei ori DA!

Făceți-mă comunist, socialist, nazist, cum vreți, dar piața muncii trebuie controlată, planificată, organizată într-o societate evoluată, performantă, eficientă și nu haotică precum cea de azi.

Statul, Ministerul Educației Naționale, trebuie să planifice și să regleze anomaliile pieței muncii.

Statul trebuie să decidă pe baze științifice și analize de piață necesarul de mână de lucru calificată în fiecare domeniu și prin urmare, să influențeze meseriile care ies de pe băncile liceelor și a universităților astfel încât să existe o concordanță, un echilibru, o armonie între cererea și oferta calificării mâinii de lucru. Reglajele, echilibrarea pieții muncii trebuie să înceapă de la Ministerul Educației Naționale și nu trebuie lăsat ca aceste reglaje să se facă de la sine pentru că altfel vom ajunge să avem generații numai de avocați și manageri, apoi generații numai de doctori și ingineri și... mereu dezechilibre, excese și deficite din cauza inerției sistemului!

Problema e că avem tendința să negăm tot ce au făcut comuniștii și din start, orice au făcut ei, nu trebuie să facem noi. Ce prostie... Comuniștii au făcut multe greșeli, dar au făcut și lucruri bune sau cel puțin principiile erau bune, chiar dacă modul de aplicare era deficitar.

Dar fundamentalismul ăsta lipsit de logică și bun-simț nu duce la nimic bun. Rolul nostru e să gândim, să discernem binele de rău și nu să facem exact pe dos decât au făcut comuniștii.

Frica asta, complexul ăsta al politicienilor vine din faptul că majoritatea părinților lor au fost comuniști și le e frică să nu fie descoperiți și catalogați ca neocomuniști etc. Dar nici la ciolan nu pot să-i dea drumul din gură pentru că... e tradiție de familie și-apoi... până la urmă... nici părinții lor nu erau comuniști prin convingere, ci simpli oportuniști. Ei săracii, ar fi fost orice numai să fie la ciolan.

Comuniști din convingere au fost foarte puțini... Ele, familiile tradiționale de politicieni, nu au nicio treabă cu ideologia sau anumite idealuri transmise din tată în fiu. Ei își transmit din tată în fiu ideologia ciolanului: ticăloșia, setea de putere, de bani, hoția – asta e tot ce-i mână în luptă prin tradiția de „familie“.

25. încurajarea tradiției și o cât mai mică migrație a forței de muncă

Tradiția și familia sunt bucuria vieții... Adevărata fericire stă în liniștea sufletească, iar liniștea sufletească stă în viața de familie, în tradiții.

Când ne simțim cei mai fericiți, cei mai liniștiți? Atunci când ne strângem laolaltă toți membrii familiei, în jurul bradului de Crăciun sau în zilele de Paște ciocnind ouă încondeiate...

Sigur că putem găsi bucuria și într-un meci de fotbal și într-o excursie într-un loc frumos, citind o carte sau vizionând un film artistic, dar fericirea pe care ți-o aduce în suflet familia și tradiția este inegalabilă.

Pentru asta e nevoie ca oamenii să aibă timp liber. E nevoie ca oamenii să nu mai pună accent principal pe muncă, ci pe suflet. Asta înseamnă, în opinia mea, doar 4 zile de muncă pe săptămâna ca un ideal nu foarte îndepărtat (probabil 20-30 ani, până la recuperarea decalajelor față de restul țărilor dezvoltate din Europa).

Acest ideal se poate realiza doar prin implementarea Meritocrației și a Meritocratismului.

De asemenea, e important ca locul de muncă să fie unul sigur, stabil și apropiat de casă și familie astfel încât să nu fii nevoit să-ți vezi familia doar în week-end. Ideal ar fi ca familiile să lucreze împreună în mici firme de familie. Acest ideal se poate realiza și el prin Meritocratism, prin distributismul economic.

Voi reveni pe larg asupra acestui subiect în viitoarea mea carte „Revoluția spirituală” acolo unde vom vorbi despre... fericire. Fericire la care vom putea ajunge prin „MERITOCRAȚIA”, „MERITOCRATISM” și „REVOLUȚIA SPIRITUALĂ”.

26. descurajarea folosirii combustibililor fosili, poluanți, investiții de stat în energie regenerabilă

Este o greșeală să subvenționezi, să dai certificate verzi celor ce produc energie verde. De fapt, e o practică mafiotă prin care oligarhii vă mai sug un pic de sânge. Normal ar fi fost ca statul să nu dea nicio subvenție pentru energia verde, dar să supraimpoziteze combustibilii fosili astfel încât să ajungă mai rentabilă folosirea energiei regenerabile.

De ce să mă pedepsești pe mine, consumatorul casnic de energie electrică, obligat să plătească certificatele verzi, în loc să îl pedepsești pe poluator? Adică luăm de la mase, îi taxăm pe săraci, că doar nu vom lua de la bogătani, de la petroliști...

Capitalismul sălbatic neoliberal este un model economic entropic care prin stimularea exacerbată a consumului duce la epuizarea

resurselor și în final, nu numai la o superpolarizare a resurselor, ci și o diminuare cantitativă a resurselor planetei, o catastrofă ecologică ce poate duce în final la distrugerea civilizației omenești, la întoarcerea în Epoca de Piatră.

La capitolul „pondera diverselor tipuri de energie“, România nu stă rău în ceea ce privește ponderea energiei regenerabile. România a moștenit dinainte de 1989 o industrie energetică ce cuprinde multe hidrocentrale. Astfel, la o producție anuală de aproximativ 20.000 MW, ponderea hidro este de aproximativ 25%, combustibili fosili de 60%, nuclear de 10% și eolian tinde spre 5% în 2013. Multe țări s-ar bucura să ajungă la 20% pondere energii regenerabile până în 2020, iar noi avem azi deja peste 30%. Stăm și noi bine la ceva... Datorită comuniștilor!

Rău e că le dăm altor state (Cehia, Spania, Italia, Germania, Austria) dreptul să exploateze energia eoliană în țara noastră în loc să o facem noi, dar asta e un fleac pe lângă cedarea suveranității în domeniul petrolului și gazelor...

România are un potențial uriaș în domeniul energiilor regenerabile și ar putea cu o strategie luminată să își asigure în 20 de ani un procent de peste 50% din necesarul de energie din regenerabil. Cu banii obținuți din exploatarea gazului de șist (dacă nu l-am da cadou) am putea construi eoliene și hidrocentrale care să ne asigure o sursă inepuizabilă și curată de energie pentru sute ani, ne-am putea asigura independența energetică într-o lume în care cel ce va stăpâni energia, va deține puterea economică.

Singurul motiv pe care îl pot invoca politicienii atunci când sunt întrebați de ce trebuie cedat gazul de șist este „independența energetică“. Desigur, un motiv fals... Independența ta nu e mai mare dacă în loc să depinzi de ruși, depinzi de americani, dar mai mult – România este dependentă azi doar în proporție de 20% de gazul rusesc. Asta înseamnă aproape nimic... Nici nu se poate numi dependență!

Mai grav e la petrol unde România importă peste 60% din necesar, dar revin la afirmația de mai sus: nu ești mai independent dacă depinzi de austrieci decât dacă depinzi de kuweitieni de exemplu...

Un sistem meritocrat de conducere a țării va trebui să creeze pârgھیile necesare stimulării creșterii ponderii energiei regenerabile în detrimentul celei fosile. Acest lucru se va putea face doar prin suprataxarea folosirii combustibililor fosili și nu prin acordarea de

certIFICATE VERZI, așa cum se face azi, și care nu sunt decât o altă formă de spoliere a maselor pentru îmbogățirea oligarhilor și a politicianilor.

Românii plătesc azi, prin factura de curent, 30% în plus pentru certificate verzi, subvenții pentru producătorii de energie regenerabilă. Românii pun mână de la mână sume imense ca să-i îmbogățească și mai tare pe „stăpâni“, adevărații proprietari ai noilor industrii de energii regenerabile. De ce se întâmplă asta? Pentru că, din nou, politicianii își slujesc stăpânii care îi țin la putere și le oferă mici averi, arginți, în schimbul cărora își vând țara și poporul.

27. crearea cadrului legislativ pentru proiectele mici de energie regenerabilă (gospodării)

Nu știu cum se face, dar în România există (coincidență) un cadru legislativ deosebit de stimulatîv pentru marile companii din energie și o legislație total descurajantă, chiar prohibită, pentru micile gospodării care și-ar putea obține autonomia energetică printr-un cadru legislativ simplificat și permisiv cu mici investiții în energie regenerabilă.

De ce nu este lăsat gospodarul să-și câștige autonomia energetică?

Păi, dacă lași gospodăriile să-și câștige autonomia, pe cine o să mai spolieze megacomaniile, pe cine o să mai jecmânească de bani prin factura de curent? Sigur că da, politicianii ar trebui să facă legi favorabile poporului, maselor, dar uite că nu e pentru cine se pregătește, ci e pentru cine se nimereste și de nimerit la masa cu bucate, nu știu cum se face, că poporului nu-i vine niciodată rându, ci doar oligarhilor... Că deh, așa-i în democrație...

Legea trebuie să fie simplă – fiecare cetățean, fiecare gospodărie să aibă dreptul și să poată deveni producător de energie (să bage energie în rețea) fără 2 ani de muncă birocratică și 60.000 de euro taxă așa cum e azi.

E simplu – vin cei de la Electrica, montează un contoar care înregistrează și intrări și ieșiri de curent și la sfârșitul lunii se face bilanțul: câtă energie ai consumat și câtă ai băgat în rețea urmând să plătești sau să încasezi diferența. Așa e în Germania, dar politicianii noștri nu se iau după fraieri... Păi ce șpăgi mai pot lua politicianii germani de la mulținaționalele din domeniul energiei?

28. implicarea statului în reciclarea deșeurilor

România recicleaza astăzi doar 1% din deșeurile municipale, ceea ce înseamnă că această activitate este complet neglijată. De ce? Simplu – pentru că este o activitate neprofitabilă pentru mafia politică. Din asta nu ies bani așa că... munții de gunoaie, mizeria din țară, poate să fie oricât de mare, dacă nu e profitabilă, nu-i pe placul lor.

De ce e nevoie de implicarea statului în reciclarea deșeurilor? Pentru că, în general, este o activitate care necesită tehnologie avansată, investiții mari. Statul poate desfășura această activitate chiar dacă este o activitate mai puțin profitabilă sau chiar paguboasă pentru că o face în beneficiul curățeniei și din rațiuni ecologice.

Sigur că da, ecologia costă și nu poți obliga niciun privat să suporte aceste costuri, să facă binefaceri...

Rămâne ca statul să reducă la minim pierderile în acest domeniu, să eficientizeze la maxim și în ultimă instanță, să contabilizeze pierderile din acest domeniu ca și costuri de ecologizare a țării.

Azi, în România, doar aproximativ 1% din deșeuri sunt reciclate – restul rămân mizerii care poluează și otrăvesc natura. Prin reciclare împuști doi iepuri dintr-un foc: recuperezi materiale și ecologizezi, igienizezi țara.

Din păcate curățenia și ecologizarea presupune costuri pe care persoanele private sunt mai puțin interesate să le suporte, cu atât mai mult cu cât educația nu pune accent pe acest lucru, iar nivelul de conștiință este cel care este. Și atunci trebuie să vină statul și să își exercite rolul de compensator, echilibrator. Se dovedește, încă odată, rolul important al statului într-o societate civilizată, nu doar în economie, ci și în ecologie. Sunt lucruri în societate pe care numai un stat puternic le poate face și dacă acesta nu există, societatea devine una debilă, dezechilibrată. Ca și în cazul învățământului superior, al sănătății.

29. împăduriri, ecologie și o industrie a lemnului rațională

România a ajuns de la o rată a terenurilor împădurite de peste 35% cât avea în 1990 și cât este media pe Uniunea Europeană, la

26%, una dintre cele mai mici din Europa. Acest lucru s-a întâmplat din cauza mafiei politice care a găsit aici o nouă oportunitate de a face bani mulți prin furt și fărădelege.

Toate guvernele perindate la putere după 1990 au închis ochii, nu dezinteresat probabil, la marele jaf al pădurilor românești. Se estimează că în ultimii 23 ani s-au tăiat și furat păduri în valoare de peste 5 miliarde de euro!

Este evident faptul că statul nu a fost un bun administrator al pădurilor, dar pe de altă parte, nici proprietarii de păduri nu au fost mai puțin lacomi. Problema apartenenței, tipului de proprietate, este una falsă. Nu contează cine e proprietarul, ci legea, și mai ales, asprimea legii în relația cu cei ce o încalcă. Sigur că fură toți dacă se poate. Sigur că fură toți dacă legile sunt făcute de către interlopi și interpușii lor, politicienii. Sigur că aceste legi îi protejează și facilitează furtul.

E de analizat și felul în care s-au făcut retrocedări de peste 600.000 de hectare de păduri prin șmecherii avocațești și falsuri în acte, dar și mai discutabilă a fost decizia de a restitui păduri imense unor... șmecheri.

Cică străbunii lor ar fi fost proprietari cu 100 ani în urmă. Păi bine, dar străbunii aceia cum au intrat oare în posesia acestor păduri? Au muncit, au făcut sacrificii, au pus bani de-o parte și apoi au venit comuniștii să le ia abuziv? Nu. Aceste păduri au fost luate cu japca de la țară și transformate în bunuri proprii de niște bandiți, șmecheri, oportuniști ai secolului XIX și început de secol XX. Comuniștii le-au luat înapoi în posesia țării și oarecum au îndreptat un furt prin alt furt, dar putem spune că în final s-a făcut dreptate.

Eu nu cred că a fost o decizie bună să se restituie acum acele păduri unor avocați care au fabricat niște acte sau au cumpărat niște drepturi de la niște nepoți, stranepoți mai mult sau mai puțin fictivi, de foști mari oligarhi. Nici pădurile bisericilor nu cred că trebuiau restituite. Ce e Biserica, stat în stat? Sau dacă tot vor proprietăți și bunuri ce le-au aparținut înainte de război, atunci să se autofinanțeze nu să mai vină la pomana statului! Statul nu are bani să aibă grijă de copiii orfani, dar trebuie să dea sume imense bisericilor care sunt mai bogate ca statul acum, după reîmproprietărire.

Trebuie interzisă proprietatea privată pe mai mult de 10 ha de pădure astfel încât statul să poată administra rațional pădurile și să poată menține un nivel minim de 35% de împădurire a țării.

Exploatarea lemnului trebuie să se facă în mod planificat, științific și nu haotic ca azi.

Exploatarea lemnului trebuie să se facă în același timp cu activitatea de reîmpădurire și pentru fiecare pom tăiat, trebuie să se replanteze cel puțin un alt pom. Pentru a putea face acest lucru... e nevoie, din nou, de implicarea statului. Există lucruri ce trebuie planificate și organizate la nivel de țară și nu pot fi lăsate la voia întâmplării, a haosului, discreționarului, la latitudinea a mii și mii de privați dezorganizați.

Sigur că da, sună rău „implicarea statului“... nici mie nu-mi place și cred că amestecul statului trebuie să se situeze la un nivel minim posibil și numai acolo unde e necesar, dar o totală neimplicare a statului duce la dezordine și haos în unele sectoare de activitate, iar domeniul forestier este unul dintre acestea.

2.19. Trecerea de la capitalism la MERITOCRATISM

Actuala politică de austeritate promovată de Germania este o prostie – nu va duce la niciun rezultat. E ca o frecție la un picior de lemn.

Este necesară renunțarea la politici de austeritate pentru că scăzând puterea de cumpărare a maselor, scazi performanța firmelor, care din cauza asta sunt nevoite să scadă salariile, deci va scădea și mai mult consumul, se intră într-o spirală vicioasă în care fiecare scădere duce la o altă scădere, la o austeritate și mai mare.

Soluția este să injectezi bani pe piață, numai că aici e marea problemă a politicianilor și a economiștilor de azi:

- De unde să-i iei?
- Cum să-i introduci fără să faci un rău și mai mare?

Tipărirea de bani și infuzie prin sistemul bugetar ar fi însemnat inflație... Dacă îi introduci sub formă de credite, am văzut ce s-a întâmplat – în loc să stingă focul crizei, l-au întezit și mai tare.

EXISTĂ O SINGURĂ SOLUȚIE REALĂ ȘI EFICIENTĂ – impozitarea cu 50 până la 90% a tuturor depozitelor mai mari de 100.000 euro și introducerea acestor bani în piață prin bugetul de stat sub formă de INVESTIȚII DE STAT! Singura posibilitate de a rezolva actuala criza economică este reintroducerea în economia reală a banilor blocați!

Cum să investească statul?

De la caz la caz, de la țară la țară. Pentru cele mai multe state dezvoltate eu văd ca investiții prioritare independența energetică, producția de energie electrică regenerabilă și investiții în trecerea industriilor bazate pe consum de energie fosilă la cele bazate pe energie electrică.

De exemplu, aș investi în tranziția industriei auto de la motoare pe benzină și motorină la cele cu motoare electrice. În 10 ani s-ar putea redistribui capitalul mort prin încurajarea energiilor regenerabile și a transformării industriei auto.

Măsura esențială este impozitarea cu minim 50% a tuturor deținerilor de cash mai mari de 100.000 de euro, simultan cu reforma monetară națională în toată UE (monede naționale și euro simultan). S-a încercat așa ceva în Cipru, dar s-a făcut pripit și de mântuială, negândit, neorganizat, ezitant. Cu siguranță s-au gândit și alții la această soluție și au vrut să facă un experiment prin care să vadă reacția oamenilor. Testul a fost neconcludent...

Trebuie să fie încurajată existența unei pături cât mai mari de proprietari, cu averi mici, în loc de puțini proprietari cu averi mari. Astfel crește puterea de cumpărare, crește piața, crește cererea și automat sunt mult mai bine drenați banii, masa monetară, fără sincope, blocaje și generare de crize.

Dacă profiturile vor fi mici și repartizate la mulți proprietari, nu vor mai exista atât de mulți bani blocați, bani morți.

Dacă salariații au salarii mici, ei nu vor putea face cumpărături și astfel va scădea piața de desfacere, producția va fi nevoită să scadă, scad randamentele care duc la scăderea salariilor și iată, din nou, spirala de scădere și blocaj, iată din nou criză. Am văzut că în sistemul actual, patronii încearcă să reducă salariile pentru a-și mari profiturile, profituri care dacă nu sunt reinvestite, ies din piață. E impropriu spus că ies – de fapt acești bani ajung în bănci sub formă de depozite, economii. Apoi, sistemul încearcă să reintroducă banii blocați de bogățani în bănci, în depozite, dar reintroducerea se poate face doar prin credit – astfel nu se face decât să se amâne sfârșitul. Mai mult, deficitului masei monetare în circulație i se mai adaugă o componentă, dobânda la credit care vine și ea să sugă mai mult din puterea de cumpărare a pieții.

Se ajunge la criza crizelor când masele sunt supraîndatorate și limita lor maximă de îndatorare este atinsă.

Bogații sunt superbogați având bani mulți depozitați în bănci, băncile nu pot să-și recupereze creditele, bogătanii au banii blocați în cash pentru că nu au în ce investi din cauza faptului că toată economia, asseturile, scad de la un an la altul și evident, nu vor fi o investiție bună. Se ajunge într-un punct mort în care piața e secată de cash, dar băncile au bani (depozitele bogătanilor) cu care nu au ce face. De ce? Pentru că nimeni nu-și mai permite să ia credit fiind supraîndatorat!

În plus, băncile nu mai pot recupera creditele din cauza că au dat credite în vremuri de creștere economică și acum, în criză, există șomaj, dispar locurile de muncă, veniturile maselor au scăzut și scad în continuare într-o spirală negativă care le aduce în imposibilitatea de a restitui creditele. La acest blocaj economic datorat lipsei de cash de pe piață se mai adaugă și scurgerile de cash de pe piața occidentală spre țările arabe și asiatice prin mecanismele deficitelor comerciale.

Cum se va sparge buba?

Ori cum am spus eu și asta va înseamna creștere economică, implicit plata datoriilor restante, cu redresare în aproximativ 10 ani de politică economică înțeleaptă... sau prin tipărire de bani, dar degeaba tipărești bani dacă îi bagi în piață tot prin credite – nu faci decât să amâni și să înrăutățești situația și mai mult. Plus că puterea de absorbție a creditelor tinde spre zero din cauza faptului că majoritatea oamenilor și companiilor au devenit neeligibili.

Normal, dacă nu s-ar tipări bani, nici soluția propusă de mine nu se va aplica, ar trebui să asistăm la deflație, la scăderea valorii caselor, terenurilor etc. la cote incredibile, adică banii tot mai puțini de pe piață să valoreze foarte mult. Acest fenomen ar duce în scurt timp la falimentul întregii economii mondiale.

Acest lucru nu se întâmplă azi pentru că deflația e compensată prin tipărire de monedă fără acoperire. Aparent, prin tipărire de monedă fără acoperire se rezolvă problema deflației, iar inflația poate fi ținută sub control atâta timp cât nu se întorc sume mari pe piață (gen depozite de stat din China).

Problema e că a introduce acești bani tipăriți (falși) pe piață, necesită un instrument performant și inteligent. În primul rând, acești bani nu pot fi introduși prin instrumentul creditării sau, cel puțin, nu al creditării clasice din motivele arătate mai sus – epuizarea pieței creditului.

Americanii au găsit o soluție – Federal Reserve face banii ca-dou guvernului SUA (chipurile credit pe 100 ani) care îi introduce în piață sub formă de investiții de stat, cheltuieli bugetare.

E ok! E genial! Pentru ei, pentru americani!

Cât timp chinezii nu aruncă niște cantități mari de USD pe piață, e bine. Problema e că atunci când chinezii vor arunca pe piață rezervele lor de USD, acești bani se vor transforma în inflație nemai-având suport în produse și atunci, cine va pierde? Vor pierde toți cei ce au USD. Adică, în principal, SUA și China, dar și celelalte țări din BRICS. Azi asistăm la un război tăcut, mocnit, al valutelor. Țările BRICS se simt frustrate de nedreptatea care li se face, tensiunile se acumulează și cu siguranță războiul va izbucni violent mai devreme sau mai târziu.

Acum sunt la stadiul în care caută cea mai bună soluție de contracarare a strategiei americane. O soluție ar fi adoptarea valutei virtuale DST pentru comerțul internațional, dar e foarte greu de implementat pentru că funcționează doar între marii contribuabili la FMI. Cu siguranță țările BRICS vor încerca extinderea DST, dar șansele de succes sunt foarte mici pentru că factorii politici sunt hotărâtori, iar SUA are încă o foarte mare influență în lume. Nu intru în amănunte pentru că nu are legătură cu tema cărții.

Problema chinezilor și ale celorlalți e că prin aruncarea stocurilor de USD pe piață, ei ar pierde fără să fie (aparent) vinovați. Dar și problema aceasta e parțial rezolvată din două motive:

– chinezii nu ar avea mare lucru de câștigat și e de preferat pentru ei să păstreze aceste stocuri ca formă de șantaj economic și presiune. E ca atunci când doi gangsteri stau față în față cu pistoalele armate, unul în capul celuilalt!

– pentru că teoretic banii chinezilor NU SE VOR PUTEA ÎNTOARCE PE PIAȚA OCCIDENTALĂ AȘA CUM E GÂNDITĂ STRATEGIA MARILOR STĂPÂNI OCCIDENTALI!

Cum au rezolvat „stăpânii” problema? Diabolic!

Când peste 50% din tot ceea ce există în Lumea Occidentală va fi în proprietatea unei mâini de oameni, chinezii nu vor putea arunca bani pe această piață! De ce? Simplu – „stăpânii” știu că banii chinezești (USD) ce ar intra pe piața occidentală vor fi bani „otrăviți” și nu vor fi dispuși să vândă nimic pe bani „chinezești” – având toată economia occidentală în mână vor putea bloca accesul banilor (a banilor „grei”) chinezești pe piața occidentală.

La originea ei sunt bani curați, dar din cauză că ieșirea lor de pe piața occidentală a fost înlocuită cu bani falși care au devenit curați prin punerea lor în circulație ÎN ABSENȚA BANILOR IEȘIȚI, banii curați din vistieria Chinei au devenit otrăviți. S-a produs o rocadă – banii curați au devenit otrăviți, iar banii falși au devenit curați!

Bun. Americanii își rezolvă problema, dar restul? Ceilalți, prostimea, ce fac?

Credite mai mult sau mai puțin direct de la China sau Germania. În felul acesta China și Germania pun mâna pe ce apucă. Germanii au pus mâna pe toată Europa de Sud. Chinezii, acolo unde au avut acces – Australia și Asia.

Europenii au prins mișcarea și acum au adoptat și ei tehnica americană – BCE cumpără „chipurile“ bonduri ale statelor UE. Practic sunt iertate de la plata datoriei. Nemților le convine că prin supraîndatorarea țărilor mediteraneene ei își vând produsele, fac excedente, își pun economia în mișcare, dar aceste vânzări se fac nu pe baza performanțelor țărilor mediteraneene, ci pe baza tipăririi de bani de la BCE.

Pe de altă parte e un nonsens – țările mediteraneene nu pot fi performante pentru că nu le lasă Germania să devină performante. Nu apare inflație pentru că, practic acești bani tipăriți de BCE, în final nu fac decât să substituie ieșirile de bani de pe piața UE spre alte piețe plus cash-ul scos sub formă de profit de pe piețe și ce nu se mai poate întoarce din cauza blocării creditării.

Toata lumea mulțumită – nemții își învârt economia, acapareză sfere de influență și piețe, restul țărilor europene își cumpără mercedesuri fără să se omoare cu munca (din credite), își dau pensii și salarii mult peste ceea ce le-ar permite munca prestată și toți sunt bucuroși.

Dar... ce se va întâmpla când se vor întoarce puhoi banii fugiți înspre Orient?

Ei bine, asta e marea provocare a UE și SUA – să nu lase banii „chinezești“ să se întoarcă pe piața occidentală.

Cum pot face asta? Printr-o strategie unitară, ordine și disciplină.

Poți controla zeci de țări, fiecare democrată și instabilă din punct de vedere politic? Nu!

Cum poți păstra o strategie unitară și stabilitate?

TRECÂND ȚĂRILE – TOTALITATEA RESURSELOR LOR ÎN PROPRIETATEA PRIVATĂ A CĂTORVA OAMENI UNIȚI ÎN GÂNDURI, SIMȚIRI ȘI INTERESE!

Cum vor controla ei diversele instrumente?

Cum vor controla accesul chinezilor la asseturi pe bursă? Aici se disting două metode:

– prin minciună, fals contabil, șmecherii și inginerii financiare;
– prin înțelegere mutuală – NU SE VÂND ASSETURI MARI PLĂTITE CU CAPITAL „NESĂNĂTOS“ (bani veniti din est). Veți spune că nu ține... cum să se înțeleagă să nu vândă decât la ai lor? Așa am gândit și eu inițial, dar... uitați că marile asseturi occidentale sunt în mâinile (managementul) unei mâini de oameni, a unui club de oligarhi care formează un club select și nu e deloc greu să se înțeleagă între ei pentru o strategie comună. În plus, situația le convine foarte mult pentru că, prin bursă, ei pot întoarce parte din banii morți în piețe. Săracii, masele, își vând acțiunile din disperare și lipsuri, din cauza crizei, iar „stăpânii“ profită ca să își desăvârșească planul de acaparare a tuturor marilor active din lumea occidentală. În felul acesta reușesc să împuște doi iepuri dintr-un foc:

- să-și introducă niște bani pe piețe detensionând astfel piața;
- își desăvârșesc și planul expansionist de cucerire a întregii puteri.

O să vă dau un exemplu în acest sens, la nivel micro.

În urmă cu 2-3 ani am vrut să-mi cumpăr o casa în Monaco. Am trimis un email unei agenții imobiliare și i-am spus că aș vrea să văd și dacă sunt mulțumit, să cumpăr o casă din cele expuse pe site. Nici un răspuns... Încă odată și încă odată, dar nimic... făcusem greșeala să spun că sunt român. Am zis că poate sunt naționaliști și am încercat la altă agenție. Mi-a venit răspunsul: nu mai e valabil anunțul. Am întrebat de altă casă. Nu vinde decât la francezi... Altă casă... e deja arvunită... Nimic nu era pentru mine. L-am sunat pe un prieten din Germania să încerce el pe aceleași case. Aproape în toate cazurile răspunsul a fost: da, veniți, vă așteptăm cu drag, trimitem mașina la aeroport să vă aștepte!

Am zis, bine, poate că așa sunt francezii – s-au înțeles să nu vândă la români că le e frică de romi. Să încerc în Germania, la Bodensee. Ce să vezi? Aceași situație ca la Monaco.

M-a lămurit prietenul meu german. Breasla agenților imobiliari este înțeleasă cu autoritățile locale să nu permită accesul în comunitate a esticilor și mai mult, sugestia vine (în mod neoficial) de la nivel regional și guvernamental. Asta este politica de stat! Dar totul se face... „în mod neoficial“.

Am văzut ce se întâmplă la nivelul de jos al piețelor, dar ce se întâmplă la nivel de stat, la nivel macro?

Să vedem cum își desăvârșesc „stăpânii” strategia de acaparare a statelor și puterii.

Sistemul politic corupt, lăcomia și șmecheria politicianilor a inventat instrumentul deficitului bugetar. Ce face, de fapt politicul atunci când construiește un buget deficitar? Se îndatorează de la viitor!

Adică, politicianul spune: „popor, uite ce facem – eu vă dau pensii și salarii mai mari decât ar fi justificat din punct de vedere al eficienței economiei și al performanței managementului nostru, dar banii aștia îi luăm cu împrumut de la bănci, bani ce vor fi plătiți peste 10, 20, 30 de ani de către copiii voștri”. Aparent așa ar fi, dar și asta e o iluzie, pentru că nu se poate ajunge la plata datoriilor – buboiul se sparge mult înainte de a se împlini scadența datoriilor din cauza sistemului ce lucrează în cascadă, în spirală, după legi matematice exponențiale.

Sistemul economic pe care se bazează sistemul social este unul fals, greșit, defect din punct de vedere al logicii matematice și este o ecuație fără soluții în realitate. Sistemul economico-social actual este că o ecuație matematică fără soluții în domeniul numerelor reale!

2.20. IMPLEMENTAREA MERITOCRATISMULUI

Cum trebuie să arate noul sistem socio-economic și cum trebuie să se facă trecerea de la actualul sistem la cel viitor? Simplu și totodată greu...

Simplu pentru că efortul e minor – IMPLEMENTAREA CONSTITUȚIEI MERITOCRATE ȘI A UNUI SET DE LEGI ECONOMICE DE BAZĂ!

De ce e greu? Pentru că oligarhii stăpânesc deja întreaga lume prin mafia politică ce conduce statele.

E deja de notorietate faptul că guvernării, conducătorii politici ai tuturor statelor occidentale nu sunt altceva decât niște marionete în mână oligarhilor. Aceștia, evident, nu vor face niciodată legi împotriva intereselor stăpânilor lor! În niciunul dintre statele occidentale, conducătorii, politicienii, nu vor vota un set de legi care să deturneze economia de la direcția actuală. Nu vor face acest lucru pentru că strategii „stăpânilor” au lucrat mult pentru a pune în aplicare ceea ce se întâmplă acum și în niciun caz nu vor fi dispuși să renunțe la ceea ce ei consideră deja că le aparține: VIETILE NOASTRE!

Singura șansă de a implementa aceste LEGI care să schimbe cursul economiei și a destinului planetei poate fi făcut într-un stat în care puterea decizională nu mai este în mâinile unor marionete politice, ci direct în mâinile poporului PRIN INTERMEDIUL MINȚILOR LUMINATE, fără intermediarii politici. ACEST LUCRU SE POATE REALIZA DOAR ÎNTR-O SOCIETATE MERITOCRATĂ, AȘA CUM AM PREZENTAT-O MAI SUS!

2.21. CODUL DE LEGI NECESARE IMPLEMENTĂRII NOULUI SISTEM ECONOMIC – MERITOCRATISMUL

Trecerea de la actualul sistem economic la MERITOCRATISM se va putea face prin aplicarea unui amplu set de legi, după cum urmează:

- este interzisă ocuparea de funcții de conducere în administrația de stat sau în regii autonome, proprietate publică, fără examen, concurs;
- facilități fiscale pentru investiții în agricultură prin credite cu dobândă redusă de la banca de stat;
- sistem de irigații făcut pe cheltuiala statului sau fonduri UE;
- împărțirea companiilor în 4 categorii: producție, servicii, comerț, asigurări-finanțe-bănci-bursă;
- interzisă participarea de peste 50% la mai mult de o companie dintr-un domeniu. Poți fi acționar majoritar doar la o firmă de producție, una de servicii, una de comerț și una de asigurări-finanțe-bănci-bursă;
- reducerea impozitului pe profit pentru firmele care fac producție la 5%;

- impozitul pe profit în cazul firmelor de servicii la 20%;
- impozitul pe profit pentru firmele de comerț la 30%;
- impozitul pe profit pentru firmele din asigurări-finanțe-bănci-bursă la 40%;
- impozit pe tranzacții bursiere de 10% din valoarea tranzacției;
- impozit de 2% pe cifra de afaceri pentru firmele cu cifra de afaceri de peste 10 milioane de euro;
- TVA diferențiat pentru alimente și pentru celelalte produse;
- supraaccizarea tehnologiilor poluante care folosesc combustibili fosili: petrol, gaz, cărbune;
- interzicerea subvențiilor de orice fel;
- interzicerea creditelor de consum pe mai mult de un an;
- interzicerea creditelor pentru locuințe pe mai mult de 10 ani;
- naționalizarea resurselor minerale;
- naționalizarea terenurilor agricole, forestiere și a lacurilor mai mari de 10 ha;
- naționalizarea industriei grele, a combinatelor siderurgice și chimice;
- naționalizarea industriei energetice;
- naționalizarea industriei extractive;
- interzicerea exportului de materii prime și minerale, prin constituție;
- înființarea de regii autonome pentru reciclarea deșeurilor;
- supraimpozitate salariile mari în felul următor:
 - între 100 de mii de euro/an și 1 milion de euro/an – 30%;
 - între 1 milion de euro/an și 10 milioane de euro/an – 30% până într-un milion și 40% pentru ce depășește 1 milion, până în 10 milioane
 - între 10 milioane de euro/an și 100 milioane de euro/an – 30% până într-un milion, 40% pentru ce depășește 1 milion, până în 10 milioane și 50% pentru ceea ce trece peste 10 milioane
 - peste 100 milioane de euro/an – 30% până într-un milion, 40% pentru ce depășește 1 milion, până în 10 milioane, 50% pentru ceea ce trece peste 10 milioane, până în 100 milioane și 60% pentru ce depășește 60%.
- impozit de 90% pentru averi ce trec de o anumită sumă (poate fi de ordinul a un miliard euro);

- impozit de 2% pe cifra de afaceri la firme cu cifra de afaceri mai mare de 10 milioane de euro;
- deținerea de conturi în afara țării de baștină trebuie declarate autorităților din țara de rezidență. Va reprezenta infracțiune gravă nedeclararea lor. Vor fi interzise depozitele în bănci sau conturi în afara țării de cetățenie;
- interzis deținerea de firme off-shore;
- interzis comerțul cu firme off-shore;
- interzise operațiunile comerciale cu adaos comercial mai mic de 10%;
- interzise facturi de servicii „EXTERNE” de management, consultanță, studii etc.;
- impozit diferențiat pe producție, servicii, comerț, asigurări-finanțe-bănci;
- impozit 10% pe cifra de afaceri în cazul tranzacțiilor bursiere;
- interzisă deținerea de terenuri agricole sau forestiere pentru cetățenii străini;
- nu poți avea decât o singură cetățenie;
- interzicerea deficitului bugetar prin constituție;
- interzis deficitul balanței comerciale prin constituție;
- legislație deosebit de aspră împotriva poluatorilor;
- alocarea de minim 6% din buget pentru educație;
- încurajarea sistemului privat cooperatist cu credite fără dobândă, pe 10 ani, pentru investiții;
- simplificarea codului juridic;
- un nou cod penal deosebit de aspru pentru toate infracțiunile;
- eliminarea birocrăției prin desființarea tuturor instituțiilor birocratice inutile;
- control demografic și mai ales, calitate demografică.

Sigur că aceste legi nu mă voi apuca să le compun eu pentru că nu sunt de specialitate jurist și nu am cum să le fac eu pe toate. Se va ocupa o echipă de juriști ce va lucra sub îndrumarea Ministerului Justiției și a Autorității Meritocrate Naționale. Ei vor concepe un nou Cod Juridic și un nou Cod Penal în cât mai scurt timp.

Societatea nouă pe care o vom construi va fi o societate cu profund caracter umanist în care omul bun va fi protejat. Vom elimina nedreptatea și inechitatea, iar grija pentru om și familie prin

educație, sănătate și protecția mediului vor fi cele mai importante valori. Vom construi o lume în care copiii să nu mai moară din cauza lipsei banilor pentru operații și tratamente, părinții nu-și vor mai petrece ultimii ani din viață umiliți și chinuiți, oamenii mai puțin dotați de la natură nu vor mai fi disprețuiți, marginalizați și umiliți, ci vor putea duce un trai decent.

Va fi obligația societății ca fiecare om, oricât de puțin dotat și „valoros” să poată beneficia de o viață cel puțin decentă, adică să aibă o locuință și să își poată crește și educa copiii cu demnitate.

EDUCAȚIA ȘI GRIJA PENTRU COPII VA DEVENI PRIORITYATE NAȚIONALĂ!

2.22. Interzicerea deținerii de terenuri agricole și forestiere de către cetățeni străini

România mai poate fi salvată acum, în anul 2013, doar prin implementarea Programului Meritocrat. Nu pentru că este creația mea, nu pentru că așa spun eu, ci pentru că asta este logică, matematică – rece și necruțătoare cu cei ce greșesc.

Nu mai e timp!

Dacă nu vom face schimbarea anul acesta sau la anul, nu o vom mai putea face niciodată și nici nu vom mai avea ce salva!

După ce ne vor lua tot gazul, petrolul, minereurile, resursele energetice, pământurile... **nu vom mai avea țară!** Vom deveni poporul fără țară... probabil vom pribegi, ne vom împrăștia prin toate colțurile lumii, iar peste 100 de ani prin aceste locuri se va vorbi o altă limbă.

Unii vor spune că fabulez... Nu sunt fabulații, ci matematică... matematică rece.

Socotiți: 15 milioane de hectare de teren agricol înmulțit cu 1.000 euro/ha fac 15 miliarde euro.

Un potent om de afaceri, de exemplu german, va putea să-și propună ca în timp de 10-20 ani să cumpere tot terenul și să îl populeze cu germani cărora li s-a restrâns în mod dramatic spațiul vital. Nici cele 5 milioane de hectare de pădure nu vor fi greu de cumpărat pentru un om bogat... poate chiar același.... Nu trebuie decât să aibă răbdare. După ce cumpără aproximativ 50% din terenuri, restul

va merge foarte repede și ușor. Ba mai mult – următorii 50% îi va cumpăra mult mai ieftin!

2.23. Obligativitatea statului de a garanta un loc de muncă fiecărui cetățean apt de muncă

Ce civilizație este aceea în care oamenii ajung boschetari trăind ca niște animale năpăstuite?

Ce civilizație e aceea în care oameni onești sunt nevoiți să fure pentru a-și putea întreține familia, pentru a putea da de mâncare copilașilor?

Ce civilizație e aceea în care unii au bogății imense blocate prin conturi de care nici nu mai știu, iar alții nu au cu ce să-și îmbrace și să-și hrănească copilașii?

Ce societate e aceea în care statul le spune cetățenilor „descurțați-vă” după ce prin incompetența lui i-a lăsat fără serviciu?

Ce societate e aceea incapabilă de o minimă organizare astfel încât cei aflați la ananghie să nu primească ajutoare din fonduri sociale, ci să le ofere oamenilor demnitatea de a-și câștiga existența prin muncă?

Ce societate bolnavă e aceea care permite copiilor să trăiască prin canalizări, înfometate, abrutizate, bolnavi, nespălați, supuși abuzurilor de toate felurile, mai rău ca animalele sălbaticе? Asta în timp ce bogătanii cresc urși, lei, câini, pisici, tigri și tot felul de alte lighioane în condiții excepționale, inimaginabile pentru un copil al străzii.

Tu, cititorule, nu simți o jenă citind aceste rânduri și știind că toate acestea sunt realități cotidiene de care te izbești impasibil zilnic?

Tu, cititorule, ești mândru de lumea, de societatea „evoluată”, „democrată” în care trăiești?

Prin Constituția Meritocrată statul SE OBLIGĂ să asigure fiecărui cetățean o viață decentă obținută prin muncă și nu prin po-mană! De asemenea, munca va fi aproape... obligatorie. Nu poți trăi fără muncă decât în cazul câtorva excepții: moșteniri, câștig la loto, din acumulări făcute în timpul vieții sau altele de acest gen. Cel ce va dori să nu muncească va fi obligat la plata unui impozit minim lunar.

Nimeni sau aproape nimeni (cu excepția politicianilor) nu fură din plăcere. Fură din necesitate, pentru că societatea îl impinge la acest gest extrem. Prin măsura obligativității asigurării unui loc de muncă, infraționalitatea va scădea foarte mult, dar combinat și cu un cod penal ce va pedepsi foarte aspru fărădelegea, vom construi o societate mult mai bună cu o infraționalitate aproape total eradicată.

Rata de ocupare a forței de muncă în România este de aproximativ 59%. Foarte mică... Mult sub cea din Uniunea Europeană care este în jurul a 70%. Nu s-ar zice să suntem prea dornici de muncă. În fapt, nu e vorba de lene, ci de muncă la negru și șomaj mascat. Asta se întâmplă într-un stat condus de incompetenți preocupați de propria îmbogățire și nu de binele poporului. Azi, România are un potențial de muncă nevalorificat de peste 30%! România, practic, funcționează la relanty... Sigur că da... ai ajuns pe primul loc în topul țărilor dezvoltate, la mare distanță de urmăritorii și... sigur că acum poți să-ți mai odihnești poporul greu încercat.

Într-o societate meritocrată va fi prevăzută prin constituție obligativitatea statului de a oferi un loc de muncă fiecărui cetățean apt de muncă, dar... și obligativitatea de a munci. Asta înseamnă civilizație, societate evoluată și nu cea de azi în care ticălosul de politician își întreabă alegătorul „eu ce vină am că tu nu ai servici?”.

O țară ca România, la densitatea populației ei, trebuie să poată garanta un loc de muncă pentru fiecare cetățean, dar asta cu condiția să aibă o conducere competentă, preocupată de binele țării și al poporului.

Păi, sunt atâtea de făcut în țara asta că pentru cel puțin 100 ani ai ce da de lucru oamenilor, doar gândindu-ne la recuperarea decalajului față de țările evaluate din Vest. Problema e să ai un plan, o strategie, capacitate organizațională...

Asta e o țară civilizată, în care te duci la muncă, nu la cerșit!

Asta e o țară civilizată, în care muncești legal și îți plătești taxele ca toți cetățenii, nu îți faci palate cu turnulețe și te duci cu BMW X5 ca să-ți ridici ajutorul social!

2.24. Legislație pentru reducerea abandonului copiilor și planificare familială.

Demografia este o mare problemă, nu doar în România, ci în toată lumea occidentală.

Natalitatea a scăzut foarte mult și asta nu ar fi ceva neapărat rău, dar populația îmbătrânește într-un ritm foarte rapid, iar raportul plătitori de taxe – pensionari se modifică vertiginos în sens negativ. Se ajunge astfel ca statul să aibă o mare problemă cu plata pensiilor.

Acum e de discutat dacă trebuie mărită natalitatea sau micșorat numărul pensionarilor... Nu, nu mă gândesc la exterminarea pensionarilor, ci la mărirea vârstei de pensionare.

Studiile întreprinse de cercetători arată că populația este prea mare ca să mai poată fi susținută de resursele planetei. Populația poate crește la infinit, dar planeta nu, iar resursele ei scad de la un an la altul.

Omul, specia noastră, este în conflict cu natura și cu cât suntem mai mulți, cu atât mai mult suferă natura. Nu este doar o problemă a epuizării resurselor energetice – asta nu ar fi o mare problemă în condițiile în care în cel mult 100 de ani societatea își va putea asigura necesarul de energie, aproape în totalitate, din surse regenerabile. Problema cea mare este poluarea apelor, mărilor și oceanelor, defrișările, emisiile de carbon cu toate consecințele ce rezultă din asta.

Noi avem de ales astăzi între a controla creșterea demografică sau a distruge această planetă. Nu există cale de mijloc. Nu poți spune „lasă să crească populația la 20 de miliarde, dar să poluăm mai puțin, să micșorăm emisiile de carbon“. Nu ai cum să le spui celor 20 de miliarde de oameni să nu mai meargă cu mașina, să nu mai producă frigidere, televizoare, mâncare, să nu-și mai încălzească locuințele, să nu mai producă mobilă, case și alte bunuri materiale.

Rămâne o singură soluție elegantă – controlul demografic, planificarea familială. Sigur, se vor găsi ipocriți să spună că sunt nazist. Păi, dacă nu luăm aceste măsuri, vom distruge planeta și în acest caz, ce le vom lăsa copiilor noștri? Un deșert... iadul pe pământ! Și atunci... nu e mai bine să nu-i facem?

Eu cred că naziști sunt aceia care vor să mergem spre autodistrugere înmulțindu-ne în continuare ca iepurii.

Eu nu văd nicio dramă dacă fiecare familie va fi obligată să se abțină a mai face mai mult de doi copii.

Paradoxal, cei mai iubăreți sunt chiar cei cu posibilități mai mici de a-și întreține și crește decent copiii!

E simplu să-ți dai drumul la instincte atunci când îți crește statul copiii sau mai rău, îi arunci pe străzi și prin canalizare, dar eu zic că a face copii în aceste condiții sau a încuraja astfel de atitudini... ăsta e nazism! Eu zic că e de preferat să nu faci copii decât să-i faci și să-i trimiți la cerșit pe la semafoare și prin piețe, să îi trimiți să se prostitueze de la câțiva anișori și să doarmă prin gări și canalizări, adormind nu cu povesti spuse la gura sobei, ci precum fetița cu chibrituri a lui Andersen!

Poate să mă acuze oricine de orice, dar părerea mea este că trebuie oprți „ieporașii“ să se mai înmulțească în ritmul în care o fac. Dacă oamenii civilizați sunt în stare să se protejeze, conștienți fiind că nu e o binefacere nici pentru părinți, nici pentru copii să se înmulțească mai mult decât o pot susține cu mijloacele financiare pe care le au, atunci și cei mai puțin civilizați trebuie aduși la ordine – cu voie sau de nevoie, prin legi stricte de control al natalității.

E timpul să terminăm cu ipocrizia și cu umanismul prost înțeles – atunci când oamenii de calitate inferioară din punct de vedere al civilizației se înmulțesc în mod exponențial, nici societatea nu are de câștigat. În marea lor majoritate, copiii lor vor fi needucați, fără servicii, infractori, dăunători societății. De ce să permitem, pe lângă creșterea demografică cu dezavantajele ei în ceea ce privește sustenabilitatea ecologică, degradarea civilizației în acest fel? Doar ca să facem pe fițoșii și pe umanistii? ăsta nu e umanism... să dai naștere unui copilaș pentru care viața pe acest pământ va fi purgatoriul... ăsta nu e umanism, ci nazism! Le recomand ipocriților să se gândească de două ori înainte să mă acuze... Într-o societate meritocratică, abandonul copiilor va fi eradicat, exclus cu desăvârșire! Cine nu poate să crească copii, cine nu o să aibă posibilități să crească copii, nu o să aibă voie să facă.

În România și în Europa, în general, situația este paradoxală. Dacă în Asia există un exces de populație, o densitate prea mare a populației, în Europa societatea se confruntă cu o scădere alarmantă a natalității și asta va duce implicit la probleme economice majore.

În 20-30 ani vor fi mult mai mulți pensionari decât oameni în activitate, apti de muncă. Vor apare inevitabil tensiuni și tendințe migraționiste ce vor reprezenta o problemă majoră a lumii de mâine...

2.25. Reconsiderarea, reanalizarea, renegocierea acordurilor internaționale prin prisma principiilor meritocrate

Pentru cine a citit Programul Meritocrația și Constituția Meritocrată este deja evident că apar neconcordanțe, chiar contradicții serioase în raport cu acordurile internaționale semnate de România. Recunosc!

Avem de ales între a continua să fim cuminți, să rămânem „democrați”, să mergem pe burtă și să ne jucăm rolul de colonie acceptând totodată dispariția statului unitar român în scurt timp sau să mergem pe calea meritocrată și în acest caz, avem două posibilități:

- renegocierea la sânge a acordurilor de aderare, impunându-ne un statut de partener egal;
- ieșirea din Uniunea Europeană.

Păreră mea e că UE nu va accepta niciodată renegocierea pentru că ei nu ne-au luat în UE de drag, ci tocmai pentru a ne spolia de averea națională! Dacă nu o mai pot lua, la ce să ne mai accepte în casa lor? Pentru că îi simpatizează pe romi?

Știți, noi suntem într-o situație ca și cum boierul ne invită pe noi, familia de țărâni, la el acasă și noi, bucuroși tare, ne strângem lucrurile și plecăm la palat făcându-ne vise pe drum de viața frumoasă pe care o s-o ducem acum că boierul s-a hotărât să ne ia cu el în palat.

Odată ajunși la palat aflăm că am fost chemați pentru următoarele:

- bărbatul... să lucreze în grajd;
- soția... să îl spele la fund pe bunicul paralytic;
- fata noastră tânără și frumoasă... să fie „menajera” conasului;
- de dormit... în grajd;
- de mâncat... resturile de la masa boierului (atunci când își aduce aminte de noi sau când rămâne ceva după ce au trecut resturile și prin cratița câinelui).

Așadar, vă avertizez – dacă vreți Meritocrație, pregătiți-vă de ieșirea din UE. Țsta va fi, paradoxal, un câștig în loc să fie o pierdere din punct de vedere financiar și chiar mizez pe acest fapt.

Vă surprinde? Abia așteaptă China să ne ajute... Probabil că și Rusia va fi bucuroasă să ne ofere gaz la jumătate de preț...

Mai multe nu am de spus acum.

2.26. Armata

În final o să fac o scurtă divagație și pe tema armatei, tema ce a născut multe controverse după prima mea carte, „Meritocrația“.

Celor ce v-ați arătat „siderați“ de faptul că în precedenta carte îmi exprimam speranța cu privire la o lume viitoare lipsită de arme, armate și războaie... vă spun că m-am deșteptat...

Sunt bune armele și armatele.

E nevoie de ele pentru că, altfel, ne-am înmulți prea tare și... aveți dreptate, idealul meu era unul de sorginte „nazistă“ (ca să vă citez pe unii dintre voi). Sigur că da, eram un pic nazist visând la o lume fără arme, fără războaie, fără crime și barbarie.

Cu armate e mai bine – e o metodă mult mai pragmatică și mai elegantă de a face planificare familială, nu-i așa umaniștilor?

Dacă fiecare familie va trimite măcar câte un bărbat la război, fiu sau tată, nu contează, într-un timp foarte scurt problema supra-populării planetei ar fi rezolvată prin reducerea ei la jumătate.

Aveți dreptate, e o crimă împotriva poporului român să nu mai cheltuim bani pe armament!

De ce să dăm banii pe sănătate atunci când nu avem avioane militare americane F16? Păi, degeaba ai cea mai bună îngrijire în spital dacă tătarii și vizigoții bombardează spitalul! Degeaba asiguri cea mai bună educație copiilor în școli dacă turcii ne cotropesc și ne duc tinerii în sclavie la Istanbul!

Acum, dacă tot le-am dat gratis gazele de șist americanilor, să îi mai ajutăm încă un pic investind și în industria de armament americană, să contribuim un pic și la salariile specialiștilor americani în armament. Păi, dacă nu avem avioane de luptă, cu ce o să apărăm gazele de șist și aurul americanilor, petrolul austriecilor, fabricile francezilor, combinatele siderurgice ale rușilor și indienilor, pământul nemților și al arabilor, pădurile ungarilor și nemților?

Păi, vreți ca tinerii noștri să moară în luptă rușinos, cu paloșul în mână, în loc să moară eroic la bordul unor avioane ultramoderne?

Vedeți, nu mai sunt nazist! Sunt profund umanist și propun să desființăm bugetul pentru educație și pentru sănătate și să cumpăram avioane F16!

Așa e bine trădătorilor de țară, am venit pe drumul cel bun?

2.27. Situația Internațională

Lunile ce vor veni vor aduce surprize mari.

În viitorul apropiat vom asista la tensiuni financiare tot mai mari, datoriile suverane vor apăsa tot mai greu asupra relațiilor economice și politice internaționale, criza resurselor minerale nu poate să se atenueze, ci doar să se agraveze. Totul depinde de atitudinea Chinei raportat la abuzurile politico-financiare ale SUA.

Lupta pe sferile de influență în Orientul Apropiat s-ar putea să ne aducă o conflagrație cu potențial foarte periculos. Ceea ce fac americanii în Siria e foarte periculos pentru că se bagă prea aproape în coasta Rusiei și mai ales, pentru că Siria ESTE în sfera de influență a Rusiei. Dacă rușii au tolerat scrâșnind din dinți violul egiptean și libian, cu Siria va fi altfel – rușii nu vor ceda în această problemă.

Mă aștept ca țările BRICS să ia pozitie față de sfidarea financiară a SUA și să încerce să substituie dolarul ca monedă în schimburile comerciale internaționale.

Așa cum scriam și în urmă cu 4 ani, Europa nu se va amesteca, dar criza va duce la ruperea UE în următorii 3-4 ani. Asta poate fi chiar o consolare pentru cei care mă acuză și nu sunt de acord cu ce am afirmat mai sus: „dacă vreți Meritocrație, pregătiți-vă de ieșirea din UE“. Această construcție nu poate supraviețui în ciuda eforturilor disperate ale Germaniei de a pune mână pe tot ce mișcă în Europa. E un vis prostesc... Popoarele se vor trezi și în cele din urmă, Germania va pierde și al treilea război european.

Rămâne de văzut dacă la această răscruce, Europa va alege calea salvării civilizației sale prin trecerea la Meritocrație sau se va îneca în mlaștina democrației.

VIITORUL EUROPEI ESTE MERITOCRAT SAU...
AUF WIEDERSEHEN!

ÎNCHEIERE

Această carte nu se dorește a fi o lucrare de doctorat, o înșiruire de informații, parametri și cifre exacte, ci o analiză generală asupra situației existente la ora actuală în lume și a măsurilor ce trebuie luate în cel mult 2-3 ani pentru a salva lumea occidentală. Se poate lesne observa că, chiar și acolo unde e vorba de cifre statistice, am preferat să le rotunjesc decât să le dau exact la valoarea nominală statistică – nu asta e esențial!

Această carte a fost scrisă în termeni uzuali, populari, cu cât mai puține neologisme și termeni de specialitate astfel încât oamenii simpli să o poată citi și înțelege pentru că e o carte scrisă pentru ei... pentru amărății pe umerii cărora stă povara acestei lumi... pentru ei – singurii care pot schimba lumea. Nu este o carte numai pentru specialiști...

Această carte va fi contestată de către politicieni pentru că ei simt deja cum le fuge preșul de sub picioare – ei mă vor percepe ca pe un inamic cu toate că eu n-am nimic cu ei, ci cu sistemul lor.

Această carte va fi contestată de cozile lor de topor și profitorii din jurul politicianilor, de către cei ce se simt și se recunosc ca fiind niște nonvalori pentru că le este frică de o societate concurențială care să-l pună pe fiecare acolo unde îi e locul.

Această carte va fi contestată de... Gică Contra! Conservatorii care se tem de nou, cei ce se tem de orice schimbare și care în general se tem și de umbra lor.

Toți aceștia vor găsi fel de fel de explicații care mai de care mai savante pentru inaplicabilitatea noului sistem social – **MERITO-CRAȚIA** și a noului sistem economic – **MERITOCRATISMUL**.

Lupta lor va fi o cauză pierdută de la bun început – mersul istoriei nu poate fi oprit de nimeni tot așa cum nimeni nu poate schimba legile fizicii și ale firii...

Se vor găsi o droaie de pseudointelectuali care au decretat și vor decreta în continuare că MERITOCRAȚIA și MERITOCRATISMUL sunt o utopie. Da – sunt o utopie pentru indolenți, pentru comozi, pentru puturoși și incapabili dar NU – nu sunt o utopie pentru oamenii de acțiune, cei ce vor și pot să schimbe lumea!

Eu am vrut prin această carte doar să îl trezesc pe omul de rând, să îi arăt că ne îndreptăm cu pași mari și repezi spre prăpastie. Vreți să înțelegeți... bine, nu vreți... îmi pare rău pentru viitorul sumbru al copiilor noștri.

Nu se pune problema dacă am sau nu am dreptate – realitatea, adevărul celor scrise de mine este în afara oricărui dubiu, iar prognozele mele despre viitor nu sunt astrograme, ci deducții logice.

În ultimii 20 de ani am făcut multe prognoze și niciodată nu s-a întâmplat să greșesc – am prognozat cu 4 ani înainte criza ce a început în 2008, iar în ianuarie 2008, când toți specialiștii spuneau că urmează ani de prosperitate economică eu prognozam că la începutul toamnei 2008 va începe cea mai mare criză economică din istoria omenirii. Erau prognoze bazate pe logică și pe o foarte bună cunoaștere a realității, pe o experiență managerială la nivel internațional de aproape 20 de ani, dar și pe o intuiție probabil ieșită din comun.

În 2003 spuneam că în câțiva ani se va sparge buboiul creditării fără limită și a supraconsumului printr-o criză economică uriașă. Aveam în vedere și fluviul de valori ce se scurgea cu debit tot mai mare dinspre Occident spre Orient, pentru resurse minerale, energetice și importuri ieftine din țările asiatice care să potolească foamea imensă a societății de consum occidentale.

Sigur că da, această carte va naște noi controverse, vor fi o sumedenie de „specialiști” care mă vor pune la zid... sigur că da, ei, profitorii actualului sistem împreună cu slugile lor, vor lupta pe viață și pe moarte să-și păstreze privilegiile. Ei, politicienii, nu vor accepta niciodată să-și piardă puterea de bună voie pentru că ei iubesc poporul atât de mult încât nu ar putea trăi fără să se sacrifice în folosul țării. Ei nu ar putea trăi fără să-și sacrifice averile, sănătatea și timpul în favoarea noastră...

Trecerea de la un sistem la altul nu s-a făcut niciodată ușor.

Profitorii sistemului nu au renunțat niciodată de bunăvoie la privilegiu.

Va fi nevoie probabil de o nouă REVOLUȚIE pentru a salva lumea în care trăim.

Va fi greu... politicienii au toate armele... noi, poporul, luptăm cu mâna goală. Ei și-au făcut legile în așa fel încât să nu poată fi în-lăturați, ei sunt stăpânii poliției, armatei, justiției. Noi n-avem nimic în afară de vot, acel vot prin care ni se dă dreptul de a fi subjuogați, furați, umiliți, batjocoriți de o gașcă sau de o altă gașcă de mafioți și gangsteri.

Halal armă... adică ai dreptul de a alege, să fii jefuit și să-ți violeze nevasta gangsterii din cartierul de nord sau cei din cartierul de sud... Asta e minunata noastră democrație de tip occidental.

Istoria ne arată că revoluțiile au învins mai devreme sau mai târziu, istoria merge înainte și tot ceea ce-i retrograd pierde lăsând locul viitorului, evoluției.

Această Revoluție va fi una atipică – va fi prima Revoluție din istorie de tip PRO și nu ANTI. Va fi o Revoluție care va avea scopul de a construi și nu de a distruge.

Toate revoluțiile de până acum din istorie au fost revoluții care își propuneau să dărâme un sistem opresiv. Revoluția pe care v-o propun eu este o revoluție prin care vă cer să construim un nou sistem pe cadavrul celui actual. Actualul sistem nici nu mai trebuie demolat pentru că s-a autodemolat – e deja în moarte clinică. Eu vin și vă propun să punem altceva în locul lui, în locul anarhiei ce va să vină...

Citorule – vreau să știi că nu am scris această carte nici pentru bani, nici pentru glorie, nici pentru că mi-aș dori să devin conducătorul vreunei țări sau a vreunei structuri în noua ordine mondială.

Nu am niciun interes, de niciun fel.

Eu sunt un om cu o situație materială bună, dar niciodată banii nu au fost scopul meu.

Gloria nu mă interesează pentru că nu aș sacrifica niciodată binecuvântarea vieții de familie pentru efemeritatea gloriei. Ambiții de conducător nu am – iubesc viața liniștită... Chiar dacă vorbesc mai multe limbi străine sau am o inteligență mult peste medie și o experiență de viață la 46 ani pe care mulți nu o au nici la 80, nu cred că am o valoare suficient de mare pentru a putea conduce un stat. Nici măcar un oraș... Cu siguranță sunt alții mai competitivi, mai inteligenți, mai înțelepți și cu putere de muncă mai mare ca mine.

Prin această carte eu am vrut doar să vă arăt calea... În rest... faceți ce vreți.

Pentru mine nu rămâne decât să vă prețuiesc sau să vă disprețuiesc la fel ca până acum...

Să fie clar: nu am nimic nici cu politicienii nici cu profitorii actualului sistem. Ei nu fac decât să profite de sistem și astfel să ne asuprească pe noi cei mulți, ca să trăiască ei, câțiva șmecheri, mai bine...

MERITOCRAȚIA REPREZINTĂ DREPTUL NOSTRU AL CELOR MULȚI LA O VIAȚĂ MAI BUNĂ – DREPTUL LA LIBERTATE!

Eu pur și simplu mi-am făcut doar datoria de a vă împărtăși aceste gânduri vouă, oamenilor de rând, vouă celor ce aveți sau ar trebui să aveți interesul de a schimba actualul sistem.

Știu că această carte, exprimarea acestor idei, mi-ar putea aduce mari necazuri, că m-ar putea costa mult, dar **IDEILE SUNT MAI IMPORTANTE DECÂT OAMENII.**

Te vei întreba probabil atunci pentru ce o fac... E greu de spus...

Am umblat în foarte multe țări, am văzut multe locuri frumoase în lumea asta, dar vă spun – **nicăieri nu e atât de bine ca acasă**, la Brașov. Poate nu e nici prea frumos, nici prea luxos, nici foarte curat... dar e locul meu... e locul în care am sărutat prima oară o fată, e locul în care am iubit și am suferit, e locul în care viața mea s-a dizolvat în Univers – e pământul meu, pământul în care am rădăcinile, pământul în care se odihnesc bunicii mei și... nu vreau să-l pierd...

Această carte este un dar pe care ți-l fac ție, cititorule – ție și copiilor tăi... dar și copiilor mei – Carlo, Lorena și Alex. Este un dar pentru Mary, Johnny, Alioșa – tuturor copiilor acestei lumi care merită o viață mai bună decât cea în care am trăit noi...

Cititorule, române... e vremea să ne câștigăm cu adevărat LIBERTATEA... e vremea să scriem istoria!

Hegel spunea că: „Istoria universală nu este altceva decât progresul în conștiința libertății”.

Poate e timpul ca pentru prima oară ROMÂNII să scrie și ei o pagină în istoria universală!

Va urma...

CONSTITUȚIA MERITOCRATĂ

PREAMBUL

(1) Constituția Meritocrată este legea fundamentală a unei Româнии conduse pe principii preponderent științifice, cu consultarea reală a poporului român și în interesul cetățenilor săi. Se instaurază astfel o guvernare participativă real prodemocrată;

(2) Necesitatea elaborării unei astfel de constituții derivă din eșecul guvernărilor de tip politic statornicite de constituțiile anterioare, în care interesele grupurilor politice și oligarhice s-au substituit drepturilor și libertăților fundamentale ale românilor;

(3) Principalele prevederi care diferențiază Constituția Meritocrată de cele anterioare vizează eliminarea ideilor, omisiunilor, confuziilor și contradicțiilor conceptuale și juridice care au favorizat elaborarea de legi nefaste pentru independența, suveranitatea și integritatea teritorială a României, pentru afirmarea valorilor ei în cultura și civilizația mondială și pentru garantarea drepturilor și libertăților fundamentale ale românilor. Unele din aceste prevederi sunt:

(a) Confuzia dintre națiunea (țara) română și statul român. Statul este doar o parte a țării, constituită din instituțiile ei de guvernare (conducere). În consecință, statul nu are proprietăți distincte de ale țării și nici nu poate decide în numele populației, fără consultarea ei;

(b) Ideea privind guvernarea prodemocrată identificabilă prin utilizarea puterii statului în garantarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, și nu prin procedurile de dobândire a puterii statului;

(c) Omisiunea scopului esențial al economiei, și-anume: creșterea nivelului de trai al tuturor cetățenilor proporțional cu contribuția lor la progresul națiunii;

(d) Contradicția dintre interesul public și cel privat, dintre proprietatea publică și cea privată și rolul statului ca reprezentant al tuturor cetățenilor și nu a unor grupuri private de interese, de orice natură și proveniență, în atenuarea acestei contradicții;

(e) Contradicția dintre progresul cunoașterii științifice și al tehnologiilor de conducere și caracterul retrograd al utilizării cunoașterii dogmatice (politice și religioase) în guvernare;

(f) Contradicția dintre interzicerea oricărei modificări constituționale care afectează caracterul național, unitar și independent al țării și modificările aduse de politicieni constituțiilor anterioare prin care România este integrată în sisteme politice și economice supra-statale, de tipul Uniunii Europene sau în structuri militare asemănătoare, pierzând astfel din independența, suveranitatea și integritatea să teritorială;

(g) Contradicția dintre importanța drepturilor și libertăților fundamentale ale românilor, pentru existența lor și a țării, și toleranța față de persoanele și grupurile atentatoare la aceste drepturi și libertăți;

(h) Neglijarea protecției populației împotriva manipulărilor informaționale de natură politică;

(i) Nerespectarea principiului fundamental al conducerii științifice, al unicității decizionale și de execuție, precum și al răspunderii pentru consecințele negative emergente acestora încălcat prin introducerea funcțiilor decizionale ale parlamentului, care se suprapun peste deciziile altor instituții ale statului, și prin promovarea autonomiei locale totale;

(j) Impunerea de reguli și limite acțiunii cetățenilor săi de către instituțiile statului în vederea garantării drepturilor și libertăților lor fundamentale nu înseamnă dictatură sau autocrație. Dictatura și autocrația reprezintă utilizarea puterii statului împotriva intereselor majorității populației și în interesul unor grupuri private nesemnificative numeric;

(4) Guvernarea meritocrată se înfăptuiește prin selectarea celor mai valoroase personalități române, cu competențe profesionale și morale compatibile cu funcțiile publice din instituțiile statului, selectate pe bază de fapte, examene și teste organizate de Autoritatea

Meritocrată Națională, cu concursul altor instituții și organizații centrale sau locale. În cadrul Autorității Meritocrate Naționale, Sfatul Înțelepților asigură principala cale de conexiune inversă dintre populație și instituțiile de guvernare;

(5) Țara este un sistem complex, social, economic și natural, a cărui dezvoltare armonioasă a tuturor componentelor nu poate fi asigurată decât printr-o guvernare preponderent științifică, exercitată de cei mai reputați profesioniști din toate domeniile cunoașterii și cu pregătire în domeniul conducerii științifice corespunzătoare nivelului funcțiilor din instituțiile statului. Dogmele politice contravin conducerii științifice, deci, intereselor majorității populației și unei dezvoltări durabile;

(6) Statul, ca reprezentant și conducător al tuturor cetățenilor, trebuie să fie neutru din punct de vedere al intereselor economice private ale angajaților săi, numai astfel va putea asigura dezvoltarea echilibrată a tuturor componentelor țării și o competiție economică reală între cele două categorii de agenți economici: publici și privați.

(7) Motivarea titularilor posturilor de conducere din instituțiile statului pentru probitate și moralitate se realizează prin modul lor de selecție meritocrată, prin salarizare proporțională cu rezultatele pozitive dar și sancțiuni draconice pentru utilizarea funcțiilor publice în interese private, contrare intereselor țării și ale cetățenilor ei.

TITLUL I

Principii generale

ARTICOLUL 1

Țara natală

(1) Țara natală a românilor de pretutindeni se numește România;

(2) România este o țară prodemocrată, indivizibilă, independentă și suverană;

(3) Forma de guvernământ a României este republica, exercitată de Statul român;

(4) Statul român este un stat de drept a cărui legitimitate și putere decurg din respectarea voinței poporului de a trăi mai bine, mai sănătos, și în armonie cu celelalte state și cu natura, conform prevederilor prezentei Constituții;

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

ARTICOLUL 2

Suveranitatea

(1) Suveranitatea națională aparține poporului român reprezentat de Statul român prin Instituțiile sale, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum;

(2) Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu.

ARTICOLUL 3

Teritoriul

(1) Teritoriul României este inalienabil;

(2) Frontierele țării sunt consfințite prin lege organică, cu respectarea principiilor și a celorlalte norme general admise ale dreptului internațional;

(3) Teritoriul este organizat, sub aspect administrativ, în comune, orașe și județe. În condițiile legii, unele orașe sunt declarate municipii;

(4) Pe teritoriul statului român nu pot fi strămutate sau colonizate populații străine.

ARTICOLUL 4

Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

(1) România are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi;

(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

ARTICOLUL 5

Cetățenia

(1) Cetățenia română se dobândește numai prin naștere cu condiția ca cel puțin unul dintre părinți să fie de cetățenie română;

(2) Dobândirea altei cetățenii atrage după sine pierderea cetățeniei române. Revenirea la cetățenia română presupune renunțarea la oricare altă cetățenie;

(3) Statul român recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, în condiții de nediscriminare față de ceilalți cetățeni români.

ARTICOLUL 6

Românii din străinătate

(1) Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului în care locuiesc.

ARTICOLUL 7

Partidele politice, sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale

(1) Partidele politice, sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii, fără niciun fel de prerogative în domeniul guvernării.

ARTICOLUL 8

Relații internaționale

(1) România întreține și dezvoltă relații pașnice cu toate statele și, în același cadru, relații de bună vecinătate, întemeiate pe principiile și normele general admise ale dreptului internațional;

(2) În relațiile internaționale România promovează principiile respectării suveranității și independenței naționale a partenerilor, principiul neagresiunii armate, neamestecului în treburile interne și cooperării economice și științifice reciproc avantajoase.

ARTICOLUL 9

Dreptul internațional și dreptul intern

(1) Tratatelor încheiate de Guvern și promulgate de Președinte, potrivit legii, fac parte din dreptul intern;

(2) Statul român nu poate încheia tratate sau convenții contrare Constituției fără acordul populației, care se obține prin organizarea unui referendum, după dezbaterea publică de minim 3 luni.

ARTICOLUL 10

Simboluri naționale

(1) Drapelul României este tricolor. Culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare, începând de la lance: albastru, galben, roșu. În centrul steagului se află Stema țării;

(2) Ziua națională a României este 1 Decembrie;

(3) Imnul național al României este „Deșteaptă-te române“;

(4) Stema țării și sigiliul statului sunt stabilite prin legi organice.

ARTICOLUL 11

Limba oficială

(1) În România limba oficială este limba română.

ARTICOLUL 12

Capitala

(1) Capitala României este municipiul București.

TITLUL II

Drepturile, libertățile și îndatoririle cetățenilor

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

ARTICOLUL 13

Drepturi și libertăți fundamentale și normale

(1) După importanța lor în existența, afirmarea ființei și valorilor umane, drepturile și libertățile cetățenilor sunt: fundamentale și normale;

(2) Drepturile și libertățile fundamentale sunt:

- (a) Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică;
- (b) Dreptul la educație științifică;
- (c) Dreptul la ocrotirea sănătății;
- (d) Dreptul la un trai decent și la protecție socială;
- (e) Dreptul al proprietate publică și privată;
- (f) Dreptul la liberă circulație în interiorul țării;
- (g) Dreptul la o justiție imparțială;
- (h) Libertatea individuală și siguranța persoanei;
- (i) Libertatea de opinie și de exprimare;
- (j) Dreptul la inviolabilitatea domiciliului;
- (k) Dreptul ca baza puterii în stat să o reprezinte voința poporului;

(3) Celelalte drepturi și libertăți sunt normale și se bucură de protecția statului român;

(4) Drepturile și libertățile fundamentale sunt garantate de stat, cele normale sunt asigurate și sprijinite de stat în condițiile legii;

(5) Garantarea dreptului prevăzut la aliniatul (2), litera (k), se demonstrează prin conținutul Titlului IV – Instituțiile statului și instituții de interes public major.

ARTICOLUL 14

Universalitatea

(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea;

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile;

(3) Faptele comise împotriva caracterului național, suveran și independent, unitar și indivizibil al țării, trădarea țării, precum și faptele care conduc la subminarea economiei naționale și a puterii democratice de stat, constituie crime împotriva poporului român și sunt imprescriptibile. Dreptul de acțiune începe de la data comiterii acestor fapte.

ARTICOLUL 15

Egalitatea în drepturi

(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări;

(2) Nimeni nu este mai presus de lege;

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate doar în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară;

(4) Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

ARTICOLUL 16

Cetățenii români în străinătate

(1) Cetățenii români din străinătate se bucură de protecția statului român;

(2) Ei trebuie să-și îndeplinească obligațiile față de statul român, cu excepția acelor ce nu sunt compatibile cu absența lor din țară.

ARTICOLUL 17

Cetățenii străini și apatrizii

(1) Cetățenii străini și apatrizii care locuiesc în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor garantată de Constituție și de alte legi;

(2) Dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte.

ARTICOLUL 18

Extrădarea și expulzarea

(1) Cetățenii români pot fi extrădați numai în baza convențiilor internaționale la care România este parte, în condițiile legii și pe bază de reciprocitate;

(2) Cetățenii străini și apatrizii pot fi extrădați numai în baza unei convenții internaționale sau în condiții de reciprocitate;

(3) Expulzarea sau extrădarea se hotărăște de justiție.

ARTICOLUL 19

Tratatelor internaționale privind drepturile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte;

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este

parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

ARTICOLUL 20

Exercitarea drepturilor și a libertăților

(1) Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bunăcredință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

CAPITOLUL II

Drepturile și libertățile fundamentale

ARTICOLUL 21

Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică

(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate;

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și niciunui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant;

(3) Nici un cetățean nu poate deține arme de foc în proprietate privată sau să folosească astfel de arme în spațiul public;

(4) Nici o persoană nu poate deține sau utiliza grupuri private de protecție personală;

(5) Se interzic practicile de eugenie, în special ale acelor care au drept scop selecția persoanelor;

(6) Interzicerea utilizării corpului uman și a părților sale, ca atare, ca sursă de venituri sau profit;

(7) Traficul de ființe umane este interzis;

(8) Nimeni nu poate fi ținut în sclavie sau în servitute;

(9) Interzicerea clonării ființelor umane în scopul reproducerii;

(10) Crima umană premeditată, crima organizată, trădarea țării și subminarea economiei naționale pot fi pedepsite cu moartea făptuitorilor și instigatorilor, în condițiile legii.

ARTICOLUL 22

Dreptul la educație științifică

(1) Dreptul la educație științifică gratuită este garantat de stat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal, prin cel profesional și prin învățământul superior;

(2) Învățământul general obligatoriu este de 8 clase. El este organizat de stat în toate localitățile României;

(3) Învățământul de toate gradele se desfășoară în limba română. În condițiile legii învățământul se poate desfășura și într-o limbă de circulație internațională;

(4) Dreptul persoanelor aparținând minorităților naționale de a învăța limba lor maternă și dreptul de a putea fi instruite în această limbă sunt garantate. Modalitățile de exercitare a acestor drepturi se stabilesc prin lege;

(5) Învățământul de toate gradele desfășurat în unități de stat este gratuit. Selecția candidaților pentru admiterea în învățământul superior se face doar pe bază de examen, cu probe ce atestă competențele specifice la intrarea în sistem;

(6) Învățământul public este protejat de influența cunoașterii dogmatice de orice fel, atât prin conținut cât și prin restricționarea unor drepturi și libertăți pentru personalul didactic și de conducere, conform legii organice;

(7) Autonomia universitară este garantată, conform legii organice;

(8) Statul asigură libertatea învățământului religios potrivit cerințelor specifice fiecărui cult;

(9) Până la nivel universitar, învățământul poate fi organizat și în instituții private acreditate conform legii organice.

ARTICOLUL 23

Dreptul la ocrotirea sănătății

(1) Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat de statul român;

(2) Statul este obligat să ia măsuri pentru garantarea igienei și a sănătății publice la toate nivelele de organizare administrativă și teritorială a țării;

(3) Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii organice.

ARTICOLUL 24

Dreptul la un trai decent și la protecție socială

(1) Dreptul la un trai decent se garantează de stat prin asigurarea unui loc de muncă pentru fiecare cetățean major și apt medical, prin nivelul de plată al muncii și după cantitatea și calitatea contribuției fiecăruia la dezvoltarea generală a țării;

(2) Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, în condițiile legii;

(3) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară care să acopere nevoile minimale ale unui trai decent, determinat prin lege, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege;

(4) Durata normală a zilei de lucru este, în medie, de 8 ore;

(5) La muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații;

(6) Munca forțată este interzisă;

(7) Nu constituie muncă forțată:

(a) activitățile pentru îndeplinirea îndatoririlor militare, precum și cele desfășurate, potrivit legii, în locul acestora, din motive religioase sau de conștiință;

(b) munca unei persoane condamnate, prestată în condiții normale, în perioada de detenție sau de libertate condiționată;

(c) prestațiile impuse în situația creată de calamități ori de alt pericol, precum și cele care fac parte din obligațiile civile normale stabilite de lege.

ARTICOLUL 25

Dreptul de proprietate publică și privată

(1) Dreptul de proprietate publică și privată, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin codul civil;

(2) Proprietatea publică derivă din dreptul natural, proprietatea privată derivă din dreptul juridic;

(3) Proprietatea publică și privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular;

(4) Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor de pe teritoriul României;

(5) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor;

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (4) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau în caz de divergență, prin justiție;

(7) Pentru lucrări de interes general autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității;

(8) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire;

(9) Resursele naturale proprietate publică din subteranul unei proprietăți private, pot fi exploatate de către Regiile autonome doar cu acordul proprietarului terenului, în condițiile legii organice. În caz de divergență soluționarea cazului revine justiției;

(10) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului, asigurarea bunei vecinătăți și respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului;

(11) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii nu se prezumă;

(12) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții sunt confiscate în condițiile legii și intră de drept în proprietate publică.

ARTICOLUL 26

Libertatea individuală și siguranța persoanei

(1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile și sunt garantate;

(2) Percheziția, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și procedurile prevăzute de lege;

(3) Reținerea nu poate depăși 24 de ore;

(4) Arestarea preventivă se dispune de judecător și numai în cursul procesului penal;

(5) În cursul urmăririi penale arestarea preventivă se poate dispune pentru cel mult 30 de zile și se poate prelungi cu câte cel mult 30 de zile, fără ca durata totală să depășească 180 de zile;

(6) În faza de judecată instanța este obligată, în condițiile legii, să verifice periodic, și nu mai târziu de 60 de zile, legalitatea și temeinicia arestării preventive, și să dispună de îndată punerea în libertate a inculpatului dacă temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat sau dacă instanța constată că nu există temeiuri noi care să justifice menținerea privării de libertate;

(7) Încheierile instanței privind măsura arestării preventive sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege;

(8) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință, în limba pe care o înțelege, motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea i se aduce la cunoștință în cel mult 24 de ore și numai în prezenta unui avocat ales sau numit din oficiu;

(9) Punerea în libertate a celui reținut sau arestat este obligatorie dacă motivele acestor măsuri au dispărut, precum și în alte situații prevăzute de lege;

(10) Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată;

(11) Nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii;

(12) Sancțiunea privativă de libertate nu poate fi decât de natură penală.

ARTICOLUL 27

Dreptul la liberă circulație în interiorul țării

(1) Dreptul la liberă circulație, în interiorul țării este garantat de către stat;

(2) Pe domeniul public se interzice orice restricție de ordin financiar. Restricțiile de interes național sau de altă natură, sunt stabilite prin lege;

(3) Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.

ARTICOLUL 28

Libertatea de opinie și de exprimare

(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor sunt garantate de stat;

(2) Libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt asigurate prin lege, în limitele constituționale;

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații;

(4) Legea impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării, proprietarul și acționariatul, în mod transparent, până la nivel de persoană fizică;

(5) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine;

(6) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri;

(7) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștința publică revine editorului, realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.

ARTICOLUL 29

Dreptul la o justiție imparțială

(1) Dreptul la o justiție imparțială și corectă este garantat de către stat;

(2) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime;

(3) Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept;

(4) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen de maxim 1 an, cu excepțiile prevăzute de lege;

(5) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite;

(6) Dreptul la apărare este garantat. Instanțele au obligația de a ajuta părțile în înțelegerea și aplicarea legii;

(7) În tot cursul procesului părțile au dreptul să fie asistate de un avocat ales sau numit din oficiu.

ARTICOLUL 30

Dreptul la inviolabilitatea domiciliului

(1) Domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul ori în reședința unei persoane fără acordul acesteia;

(2) De la prevederile alin.(1) se pot deroga, prin lege, următoarele situații:

(a) executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești;

(b) înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile persoanelor;

(c) apărarea securității naționale sau a ordinii publice;

(d) prevenirea răspândirii unei epidemii;

(3) Percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege;

(4) Perchezițiile în timpul nopții sunt interzise, în afară de cazul infracțiunilor flagrante.

CAPITOLUL III Drepturile și libertățile normale

ARTICOLUL 31

Dreptul la o familie, la intimitate familială și privată

(1) Familia se întemeiază prin căsătoria liber consimțită între soți de sex opus, bazată pe egalitatea acestora, pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor;

(2) Condițiile de încheiere, de desfacere și de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege.

(3) Căsătoria religioasă poate fi celebrată numai după căsătoria civilă;

(4) Copiii din afara căsătoriei sunt egali în fața legii cu cei din căsătorie;

(5) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată;

(6) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri;

(7) Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc;

(8) Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv prevăzut de lege. Orice persoană are drept de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a obține rectificarea acestora;

(9) Utilizarea oricăror mijloace tehnologice de supraveghere și urmărire a activității și datelor personale în spațiul public sau privat este interzisă cu excepția celor prevăzute de lege.

ARTICOLUL 32

Secretul corespondenței

(1) Secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri poștale, al convorbirilor telefonice și al celorlalte mijloace legale de comunicare privată este inviolabil, cu excepția celor prevăzute de lege.

ARTICOLUL 33

Libertatea conștiinței

(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu poate fi îngrădită. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie sau să adere la o credință religioasă contrară convingerilor sale;

(2) Libertatea conștiinței este garantată. Ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc;

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii;

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă;

(5) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.

ARTICOLUL 34

Dreptul la informație corectă

(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit;

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra trebuirilor publice și asupra problemelor de interes personal;

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecția minorilor sau securitatea națională;

(4) Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice;

(5) Serviciile publice de radio și de televiziune sunt în slujba tuturor cetățenilor;

(6) Organizarea și desfășurarea activității serviciilor publice de radio și televiziune se stabilesc prin lege organică.

ARTICOLUL 35

Accesul la cultură și protecția patrimoniului național

(1) Accesul la cultură este garantat, în condițiile legii;

(2) Libertatea persoanei de a-și dezvolta spiritualitatea și de a accede la valorile culturii naționale și universale nu poate fi îngrădită;

(3) Statul trebuie să asigure păstrarea identității spirituale, sprijinirea culturii naționale, stimularea artelor, protejarea și conservarea moștenirii culturale, dezvoltarea creativității contemporane, promovarea valorilor culturale și artistice ale României în lume;

(4) Elementele de cultură și civilizație de importanță națională și internațională se stabilesc prin lege.

ARTICOLUL 36

Dreptul la un mediu sănătos

(1) Statul are obligația de a respecta dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic;

(2) În mediul public se interzic utilizarea reclamelor, informațiilor de natură promoțională și a altor activități ce alterează principiile de urbanism și ergonomie ambientală, mediul natural, mediul psihic de concentrare a persoanelor asupra liberei informații ori a siguranței circulației rutiere;

(3) Statul va prevedea în obligațiile administrației publice locale, principiile și normele de urbanism care să respecte raportul între spațiile construibile și cele naturale pentru asigurarea unui mediu sănătos;

(4) Persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a proteja și a ameliora mediul înconjurător.

ARTICOLUL 37

Dreptul de vot

(1) Cetățenii au drept de vot de la vârsta de 18 ani împliniți până în ziua alegerilor, inclusiv;

(2) Votul liber, direct și secret poate fi exercitat prin buletine de vot completate și depuse nemijlocit în secțiile de votare sau prin completarea formularelor în sistemul informatizat de vot, realizat conform legii electorale;

(3) Nu au drept de vot debilizii sau alienații mintal puși sub interdicție și nici persoanele condamnate prin hotărâre judecătorească definitivă la pierderea drepturilor electorale.

ARTICOLUL 38

Dreptul de a fi ales

(1) Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care au cetățenia română și domiciliul în țară;

(2) Candidații trebuie să fi împlinit până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de minim 35 de ani, pentru a fi aleși în organele administrației centrale, și vârsta de minim 45 de ani pentru a fi aleși în funcția de Președinte al României.

ARTICOLUL 39

Libertatea întrunirilor

(1) Mitingurile, demonstrațiile, procesiunile sau orice alte întruniri sunt libere și se pot organiza și desfășura numai în mod pașnic, fără ca participanților să li se permită să aibă asupra lor niciun fel de arme albe sau arme de foc.

ARTICOLUL 40

Dreptul de asociere

(1) Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere;

(2) Partidele politice, sindicatele, patronatele sau oricare alte forme asociative libere, nu se pot implica în activități specifice instituțiilor statului;

(3) Partidele sau organizațiile care, prin scopurile ori prin activitatea lor, militează împotriva statului de drept, a suveranității, a integrității sau a independenței României sau ai căror membri depun jurământ unor structuri asociative străine, sunt neconstituționale;

(4) Nu pot face parte din partide politice: magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii activi, personalul didactic și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică;

(5) Asociațiile cu caracter secret sau semisecret sunt interzise. Sunt considerate asociații semisecrete acele asociații care interzic accesul presei la întrunirile membrilor lor.

ARTICOLUL 41 Dreptul la grevă

(1) Salariații au dreptul la grevă pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale;

(2) Legea stabilește condițiile și limitele exercitării acestui drept, precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate.

ARTICOLUL 42 Libertatea economică

(1) Accesul liber al persoanei la o activitate economică și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate;

(2) Sunt interzise activități economice sau comerciale care atențază la drepturile și libertățile fundamentale ale cetățeanului;

(3) Sunt interzise pe teritoriul României activitățile de orice natură a unor companii înființate în paradisuri fiscale. Deasemenea, este interzisă derularea oricăror tipuri de contracte sau afaceri cu astfel de companii.

ARTICOLUL 43 Protecția copiilor și a tinerilor

(1) Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor;

(2) Statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap. Alte forme de protecție socială a copiilor și a tinerilor se stabilesc prin lege;

(3) Exploatarea minorilor, folosirea lor în activități care le-ar dăuna sănătății, moralității sau care le-ar pune în primejdie viața ori dezvoltarea normală sunt interzise și constituie infracțiune;

(4) Minorii sub vârsta de 15 ani nu pot fi angajați ca salariați;

(5) Orice minor are dreptul de a întreține cu regularitate relații personale și contacte directe cu ambii părinți, cu excepția cazului în care acestea sunt contrare interesului său;

(6) Autoritățile publice au obligația să contribuie la asigurarea condițiilor pentru participarea liberă a tinerilor la viața socială, economică, culturală și sportivă a țării.

ARTICOLUL 44

Protecția persoanelor cu handicap

(1) Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea de principii și condiții naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.

ARTICOLUL 45

Dreptul de petiționare

(1) Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor;

(2) Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă;

(3) Exercițarea dreptului de petiționare este scutită de taxă;

(4) Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite de lege.

ARTICOLUL 46

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei;

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică;

(3) Funcționarii publici și magistrații răspund material, administrativ sau penal, pentru recuperarea prejudiciilor aduse persoanei, dacă aceasta s-a produs prin premeditare, rea-credință sau gravă neglijență, în condițiile legii.

ARTICOLUL 47

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru:

- (a) apărarea securității naționale;
- (b) apărarea ordinii, sănătății sau moralei publice;
- (c) apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor;
- (d) desfășurarea instrucției penale;
- (e) prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui

dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav;

(2) Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și să fie aplicată în mod nediscriminatoriu.

CAPITOLUL IV

Îndatoririle fundamentale

ARTICOLUL 48

Fidelitatea față de țară

(1) Fidelitatea față de țară este sacră;

(2) Cetățenii cărora le sunt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin și, în acest scop, vor depune jurământul cerut de lege. Încălcarea jurământului atrage după sine răspunderea contravențională sau penală, conform legii;

(3) Defăimarea țării este infracțiune și se pedepsește conform legii.

ARTICOLUL 49

Apărarea țării

(1) Cetățenii au dreptul și obligația să apere România;

(2) Condițiile privind îndeplinirea îndatoririlor militare se stabilesc prin lege organică;

(3) Cetățenii pot fi încorporați de la vârsta de 20 de ani și până la vârsta de 35 de ani, cu excepția voluntarilor, în condițiile legii organice.

ARTICOLUL 50

Îndatorirea de a muncii

(1) Cetățenii au obligația de a contribui la propria bunăstare, la prosperitatea țării și la armonia cu natura, prin muncă. Munca este considerată singura sursă reală de bunuri, servicii și progres;

(2) Sunt exceptați de la prevederile alin. (1), persoanele în vârstă, copiii sub 15 ani, persoanele cu dizabilități intelectuale, psihice sau motrice, mamele în perioada prenatală și postnatală;

(3) Limitele și excepțiile exercitării acestei îndatoriri sunt stabilite prin Codul Muncii, în condițiile legii organice;

(4) Persoanele ce au primit pedepse privative de libertate vor participa la activități economice compatibile cu natura pedepsei și cu măsurile de pază corespunzătoare, astfel încât să asigure acoperirea cheltuielilor de detenție;

(5) Neîndeplinirea îndatoririi de a munci din cauze imputabile persoanei, constituie infracțiune.

CAPITOLUL V

Îndatoririle normale

ARTICOLUL 51

Contribuții financiare

(1) Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice;

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale între angajați și angajatori și să respecte același principiu de impozitare a veniturilor reale și nu a costurilor, atât pentru angajatori cât și pentru angajați;

(3) Sistemul de impunere a persoanelor fizice autorizate și a veniturilor din posesia proprietății se stabilesc prin codul fiscal;

(4) Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale.

TITLUL III
Garantarea și ocrotirea drepturilor și libertăților

CAPITOLUL I
Principii generale

ARTICOLUL 52
Drepturile și libertățile cetățenilor

(1) Drepturile și libertățile cetățenilor nu decurg de la natură ci din legi juridice emise și puse în aplicare de Instituțiile Statului;

(2) Pentru buna conviețuire între oameni și armonia cu natura este interzis cetățenilor să-și determine și să-și impună prin mijloace proprii drepturile și libertățile;

(3) Pentru garantarea și asigurarea lor echitabilă, cetățenii aleg și constituie Instituțiile Statului. În consecință, Statul este managerul țării și al cetățenilor ei;

(4) Asigurarea, ocrotirea sau garantarea oricăror drepturi și libertăți necesită resurse informaționale, materiale și morale, ce trebuie asigurate și planificate în mod echitabil pentru toți cetățenii și pe întreg teritoriul țării;

(5) Economia și educația științifică sunt principalele surse prin care se pot garanta și asigura drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor. În consecință, statul trebuie să fie răspunzător de dezvoltarea durabilă și echilibrată a economiei, moralei, culturii și civilizației țării;

(6) Oamenii au o singură viață și muncesc pentru a trăi mai bine. Progresul științific și tehnologic continuu trebuie să conducă la creșterea corespunzătoare a nivelului de garantare și de asigurare a drepturilor și libertăților cetățenilor;

(7) Libera inițiativă socială și economică publică și privată trebuie să împiedice speculația economică, materială, morală, viciile și fanteziile comportamentale ale oamenilor, toate acestea fiind surse principale ale degradării drepturilor și libertăților reale ale cetățenilor;

(8) Sunt interzise orice activități economice speculative.

CAPITOLUL II

Economia, finanțele publice și natura

ARTICOLUL 53

Scopul economiei

(1) Economia României cuprinde totalitatea structurilor și relațiilor în care se produc bunuri și servicii destinate schimburilor între producători și consumatori;

(2) Economia este singura sursă reală de bogăție a țării și a cetățenilor ei și trebuie construită și dezvoltată pentru acest scop;

(3) Scopul economiei este acela de a asigura creșterea continuă a nivelului de trai al tuturor cetățenilor proporțional cu aportul adus la dezvoltarea țării sub toate componentele ei.

ARTICOLUL 54

Tipul economiei

(1) Economia României este o economie de piață distributivă;

(2) Caracterul distributiv al economiei rezultă din calitatea tuturor cetățenilor de a fi acționari anonimi și egali ai proprietății publice.

ARTICOLUL 55

Resursele și componentele economiei

(1) Resursele economice ale României sunt constituite din: teritoriul, cercetarea științifică, educația, bogățiile naturale subterane sau de suprafață și agricultura;

(2) Componentele vitale ale economiei sunt constituite din: sistemul surselor de energii naturale și agricole, persoanele umane calificate, industria extractivă de materii prime anorganice sau organice, industria de semifabricate și bunuri finite de orice fel;

(3) Componentele conexe ale economiei o reprezintă serviciile către populație, și anume: serviciile administrative, financiare, bancare, comerciale, de divertisment, de transport, sociale și altele, potrivit legii;

(4) Componentele vitale ale economiei stau la baza asigurării progresului celorlalte componente economice, al relațiilor sociale, precum și la stabilitatea bugetului național;

(5) Dezvoltarea durabilă a tuturor componentelor economice trebuie să aibă ca bază echitatea socială și armonia cu natura.

ARTICOLUL 56

Formele de proprietate

(1) Proprietatea este publică sau privată;

(2) Proprietatea privată este de uz personal, familial sau de uz economic. Se consideră proprietate privată orice valori mobile și imobile destinate satisfacerii necesităților unui nivel de trai decent, precum și producerii de bunuri pentru consum propriu. Proprietatea privată de uz economic este constituită din orice valori mobile și imobile utilizate pentru producerea de bunuri și servicii destinate pieței;

(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil sau cele de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, pădurile mai mari de 10 hectare, lacurile cu un luciu de apă mai mare de 10 hectare, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice;

(4) Bogățiile de la alin.(3) sunt monopol public. Statul este managerul bogăției publice și nu proprietarul ei;

(5) Statul va asigura menținerea suprafeței împădurite la cel puțin 35% din suprafața țării;

(6) Sunt interzise exporturile de materii prime și minerale;

(7) Alte componente ale proprietății publice care nu sunt monopol pot fi concesionate sau închiriate pe o perioadă de maxim 8 ani către persoane fizice sau private, în condiții reciproc avantajoase. Contractele de concesionare sau închiriere sunt publice și pot fi prelungite în condițiile profitabilității reciproce din 4 în 4 ani;

(8) Orice contract de concesionare sau de închiriere a proprietății publice cu clauze secrete este nul de drept;

(9) Proprietatea publică se află în indiviziune egală și anonimă a tuturor cetățenilor români cu domiciliul în țară, indiferent de vârstă;

(10) Ca acționari anonimi, în indiviziune egală a capitalului public, toți cetățenii primesc dividende care sunt utilizate de către stat pentru garantarea drepturilor lor fundamentale. Aceste dividende se introduc în Fondul Național Public de Garantare a Drepturilor Fundamentale ale Cetățenilor, fond creat în condițiile legii organice;

(11) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile, indivizibile, inamovibile și imprescriptibile;

(12) Orice act îndreptat împotriva proprietății publice sau proprietății private, a persoanelor fără discernământ, este nul de drept;

(13) Toate bogățiile publice prevăzute la alin.(3), care au fost înstrăinate sub orice formă, vor fi readuse în proprietate publică, prin nulitatea actelor juridice de înstrăinare, ca urmare a încălcării prevederilor constituționale sau prin despăgubire la valoarea lor de înstrăinare, corectată cu valoarea investițiilor efectuate în țară și a profiturilor nete obținute de deținători. Valoarea despăgubirilor va fi acoperită din Fondul Național Public de Garantare a Drepturilor Fundamentale ale Cetățenilor și din alte surse prevăzute de lege;

(14) În condițiile legii organice, bunurile proprietate publică pot fi date în administrarea regiilor autonome, instituțiilor publice și în folosință gratuită instituțiilor de interes sau utilitate publică;

(15) Proprietatea privată de uz personal și proprietatea privată de uz economic vor fi impozitate progresiv astfel încât să prevină polarizarea bogăției naționale în mod disproporționat. Statul va putea redistribui prin concesionare suprafețele de teren agricol, de uz personal mai mari de 10 ha și de uz economic mai mari de 100 ha, către familiile fără teren agricol sau companii private specializate, în condițiile legii organice. Proprietatea dobândită prin concesionare nu poate fi înstrăinată;

(16) Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

ARTICOLUL 57

Regiile autonome

(1) Regiile autonome sunt instituții publice, cu personalitate juridică, având ca obiect de activitate administrarea capitalului aflat în proprietatea publică a poporului român;

(2) Regiile autonome se constituie în acele sectoare ale economiei naționale care au caracter de monopol public sau care prezintă importanță strategică pentru poporul și statul român;

(3) Regiile autonome se înființează, prin lege, în subordinea Guvernului sau a autorităților publice locale;

(4) În Consiliul de Administrație al regiilor autonome vor intra cei mai valoroși specialiști, selectați pe bază de examene profesionale și manageriale. Directorul general al Regiei autonome este ales din cadrul persoanelor care fac parte din Consiliul de Administrație, prin votul secret al acestora, pentru un mandat de 4 ani. Mandatul poate fi reînnoit cel mult odată și poate fi consecutiv. Incompatibilitățile și motivarea pentru performanță se stabilesc prin lege;

(5) Consiliul de Administrație al Regiilor este constituit din Directorul general al regiei, Directorii adjuncți sau similari și șefii compartimentelor principale. Membri Consiliului de Administrație, în afara salariului postului din ștatal regiei, primesc anual bonusuri procentuale cu valoare globală de maxim 10% din creșterea de profit pe perioada respectivă, repartizate pe posturi, conform legii. Aceste bonusuri anuale nu pot depăși totalul dublului salariului lor anual și nu pot depăși salariul anual al președintelui țării;

(6) Toate societățile naționale și companiile naționale provenite din regii autonome înființate prin aplicarea prevederilor Legii 15/1990 se reorganizează ca regii autonome.

ARTICOLUL 58

Sistemul financiar public

(1) Formarea, administrarea, întrebuintarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege;

(2) Moneda națională este leul iar subdiviziunea acestuia este banul;

(3) Emisia monetară este atributul exclusiv al Băncii Naționale a României, instituție din structura guvernului;

(4) Masa monetară în circulație va fi reglată de Banca Națională a României, în raport de evoluția economiei țării, în vederea asigurării stabilității prețurilor și a creșterii continue a puterii de cumpărare a populației;

(5) Pentru stabilizarea valorii monedei naționale, Banca Națională a României este responsabilă de extracția de aur și alte metale sau nemetale prețioase ce se vor constitui în Tezaurul Național al României;

(6) În România sunt interzise speculațiile financiare de orice fel. Cursul de schimb valutar în relațiile comerciale externe se stabilește prin contractele economice încheiate de agenții publici sau privați, sub controlul Băncii Naționale a României;

(7) Se interzic împrumuturile externe ce nu pot fi rambursate pe o perioadă mai mare de 4 ani.

(8) Se interzic constituirea de depozite bancare publice sau private în străinătate, cu excepția conturilor curente necesare derulării relațiilor economice;

(9) Toate tranzacțiile se efectuează în moneda națională;

(10) Controlul respectării obligațiilor financiare ale instituțiilor publice, agenților publici și privați revin Gărzii Financiare, din structura Ministerului de Finanțe.

ARTICOLUL 59

Impozite, taxe și alte contribuții

(1) Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege;

(2) Se interzice introducerea de taxe și impozite pentru compensarea lipsei de performanță a agenților economici publici și privați sau în afara intereselor publice;

(3) Principiile de impozitare trebuie să fie unitare atât pentru angajați cât și pentru angajatori și trebuie să descurajeze crima organizată, viciile umane, specularea viciilor și slăbiciunilor psihice, precum și speculații economice și financiare de orice fel;

(4) Procentele de impozitare vor ține seama de diferențele de viteza de rotație a capitalului din diferite sectoare și subsectoare economice, astfel încât să frâneze migrația capitalului spre sectoarele economice cu rata mai mare a profitului;

(5) Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora. Deturnarea acestor fonduri de către ordonatorii de credite, constituie infracțiune.

ARTICOLUL 60 Bugetul public național

(1) Bugetul public național cuprinde bugetul central și bugetele locale;

(2) Se interzice elaborarea bugetului public național cu deficit bugetar;

(3) Se interzice elaborarea unei rectificări a bugetului public național cu deficit bugetar;

(4) Guvernul elaborează anual proiectul bugetului central pe capitole. Următoarele capitole vor fi evidențiate în mod distinct:

(a) Fondul Național al Cercetării și Educației;

(b) Fondul Național pentru Sănătate;

(c) Fondul Național pentru Investiții;

(d) Fondul Național al Asigurărilor Sociale de Stat;

(e) Fondul Național de Pensii;

(f) Fondul Național pentru Garantarea Locurilor de Muncă și al Salariilor.

(5) Deturnarea de fonduri constituie infracțiune;

(6) Dacă legea bugetului de stat și legea bugetului asigurărilor sociale de stat nu au fost adoptate cu cel puțin 3 zile înainte de expirarea exercițiului bugetar, se aplică în continuare bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale de stat ale anului precedent, până la adoptarea noilor bugete;

(7) Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii.

ARTICOLUL 61 Rolul statului în economie

(1) Statul meritocrat, prin instituțiile sale, garantează drepturile și libertățile fundamentale, ocrotește și asigură celelalte drepturi și libertăți prin utilizarea rezultatelor economiei în interes național. În acest scop statul are următoarele obligații:

(a) Verifică respectarea conținutului și principiilor referitoare la proprietatea publică și privată, ia măsuri de corectare a erorilor sau abuzurilor săvârșite și stabilește răspunderea administrativă sau penală împotriva celor vinovați de abuzuri, rea credință sau gravă neglijență în aplicarea prevederilor constituționale;

(b) Previzionează și planifică indicatorii de creștere economică și socială a tuturor componentelor țării, pe baza științelor conducerii și dezvoltării durabile;

(c) Indicatorii de plan, aprobați prin lege, sunt obligatorii pentru regiile autonome publice și orientativi pentru agenții economici privați;

(d) Planificarea economiei trebuie astfel realizată încât să se asigure în permanență o balanță comercială excedentară;

(e) Repartizează capitalul monopol public pentru administrare în interes național, regiilor autonome, în responsabilitatea ministerelor;

(f) Asigură dezvoltarea echilibrată a tuturor județelor țării și a tuturor sectoarelor economice prin investițiile publice planificate;

(g) Facilitează vânzarea produselor agenților economici publici și privați cu respectarea indicatorilor economici planificați. În afara acestor indicatori, agenții publici și privați pot exporta bunuri și servicii în orice cantități, în condițiile dreptului comercial internațional, fără a aduce prejudicii țării. Statul poate garanta, în condițiile legii, inițiativele publice și private din afara granițelor;

(h) Asigură competiția loială între agenții economici publici și agenții economici privați prin furnizarea de energie și materii prime la prețuri echitabile;

(i) Protejează interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

(j) Introduce profitul neinvestit al regiilor autonome în Fondul Național Public de Garantare a Drepturilor Fundamentale ale Cetățenilor;

(k) Stimulează cercetarea științifică, creativitatea și introducerea de tehnologii de vârf, în vederea creșterii productivității muncii și, în consecință, a nivelului de garantare și ocrotire a drepturilor și libertăților cetățenești;

(l) Promovează interesele economice ale României peste hotare, pentru toți agenții economici, publici și privați, fără discriminări;

(2) Pentru a îndeplini rolul de arbitru al competiției echitabile între agenții economici publici și agenții economici privați, reprezentanții statului, prin funcțiile ce le dețin, nu vor avea interese economice private directe sau prin rude până la gradul 2. Salarizarea

și motivarea funcționarilor publici va fi stabilită exclusiv în raport de evoluția pozitivă a indicatorilor socio-economici planificați ai sferei de răspundere, prin lege organică.

TITLUL IV

Instituțiile statului și instituțiile de interes public major

CAPITOLUL I

Instituțiile statului

ARTICOLUL 62

Structură, constituire și principii de funcționare

(1) Statul român are în componență următoarele instituții:

- (a) Instituțiile Statului;
- (b) Instituțiile de Interes Public Major.

Instituțiile Statului sunt:

- (a) Președinția;
- (b) Guvernul;
- (c) Justiția.

Instituțiile de interes public major sunt:

- (a) Autoritatea Națională Meritocrată;
- (b) Înalta Curte de Casație și Justiție;
- (c) Curtea de Conturi;
- (d) Serviciul Național Public de Presă, Radio și Televiziune;
- (e) Institutul Național de Statistică și Calitate a Vieții;
- (f) Academia Română;
- (g) Avocatul Poporului;
- (h) Monitorul Oficial.

(2) Instituțiile statului și Instituțiile de interes public major sunt independente una față de cealaltă. Ele se supun voinței poporului român prin eligibilitatea și suspendarea titularilor de posturi rezultată în urma acordului sau dezacordului asupra problemelor de interes național, acordate prin referendum;

(3) Puterea statului constă în capacitatea instituțiilor sale de a produce transformări economice, sociale și ecologice de o anumită mărime, într-un an calendaristic;

(4) Caracterul prodemocratic al statului constă în utilizarea puterii sale pentru a produce transformări pozitive, de prosperitate, a tuturor cetățenilor săi, pentru o dezvoltare durabilă, în armonie cu mediul natural;

(5) Statul român este conducătorul țării și are rolul de asigurare a convergenței acțiunii, creativității și competențelor tuturor cetățenilor săi pentru progresul propriu și al țării, evitând risipa de energie, materii prime, materiale și timp, generate de orice formă de haos și conflicte. În domeniul economic îndeplinește obligațiile de la art. 61;

(6) Instituțiile de Interes Public Major au rolul de conexiune inversă informațională pentru Instituțiile Statului, astfel încât eventualele disfuncții dintre instituții să fie sesizate și corectate la timp;

(7) Selectarea înalților demnitari de stat se realizează pe baza competențelor profesionale, manageriale și morale ale candidaților, demonstrate prin examene, teste și fapte, conform legii electorale;

(8) Conducătorii instituțiilor statului și instituțiilor de interes public major sunt aleși prin votul majorității cetățenilor sau prin referendum, dintre candidații declarați eligibili, conform legii electorale;

(9) Pentru diminuarea tentațiilor materiale și morale în exercitarea atribuțiilor, înalții funcționari de stat și funcționarii publici nu vor putea avea funcții economice publice sau private sau orice alte interese economice legate de astfel de funcții. Încălcarea prevederilor acestui articol constituie infracțiune;

(10) Salarizarea demnitarilor aleși din instituțiile statului și instituțiile de interes public major sau a funcționarilor publici respectă principiul ierarhic al valorii și al contribuției aduse la prosperitatea poporului și a țării;

(11) Principiile ierarhizării salariale ale tuturor demnitarilor și ale funcționarilor publici vor fi reglementate la nivel național prin lege.

CAPITOLUL II Instituția Președintelui

ARTICOLUL 63

Rolul Președintelui

(1) Instituția Președintelui se compune din:

- (a) Președintele României;
- (b) Serviciul de Consilieri;
- (c) Serviciul de Protecție și Pază;

(2) Organizarea și funcționarea Instituției Președintelui se vor stabili prin lege organică;

(3) Președintele României reprezintă poporul român. El este garantul independenței naționale, al unității și al integrității teritoriale a țării și al prosperității cetățenilor ei;

(4) Președintele României veghează la respectarea Constituției, la funcționarea convergentă a autorităților publice către prosperitatea cetățenilor și armonia cu natura. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între instituțiile statului, precum și între stat și societate.

ARTICOLUL 64

Alegerea Președintelui

(1) Președintele României este ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, dintre candidații ce întrunesc condițiile profesionale și morale recunoscute potrivit legii, propuși de Autoritatea Meritocrată Națională;

(2) Este declarat ales candidatul care a întrunit în primul tur de scrutin majoritatea de voturi ale alegătorilor înscriși în listele electorale;

(3) În cazul în care nici unul dintre candidați nu a întrunit această majoritate se organizează al doilea tur de scrutin, între primii doi candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute în primul tur. Este declarat ales candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi;

(4) Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.

ARTICOLUL 65

Validarea mandatului și depunerea jurământului

(1) Rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României este validat de Înalta Curte de Casație și Justiție;

(2) Candidatul a cărui alegere a fost validată depune în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție următorul jurământ:

(3) „Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea pentru proapșirea spirituală, morală și materială a poporului român, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independenta, unitatea și integritatea teritorială a României. În caz contrar, voi suporta consecințele legii.“

ARTICOLUL 66

Durata mandatului

(1) Mandatul Președintelui României este de 4 ani și se exercită de la data depunerii jurământului;

(2) Președintele României își exercită mandatul până la depunerea jurământului de Președintele nou ales;

(3) Mandatul Președintelui României poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război sau de catastrofă.

ARTICOLUL 67

Incompatibilități și imunități

(1) În timpul mandatului său președintele României nu poate fi membru al unui partid și nu poate avea interese economice private, inclusiv prin rudele sale până la gradul 2;

(2) Președintele României se bucură de imunitate numai în exercitarea funcțiilor sale.

ARTICOLUL 68

Numirea Guvernului

(1) Prim-ministrul supune spre numire Președintelui pe membri guvernului selectați conform art. 62 alin.(8);

(2) În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, Președintele revocă și numește, la propunerea prim-ministrului, pe unii membri ai Guvernului;

(3) Președintele României nu îl poate revoca pe prim-ministru.

ARTICOLUL 69

Consultarea Guvernului

(1) Președintele României poate consulta Guvernul cu privire la probleme urgente și de importanță deosebită.

ARTICOLUL 70

Participarea la ședințele Guvernului

(1) Președintele României poate lua parte la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme de interes național privind strategia economică și socială, politica externă, apărarea țării, asigurarea ordinii publice și, la cererea prim-ministrului, în alte situații;

(2) Președintele României prezidează ședințele Guvernului la care participă.

ARTICOLUL 71

Mesaje

(1) Președintele României poate adresa poporului mesaje cu privire la principalele probleme interne și externe ale națiunii.

ARTICOLUL 72

Referendumul cerut de președinte

(1) Președintele României are dreptul de a cere poporului să-și exprime prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național, de cel mult două ori pe an.

ARTICOLUL 73

Atribuții în domeniul politicii externe

(1) Președintele încheie tratate internaționale în numele României, negociate de Guvern, cu respectarea prevederilor constituționale;

(2) Celelalte tratate și acorduri internaționale se încheie, se aprobă sau se ratifică potrivit procedurii stabilite prin lege;

(3) Președintele, la propunerea Guvernului, acreditează și recheamă reprezentanții diplomatici ai României și aprobă înființarea, desființarea sau schimbarea rangului misiunilor diplomatice;

(4) Reprezentanții diplomatici ai altor state sunt acreditați pe lângă Președintele României.

ARTICOLUL 74

Atribuții în domeniul apărării

(1) Președintele României este comandantul forțelor armate și îndeplinește funcția de președinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

(2) El poate declara, cu acordul Guvernului, mobilizarea parțială sau totală a forțelor armate. Numai în cazuri excepționale, hotărârea Președintelui se supune ulterior aprobării Guvernului, în cel mult 24 ore de la adoptare;

(3) În caz de agresiune armată îndreptată împotriva țării, Președintele României ia măsuri pentru respingerea agresiunii și le aduce neîntârziat la cunoștință Guvernului, printr-un mesaj.

ARTICOLUL 75

Măsuri excepționale

(1) Președintele României instituie, potrivit legii, starea de asediu sau starea de urgență în întreaga țară ori în unele unități administrativ-teritoriale și solicită Guvernului încuviințarea măsurii adoptate, în cel mult 24 ore de la luarea acesteia;

(2) Dacă Guvernul respinge cererea Președintelui, măsurile excepționale încetează de la data respingerii.

ARTICOLUL 76

Alte atribuții

(1) Președintele României mai îndeplinește și următoarele atribuții:

- (a) conferă decorații și titluri de onoare;
- (b) acordă gradele de mareșal, de general și de amiral pe baza meritelor militare;
- (c) numește în funcții publice, în condițiile prevăzute de lege;

ARTICOLUL 77

Suspendarea din funcție și demiterea

(1) În cazul săvârșirii unor fapte grave prin care se încalcă prevederile Constituției, sau neasigurarea evoluției pozitive a economiei și a nivelului de trai al populației, Președintele României poate fi suspendat din funcție de Înalta Curte de Casație și Justiție. Președintele poate da populației explicații cu privire la faptele ce i se impută;

(2) Decizia de suspendare din funcție trebuie aprobată de cel puțin două treimi din judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție;

(3) În cel mult 30 de zile Guvernul organizează un referendum pentru demiterea Președintelui;

(4) Respingerea prin referendum a propunerii de demitere a Președintelui, implică de drept dizolvarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și reorganizarea acesteia potrivit legii organice;

(5) Propunerea de suspendare a Președintelui mai poate fi inițiată și de:

(a) Sfatul Înteleptilor, printr-un memoriu justificativ supus dezbaterii publice și după la Înalta Curte de Casație și Justiție. Respingerea prin referendum a propunerii de revocare din funcție atrage după sine excluderea inițiatorilor memoriului din Sfatul Înteleptilor și reorganizarea acestuia potrivit legii organice;

(b) Prin solicitarea unui număr de cel puțin 500.000 de cetățeni, din majoritatea județelor țării și depusă de către Avocatul Poporului la Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit legii organice;

(c) În condițiile alin. (5) litera (a) și (b), Înalta Curte de Casație și Justiție dispune suspendarea Președintelui și se aplică dispozițiile alin. (3).

ARTICOLUL 78

Punerea sub acuzare a Președintelui

(1) Propunerea de punere sub acuzare poate fi inițiată de Guvern, Ministerul Public sau Serviciul Român de Informații;

(2) De la data punerii sub acuzare și până la data demiterii, Președintele este suspendat de drept;

(3) Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Termenul de judecată este de maxim 60 de zile. Președintele este demis de drept la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

ARTICOLUL 79

Vacanta funcției de președinte

(1) Vacanta funcției de Președinte al României intervine în caz de demisie, de demitere din funcție, de imposibilitate definitivă a exercitării atribuțiilor sau de deces;

(2) În termen de maxim 3 luni de la data la care a intervenit vacanta funcției de Președinte al României, Guvernul va organiza alegeri pentru un nou Președinte, în condițiile articolelor 64 și 65.

ARTICOLUL 80

Interimatul funcției de președinte

(1) Dacă funcția de Președinte devine vacantă, dacă președintele este suspendat din funcție sau dacă se află în imposibilitate temporară de a-si exercita atribuțiile, interimatul se asigură de către prim-ministru;

(2) Atribuțiile prevăzute la articolele 72, 73, 74, 75, 76 nu pot fi exercitate pe durata interimatului funcției prezidențiale.

ARTICOLUL 81

Răspunderea președintelui interimar

(1) Dacă persoana care asigură interimatul funcției de Președinte al României săvârșește fapte grave prin care se încalcă prevederile Constituției, se aplică articolele 77 și 78;

(2) Sfatul Înteleptilor se va reuni în maxim 48 de ore, vor face propuneri, vor dezbate și vor vota un membru de-al lor pentru preluarea funcției de președinte interimar. În caz de egalitate se va vota din nou, în maxim 24 de ore, între primii doi candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute;

(3) Persoana care are cele mai multe voturi devine președinte interimar;

(4) Președintele interimar va depune jurământul în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție. Se aplică articolul 65 alin.(3).

ARTICOLUL 82

Actele Președintelui

(1) În exercitarea atribuțiilor sale, Președintele României emite decrete care se publică în Monitorul Oficial al României în termen de maxim 48 ore din momentul emiterii. Nepublicarea atrage inexistența decretului;

(2) Decretele emise de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în articolul 74 alin.(2) și alin.(3), articolul 75 alin.(1), se contrasemnează de prim-ministru.

ARTICOLUL 83

Indemnizația și celelalte drepturi

(1) Indemnizația și celelalte drepturi ale Președintelui României se stabilesc prin lege;

(2) Nici un alt salariat din sectorul public nu poate avea un salariu egal sau mai mare ca al Președintelui României.

ARTICOLUL 84 Serviciul de Consilieri

(1) Serviciul de Consilieri este un organ consultativ de specialitate al Președintelui României;

(2) Serviciul de Consilieri se compune din:

(a) Consiliul Legislativ care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații. El ține evidența oficială a legislației României;

(b) Consilieri pe alte probleme, care pot fi maxim zece. Președintele este singurul care decide domeniile unde poate avea nevoie de acești consilieri.

(3) Înființarea, organizarea și funcționarea organului consultativ al Serviciului de Consilieri se stabilește prin lege organică.

ARTICOLUL 85 Serviciul de Protecție și Pază

(1) Serviciul de Protecție și Pază este o autoritate administrativă centrală cu atribuții în domeniul securității statului, specializat în asigurarea protecției demnitarilor și a membrilor lor de familie, precum și în asigurarea pazei sediilor de lucru și a reședințelor acestora;

(2) Înființarea, organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază se stabilesc prin lege organică.

CAPITOLUL III Instituția Guvernului

ARTICOLUL 86 Structura și rolul

(1) Guvernul este instituția de conducere administrativă a țării care pune în aplicare prevederile constituționale și prevederile legilor și altor acte normative cu putere de lege;

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Guvernul dispune de Administrația Publică Centrală, de Prefecturi și de Administrația Publică Locală;

(3) Guvernul este alcătuit din Prim-ministru, Miniștri, Guvernatorul Băncii Naționale, Directorul General al Fondului Național Public de Garantare a Drepturilor Fundamentale ale Cetățenilor, Procurorul General al României și alți membri stabiliți prin lege organică;

(4) Prim-ministrul, Guvernatorul Băncii Naționale, Directorul General al Fondului Național Public de Garantare a Drepturilor Fundamentale ale Cetățenilor și Procurorul General al României, constituie Consiliul de Conducere al Guvernului;

(5) Consiliul de Conducere al Guvernului stabilește strategiile de dezvoltare durabilă ale țării, relațiile economice internaționale necesare și indicatorii strategici de dezvoltare națională;

(6) Ministerele formează Administrația Publică Centrală, care detaliază strategia de dezvoltare a țării la nivelele sectoriale, de care răspund și urmăresc executarea ei de către regiile autonome de interes național și alți agenți economici publici;

(7) Guvernatorul Băncii Naționale a României, asigură stabilitatea prețurilor, a puterii de cumpărare a populației și eliminarea inflației prin controlul masei monetare existente pe piață, în conformitate cu strategia de dezvoltare stabilită de Guvern;

(8) Procurorul General al României informează periodic Guvernul asupra stării de infraționalitate la nivel național, a cauzelor acesteia și a măsurilor dispuse pentru ca infractorii, indiferent de poziția socială să nu poată eluda sancțiunile legale;

(9) Prefecții sunt reprezentanți ai Consiliului de Conducere al Guvernului, care veghează la realizarea strategiei de dezvoltare a țării de către organele Administrației Publice Locale;

(10) Consiliile Județene și Primăriile constituie Administrația Publică Locală, care implementează strategiile naționale și sectoriale de dezvoltare la nivel local, urmăresc nivelul de garantare a drepturilor fundamentale ale cetățenilor lor și dispun măsurile de corecție ce se impun.

ARTICOLUL 87

Investitura prim-ministrului

(1) Prim-ministrul este ales prin vot universal, egal, direct, secret;

(2) Prim-ministrul realizează lista membrilor noului guvern, cu respectarea art. 62 alin. (8), îndată ce este validat în urma alegerilor;

(3) Prim-ministrul va cere, în termen de 15 zile calendaristice de la desemnare, votul de încredere al Președintelui asupra programului și a întregii liste a membrilor guvernului;

(4) Programul poate fi respins de cel mult două ori, după care se declanșează procedura de consultare a populației, prin referendum, asupra programului de guvernare;

(5) Dacă prin referendum programul de guvernare este aprobat, se aplică art.77 alin.(3), dacă nu este aprobat, prim-ministrul își pierde dreptul electoral dobândit initial și se aplică art.95 și art. 62 alin.(8);

(6) Lista noilor membri ai guvernului, parțială sau completă, poate fi respinsă de cel mult două ori, după care se declanșează procedura de consultare a populației prin referendum asupra listei membrilor guvernului care au fost respinși de către președinte;

(7) Dacă prin referendum, lista respinsă a membrilor guvernului este aprobată, prim-ministrul își pierde dreptul electoral dobândit initial și se aplică art.95 și art. 62 alin.(8). Dacă nu este aprobată, se aplică art.77 alin.(3).

ARTICOLUL 88

Jurământul de credință

(1) Prim-ministrul, miniștrii și ceilalți membri ai Guvernului vor depune individual, în fața Președintelui României, jurământul de la articolul 65 alin.(3);

(2) Guvernul în întregul său, dar și fiecare membru în parte, își exercită mandatul începând de la data depunerii jurământului.

ARTICOLUL 89

Incompatibilități

(1) Funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu exercitarea altei funcții publice de autoritate;

(2) De asemenea, ea este incompatibilă cu exercitarea unei funcții de reprezentare profesională sau de administrare în firme cu scop comercial, personal și prin rude până la gradul 2;

(3) Alte incompatibilități se stabilesc prin lege organică.

ARTICOLUL 90

Încetarea funcției de membru al Guvernului

(1) Funcția de membru al Guvernului încetează în urma demisiei, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a decesului, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

ARTICOLUL 91

Prim-ministrul

(1) Prim-ministrul conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia respectând atribuțiile ce-i revin. De asemenea, prezintă Președintelui rapoarte și declarații cu privire la strategiile Guvernului;

(2) Dacă prim-ministrul ales se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 90 sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României va desemna ca prim-ministru interimar un alt membru al Guvernului, pentru a îndeplini atribuțiile prim-ministrului, până la formarea noului Guvern. Interimatul încetează dacă prim-ministrul ales își reia activitatea în Guvern;

(3) Prevederile alineatului (2) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea prim-ministrului, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

ARTICOLUL 92

Actele Guvernului

(1) Guvernul adoptă hotărâri, ordonanțe și ordonanțe de urgență;

(2) Hotărârile Guvernului au puterea legilor organice, ordonanțele au puterea legilor ordinare, iar ordonanțele de urgență au regimul legilor speciale;

(3) Pentru punerea în aplicare a hotărârilor și ordonanțelor ministerele elaborează Metodologiile de aplicare la specificul domeniului de responsabilitate în cel mult 30 de zile de la promulgarea lor;

(4) Sfatul Înțelepților poate propune prim-ministrului reconsiderarea conținutului actelor guvernului, înainte de a le trimite spre

promulgare, precum și hotărârile de guvern ce trebuie aprobate prin referendum;

(5) Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de prim-ministru, se contrasemnează de miniștri care au obligația punerii lor în executare, se promulgă de Președinte și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile cu caracter militar sau secret se comunică numai instituțiilor interesate.

ARTICOLUL 93

Răspunderea membrilor Guvernului

(1) Guvernul răspunde în fața Președintelui pentru întreaga sa activitate. În situația evoluției economice și sociale negative pe o perioadă mai mare de un an, Președintele împreună cu Sfatul Înțelepților poate iniția procedura de schimbare integrală a Guvernului;

(2) Fiecare membru al Guvernului răspunde administrativ sau penal, pentru consecințele economice și sociale negative produse din gravă neglijență, pentru deciziile eronate premeditate, pentru trafic de influență sau luare de mită;

(3) Președintele Curții de Conturi, Prim-ministrul sau Președintele pot dispune cercetarea penală a membrilor Guvernului;

(4) Dreptul de punere sub urmărire penală a membrilor guvernului revine Parchetului General de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

(5) Dacă s-a cerut urmărirea penală, Președintele României poate dispune suspendarea acestora din funcție;

(6) Trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui din funcție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Termenul de judecată este de maxim 30 de zile;

(7) Cazurile de răspundere și pedepsele aplicabile membrilor Guvernului sunt reglementate printr-o lege privind responsabilitatea ministerială.

ARTICOLUL 94

Încetarea mandatului guvernului

(1) Guvernul își exercită mandatul până la data validării noului guvern de către Președinte;

(2) Guvernul este demis dacă prim-ministrul se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 90, ori este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile mai mult de 45 de zile;

(3) În situațiile prevăzute în alineatul (2) sunt aplicabile prevederile articolului 87;

(4) Guvernul al cărui mandat a încetat potrivit alineatelor (1) și (2) îndeplinește numai actele necesare pentru administrarea treburilor publice, până la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern.

ARTICOLUL 95

Interimatul funcției de Prim-ministru

(1) Dacă funcția de Prim-ministru devine vacantă ori dacă prim-ministrul este suspendat din funcție sau dacă se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, președintele ales al României va desemna ca prim-ministru interimar un alt membru al Guvernului, pentru a îndeplini atribuțiile prim-ministrului, până la formarea noului Guvern.

ARTICOLUL 96

Suspendarea din funcție a prim-ministrului

(1) În cazul săvârșirii unor fapte grave prin care se încalcă prevederile Constituției, sau neasigurării evoluției pozitive a economiei și a nivelului de trai al populației, prim-ministrul poate fi suspendat din funcție de Sfatul Înteleptilor printr-un memoriu justificativ, supus dezbaterii publice, și depus la Înalta Curte de Casație și Justiție. Prim-ministrul poate da populației explicații cu privire la faptele ce i se impută;

(2) Decizia de suspendare din funcție trebuie aprobată de cel puțin două treimi din judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție;

(3) În cel mult 30 de zile Guvernul interimar organizează un referendum pentru demiterea prim-ministrului;

(4) Propunerea de suspendare a prim-ministrului mai poate fi inițiată și de solicitarea unui număr de cel puțin 500.000 de cetățeni, din majoritatea județelor țării, depusă la Înalta Curte de Casație și Justiție;

(5) Respingerea prin referendum a propunerii de revocare din funcție propusă de Sfatul Înteleptilor atrage după sine suspendarea Sfatului Înteleptilor, excluderea inițiatorilor memoriului din Sfatul Înteleptilor și reorganizarea acestuia potrivit legii organice;

(6) Acceptarea prin referendum a propunerii de revocare din funcție a prim-ministrului propusă de Sfatul Înteleptilor atrage după sine demisia întregului guvern. Se aplică articolul 94.

ARTICOLUL 97

Punerea sub acuzare a Prim-Ministrului

(1) Propunerea de punere sub acuzare poate fi inițiată de Ministerul Public sau de Serviciul Român de Informații;

(2) De la data punerii sub acuzare și până la data demiterii prim-ministrul este suspendat de drept;

(3) Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Termenul de judecată este de maxim 30 de zile. În acest caz se aplică prevederile articolul 95;

(4) Prim-ministrul este demis de drept la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Acest lucru atrage după sine demisia întregului guvern. În acest caz se aplică prevederile articolul 94.

ARTICOLUL 98

Răspunderea prim-ministrului interimar

(1) Dacă persoana desemnată de președinte, care asigură interimatul funcției de prim-ministru, săvârșește fapte grave prin care se încalcă prevederile Constituției, se aplică articolele 96 și 97;

(2) Sfatul Înteleptilor se va reuni în maxim 48 de ore, vor face propuneri, vor dezbate și vor vota un membru de-al lor pentru preluarea funcției de prim-ministru interimar. În caz de egalitate se va vota din nou, în maxim 24 de ore, între primii doi candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute;

(3) Persoana care are cele mai multe voturi devine prim-ministru interimar;

(4) Prim-ministrul interimar va depune jurământul în fața președintelui. Se aplică articolul 65 alin.(3).

CAPITOLUL IV Instituția Justiției

SECȚIUNEA I Instanțe judecătorești

ARTICOLUL 99

Înfăptuirea justiției

(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii și al dreptății;

(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și se asigură prin jurați;

(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii;

(4) Nici un proces nu trebuie să depășească termenul de 1 an în prima instanță și de 6 luni pentru fiecare cale de atac la instanțele superioare;

(5) Pedepsele vinovaților vor fi efective, fără suspendare, fără reduceri sau eliberări condiționate, fără excepții.

ARTICOLUL 100

Statutul judecătorilor și al juraților

(1) Judecătorii sunt aleși prin vot secret pentru o perioadă de 8 ani și sunt inamovibili pe perioada mandatului, în condițiile legii;

(2) Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior;

(3) Jurații sunt aleși de comunitate și sunt selectați aleatoriu pentru fiecare cauză, în parte, conform legii;

(4) Corupția judecătorilor și a juraților se pedepsește cu închisoare pe viață.

ARTICOLUL 101

Instanțele judecătorești

(1) Instanțele judecătorești sunt:

- (a) Judecătoria;
- (b) Tribunalul;
- (c) Curtea de Apel;
- (d) Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege;

(3) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii;

(4) Managementul instanțelor judecătorești se asigură de către Ministerul Justiției, conform legii organice;

(5) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Președintele și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.

ARTICOLUL 102

Caracterul public al dezbaterilor

(1) Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege.

ARTICOLUL 103

Folosirea limbii materne și a interpretului în justiție

(1) Procedura judiciară se desfășoară în limba română;

(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii organice;

(3) Modalitățile de exercitare a dreptului prevăzut la alin.(2), inclusiv prin folosirea de interpreți sau traduceri, se vor stabili astfel

încât să nu împiedice buna administrare a justiției și să nu implice cheltuieli suplimentare pentru cei interesați;

(4) Cetățenii străini și apatrizii care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română au dreptul de a lua la cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță și de a pune concluzii, prin intermediul unui interpret. În procesele penale acest drept este asigurat în mod gratuit.

ARTICOLUL 104

Folosirea căilor de atac

(1) Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii;

(2) Pe timpul desfășurării proceselor penale se interzice cauziunea sau orice altă formă de favorizarea inculpaților.

ARTICOLUL 105

Poliția instanțelor

(1) Instanțele judecătorești dispun de poliția pusă în serviciul lor.

ARTICOLUL 106

Aplicarea sentințelor definitive și irevocabile

(1) Sentințele definitive și irevocabile se pun în aplicare de Poliția instanțelor judecătorești.

SECȚIUNEA II Ministerul Public

ARTICOLUL 107

Structura și rol

(1) În activitatea judiciară Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor;

(2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii organice;

(3) Ministerul Public este condus de Procurorul General al României, ales prin vot egal, direct și secret, conform legii, cu respectarea articolului 62 alin.(8);

(4) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, fără a fi subordonate acestora, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

ARTICOLUL 108

Statutul procurorilor

(1) Procurorii sunt aleși prin concurs pentru un mandat de 8 ani și își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și sunt inamovibili pe perioada mandatului;

(2) Statutul procurorilor este precizat prin legea organică de înființare și funcționare a Ministerului Public;

(3) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

SECȚIUNEA III

Consiliul Superior al Magistraturii

ARTICOLUL 109

Structura și rol

(1) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 17 membri, din care:

(a) 10 sunt aleși în adunările generale ale magistraților care fac parte din două secții, una pentru judecători și una pentru procurori. Prima secție este compusă din 5 judecători, iar cea de-a doua din 5 procurori;

(b) 4 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală. Aceștia participă numai la lucrările în plen;

(c) Ministrul justiției, Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul General al României;

(2) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii este ales pentru un mandat de un an iar el nu poate fi reînnoit;

(3) Durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este de 8 ani;

(4) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se iau prin vot secret;

(5) Președintele României prezidează lucrările Consiliului Superior al Magistraturii la care participă;

(6) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii sunt definitive și irevocabile, cu excepția celor prevăzute la articolul 108 alin.(2).

ARTICOLUL 110

Atribuții

(1) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Instituției Justiției în slujba interesului public și atestă rezultatele alegerii judecătorilor, procurorilor și juraților;

(2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, Ministrul Justiției, Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul General României, nu au drept de vot.;

(3) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție;

(4) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, în realizarea rolului său de garant al independenței și caracterului prodemocrat al justiției.

CAPITOLUL V

Administrația publică

SECȚIUNEA I

Administrația Publică Centrală

ARTICOLUL 111

Structura și rol

(1) Administrația Publică Centrală se compune din Ministere și Guvernatorul Băncii Naționale a României;

(2) Ministerele sunt administratorii domeniilor sociale și economice din sfera de competență, potrivit legii organice;

(3) Guvernatorul Băncii Naționale, participă la optimizarea financiară a strategiei guvernului în domeniul economic, social și relațiilor economice internaționale.

ARTICOLUL 112

Înființarea

(1) Ministerele necesare îndeplinirii cerințelor constituționale sunt:

- (a) Ministerul Afacerilor Externe;
- (b) Ministerul Afacerilor Interne;
- (c) Ministerul Agriculturii, Mediului, Apelor și Pădurilor;
- (d) Ministerul Alimentației, Comerțului și Protecției Consumatorilor;
- (e) Ministerul Apărării Naționale;
- (f) Ministerul Culturii, Patrimoniului Național și al Cultelor;
- (g) Ministerul Educației Naționale, Cercetării și al Invențiilor;
- (h) Ministerul Familiei, Turismului, Tineretului și Sportului;
- (i) Ministerul Finanțelor Publice;
- (j) Ministerul Industriei, Energiei, Petrolului, Gazelor și Minelor;
- (k) Ministerul Justiției;
- (l) Ministerul Mijloacelor de Comunicare în Masă;
- (m) Ministerul Muncii, Sănătății și Protecției Sociale;
- (n) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Dezvoltării Urbane.

(2) Ministerele se înființează prin lege organică și vor avea în structura lor Direcții Centrale și Locale pentru implementarea strategiilor economice, sociale și de garantare a drepturilor și libertăților constituționale repartizate de Guvern fiecărui minister, prin lege organică;

(3) Ministerele stabilesc indicatorii de dezvoltare economică și socială, obligatorii pentru Regiile Autonomie de interes public central și local, ce administrează capitalul public din domeniul de autoritate ministerial, stabilit prin lege organică;

(4) Agenții economici privați pot subscrie la programele de dezvoltare economică și socială ale fiecărui minister, în aceleași

condiții ca și Regiile Autonome de interes public. În acest caz ei se bucură de aceleași condiții de achiziționare a energiei și materiilor prime, precum și de achiziționarea bunurilor și serviciilor rezultate ca și Regiile Autonome.

SECȚIUNEA II Siguranța națională

ARTICOLUL 113

Definire, structură și rol

(1) Prin siguranța națională a României se înțelege nivelul de certitudine existențială și de continuitate a țării, a cetățenilor ei și a statutului său național, suveran, unitar, independent și indivizibil, a respectării caracterului prodemocrat al guvernării, prin garantarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor și asigurarea sau ocrotirea celorlalte drepturi și libertăți, potrivit principiilor și normelor statornicite prin Constituție;

(2) Siguranța națională se realizează prin cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor interne sau externe ce pot duce atingere valorilor prevăzute în alin.(1);

(3) Cetățenii români, ca expresie a fidelității lor față de țară, au îndatorirea de a contribui la realizarea siguranței naționale;

(4) Se interzice tuturor cetățenilor țării deținerea de arme de orice fel, cu excepția personalului activ și în rezervă al forțelor armate, pe timpul îndeplinirii obligațiilor militare, al personalului Ministerului de Interne aflat în misiune, al membrilor Asociației Vânătorilor și al Silvicilor, pe timpul îndeplinirii activităților specifice;

(5) Siguranța națională este prioritară pentru România și se asigură prin:

- (a) Consiliul Suprem de Apărare a Țării;
- (b) Forțele armate;
- (c) Poliție și alte forțe de ordine publică;
- (d) Serviciul Român de Informații.

ARTICOLUL 114

Consiliul Suprem de Apărare a Țării

(1) Consiliul Suprem de Apărare a Țării organizează și coordonează unitar activitățile care privesc apărarea țării și securitatea națională și a cetățenilor, participarea la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară;

(2) Structura și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării se stabilesc prin lege organică.

ARTICOLUL 115

Forțele armate

(1) Armata este subordonată exclusiv voinței poporului pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale;

(2) Forțele armate intră în structura Ministerului Apărării Naționale;

(3) În condițiile legii și ale tratatelor internaționale la care România este parte, armata contribuie la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară și participă la acțiuni armate numai în condițiile în care partenerul de alianță este supus unei agresiuni militare;

(4) Structura sistemului național de apărare, pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, precum și statutul cadrelor militare, se stabilesc prin lege organică;

(5) Prevederile alin.(1) și alin.(2) se aplică, în mod corespunzător, și celorlalte componente ale forțelor armate, stabilite potrivit legii;

(6) Organizarea de activități militare sau paramilitare în afara unei autorități statale este interzisă;

(7) Pe teritoriul României pot intra, staționa, desfășura operațiuni sau trece trupe străine, numai în condițiile legii sau ale tratatelor internaționale la care România este parte.

ARTICOLUL 116

Poliția și alte forțe de ordine publică

(1) Poliția și alte forțe de ordine publică, sunt în structura Ministerului de Interne;

(2) Organizarea, statutul și funcționarea Poliției și altor forțe de ordine publică se stabilesc prin lege organică.

ARTICOLUL 117

Serviciul Român de Informații

(1) Serviciul Român de Informații este în slujba poporului și are rolul de a achiziționa, clasifica, păstra și valorifica în interes public informațiile legate de siguranța națională și a cetățenilor, provenite din orice sursă internă și externă. Obiectivul major al achiziționării și procesării informațiilor vizează prevenirea trădării țării, apariției și extinderii corupției la toate nivelele și a crimei organizate sub orice formă;

(2) Serviciul Român de Informații sesizează Președintele, Consiliul Suprem de Apărare a Țării și alte componente ale statului vizate, asupra oricăror amenințări interne și externe referitoare la siguranța națională;

(3) Informațiile referitoare la infracțiunile prevăzute în alin.(1) sunt transmise și Procurorului General al României, care este obligat să declanșeze acțiunile de cercetare penală corespunzătoare. Dosarele de cercetare finalizate devin informații de interes public, dacă legea nu dispune altfel;

(4) Serviciul Român de Informații nu poate desfășura alte activități în afara celor prevăzute la alin.(1);

(5) Organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații precum și Statutul personalului acestuia sunt stabilite prin lege organică.

SECȚIUNEA III Administrația publică locală

ARTICOLUL 118 Principii de bază

(1) Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile apropierii structurilor de guvernare de specificul nevoilor și resurselor locale ale cetățenilor, precum și de facilitarea accesului cetățenilor la deciziile de guvernare publică;

(2) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă se asigură folosirea limbii minorității naționale respective, în scris și oral, în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu alte servicii publice, în condițiile prevăzute de legea organică;

(3) Administrația publică locală este autonomă în limitele realizării practice a indicatorilor de dezvoltare economică, socială și de armonie cu mediul natural, stabilite de administrația publică centrală;

(4) Administrația publică locală legalizează sau autentifică orice document privind proprietatea, familia și alte acte individuale cerute de lege.

ARTICOLUL 119 Autorități comunale și orășenești

(1) Autoritățile prin care se realizează administrația publică locală în comune și în orașe sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în condițiile legii electorale, cu respectarea articolului 62 alin.(8);

(2) Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative locale și rezolvă treburile publice din comune și din orașe, în concordanță cu strategia de dezvoltare națională;

(3) Autoritățile prevăzute la alin.(1) se pot constitui și în subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor.

ARTICOLUL 120 Consiliul județean

(1) Consiliul județean este autoritatea administrației publice locale pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orașenești, în vederea realizării obiectivelor publice de interes județean;

(2) Consiliul județean este ales și funcționează în condițiile legii cu respectarea articolului 62 alin.(8).

ARTICOLUL 121 Prefectul

(1) Guvernul numește un prefect în fiecare județ și în municipiul București.

(2) Prefectul este reprezentantul Guvernului pe plan local și urmărește modul de realizare a obiectivelor de guvernare de către structurile publice ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale;

(3) Atribuțiile prefectului se stabilesc prin lege organică;

(4) Între prefecți, pe de o parte, și consiliile locale cu primari, precum și consiliile județene cu președinții acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare;

(5) Prefectul poate ataca în fața instanței de contencios administrativ un act al consiliului județean, un act al consiliului local sau un act al primarului, în cazul în care consideră acel act ilegal. Actul atacat este suspendat de drept.

CAPITOLUL VI Instituțiile de interes public major

SECȚIUNEA I Autoritatea Națională Meritocrată

ARTICOLUL 122 Structură și rol

(1) Autoritatea Națională Meritocrată este compusă din:

- (a) Sfatul Înțelepților;
- (b) Conducerea centrală,

- (c) Birouri județene;
- (d) Birouri locale;
- (e) Comisia electorală permanentă;

(2) Autoritatea Națională Meritocrată este o instituție de interes public major, care are următoarele atribuții:

(a) Reprezintă structura neguvernamentală de supraveghere a respectării principiilor meritocrate în instituțiile statului, precum și în exercitarea puterii acestora în interesul dezvoltării durabile a țării;

(b) Constituie Sfatul Înțelepților, format dintre cei mai valoroși specialiști, care au o mare experiență în toate domeniile economice și de conducere, capabili să interpreteze consecințele actelor de guvernare și să prevină erorile de drept și de decizie socială și economică;

(c) Asigură stabilirea criteriilor pentru identificarea și valorificarea competențelor specialiștilor de nivel înalt din România, în toate domeniile de specializare;

(3) Funcția principală a Autorității Naționale Meritocrate este organizarea de concursuri, teste și examene de competență pentru persoanele compatibile ca titulari ai posturilor eligibile din structurile instituțiilor statului și ale instituțiilor de interes public major. Pentru îndeplinirea acestei funcții ea va apela la structurile abilitate ale Ministerului Educației Naționale, Cercetării și al Invențiilor, ale Ministerului Muncii, Sănătății și Protecției Sociale, ale Serviciului Român de Informații și altor persoane juridice sau fizice considerate competente;

(4) Autoritatea Națională Meritocrată pune la dispoziție lista persoanelor eligibile pentru posturile din Instituțiile Statului către: Comisia Electorală Permanentă, Președintele României, Prim-Ministru;

(5) Lista persoanelor eligibile pentru posturile instituțiilor statului este publică și poate fi modificată prin contestațiile înaintate de persoanele fizice și juridice interesate, și aprobate ulterior, totul, în timpul stabilit de către legea organică;

(6) Sfatul Înțelepților este constituit din foști președinți ai României, din foști prim-miniștri sau din anumiți foști miniștri din guvernele ce au asigurat progresul țării în două mandate consecutive. Deasemenea, mai poate fi constituit din cei mai reputați specialiști

din țară sau din străinătate, recunoscuți prin rezultate remarcabile obținute în viața publică, științifică și economică, internă și externă;

(7) Președintele Sfatului Înțelepților face propuneri pentru introducerea de noi membri. Aceste propuneri se vor supune votului tuturor membrilor și vor fi considerate acceptate numai în cazul votului favorabil a cel puțin două treimi din totalul membrilor;

(8) Este obligatoriu ca membri Sfatului Înțelepților să fie cetățeni români;

(9) Sfatul Înțelepților nu poate depăși un număr de 25 de membri;

(10) Prin Sfatul Înțelepților se monitorizează respectarea principiilor democrației participative de către instituțiile statului;

(11) Sfatul Înțelepților are dreptul de a contesta caracterul pro-democratic al legilor propuse spre promulgare și de a dispune modificarea lor prin referendum;

(12) Organizarea și funcționarea Autorității Naționale Meritocrate se stabilește prin lege organică;

(13) Directorul Autorității Naționale Meritocrate se alege pentru un mandat de 4 ani, prin vot egal, direct și secret dintre persoanele care fac parte din cadrul acestei instituții, în condițiile legii;

(14) Directorul Autorității Naționale Meritocrate este și președintele Sfatului Înțelepților. Mandatul poate fi prelungit o singură dată exclusiv prin votul favorabil al membrilor Sfatului Înțelepților;

(15) Alte reguli de organizare și funcționare a Autorității Naționale Meritocrate se stabilesc prin lege organică.

SECȚIUNEA II

Înalta Curte de Casație și Justiție

ARTICOLUL 123

Structură și rol

(1) Înalta Curte de Casație și Justiție este o instituție juridică independentă care asigură elaborarea și aplicarea unitară a sistemului de drept în spiritul guvernării meritocrate;

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție este structurată pe secții pentru fiecare categorie de drept, începând cu secțiunea de drept constituțional;

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție este condusă de un președinte ales pe o perioadă de 8 ani, prin vot universal, egal, direct și secret, în condițiile legii;

(4) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură respectarea Constituției de către celelalte instituții ale statului, interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale;

(5) Componerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de organizare și funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.

SECȚIUNEA III Curtea de Conturi

ARTICOLUL 121

Structură și rol

(1) Curtea de Conturi este condusă de un Președinte ales prin vot universal, egal, direct și secret, pentru un mandat de 8 ani;

(2) Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare publice și a capitalului public în instituțiile statului și regiile publice;

(3) În condițiile legii organice, litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi se soluționează de instanțele judecătorești specializate;

(4) Curtea de Conturi prezintă anual Președintelui un raport asupra conturilor de gestiune ale bugetului public național din exercițiul bugetar expirat, cuprinzând și neregulile constatate și soluțiile rămase definitive. Raportul este document public;

(5) La cererea Președintelui sau Prim-ministrului, Curtea de Conturi controlează modul de gestionare a resurselor publice și raportează despre cele constatate;

(6) Consilierii de conturi se selectează din cei mai valoroși specialiști, prin examen organizat de Președintele Curții de Conturi, pentru un mandat de 8 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit. Membrii Curții de Conturi sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe toată durata acestuia. Ei sunt supuși incompatibilităților prevăzute de lege pentru judecători;

(7) Revocarea membrilor Curții de Conturi se face de către Președintele României, în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

SECȚIUNEA IV

Serviciul Național Public de Presă, Radio și Televiziune

ARTICOLUL 122

Structură și rol

(1) Serviciul Național Public de Presă, Radio și Televiziune este o instituție publică autonomă, are personalitate juridică și își desfășoară activitatea sub controlul poporului, potrivit legii organice;

(2) Serviciul Național Public de Presă, Radio și Televiziune are obligația să asigure informarea corectă a opiniei publice;

(3) Conținutul editorial al agențiilor de presă, al publicațiilor, al posturilor de radio și de televiziune ale Serviciului Național Public de Presă, Radio și Televiziune trebuie să răspundă standardelor profesionale în materie;

(4) În îndeplinirea atribuțiilor pe care le are Serviciului Național Public de Presă, Radio și Televiziune trebuie să respecte principiile ordinii constituționale din România;

(5) Produsele media furnizate de Serviciul Național Public de Presă, Radio și Televiziune nu trebuie să fie folosite ca mijloace de dezinformare și manipulare a opiniei publice, de defăimare a țării și a națiunii, să nu îndemne la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, să nu incite la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, să nu propage manifestările obscene, contrare bunelor moravuri;

(6) Serviciul Național Public de Presă, Radio și Televiziune trebuie să rezerve spațiu și timp de emisie prezentării activității organizațiilor constituite potrivit dreptului de liberă asociere. Zilnic, în perioada de maximă audiență, se vor aloca 2 ore de emisie TV și 2 ore de emisie radio, pentru exprimarea opiniilor asupra caracterului prodemocrat al guvernării. Ca reprezentanți ai opiniei publice vor fi: specialiști independenți, consultanți, asociații profesionale, reprezentanții societății civile, partide politice, sindicate. Ei vor fi planificați în ordinea solicitărilor adresate conducerii Serviciului Național Public de Presă, Radio și Televiziune;

(7) Programele nu trebuie să prejudicieze demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine;

(8) Serviciul Național Public de Presă, Radio și Televiziune este condus de un director ales de popor prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat;

(9) Funcția de director al Serviciului Național de Presă, Radio și Televiziune este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior;

(10) Directorul Serviciului Național Public de Presă, Radio și Televiziune trebuie să aibă pregătire superioară, înaltă competență profesională, o vechime de cel puțin 18 ani în activități media sau în învățământul superior;

(11) Cel puțin un post de televiziune și un post de radio al Serviciului Național Public de Radio și Televiziune vor funcționa fără reclame sau alte servicii publicitare;

(12) Directorul Serviciului Național Public de Presă, Radio și Televiziune este demis din funcție prin referendum, cu un număr de voturi egal cu cel puțin numărul voturilor cu care a fost ales, la cererea Președintelui României, ori a cel puțin 200.000 de cetățeni cu drept de vot.

SECȚIUNEA V

Institutul Național de Statistică și Calitate a Vieții

ARTICOLUL 123

Structură și rol

(1) Institutul Național de Statistică este o instituție de interes public major prin importanța achiziționării, prelucrării, structurării și furnizării către populație și guvernanți a informațiilor corecte asupra stării și dinamicii țării sub toate componentele sale;

(2) Informațiile statistice stau la baza predicțiilor evoluției viitoare a calității vieții românilor și a indicatorilor de dezvoltare națională durabilă;

(3) Organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică se stabilește prin lege organică;

(4) Directorul Institutului Național de Statistică se alege prin vot universal egal, direct și secret din rândul candidaților selectați prin examen, conform legii electorale, pentru un mandat de 8 ani.

SECȚIUNEA VI
Academia Română

ARTICOLUL 124
Structură și rol

(1) Academia Română este instituția de interes public major care reunește într-un forum cei mai reputați oameni de știință și creație din România;

(2) Structura și funcționarea Academiei Române se stabilește prin lege organică;

(3) Membri Academiei Române primesc titlul științific de „academician”, în condițiile legii organice;

(4) Membri Academiei Române nu pot fi membri ai partidelor politice sau ai altor organizații secrete sau semisecrete;

(5) Academia Română și Autoritatea Națională Meritocrată, vor colabora pentru asigurarea celui mai înalt ritm de dezvoltare științifică, economică, socială și ecologică posibilă;

(6) Conducerea Academiei Române se alege dintre cei mai valoroși academicieni, pentru un mandat de 4 ani. Mandatul poate fi prelungit o singură dată;

(7) Conducerea Academiei Române sau academicienii au obligația de a sesiza direct sau în mod public orice instituție a statului sau de interes public major, asupra neconformităților științifice sau aplicative ce pot afecta principiile democrației participative de guvernare, ori armonia cu mediul natural. Sesizările vor fi analizate de Ministerul Public care se va autosesiza în situațiile cu conotații penale;

(8) Nici o altă instituție din România nu poate purta titlu de „academie”.

SECȚIUNEA VII Avocatul Poporului

ARTICOLUL 125 Structură și rol

(1) Avocatul Poporului este instituția de interes public major care are ca drept scop apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice.

(2) Instituția Avocatul Poporului poate trata toate problemele care decurg din disfuncționalități în administrație.

(3) Avocatul Poporului este obligat să se autosesizeze după care să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în legătură cu orice lege sau prevedere legală care încalcă drepturile și libertățile persoanelor.

(4) Avocatul Poporului este obligat să se autosesizeze atunci când cel puțin 40000 de persoane au strâns semnături pentru organizarea unui referendum, și să-i urmărească evoluția.

(5) În momentul în care semnăturile strânse de cetățeni au atins procentul de 25% din totalul necesar organizării referendumului, reprezentanții Instituției Avocatul Poporului trebuie să ia act de acest lucru și să organizeze dezbateri publice săptămânale, pe o perioadă de minim o lună și maxim trei luni, în care Serviciul Național Public de Presă, Radio și Televiziune este obligat să se implice.

(6) Reprezentanții Instituției Avocatul Poporului vor fi pe post de moderatori între reprezentanții cetățenilor inițiatori ai procedurii și reprezentanții instituției reclamate. Colaborarea celor două instituții de interes public major are ca scop principal informarea tuturor cetățenilor despre motivele declanșării procedurii de strângere a semnăturilor dar și a motivelor comportamentului reprezentanților instituției reclamate;

(7) În momentul în care semnăturile strânse de cetățeni au atins pragul stabilit de lege, Avocatul Poporului le va depune, împreună cu un memoriu, la Înalta Curte de Casație și Justiție, cerând acesteia declanșarea procedurilor pentru organizarea referendumului propus de cetățeni;

(8) Funcția de avocat al poporului este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior;

(9) Instituția Avocatul Poporului este condusă de un președinte având funcția de Avocat al Poporului, ales pe o perioadă de 8 ani, prin vot universal, egal, direct și secret, în condițiile legii.

SECȚIUNEA VIII Monitorul Oficial

ARTICOLUL 126 Structură și rol

(1) Monitorul Oficial este instituția de interes public major care are ca drept scop asigurarea publicației documentelor oficiale ale statului român;

(2) Primirea actelor în vederea publicării în Monitorul Oficial se realizează prin intermediul biroului organizat la sediul Guvernului;

(3) Legile se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei;

(4) Structura și funcționarea Instituției Monitorul Oficial al României se stabilește prin lege organică.

TITLUL V Referendumul

ARTICOLUL 127 Rol și consecințe

(1) Referendumul reprezintă instrumentul democratic prin care poporul român își impune voința și își exercită suveranitatea în fața Instituțiilor Statului;

(2) Referendumul poate fi de două tipuri:

- (a) de interes național;
- (b) de interes local;

(3) Referendumul de interes național poate avea ca scop următoarele:

(a) Modificarea sau anularea unor legi emise de o instituție a statului la nivel central;

(b) Alegerea unei persoane pe o funcție într-o instituție a statului la nivel central;

(c) Demiterea unei persoane care deține o funcție într-o instituție a statului la nivel central;

(d) Modificarea constituției;

(e) Alte motive care nu produc schimbări în caracterul pro-democrat și meritocrat al societății și nici nu lezează drepturile și libertățile fundamentale ale poporului consfințite prin constituție;

(4) Referendumul de interes local poate avea ca scop următoarele:

(a) Modificarea sau anularea unor legi emise de o instituție a statului la nivel local;

(b) Alegerea unei persoane pe o funcție într-o instituție a statului la nivel local;

(c) Demiterea unei persoane care deține o funcție într-o instituție a statului la nivel local;

(d) Alte motive care nu produc schimbări în caracterul pro-democrat și meritocrat al societății și nici nu lezează drepturile și libertățile fundamentale ale poporului consfințite prin constituție;

(5) Toate datele unui referendum sunt centralizate de către instituția care l-a organizat și sunt transmise în maxim 10 zile de la încheierea lui la Înalta Curte de Casație și Justiție, spre pronunțare;

(6) Un referendum poate fi organizat având maxim trei subiecte propuse votului popular;

(7) Înalta Curte de Casație și Justiție analizează datele primite și, în maxim 3 zile, trebuie să valideze sau să invalideze subiectele referendumului, după cum urmează:

(a) Dacă la referendum nu au participat peste 50% din persoanele declarate cu drept de vot la data respectivă, Înalta Curte de Casație și Justiție declară toate subiectele referendumului invalide;

(b) Dacă la referendum participă peste 50% din persoanele declarate cu drept de vot la data respectivă, iar din totalul participanților la vot, peste 50% dintre persoanele care au votat s-au pronunțat împotriva unui subiect, Înalta Curte de Casație și Justiție declară invalid acel subiect al referendumului;

(c) Dacă la referendum participă peste 50% din persoanele declarate cu drept de vot la data respectivă iar din totalul participanților la vot, peste 50% dintre persoanele care au votat s-au pronunțat în favoarea unui subiect, Înalta Curte de Casație și Justiție declară valid acel subiect al referendumului;

(8) Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să facă public rezultatul referendumului imediat ce acesta a fost stabilit;

(9) În cazul validării unui subiect al referendumului Înalta Curte de Casație și Justiție va comunica în mod oficial acest rezultat Instituțiilor Statului direct interesate;

(10) Instituțiile statului care au primit din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție documentele cu rezultatul declarat valid al subiectului referendumului vor face schimbările necesare, conform voinței poporului, în maxim 60 de zile;

(11) Neadoptarea în termenele stabilite a voinței poporului rămân este considerat act de înaltă trădare iar vinovații se pedepsesc conform legilor în vigoare.

TITLUL VI

Tratate și convenții internaționale

ARTICOLUL 128

Principii

(1) Aderarea României la tratate și convenții internaționale nu trebuie să contravină constituției și intereselor naționale;

(2) România poate încheia tratate și convenții reciproc avantajoase, pe baza respectului reciproc, al demnității și suveranității naționale, cu oricare din statele lumii;

(3) Orice tratat, convenție sau act juridic încheiat cu alte state sau persoane juridice din alte state, ce contravin constituției sunt nule de drept;

(4) Apartenența actuală a României la structuri suprastatale va fi supusă referendumului, în cel mult 6 luni de la aprobarea prezentei constituții. În cazul respingerii apartenenței de către majoritatea

cetățenilor cu drept de vot, instituțiile statului vor lua deciziile corespunzătoare de restabilire a independenței și suveranității naționale în cel mult un an de la validarea referendumului;

(5) Aderarea României la alianțe militare, în scopul garantării independenței, unității naționale și suveranității, se aprobă prin referendum, după o dezbateră publică de cel puțin 1 an, a avantajelor și dezavantajelor fiecărei opțiuni;

(6) Prevederile tratatelor și alianțelor internaționale aprobate prin referendum nu vor face obiectul modificării constituției. Aplicarea lor se va face prin legi organice.

(7) Prevederile alin. (4) se aplică și în domeniul alianțelor militare.

TITLUL VII Revizuirea Constituției

ARTICOLUL 129 Inițiativa revizuirii

(1) Revizuirea Constituției poate fi inițiată de Președintele României, la propunerea Guvernului, precum și de cel puțin 500.000 de cetățeni cu drept de vot;

(2) Cetățenii care inițiază revizuirea Constituției trebuie să provină din cel puțin jumătate din județele țării, iar în fiecare din aceste județe sau în municipiul București trebuie să fie înregistrate cel puțin 20.000 de semnături în sprijinul acestei inițiative.

ARTICOLUL 130 Procedura de revizuire

(1) Proiectul sau propunerea de revizuire se depune la Guvern, cu avizul Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru conformitatea cu forma și principiile dreptului constituțional care, în termen de maxim 30 de zile de la sesizare, emite ordonanță de urgență și organizează avizarea sau respingerea prin referendum a proiectului sau propunerii de modificare;

(2) Revizuirea este definitivă, după aprobarea ei prin referendum și validată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

ARTICOLUL 131

Limitele revizuirii

(1) Dispozițiile prezentei Constituții privind caracterul național, independent, unitar și indivizibil al națiunii române, forma republicană de guvernământ, caracterul ei prodemocrat și meritocrat, independența justiției, constituirea și metodele de folosire a Fondului Național Public de Garantare a Drepturilor Fundamentale ale Cetățenilor, nu pot fi revizuite;

(2) De asemenea, nici o revizuire nu poate fi făcută dacă are ca rezultat suprimarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale cetățenilor sau a garanțiilor acestora.

(3) Constituția nu poate fi revizuită pe durata stării de asediu sau a stării de urgență și nici în timp de război.

TITLUL VIII

Dispoziții finale și tranzitorii

ARTICOLUL 132

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta Constituție intră în vigoare la data aprobării ei prin referendum.

(2) La aceeași dată, prevederile constituțiilor anterioare se abrogă.

ARTICOLUL 133

Conflictul temporal de legi

(1) Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții;

(2) Consiliul Legislativ, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a legii sale de organizare, va examina conformitatea

legislației cu prezenta Constituție și va face Președintelui sau după caz, Guvernului, propuneri corespunzătoare.

ARTICOLUL 134

Dispoziții tranzitorii

(1) Proiectele de legi și propunerile legislative în curs de legislație, cu prevederi contrare propunerilor de revizuire a constituției, se amână până la rezultatul de la referendum;

(2) Instituțiile prevăzute de Constituție, existente la data intrării în vigoare a legii de revizuire, rămân în funcțiune până la constituirea celor noi;

(3) Dispozițiile cu privire la Înalta Curte de Casație și Justiție vor fi aduse la îndeplinire în cel mult 1 an de la data intrării în vigoare a constituției revizuite;

(4) Până la constituirea instanțelor judecătorești specializate, litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi vor fi soluționate de către instanțele judecătorești ordinare.

ARTICOLUL 135

Republicarea Constituției

(1) Legea de revizuire a Constituției se publică în Monitorul Oficial al României în termen de maxim 3 zile de la data adoptării. Constituția, modificată și completată, după aprobarea prin referendum, se republică de către Consiliul Legislativ, cu reactualizarea denumirilor, dându-se textelor o nouă numerotare.